

**BARANYAI ANTAL – DR. SINDELY PÁL
NAGYILLÉS MIHÁLY – VÖRÖS ENDRE**

**FEJEZETEK
A DÉL-ALFÖLDI TÁJÉKOZÓDÁSI
SPORT
ELSŐ 50 ÉVÉRŐL
II.**

**VÁSÁRHELY TÁJÉKOZÓDÁSI SPORTJA
ÖTVEN ÉVES**

**Hódmezővásárhely
2008**

TABLÓKÉPEK VÁSÁRHELYRŐL

Vásárhelyi tájékoztatói futók 30 éves találkozója

**Csoportkép a megyei Szövetség 50 éves évfordulóján
Szegeden**

Technikai szerkesztő:

DR. SINDELY PÁL

Lektorálta:

CSORJA IDA

DR. FELFÖLDI KÁROLY

DR. TÓTH IMRE

A jelen kiadvány
a dél-alföldi tájékozdási futók
egyéni támogatásával valósult meg

A könyv nem kerül könyvterjesztői forgalomba

ISBN-978-963-06-6029-7

Nyomdai kivitelezés:
Juhász Nyomda Kft. Szeged

Kiadó:
a Hódmezővásárhelyi Tájékozdási Futó Club

**BARANYAI ANTAL – DR. SINDELY PÁL
NAGYILLÉS MIHÁLY – VÖRÖS ENDRE**

**FEJEZETEK
A DÉL-ALFÖLDI TÁJÉKOZÓDÁSI
SPORT
ELSŐ 50 ÉVÉRŐL**

II.

**VÁSÁRHELY TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ
SPORTJA ÖTVEN ÉVES**

**Hódmezővásárhely
2008**

TARTALOMJEGYZÉK

KÖSZÖNTŐ *(Juhász Miklós)* 7

BEVEZETÉS

Vásárhelyi pusztákról indulva *(Sindely Pál dr.)* 9

1. rész:

VÁSÁRHELY

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SPORTJA ÖTVEN ÉVES

Vásárhelyi tájékozdási futó sportjáról

Szakosztályi élet Vásárhelyen 1958-1985 <i>(Nagyillés Mihály)</i>	12
Hódmezővásárhelyi Tájfutó Club 1991-1994 <i>(Nagyillés Mihály)</i>	14
Természetjárás, tájékozdási futás 1958-1999 <i>(Nagyillés Mihály)</i>	14
Bemutatjuk a HÓDGÉP SK szakosztályát <i>(Nagyillés M. – Baranyai A.)</i>	15
Nagy fába vágtuk a fejszénket! <i>(Baranyai Antal)</i>	16
Vidéken a legjobban <i>(Baranyai Antal)</i>	17
Riválisok az Alföldről <i>(Harcsa Gábor)</i>	18
Rostás Irén Érdemes Sportoló <i>(Felföldi Károly dr.)</i>	20
A bronznak fénye <i>(Skerletz Iván)</i>	20
Hadsereg-válogatottak versenye <i>(Süli József)</i>	21
Újra együtt <i>(Baranyai Antal)</i>	22
630 és Rostás Irén <i>(Tóth Imre dr.)</i>	23
Jubileumi Vásárhely Kupa <i>(Süli József)</i>	24
Az elnök is futócipőt vesz <i>(Baranyai Antal)</i>	24
Vásárhelyre került a Honfoglalás Kupa <i>(Beck Artúr)</i>	25
Vásárhelyen nem ették forrón a Kását <i>(Sindely Pál dr.)</i>	26
Negyvenöt év emlékei elevenedtek fel <i>(Baranyai Antal)</i>	27
Sikeres volt a lomtalanítás a Kása erdőben <i>(Baranyai Antal)</i>	27
Még 25 nap a tájfutó OB kezdetéig <i>(Baranyai Antal)</i>	28
ROB 2006, A mi VERSENYünk <i>(Petróczi Szilvia – Vörös Endre)</i>	29
TV riport: Zentai a tájfutásról <i>(Hideg Gábor – Kandó Tamás)</i>	30
Népes mezőny a Vásárhely Kupán <i>(Baranyai Antal)</i>	32
20 év, 5 egyesület, 1 csapat <i>(Vörös Endre)</i>	32

Vásárhelyi arcok közelről

„Ájrin” és a babona – Rostás Irén – <i>(Harcsa Gábor)</i>	35
Élete a sport – Baranyai Antal – <i>(Olasz László)</i>	37
Alkotó életet él – Nagyillés Mihály – <i>(Gerhardt József)</i>	38
Megyen a hegyen a turista –Életműdíj természetjárásért <i>(Maruzs Pál)</i>	40
Hetvenéves a vásárhelyi tájékozdási futás atyja <i>(Korom András)</i>	41
Jó versenyekhez jó csapatmunka is kell – Csorja Ida – <i>(Sindely Pál dr.)</i>	42

Vásárhelyi visszaemlékezések

Hogyan nem vettünk részt a Vásárhely Kupán? (T. Nagy Sándor)	44
Katona voltam Vásárhelyen (Hegedűs Ábel)	44
Az erdőt én már sohasem hagyom el (Németh Zsuzsa)	47
Ilyen volt a magyarországi VB belülről (Rostás Irén)	48
Kakas-hegyen túl (Dezső Sándor)	50
Trabant expedícióval a VB-re (Bán Sándor)	51
Vásárhelyen volt egyszer (és van) egy nagycsapat (Dezső Sándor)	52
Rövidtávú OB mosolygós rendezőkkel (Kovalcsik István)	53
Befűtöttünk a Mecsek Kupán (Csonka Antal)	54
Közel egy esztendő Vásárhelyen (Zentai László dr.)	55
Megyei bajnoki cím Zebegényben (Csorja Ida)	57
Ifjúságom emlékeiből (Nagy Rébék Mária)	58

MELLÉKLETEK

Első versenyünk – Újszeged, 1959 (Varga Margit)	61
Tanácsköztársasági ev. Salgótarjánban 1963 (Papp György)	63
Nyári tábor Gézaházán – 1963 (Nagy Katalin)	65
Városi válogatottak versenyé – Mártély, 1964 - (Baranyai Antal)	67
Hódmezővásárhely Kupa helyszínei és rendezői (Sindely Pál dr.)	68

2. rész:

ADALÉKOK A DÉL-ALFÖLD TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SPORTJÁHOZ

Emléktöredékek a sajtó tükrében

Csongrád a tájékozdási futó tömegek megyéje (Tóth Imre dr.)	74
Viharsarok jelentkezik (Baranyai Antal)	77
Fedezzük fel az Alföldet (Baranyai Antal)	78
Szegeden is nagy fába vágják a fejszét (Bódy László)	79
A hozzáértő szervezés évről évre gyümölcsözik (Thékes István)	80
Országos értekezlet Szegeden (Harcsa Gábor)	81
Kétszáz minősített versenyző (Süli József)	83
Megyei szövetség bejegyzése az elsők között (Ludvig Ágnes)	84
75 éves a Szegedi Vasutas SE (Tóth Imre dr. – Szokol Lajos)	86
Kisteleki Testedző Egyesület (Kurucsainé Égető Katalin)	87
Hungária Kupa a magyar sztyeppén (Sindely Pál dr.)	87
Tájékozdási futás Szentesen (Frányó Ferenc)	89
Az „Iskolai Tájékozdási Futásért Alapítvány” díjazottjai '96 (Bódy L.)	90
A klub első világbajnokát köszöntötték (Süli József)	92
Soha rosszabb évet! (Baranyai Antal)	92
Honfoglalás Kupa 1996 (Schell Antal)	93
„Ordo est anima rerum...” (Tóth Imre dr.)	94
Pusztamérgesi iskola a díjazottak között (Tóth Imre dr.)	94
A dorozsmai és fülöpjakabi iskolák is nyertesek (Bódy László)	96

Földias a szőregi sportiskola (Tóth Imre dr.)	97
Fejlámpával a Kolbászsoron (Sindely Pál dr.)	98
Gondolatok az éjszakai OB ürügyén (Tóth Imre dr.)	99
„Mélyponton” a Tiszaszízet Kupa (Sindely Pál dr.)	100
Így láttam a Jonathermál Hungária Kupát (Skultéti Gábor)	101
Így készült a bócsai térkép (Dénes Zoltán)	105
OCSB a kiskunsági homokon (Kerényi Dénes)	106
Csongrád megyei TFSz 1970-2003 (Tóth Imre dr.)	107
50 éves a déalföldi tájékozdási futó sport (Schell Antal)	109
Hegyek völgyek között zakatolt a SZVSE (Sindely Pál dr.)	111

Arcok távolról és közelről

Szenvedélye a tenni akarás – dr. Tóth Imre – (Imre Péter)	115
Tájékozdási futók a Kurca partján – Frányó Ferenc – (Süli József)	116
Győzni az O-Ringenen – Szokol Lajos – (Balogh Tamás)	117
Interjú Gera Tibor vezetőedzővel (Vásárhelyi Tass)	119
Sportágunk szépsége – dr. Sindely Pál – (Felföldi Károly dr.)	121
Csami a csodák csodája – Csamangó Feri 80 éves – (Sindely Pál dr.)	123
Egy sportág, amely számomra életforma – Blum László – (Sindely P.)	125
Minden versenytérnek van valami egyedi bája – dr. Felföldi K. – (S.P.)	127
Ha már visszafogottabb a tempód – Bódy László – (Sindely Pál dr.)	130
A versenytérpeken az esztétikum is fontos – Pásztor Imre – (Sindely P.)	132
Tökéletességre törekvés... – Dénes Zoltán – (Sindely Pál dr.)	134
Amikor először kezd csillogni... – Szerencsiné Cs. Jusztiina – (S.P.)	136

Visszaemlékezések

Az öreg halásszal a Duna parton (Csamangó Ferenc)	139
Börzsönyi túrával kezdődött (T. Nagy Sándor)	141
Hogyan igazoltam a Kinizsibe? (T. Nagy Sándor)	142
Szegeden vetették – Miskolcon termett (T. Nagy Sándor)	143
Vaddisznó segítséggel az éremért (Blum László)	144
Semmi pénzért nem váltanék sportágot (Szerencsi Dóra)	144
Fotózott térképpel a horhosok között (Szabó József)	145
Lassan az emlékek is elmosódnak (Gál Ilona)	146
A dél-alföldi havasok filozófiája (Monspart Sarolta.)	147
Ahol még egy pofon is elcsattant (Szerencsiné Csamangó Jusztiina)	149
Alföldi tábortüzek mellett (Ballagó Béla)	150
Sivatagi show a Kiskunságon (Nyögéri Imre)	151
Legemlékezetesebb keveréseim (Csuka Zsigmond)	153
Miért szép a mi sportágunk (Csuka Zsigmond)	155
A beszélő bóják (Blum Henriette)	156
Csak az elvégzett kemény munka után (Gera Tibor)	156
Olyan családias volt minden (Türtei Tünde)	159
Sziksóstói mozaikok (Sindely Pál dr.)	159
Gondolatok a teraszon (Pásztor Imre)	161
Alföldi népek szárligeti kalandozásai (Sávai Mária)	162

Csak a szépre emlékezzünk? <i>(Felföldi Károly dr.)</i>	164
Legyezők oltalmában <i>(Thuróczy Lajos)</i>	168
Ha felvilágosultabb lettem volna <i>(Molnárné Sebők Zsuzsanna)</i>	168
Egyszer mindenki élje át az aranyérem érzését <i>(Molnárné Sebők Zs.)</i>	169
A világ ötödik legjobbjaként <i>(Paskuj Mátyás)</i>	169
Két kedves történet Csongrádból <i>(Máthé István)</i>	170
In memoriam	
Nem múlnak ők el, akik szívünkben élnek – Halottaink (1958-2008)	171
Egyre fogynak a fények... – Kinyó István 1946-1998 <i>(Sindely Pál dr.)</i>	172
Köszönjük Tanár Úr! – Rimóczi Károly 1930-2007 <i>(Szalai Ilona)</i>	172
Gyula bácsi elment – Temesvári Gyula 1923-2007 <i>(Sindely Pál dr.)</i>	173
TÁBLÁZATOK	
Csongrád megyei Tanintézeti Bajnokságok eredményei <i>(Felföldi K. dr.)</i>	175
Versenyterképeink fehérén-feketén <i>(Vörös Endre - Sindely Pál dr.)</i>	185
Megyei és DAR versenyek helyszínei és rendezői <i>(Sindely Pál dr.)</i>	187
SPORTEMLÉKEK KÉPEKBEN <i>(Baranyai Antal – Sindely Pál dr.)</i>	221

KÖSZÖNTŐ

Kedves Barátaim!

Nagy öröm leírni: Vásárhelyen 50 éves a tájékozdási sport. Túraversenyekkel kezdődött, majd indult a tájfutás is, melyet mára tájkerékpár és kerekés székes tájékozdás egészít ki.

A dél-alföldi régió a magyar tájfutás, tájékozdási sportok egyik szentélye. Bár földrajzi adottságai első pillantásra kevésbé predestinálják rá, mégis országunk legjelentősebb tájfutó központjai közé tartozik Hódmezővásárhely és Szeged. Ennek oka főképpen az a szívós és kitartó munka, amelyet a régió sportvezetői évtizedek óta erejükön felül végeznek. *Dr. Tóth Imre, Nagyillés Mihály, Dr. Felföldi Károly, Baranyai Antal, Dr. Sindely Pál, Szokol Lajos, Gera Tibor.* Olyan illusztris névsor ez, amelyre büszke lehet minden magyar tájfutó.

Megismertették, megszerették velünk – és a régióbeli gyerekek ezreivel – az alföldi terepeket, megmutatták páratlan szépségüket. De elsősorban mégsem ezért örzünk feledhetetlen emlékeket az itteni versenyekről, hanem a jó hangulat, a vendégszeretet miatt.

Egyedülálló kezdeményezést tartotok a kezetekben. Emlékkötetet. Immáron második fejezete ez a dél-alföldi tájékozdási sport történetének, méltó folytatása az előzőnek. A több mint 230 oldalas II. kötet 18 portrét és interjút, 37 sporttársak által írt visszaemlékezést, több mint 700 dél-alföldi verseny helyszíneit és rendezőit, valamint több mint ötven elemző cikket tartalmaz.

Forgassátok e könyvet ugyanazzal a lelkesedéssel, ahogyan azt ők megalkották, papírra vetették!

Sportbaráti tisztelettel:

Juhász Miklós

a Magyar Tájékozdási Futó Szövetség elnöke

„A sportban a legnagyobb élmény, a legmaradandóbb: a célig vezető út, a mindennapok sokszor szenvedéssel teli kilométer-tucatjai, a pontfogás öröme, az emelkedők bénító gyötrelme, a lejtők néha pihentető, néha bokafordító kínlódása, a tájékozódás állandó bizonytalansága, de mégis a soha nem szűnő megbizonyosodás arról, hogy a térben tudom a helyemet, a honnan hova érzés biztos tudatának birtoklása.”

(Skerletz Iván)

„Még ma is újat és újat ad a természet, bárhol simogatom egyre lassuló futócipős talpaimmal.”

(Monspart Sarolta)

BEVEZETÉS

A VÁSÁRHELYI PUSZTÁKRÓL INDULVA

Egy sportág történetében 50 év nagy idő, főleg akkor, ha a kezdetekben, gyakorlatilag a nulláról kellett mindent előteremteni. Kellettek hozzá azok a személyek, akik fantáziát láttak az útnak induló sportágunk versenyében, s mindehhez lelkes aktívák is. Elő kellett teremni valamilyen formában a mi legfontosabb sporteszközünket, a térképet. Na nem digitális eszközökkel, digitális formában, hanem fotózva, vagy tusrajzot követve szeszés sokszorosítással, fehéren-feketén, s néha lopva-lopakodva. Így visszagondolva, milyen színes volt minden. A versenyek változatos helyszínei, a versenyek küzdelmei és élményei tették azzá, s ahogyan haladunk az időben, egyre nagyobb nosztalgiával visszagondolva, még az akkori térképek is „színesek” lettek.

Elődeink *dr. Tóth Imre* a Dél-alföldön és *Nagyillés Mihály* Vásárhelyen a szervezésükkel és irányításukkal, képletesen is és a szó legnemesebb értelmében is, még kivitték a versenyek helyszíneit a pusztákba — így a vásárhelyi pusztákra is — és a közeli erdőbe. Napjainkban a fiatalok, a pusztákról a városba is behozták a versenyeket. Nem a város környékére! Be a város közepére! A nagyvonalú épületekkel díszített, lombos fasorokkal, ezernyi színes virággal díszített térre, a „*vásárhelyi híres promenádra*”, a „*Vásárhelyi sétatérre, ahol Béla cigány muzsikált*”. Sőt még országos bajnokságot is rendeztek, igen nagy sikerrel. Digitálisan készül a térkép, digitálisan mennek és jönnek az üzenetek, digitális lett a honlap is.

Az elmúlt esztendő februárjában, az MTFSZ közgyűlésére utazva, a vonaton adtam oda a készülő emlékkönyv első „nyers tartalomjegyzékét” *dr. Tóth Imrének*, annak az embernek, aki kezdetektől fogva tanúja a sportágunk délalföldi eseményeinek. Ekkor talán még ő sem hitte komolyan, hogy néhány hónap múlva, az emlékkönyvből valóság lesz. Mit kértem Tőle? Lelkesedést! Attól az embertől, aki ötven éven keresztül lelkesedett és még ma is lelkesedik ezért a sportágért. Kértem továbbá, hogy legalább az első tíz esztendő legfontosabb eseményeit vesse papírra, s a többi negyven esztendővel majd elboldogulunk.

Telt múlt az idő, jött az anyaggyűjtés, egy-egy visszaemlékezés is befutott. Egyszer csak átléptem a 100-as oldalszámot, majd ezt követte a 150-es is. Kaptam is érte! Nem lehet! 50 oldalt húzzunk ki! A kiadóval megállapodtunk, hogy 100 oldalas lesz a könyv. Így az Imre. No jó! De melyik ötven oldalt húzzuk ki, mert szerintünk minden sorban érték volt.

Teltek a hónapok, s 2008 februárjában Szegeden, ünnepélyes keretek között, a CsTFSZ jubileumi emlékülésén átadtuk a 170 oldalas, *dr. Felföldi Károly*,

dr. Sindely Pál, dr. Tóth Imre által írt, és általam szerkesztett egyedi kiadványunkat, „*Fejezetek a dél-alföldi tájékoztatói sport első 50 évéről*” címmel. Kevésnek bizonyult a 300 darabos példányszám.

Tisztelt Olvasó! E sorok írója, a februári jubileumi ünnepeken megígérte az emlékkönyv folytatását, annak apropóján, hogy Vásárhely tájékoztatói sportja is 50 éves. Lehet, hogy kezdetben csak én hittem a könyv létrehozásában. Ma már nyugodtan mondhatom, felülmúltuk az első kiadványunkat.

Vásárhely tájékoztatói sportjának 50 éves jubileumának alkalmára, megszületett a több mint 200 oldalas újabb kiadványunk is. Szerzőtársaim a vásárhelyi események mindentudói. A most újjára bocsátott kötet szerzői *Nagyillés Mihály, Baranyai Antal, Vörös Endre és dr. Sindely Pál*, a kötet szerkesztését ugyancsak e sorok írója vállalta magára. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy megköszönjem a lektorok aprólékos munkáját, akiknek a sorok közötti javításai a könyv színvonalát emelik. Névszerint is megemlítem a lektorokat: az első kötetben *Pásztor Imre*, a második kötetben *Csorja Ida, dr. Tóth Imre és dr. Felföldi Károly* voltak. Észrevételeik sok esetben pótolták az esetleges hibák korrekcióját, az adatok pontosságát.

Ez az emlékkönyv két alapvető, bár nagyon szorosan összefüggő részből áll. Az első részben Vásárhely a főszereplő, a második rész az előzőekben emlegetett első kötet méltó folytatása. Mindkét részben találkozunk történeti adatok elemzésével, újságcikkekkel, a sporttársak sok-sok színes írásával, a visszaemlékezések gazdag élménysorozatával. Néhány táblázat is bekerült a kötetbe, így például a megyei versenyek helyszínei és rendezői is. Ezáltal is tisztelet azoknak, akik még a szó szoros értelmében „a hátukon cipelték a versenyek teljes felszerelését”, de egyaránt tisztelet és megbecsülés napjaink rendezőinek egyaránt. A mellékelt fotók gyönyörködtetnek, s ez által gazdagítják a leírtakat.

Természetesen lehetne, lehetett volna még bőségesen gyűjteni az anyagot. Így is maradt bőven hiányosság. A két kötetet azonban egyberakva úgy tűnik, hogy az ötven év eseményei, ezek a tükörserepek mozaikszerűen ugyan, de egy egésszé formálódtak össze. Mert hogyan is mondta Ady: „*Ami fél, azt el ne fogadd, egészét akarj, és egészet adj!*”.

Kérem az olvasót, az érdeklődőt, hogy a könyvet lapozgatva, találja meg a saját helyét, a sporttársak élményeit a sorok között is. A kétkötetes mű, annak szerkesztése, sok-sok odaadással, belső tartalmas gondolatokból, nagy-nagy türelemmel készült. Kívánom, hogy a leírtak alapján illetve az újonnan születő, elmondott vagy éppen a jövőben leírt saját visszaemlékezéseikkel gazdagítsák mindennapjaikat, s ez által is tartalmasabbá teszik életüket, mindennapjaikat. *Cicero* szavaival élve: „... a jól eltöltött élet tudata és a sok szép tetterre való visszaemlékezés a legnagyobb öröm forrása.”

Szeged, 2008. októberében

Dr. Sindely Pál
Technikai szerkesztő

1. rész

VÁSÁRHELY

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SPORTJA

ÖTVEN ÉVES

VÁSÁRHELY TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SPORTJÁRÓL

SZAKOSZTÁLYI ÉLET VÁSÁRHELYEN 1958-1985

A hódmezővásárhelyi tájékozdási futó élet 1958-ban iskolai szakosztályokban kezdődött, a Frankel Leó Szakközépiskolában és a Bethlen Gábor Gimnáziumban. Ebben az időben tūrázással összekapcsolva versenyeztünk. Környékünk nem kifejezetten jó tájfutó terület, s elég hosszú időn keresztül nehezen értették meg, hogy a sportolással hogyan lehet Alföldön egyáltalán fölkészülni. Lehetett, s ezt a tényt eredmények sorozata fémjelzi.

A sportág városi bázisa tovább nőtt, szakosztály alakult a Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskolában és társadalmi sportkörök is megalakították szakosztályaikat a sportágban is. Így jött létre 1964-ben a TEXTIL SK és MEDOSZ SE tájékozdási futó szakosztálya. A későbbiekben fűziók, majd szétválások jellemezték a vásárhelyi sportegyesületek életét. Volt szakosztály HÓDGÉP SK-ban, a METRIPOND SE-ben, a PORCELÁN SE-ben, de megalakult a Stromfeld Aurél TE (SATE) tájékozdási futó szakosztálya is, az Úttörőháznál.

1976-ban városi párt és állami vezetők javaslatára városi sportkör alakult Hódmezővásárhelyi Városi Sport Egyesület (HVSE) néven 11 szakosztállyal. A városban lévő három tájékozdási futó szakosztályt ebbe az egyesületbe vonták össze, ahol azóta is jó szakmai, társadalmi, gazdasági támogatást élvezünk. A szakosztály átlagos létszáma 40-50 között mozog és hat tagú vezetőség irányította.

Tagjai: *Nagyillés Mihály* (elnök), *Esch János* (szakosztályvezető), *Baranyai Antal*, *Bán Sándor*, *Széphegyi László*, *Tegzes László* (vezetőségi tagok).

A felnőtt versenyzők mellett ifjúsági, serdülő és gyermek kategóriájú fiatalok látogatják az edzéseket és járnak megyei, országos versenyekre. A versenyzőkkel két edző foglalkozik korosztályos bontásban: *Bán Sándor* és *Csorja Ida*. Minősítéssel rendelkező versenyzői létszámunk 25-30 fő. 1972-ben *Baranyai Antal* (Hódgép) I. osztályú minősítést ért el (!), elsőként a megyében. 1974-ben *Rostás Irén* és *Farkas Katalin* ugyancsak a Hódgép színeiben szintén I. osztályú minősítést szereztek. A vásárhelyiek eredményességére egyébként jellemző, hogy az 1980-as versenyévben pl. egy I. osztályú: (*Rostás Irén*), 4 II. osztályú, 1 aranyjelvényes (*Bán Zsolt*), 8 ezüstjelvényes és 16 alacsonyabb minősítést is szereztek versenyzőink. Szakosztályunk folyamatosan a megye legjobb szakosztálya címet nyerte el.

A vásárhelyi versenyzőket egyébként 1962 óta ismerik és jegyzik az országban, amikor első alkalommal nyerték el a Nemzetközi Ifjúsági Tanácsköztársaság Kupát Salgótarjánban. Ismert versenyzők sora jött ki a hódmezővásárhelyi tájékozdási futó műhelyből:

Lányoknál: *Jaksa Zsuzsanna*, *Rózsa Zsuzsanna*, *Gulyás Éva*, *Major Ilona*, *Gémes Ibolya*, *Csengeri Piroska*, *Herczegh Magdolna*, *Farkas Katalin*, *Rostás Irén*, *Tarnai Irén*, *Makó Katalin*, *Mészáros Sarolta*, *Rárósi Eszter*, *Laták Márta*.

Fiúknál: *Duránszkai József, Csengeri Sándor, Papp György, Pál Gyula, C. Nagy Sándor, Baranyai Antal, Molnár Sándor, Herczegh László, Izsó Gábor, Török József, Bíró Sándor, Csikós Sándor, Dabis László, Bán Sándor, Csende József, Marton Sándor, Lugossy Imre, Hideg István, Farkas Dezső, Goldring Jenő, Szabó Lajos és Kisházi László.*

1968-ban ifjúsági egyéni bajnok is volt jogelőd szakosztályunkban *Herczeg Magda* személyében. 1969-ben ifjúsági női váltónk az országos váltóbajnokságon ezüstérmes, a női felnőtt váltónk pedig bronzérmes lett. A HVSE ifjúsági fiú váltója 1976-ban *Lugossy Imre, Marton Sándor, Hideg István* összeállításban az országos váltóbajnokságon a Csongrád megyei tájékozdási futó sport „újkori történetének” első bajnoki címét szerezte! Ők voltak a Radnóti Miklós Úttörőház tájékozdási futó szakkörének első növendékei.

Baranyai Antaltól az egykori tanítvány *Marton Sándor* 1979-ben vette át a staféta botot a legfiatalabbak nevelése terén és reméljük a maiak is a nagymúltú elődök nyomába lépnek. Tehetségben csak a női vonalon van hiány, fiúknál *Dezső Sándor, Márok István, Kisházi László, Juhász Gábor* mind ígéretes tehetség.

Szakosztályunk legeredményesebb tagja *Rostás Irén*, akinek eredménylistáját egyhamar vásárhelyi tájékozdási futó nem írja át. Íme a listából: nyert 6 országos hosszútávú bajnokságot, 2 nappali egyéni országos bajnokságot, számos hazai és külföldi kupaversenyt. Megszakítás nélkül 11 éve tagja a magyar válogatottnak, 6 világbajnokságon képviselte hazánk színeit, tagja volt a skóciai világbajnokságon bronzérmes magyar váltónak.

És végül a sikerkövacsok listája, akik edzőként komoly részt vállaltak a vásárhelyi tájékozdási futók eddigi sikeres szereplésében: *Mónus Ferenc, Nagyillés Mihály, Márok István, Bán Sándor, Csorja Ida, Baranyai Antal, Farkas Katalin, Marton Sándor, Esch János, Temesvári Gyula, Sós Imre, Gulyás Márta, Naszradi László, Bokor János, Strifler Sándor.*

Bízunk benne, hogy a szakosztály a közelgő 1988. évben esedékes 25 éves jubileumára egy rangos országos versennyel vonulhat be az egyetemes magyar tájékozdási futó sport történetébe.

(1985)

Nagyillés Mihály

Forrás:

- *Nagyillés Mihály: Szakosztályi élet Vásárhelyen 1958-1980. SZÉLRÓZSA '81. A Magyar Tájékozdási Futó Szövetség kézirat gyanánt terjesztett évkönyve.*
- *Nagyillés Mihály: A HVSE Tájékozdási Futó Szakosztály történetéből. Hódmezővásárhelyi Kupa tájékozdási futó verseny. 1985. (bulletin)*

HÓDMEZŐVÁSÁRHELYI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ CLUB 1991-1994

Egyesületünk a Hódmezővásárhelyi Városi Sportegyesület megszűnése után 1991-ben önálló sportegyesületként Hódmezővásárhelyi Tájékoztató Futó Club néven kezdte meg működését. 1993 májusában, a városban tevékenykedő másik tájfutó szakosztállyal az ABST Tájfutó Sportegyesülettel egyesültünk, HTC néven. Célunk az emberi erőforrások összpontosítása volt.

Egyesületünk kiemelkedő teljesítményt elért versenyzői: *Rostás Irén* (VB bronzérmes, 8-szoros magyar bajnok), *Dezső Sándor* (I. osztályú versenyző, 1994-es OEB 4. helyezette). Utánpótlás csapatunk erősségét jellemzi, hogy az idei évben a 15-ös fiú csapatunk váltóban 3., csapatban 1. helyen végzett (*Vörös Endre, Forrai Gábor és Forrai Miklós*).

Gazdasági tevékenységét a klub önállóan intézi, támogatását az önkormányzat vállalta. (1994)

Nagyillés Mihály

Megjelent: *SZÉLRÓZSA 1995. A Magyar Tájékoztató Futó Szövetség kéziratos gyűjteményének terjesztett évkönyve.*

TERMÉSZETJÁRÁS, TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS 1958-1999

A Frankel Leó Szakközépiskolában a természetjáró szakosztály 1958-ban alakult meg *Nagyillés Mihály* tanár vezetésével. Túrakon, táborozásokon vettek részt tanulóink. Az első hivatalos túrát 1958 áprilisában a Budai-hegyekben, az első tábor (vándortábor) 1959 augusztusában, a Mátrában rendeztük.

1960-ban iskolánk csapata megnyerte Csongrád megye bajnokságát és bejutott az országos döntőbe a férfiak között (női bajnokságot ekkor még nem írtak ki). A csapat tagjai: *Nagy Rébék Mária, Gyovai Piroska, Fejes Katalin, Csák Katalin*.

A hegyvidéki téli túrák és nyári táborok máig tartó baráti – alkalmasint házastársi – kapcsolatokat alapoztak meg. Alkalmak voltak az ország tájainak, műemlékeinek, természetvédelmi értékeinek, más tájakon élő emberek életének megismerésére is. A résztvevők szívesen idézték vissza emlékeiket a 30, majd a 35 éves szakosztályi találkozón.

Szakosztályunk alapította 1959-ben a "Győzelem Napja Kupát", ennek a jogutódja napjainkban a "Vásárhely Kupa". Az edzéseket *Csorja Ida* tanárnő irányította, aki a mai napig is aktív versenyző. A nyolcvanas években a társadalmi sportkörök az iskoláinál egyre jobb lehetőségeket tudtak biztosítani, ezért az iskolai szakosztály munkáját az utánpótlás nevelésére állította be. E korszak legjelesebb versenyzői: *Bálint Éva, Balogh Sámuel, Bán Helga, Bereczki Vera, Herczeg Éva, Nagy György Rita, Nagy Rébék Anna, Sárai Zsuzsanna, Tonkó Tibor*.

Szakosztályunk jelenleg szünetelteti működését. Iskolánk tanulói a Hódmezővásárhelyi Tájékoztató Futó Club (HTC) színeiben versenyeznek. Közülük eredményeivel kiemelkedik *Tóth Ágnes*. Az elmúlt évben az országos csapat- és váltóbajnokságon 2. helyezést ért el, egyéniben országos 6. és az Eger Nagydíjon 4. lett.

(1999)

Nagyillés Mihály

Forrás: <http://www.hod-eotvos.sulinet.hu/web/anno.html>

BEMUTATJUK A HÓDGÉP SK SZAKOSZTÁLYÁT

A szakosztály 1971 márciusától működik a HÓDGÉP SK keretében, ahová a Hódmezővásárhelyi MEDOSZ-ból került. A kezdeti nehézségek rányomták bélyegüket a felkészülésre, hiszen nem volt biztosítva semmi anyagi fedezet, de még az sem, hogy megmarad-e a tájékoztató futó szakosztály, avagy megszűnik.

Az a tudat, hogy van bázisvállalat, aki biztosítja a versenyzést, morálisan jól hatott a versenyzőkre. Edzéseket rendszeresen látogatták és a jó alapozás, előkészítés meghozta az eredményt. Ez egyaránt megmutatkozik az egyéni és csapat-eredményekben is.

Az eredmények közül a legjobbak: Vidék Csapatbajnokság F-21 I. hely, Vidék Egyéni Bajnokság N-19 II. hely, F-21 III. hely, Országos Váltó Bajnokság N-19 IV. hely. Ezen túlmenően a II. osztályú Bükki, Szakszervezeti, Alföld, Alkotmány kupák megnyerése. Versenyzőik 1971-ben összesen 40 versenynapon álltak rajtához 242 indulással. Hiányossága volt ennek az időszaknak, hogy a részvétel nem volt arányos, és így több versenyző nem vett részt a minimális 6 versenyen sem.

Élert minősítések: 8 fő II. osztályú, 2 fő III. osztályú, 4 fő IV. osztályú, 3 fő ezüstjelvényes sportoló.

1971. évi költségvetésre 32.000 forint volt. Ez az összeg biztosította a versenyzést, mivel szállítási költség mindössze 4.400 forint volt. Bázisvállalatuk a szállítási költségeket magára vállalta úgy, hogy mikrobuszal történik az utazás. Felszerelés vonatkozásában a nulláról indultak. Ennek megfelelően viszonylag magas összegű beszerzést kellett végezni (7.300 Ft), de így csak 1 pár tornacipő jutott a versenyzőknek, ami többnyire nem fedezte még az edzések igénybevételét sem.

Az edzéseket heti két alkalommal *Nagyillés Mihály* vezette. Technikai edzések lehetősége igen korlátozott, hiszen mindössze 1 km²-es erdős terület áll rendelkezésre 25.000-es fotózott térképpel. Javulást csak a színes mártélyi térkép megjelenése hozna, ami sajnos ez évben is hiába várat magára, de 1973-ban elkészül!

Utánpótlás elsősorban a Frankel Leo és Kossuth Zsuzsa Szakközépiskola végzős versenyzőiből történik, de saját neveléssel is foglalkoznak. Az 1972-es évben már nem voltak meg a kezdeti problémák, így a felkészülés is zavartalanabb volt.

Változás történt az edző személyében, mivel 1972-ben *Bán Sándor* irányítja az edzéseket. Növekedett az edzésnapok száma és intenzitása is.

Állóképességben, futógyorsaságban kedvező szintet értek el a sportolók, de a kombinált edzésnél gyengék voltak az eredmények. Továbbra is az 1 km²-es erdőben tartják a pályaedzéseket, és ez nagyon behatárolja a lehetőségeket.

Legnagyobb problémát a domborzat érzésének, felismerésének hiánya okozza. Ezért edzőtáborozásokat rendeztek Sikfőkúton, de szálláshiány miatt csak a II. osztállyal (8 fő). Sajnos további ismételt edzőtáborozásra nem volt lehetőség.

1972. évi versenynaptárunkba 31 versenyt állítottak be. Ezeket részt is vettek. A versenyekből 11 bajnoki, 20 kupaverseny.

Eddigi versenyeken elért eredményekkel elégedettek, hiszen az egyéni bajnokságokban, ahol indultak versenyzők, I. helyezést értek el, de az Országos és Vidék Csapatbajnokságon elért eredményeik is igen jók. A Vidék Egyéni Bajnokságon Rostás Irén ezüstérmet szerzett.

Kupaversenyeken is vezető szerephez jutottak, több esetben is: Kilián (F21), Apáczai (N19), Bükki (N19), Szakszervezeti (N19), Alföld (F21).

1972. évre csökkent 29.600 Ft-ra a költségvetésük, ami a megnövekedett feladatokkal ellentétben áll. Kiegyenlítette ezt a HÓDGÉP Vállalat felszerelés ellátási segítsége. A II. félév elején lehetőség nyílt a hiányzó felszerelés pótlására úgy, hogy ez a költségvetésüket nem érintette. A költségvetésben szereplő felszerelés vásárlási összeget így átcsoportosítják és biztosítva lesz a versenyeken való részvétel.

Jelenlegi létszámuk 27 fő, ebből 21 felnőtt, 6 ifjúsági. Eddigi eredményeik alapján 8 fő teljesítette a II. osztályú szintet és *Baranyai Antal* az I. osztályú szintet is. *Rostás Irén* a Vidék Bajnokságon második, az országoson ötödik lett.

A szakosztály eredmény- és minősítési nyilvántartást vezet, s a versenyeken való részvételt ezen nyilvántartás szerint határozza meg az edző.

A szakosztály vezetési, szervezési munkáinak hiányossága, hogy kevés az aktív, így az irányító 1-2 emberre igen sok munka jut. A jövőre vonatkozóan ebben feltétlenül előbbre kell lépni.

Példás a kapcsolatuk a helyi honvédségi szervekkel. A katonák segítséget nyújtanak a versenyrendezésben, és a bevonult versenyzők számára a sportolási lehetőségek biztosításával.

(1972)

Nagyillés Mihály – Baranyai Antal

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, III. évfolyam, 1972. 12. szám

NAGY FÁBA VÁGTUK FEJSZÉNKET!

Ez év november 10-én beindult a hódmezővásárhelyi Úttörőház tájékoztatósi futó szakköre. Amire álmunkban sem mertünk gondolni, már az első foglalkozásra 34 lelkes kis úttörő jelent meg: 21 fiú, 13 leány. E nem várt létszám ellenére volt egy kis csalódás, hisz a Zalka Máté iskolából nem kellő propagálás után senki sem jött,

pedig érdeklődő fiatalok itt voltak legtöbben. A többi iskola igazgatóját és úttörővezetőjét dicséret illeti. Külön ki kell emelni a József Attila Általános Iskolát, ahonnan 16 fő vett részt.

Még ismeretlen a sportág, több propagandaanyag kell és a megyei sajtót is meg kellene győzni, hogy hetente a Népsporthoz hasonlóan helyt adna a sportág híreinek.

Túl vagyunk a harmadik foglalkozáson és örülünk, mert már 40 fős a szakkör. Jelenleg minden feltétel megvan a munkájához. A tornaterem problémáját *Nagyillés Mihály*, a Közgazdasági Szakközépiskola igazgatója, a sportág „atyja” segítette megoldani. Anyagi igény jelenleg igen kevés és ezt az Úttörőház, Alföldi Porcelángyár KISZ-vezetői fedezik.

A szakkör tagjai között pontozásos versenyt hirdettünk, s minden teljesítményt pontozunk. Győztese apró kis ajándékot kap, ez harci kedvet ad a résztvevők népes seregének.

A versenyterv május 1-ig elkészült, ezek szerint egymással vetélkedhetnek városi úttörő bajnokság formájában. Decembertől heti 2x2 órát foglalkozunk az úttörőkkel. 2 óra elméleti és 2 óra fizikai felkészülést folytatunk. Távlatiakról még nem határoztuk meg a további „hogyan”, de reméljük, nem vész el a lelkes utánpótlás. Fejlődésük 1-2 évig itt biztosított és rendezett, de ha kilépnek az úttörő korosztályból..., addig meg kell keresnünk a megoldást, a további lehetőségeket. (1972)

Baranyai Antal
szakkörvezető

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, III. évfolyam, 1972. 12. szám

VIDÉKEN A LEGJOBBAN - Mosa és Boxi Vásárhelyen -

December 18-19-én Hódmezővásárhelyen az Alföldi Porcelángyár és a Hódgép Vállalat KISZ szervezeteinek, sportköreinek vendégeként élménybeszámolót tartott *Monspart Sarolta* és *Bozán György*, akiket sportberkekben az „év legjei”-nek kiáltottak ki.

Kissé fáradtan érkeztek – egyenesen a dunavarsányi edzőtáborból, – de a lelkes fogadtatás bizonyára emlékezetes marad vendégnek és fogadónak egyaránt. Hát még az élménybeszámoló! *Mosa* temperamentumos előadását alig győzték felvenni élő szalagjukra a jelenlévők, még *Boxi* a hallgatag ember benyomását keltette. Az előadás után többen megállapították, hogy így felöltözve, egyikükön sem látszik, milyen jól tud futni. Bezzeg a focistákat fel lehet ismerni – így egy hang – mert azoknak a szabó is görbe szárú nadrágot varr!

A hallgatóság soraiban a városi TS elnökét, sportkört vezetőket, KISZ fiatalokat, üzemi dolgozókat, érdeklődő úttörőket láthattunk, utóbbiak szó szerint hallgatók voltak mindaddig, míg *Mosa* nem említette, hogy jelenleg nem tanít – ez bátorítólag hatott a gyerekekre...

Vendégeink vasárnap délelőtt szakmai jellegű előadást tartottak, melyre meghívást kapott a megye valamennyi versenyzője, bírója, edzője, szakosztályvezetője, és a helyi Hírlap is beszámolt róla. A hasznos beszélgetés során felkészülés, a térképészítés, edzések mennyisége és minősége volt a fő téma. Lényeges tanulságunk: többet edzve, fizikailag megerősödvé már könnyebb az elméleti feladatok végrehajtása is. Ez az a sportág, ahol személyes adottságok alapján összeállított egyéni edzésterv szerint kell dolgozni, hiszen a közmondás szerint két ember sem egyforma, amit esetünkben szó szerint lehet érteni.

Hasznos kezdeményezés volt! – ezt állapították meg a résztvevők. Több szakmai jellegű tanácsot kellene hallani a versenyzőknek, vezetőknek, de nálunk nincsenek azok, akik Pesten dandárával végzik nevelő-irányító társadalmi munkájukat – sőt egyáltalán nincs „bácsink”, sem fizetett, sem társadalmi állásban egynél több... Minden versenyzőinkre vár, ők vezetnek szakosztályokat, edzik magukat és egymást, és ezen csak az idő fog segíteni. Remélve azt, remélve azt, hogy aki lelkes versenyző volt, az pályafutása után is vállalja a vezetést, az edzést a akkor lehet szó a Vidék felzárkózásáról, de addig csak vergődünk...

Jó, házias ebéddel búcsúztattuk kedves vendégeinket és átadtuk szerény ajándékainkat. „Viszlát az évadnyitón! Jó felkészülést, sikeres évet!” – „Köszönjük a meghívást, jól éreztük magunkat!”... de másfél nap hamar elröpült s autóbuszuk kigördült Budapest irányába. (1972)

Baranyai Antal
Hódgép

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, III. évfolyam, 1972. 2. szám

RIVÁLISOK AZ ALFÖLDRŐL

— Hol jártál?

— Hódmezővásárhelyen a tájékoztató futóknál.

— De hisz ott még „táj” sincs!

— Az igaz, de eredmények vannak...

A hódmezővásárhelyi tájékoztató futók, akiknek a fél országot keresztül kell utazniuk ahhoz, hogy hegyet lássanak, egyre-másra jó eredményeket érnek el különböző rangos versenyeken, sőt a magyar bajnokságon. A HÓDGÉP női csapata például pár hete a negyedik helyen végzett az országos bajnokságon. Nem sokkal később, a csapatbajnokságon, már a dobogó harmadik fokára is felléphettek.

Homokbánya kupa?

A HÓDGÉPES-es lányok. Hangsúlyozni kell, mert a városban több szakosztály is van. 1958 óta, amikor Nagyillés Mihály, a Frankel Leó Szakközépiskola tanára majd igazgatója megkedvelte tanítványaival az új sportágot, nem lankad a lelkesedés. A most működő szakosztályok közül kettő jelentős: a HÓDGÉP-é és a Frankel-é. Az Alföldi Porcelángyár nemrégiben összeverbuválódott fiatal gárdáját viszont a jövő szakosztályaként tartják számon.

— Egy biztos — mondja *Skerletz Iván*, a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség elnöke —, a viharsarki lelkesedés csodákat művel. A HÓDGÉP-es lányok, korlátozott lehetőségeik ellenére példát mutatnak. És azt is bebizonyították, hogy ebben a sportágban nincsenek úgynevezett objektív nehézségek...

Bán Sándor, a HÓDGÉP edzője a következőképpen vázolta „létesítmény-feltételeiket”:

— Van a környékünkön egy erdő, az egész nincs egy négyzetkilométer. Kezdetől fogva itt edzünk. A szó szoros értelmében minden fát-bokrot úgy ismernek a lányok, mint a tenyerüket. Ha meg hegyes terepen akarunk edzeni, kifutunk a homokbányához. Sokat mondok, ha ott van húszméternyi szintkülönbség.

— Ez van — mondhatnák a vásárhelyiek, széttárt karokkal és sajnálkozó tekintettel. De nem ezt teszik, hanem állandóan a fizikai képzéssel törődnek és eredményeikkel egyre-másra hökkentik meg a sportág közvéleményét. 1972-ben hazánkban 38 férfi tájékozódási futó szerzett I. osztályú minősítést. Köztük volt a hódmezővásárhelyi *Baranyai Antal* is. Most az úttörökkel foglalkozik és a porcelángyár szakosztályát formálja. *Herczeg Éva* és *Vízi Judit* személyében — mindketten *Csorja Idának*, a HÓDGÉP versenyzőjének tanítványai — két aranyjelvényes ifjúsági sportolója is van a városnak. És ha minden a tervek szerint megy, akkor év végére, *Rostás Irén* személyében, lesz már I. osztályú női versenyzőjük is.

Az idő rangot ad

— Idehaza, Hódmezővásárhelyen, még mindig kocogóknak néznek bennünket — mondja szinte magának *Csorja Ida*. — A múltkor például, siettem az edzés színhelyére. Egyik ismerősöm autóval kivitt, hogy időben ott legyek. Azt is feljárnította, hogy visszahoz. Elhárítottam, de közben arra gondoltam, ha látnának 10-15 kilométer lefutása után, izzadtan, csapzottan, tán elhiszik, hogy nem kocogni, hanem futni voltam.

— Eleinte fel sem figyeltek ránk — emlékszik vissza *Farkas Katalin*. — Ebben az évben elindultunk a Mazura emlékversenyen. Ráadásul egy kategóriával feljebb. Nyertünk. Voltak, akik azt mondták, hogy megóvják az eredményt. Pár évvel ezelőtt, amikor *Rostás Irén* megnyerte az Alföld Kupát, ez még senkinek sem jutott volna eszébe...

— Pár évvel ezelőtt, — ismételteti magában a szavakat *Bán Sándor* —, pár évvel ezelőtt még domborzatolvasási problémáink is voltak. Nem csoda, hosszú idő kell ahhoz, hogy egy tájékozódási futó beérjen. Különösen, ha alföldi. De mi kivártuk ezt az időt. És remélem, ez minősítésekben is megmutatkozik majd.

Kilencen az Ikarusban

— Három szakosztályunk van — kezdi a beszélgetést *Lénárt László* sportkörülnök. — Labdarugók, tekézők és a tájékozódási futók. A focisták most estek ki az osztályozón. Jövőre, illetve ősszel a megyei bajnokságban játszanak majd. A tekézők az NB III élcsoportjához tartoznak. E két szakosztálynak szinte valamennyi tagja itt dolgozik a gyárban. A tájékozódási futók közül viszont mindössze egy. Nagyon rendes gárda, soha semmiféle problémánk nem is volt velük, s amennyire lehet támogatjuk őket. A nagy távolságok, a sok csatlakozás elkerülése miatt kisbusszal

utaznak versenyeikre. Előfordult, hogy nem volt kocsink. Az igazgatónk, *Nyárádi Gábor* intézkedett, hogy a nagybusszal mehessenek. Meghálálták. Jó eredményekkel.

Példájukat, amelyekkel bebizonyították, hogy ebben a sportágban nincsenek „objektív nehézségek”, csak követni lehet. (1975)

Harcza Gábor

ROSTÁS IRÉN ÉRDEMES SPORTOLÓ

Évzáró értekezletet tartott december 4-én a Csongrád megyei szövetség. *Dr. Tóth Imre* elnöki tájékoztatójában a DSK-k szerepét emelte ki, mert a megyében nagyon jó az együttműködés az oktatási szervek és a szövetség között. Egy-két éven belül várható, hogy a középiskolás versenyzők száma a társadalmi egyesületekben is éreztetni fogja hatását. Sajnos némileg csökkent a minősített versenyzők száma. Főként a serdülő mezőnyök létszáma nem kielégítő, s ezért a szakszövetség elnöksége feladatul tűzte ki az egyesületek részére az utánpótlás erőteljesebb versenyztetését.

Bódy László az új minősítést és a megyei egyesületi pontversenyt ismertette, melyben a Hódmezővásárhelyi Városi SE végzett az első helyen.

A megye kiemelkedő eredménye, hogy *Rostás Irén* a világbajnokságon a váltóban bronzérmeket nyert. A résztvevők szeretettel köszöntötték a megye legeredményesebb versenyzőjét. A megyei sporthivatal képviselője tárgyjutalmat, *Skerletz Iván* főtitkár pedig Érdemes Sportoló jelvényt nyújtotta át a sportolónak. Bemutatták „A tájoló, a térkép...” című színes filmet is.

(1976)

Dr. Felföldi Károly

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, VII. évfolyam, 1976. 6. szám

A BRONZNAK FÉNYE

Legutóbbi VB érmünk szintén bronz volt. Akkor a férfi csapat nyerte, most a női. Csehszlovákiában *Monspart* aranya mellett is fényesen csillogott a bronz, de most mintha a férfi csapat ott nem léte homályosítaná el e roppant megérdemelt, nem szerencsével szerzett érmeket. Igazságtalan a világ – mint ezt már annyiszor megállapították –, mert mindenki mindenről beszél, ír, vitatkozik, érvel valami mellett vagy ellen, csak éppen a világbajnokságon szerzett, sorrendben a negyedik érem tulajdonosairól nem esik szó. Pedig tanulságos dolog, ha most őket dicsérjük, mert személyük, példájuk, sportpályafutásuk, bizonyítja, hogy van és lesz keresnivalónk világversenyeken.

Rostás Irén, kinek hazája Hódmezővásárhely, a fáatlan, erdőtlen Csongrád megye, aki megtanult úgy tájékozódni hegyekben és úgy futni, mintha sohasem látott volna alföldet. Példája egymagában bizonyítja, hogy nem erdő és hegy kell a

sporthoz, hanem ember. És ez nem egyedi jelenség, hiszen vagy egy évtizede már, hogy e megye versenyzőivel számolni kell. És elzárva – a két alvó megye, Békés és Bács-Kiskun határolja – a versenyélet sűrűjétől, utazva kilométerek ezreit jutottak eljutottak el a skóciai bronzig. Mert ez az érem kicsit a megyyé, a városé is.

Kovács Magda, vagy ahogyan leánykori nevén megszokták Horváth Magda már ezüstöt is nyert ifjúsági korban az 1970-es VB-n és aki egyéni éremhez közel állt a csehszlovákiai VB-nek utolsó kilométeréig, aki tehetséges, de eredményei ezzel nem voltak arányban és aki belátta, hogy nem szólam a többit edzés kívánalma, s befutása után boldogan mesélte szerencsáját; hogy mikor már éppen leszakadt a norvég lánytól; mindig akkor látta meg ismét. Tévedett, mert ez nem szerence volt, hanem a szívósság gyümölcse.

Monspart Sarolta, aki sokat veszített, hiszen az eddigi legkönnyebb világbajnokságon, élete legjobb formájában, soha nem látott nyugodt rajt után veszített, – de mennyire – s ezt átérezni se én, se más nem tudja, csak az, aki már nyert világbajnokságot, de talán az sem, ha csak nem *Monspart Sarolta*. Szóval ennyit veszítve végül harmadiknak felhozni a csapatot: több, mint örömteli teljesítmény, ez a folytonosság ígérete is volt.

Visszagondolva a váltóra, talán nem is történt semmi különös. Nem volt váratlan fordulat, a csalfa remény – rossz részidő miatt – is csak percekig élt, nem történt betérés, nem volt meglepetés az egyéni eredmények ellenére sem a magyar női váltó harmadik helye. Majdhogynem természetes volt. Ez megnyugtató. Van helyünk a világban.

A három érem közül; arany, ezüst, bronz, csak az utóbbi nem tiszta fém, hanem ötvözet. A magyar női váltó azon az eső, skóciai vasárnapon olyan ötvözetet képezett, amely szilárd része lehet a jövő szép terveinek. (1976)

Skerletz Iván

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, VII. évfolyam, 1976. 5. szám

♣ Ezen írást Skerletz Iván (1939-1996) emlékének is ajánljuk. (A Szerk.)

HADSEREG-VÁLOGATOTTAK VERSENYE

Szeptember 14. és 16-a között Hódmezővásárhelyen rendezik meg a Magyarország-Ausztria hadsereg-válogatottak tájékoztatósi futó versenyét. A rangos eseményre a rendezők mindent előkészítettek, s így bizonyára mindkét válogatott meglepésére zökkenőmentesen zajlik le a verseny.

A program szerint ma, kedden reggel fél 9-kor fogadják a városi tanácson Vásárhely vezetői a két együttest, majd délután a résztvevők Szegeddel ismerkednek. Másnap délelőtt Kunfehértón rendezik az egyéni vetélkedőt, amely szeptember 16-án Sándorfalván, a váltóversennyel fejeződik be.

E nem mindennapos verseny vásárhelyi megrendezése egyben Csongrád megye tájékoztató futó eredményeinek elismerése is, bizonyára ezzel tovább öregbítik a megye hírnevét. (1982)

Süli József

ÚJRA EGYÜTT

Április 27-én délután tartotta közös közgyűlését a HTC és az ABST. Mint megtudtuk ez utóbbi SE megszűnt és a jövőben sportolói a HTC-s színekben állnak rajthoz.

A közgyűlés megválasztotta az új személyi vezetést. Az elnök továbbra is *Nagyillés Mihály*, ügyvezető elnök *Kisházi László* lett. Az elnökség további tagjai: *Bán Sándor*, *Csorja Ida*, *Balogh Tünde*. A számvizsgáló bizottság tagjai: *Juhászné Bálint Ildikó*, *Mónus Anikó* és *Goldring Jenőné*.

A vásárhelyi tájfutók tanácskozásán részt vett *dr. Sindely Pál*, a Csongrád megyei Tájékoztató Futó Szövetség elnökségi tagja, aki a tanácskozást követően elmondta:

– Örülök, hogy részt vehettem a vásárhelyiek tanácskozásán, több hasznos tapasztalatot gyűjtöttem. Bízom benne, hogy az egyesülés a vásárhelyi tájfutó sport újabb fellendülését hozza, hiszen az elmúlt 35 évben a sportág történelmében mind megyei, mind országos szinten jegyezték és jegyzi a vásárhelyieket. Sportolói tehetőségből van bőven. Most megerősödve főleg váltó- és csapatbajnokságokon már a megyében is nagy küzdelmek várhatók a szegediek és a vásárhelyiek között.

– *Milyennek ítéled a sportág helyzetét?*

– Reményekre jogosítanak, hiszen megszűntek a térképkiadás körüli korábbi katonai aggályoskodások. Mivel létesítményt alig igényel a sportág, így nagy a remény, hogy a tájfutás tábora egyre bővül megyénkben és az országban egyaránt.

A közgyűlést követően az újdonsült ügyvezető elnöktől, *Kisházi Lászlótól* az egyesülés háttéréről érdeklődtem.

– Úgy ítéltük meg, hogy a korábbi személyi ellentétek megszűntek. Ez volt a két klub létrehozásának mozgójele annak idején. A másik dolog pedig az, hogy csapat- és váltóbajnokságon egyik klub sem tudott igazán esélyesként rajthoz állni, tehát az eredményesség érdekében is született döntés.

– *Voltak ellenzői a dolognak?*

– Biztos, hogy voltak ilyenek, azok ma biztos még fenntartással fogadják a döntést. De remélem az élet beigazolja helyességét és szükségességét.

– *Mit vársz eredményességben a klub versenyzőitől?*

– Az országos rangsorba az egyesületek között az első tízbe szeretnénk bekerülni, ami nem lehetetlen. Váltó- és csapatbajnokságokon megyei, és országos szinten is eredményesebben szerepelhetnek sportolóink.

– *Milyen megméréstések várnak a HTC-sekre a közeljövőben?*

– Május 22-én lesz a megyei sprint bajnokság, majd a hónap végén Budapesten háromnapos versenyen veszünk részt. Júniusban lesz Ásotthalmon a megyei váltóbajnokság, majd a Bükk fennsíkron rendezik meg a sprint és a váltó OB-t.

Sportolóink közül többen kacérkodnak a hosszútávfutással, részt vesznek maratonversenyen a 12, illetve a 24 órás futáson.

— Mire helyezték a főhangsúlyt?

— Az említett eredményesség hosszútávú megalapozására, egyértelműen az utánpótlás nevelésre. (1993)

Baranyai Antal

Megjelent: Vásárhely és Vidéke, III. évfolyam, 654. szám, 1993. április 29. csütörtök.

630 ÉS ROSTÁS IRÉN

„630 + Rostás Irén” (avagy nyilvánosságra hozták az igazolt tájékozódási futók adatait, területenként). „a számokat vizsgálva nagyon egészséges arányokat tapasztalhattunk...” /Népsport, 1977. február 16./

Ezek után leültünk és megkezdtük vizsgálódásunkat a „meghökkenetők” beharangozott adatok között!

Az első szembetűnő dolog –de csak annak, aki felületesen tájékozott – eddig sportágunk életében, hogy két alföldi megye vezeti a sort (Csongrád 631 fő, Szabolcs-Szatmár 436 fő). Ha folytatjuk az összehasonlításokat, akkor meglepő, hogy a listavezető és Budapest együttes összege (1924 fő) közel egyharmada az országos összesnek! –vagy másképpen fogalmazva, a többi 18 megye adja a fenti összeg kétszeresét (3898 fő).

(...) Felnötteknél Csongrád a listavezető (179 fő) majdnem annyival előzi meg a következő Veszprémet (128 fő), mint a lista középső helyezetteinek összege. Az utolsó hat megyében összesen sincs annyi versenyző, mint Csongrádban!

Az ifjúságiaknál 452 fővel ebben a korcsoportban is Csongrád vezeti a mezőnyt. Az itteni előkelő helyezés meghatározó jelleggel bírt Szabolcs (321 fő) valamint Fejér megye (255 fő) jobb összetett helyezéseire is...

(...) Ami meg a „meghökkenetésre” hajlamos megyéket illeti; előttünk a lehetőség, s feltehetően újabb 2-3 év múlva felmérés következik, s reméljük, mind az abszolút mind szerkezeti mutatókat illetően jelentős változásokról számolhatunk be.

Ami pedig a címet illeti... 630 igazolt versenyző Csongrádban és *Rostás Irén* a csongrádiak első VB helyezetteje! Ha csak ennyi kell a dél-alföldi recept szerint, akkor rajta, duplázzuk meg a létszámot, és Norvégiában tartjuk a markunkat az éremosztásnál!

A számokkal való játéknak az volt a célja, hogy bizonyos értelemben felrázson minden szunnyadót, ha ezt elértük vele, megérte... (1997)

Dr. Tóth Imre

a CsTFSz elnöke

Megjelent: TÁJFUTÁS, Magyar Tájékozódási Futó Szövetség Lapja, VIII. évfolyam, 1997/2. szám

JUBILEUMI VÁSÁRHELY KUPA

Huszonötödik alkalommal rendezte meg Vásárhelyen a Kása erdő környékén, a városi ifjúsági és sportosztály, valamint a HVSE tájékozdási futó szakosztálya hagyományos utánpótlás versenyét, a Vásárhely Kupát.

A ragyogó őszi időben 11 plusz 1 kategóriában több mint száz személy állt rajthoz, mint *Nagyillés Mihály*. A HVSE tájfutó szakosztályának elnöke elmondta, ezúttal a szomszédos megyékből is érkeztek versenyzők, így Békéscsabáról, Kiskunfélegyházáról, és Kecskemétről is. A legnagyobb létszámot – a helyieken kívül – a szentesiek jelentették, de hasonló 13 fős csapattal jeleskedett a békéscsabai József Attila Lakótelepi SE is. A versenyen képviseltette magát *Bán Sándor* vezetésével a tanárképző főiskola is.

A nők maximálisan 6300 métert, míg a férfiak legnagyobb távolsága 8600 méter volt, de verseny lehetőségét biztosítottak szalagozott pályán azoknak a gyerekeknek is, akik még most ismerkednek a tájfutás alapelemeivel. Ebben a versenyszámban *Gál Balázs* és *Vörös Endre* jeleskedett. A városi strandfürdőben az eredményhirdetésekor Rostás Irén vb-bronzérmes adta át a díjakat a zsigongó gyermekeseregnek.

Az egyes kategóriák győztesei: Lányoknál: N11: *Kovács Ágnes* (Békéscsaba), N13: *Buzás Szilvia* (Metripond), N15: *Hődör Katalin* (KLTE), N17: *Solti Andrea* (Békéscsaba), N21: *Sebők Zsuzsanna* (Szentesi MÁV). Férfiaknál: F11: *Neff Roland* (HSVSE), F13: *Hojoska Péter* (Metripond), F15: *Balázs Zsolt* (KLTE), F17: *Rácz Attila* (Szentesi SzEVSC), F21: *Molnár Attila* (Metripond), F35: *Sindely Pál* (SZVSE). (1988)

Süli József

Megjelent: *Csongrád Megyei Hírlap*, 1988. október 17.

AZ ELNÖK IS FUTÓCIPŐT VESZ

A hódmezővásárhelyi tájékozdási futók jubileumi versenyének véglegessé vált az időpontja. A tervek szerint szeptember 25-én, szombaton kerül sor erre a nem minden napi versenyre.

– *Miért lesz ez külön, mint a többi?* – tettük fel a kérdést *Nagyillés Mihálynak*.

– Elsősorban azért, mert itt nemcsak a versenyen van a lényeg, a mindenáron való győzelmen, hanem azon, hogy minél többen találkozzunk, hiszen a sportág 35 éve jött létre, alakult meg az első szakosztálya Vásárhelyen.

– *Hol lesz a verseny?*

– A versenyközpont a kishomoki polgárvédelmi objektumon, a verseny ünnepélyes díjkiosztója a Tanya csárdában. Úgy tervezzük, hogy aki csak tud, rajthoz áll a verseny saját kategóriájában. Jönnek a gyerekek és az unokák is, mert tájfutó bölcsebből már az unokák is kikerültek szép számmal.

– *Milyen távok lesznek?*

– Nem kell megijedni, hiszen ez csupán nosztalgia, néhány kilométer és 5-6 ellenőrző pont érintése. Az iramot mindenki maga választja meg, mert ahogy elnéztem a társaságot a legutóbbi találkozásunkkor, voltak olyanok, akik 10-15 éve nem sokat futottak, de vannak olyanok, akik ma 50 évesen is felveszti a versenyt a mai 20 évesekkel.

– *Zártkörű a rendezvény?*

– Alapvetően nem. Mindenkit szívesen látunk, akik ismeretségi körünkbe tartoznak, vagy meg akarják ismerni 30 év legjobb vásárhelyi tájékoztatói futóit.

– *Mit tud ajánlani, üzeni egykori sportolóinak?*

– Mindenesetre azt, hogy kezdjenek el mozogni, edzeni, mert máskülönbön izomláz lesz a vége és nem ez a célunk.

– *Hallhatnánk egy-két érdekességet a verseny előkészületeiről?*

– Természetesen, a verseny fővédnöke *Skerletz Iván*, az országos szövetség főtitkára, többszörös országos bajnok, az ellenőrzőbíró *Monspart Sarolta*, a tájfutás első magyar világbajnoka lesz. A verseny szóvivője *dr. Nagyné Gyovai Piri*, aki ismeri, az tudja, hogy nála jobb emberre ez a megbízás nem eshetett volna. Nem éppen „szószegény”.

Szóval a jókedv, humor garantálva. Ha minden igaz, a TV2 Zöldpont stábjá kamerájával végigkíséri a „nagy találkozást”. Ilyen nem sok volt még kishazánkban eddig ebben a sportágban.

– *Hol és hogyan lehet nevezni, jelentkezni?*

– A napokban elkészül a versenykiírás és igyekszünk mindenkihez eljuttatni, de aki bővebb információra kíváncsi, az tudja hol a Közgy. Ha meg lehet oldani a Vásárhely és Vidéke napilapban is közzé tesszük a versenykiírásunkat. (1993)

– baranyai –

VÁSÁRHELYRE KERÜLT A KUPA

Ópusztaszeren rendezték meg a Honfoglalás-kupa országos tájékoztatói futóversenyt. A kétnapos megmérettetésen 85 egyesület mintegy 830 sportolója vett részt.

A meleg, és a nehéz terepviszonyok – néhol majd bokáig érő homokkal kellett megküzdeniük a versenyzőknek – alaposan megnehezítették a résztvevők dolgát. Ettől függetlenül a hangulat végig kitünő volt, a jelenlévők számára változatos programot biztosított a rendezőség, mód nyílt a Feszty-körkép megtekintésére is, így aztán vasárnap délelőtt mindenki jókedvűen várta az eredményhirdetést. Az érme átadásánál számos prominens személyiség segédkezett, jelen volt *Lehmann István*, a megyei közgyűlés elnöke, *dr. Thékes István*, a megyei testnevelési és sporthivatal igazgatója, *Csorba Mihály* dandártábornok, *Monspart Sarolta* a sportág első világbajnoka, *Fritz Péter* országgyűlési képviselő, valamint a környező települések – és természetesen Ópusztaszer – polgármesterei.

Az ötletgazda, *dr. Tóth Imre*, a sportág megyei szövetségének elnöke fáradtan, de elégedetten összegzett a verseny végén. „Már régen, a szövetség megalakulásakor

elterveztük, hogy megrendezzük ezt a versenyt, nagy örömmre sikerült megvalósítanunk az elképzelést. Köszönetet szeretnék mondani minden egyes munkatársam, valamint a lebonyolításban nagy segítséget nyújtó katonák munkájáért." A Honfoglalás-kupát a Hódmezővásárhelyi TC nyerte. (1996)

Beck Artúr

Megjelent: Dél-Magyarország, Szeged, 1996. augusztus 15.

"VÁSÁRHELYEN NEM ETTÉK FORRÓN A KÁSÁT"

Több évtizedes múltja van annak, hogy itt a Dél-alföldön az őszi hónapok valamelyikén rendezik meg *Nagyillés Miska* egykori tanítványai és sporttársai, az immár hagyományos "Vásárhely Kupa" nappali, egyéni, minősítő tájékozdási futó versenyüket. Sajátos módon a versennyel egy időben került megrendezésre a Honvéd Bercsényi SE által rendezett Bercsényi Kupa katonai tájékozdási futó verseny is.

A versenyek helyszíne ezúttal is, mint oly sokszor a vásárhelyiek kedvelt parkerdeje a Kása-erdő volt. Erről a terepről korábban már készültek tájfutó fekete-fehér térképek, "baranyai féle sárga térképek", levelező lapok, színes térképek. A Hódmezővásárhelyi Tájékozdási Futó Club (HTC) kiadásában, "Kása-erdő" (Kertváros) néven, 1:5000-es méretarányban, igényes, szép kivitelezésű versenyterkép született erre az alkalomra. A térkép szélei szinkronban, büszkén viselik és hirdetik, hogy 45 éves a hódmezővásárhelyi tájékozdási futás, illetve 45 éves a Csongrád Megyei Tájékozdási Futó Szövetség. A helyesbítési munkákat *Forrai Miklós*, *Forrai Gábor* és *Vörös Endre* végezték el, kitűnően. Az ocad program alapján készült digitalizálási feladatok elvégzése *Vörös Endre* és *Forrai Gábor* sporttársak munkáját dicséri.

A Hódmezővásárhelyi Tájékozdási Futó Club és a Honvéd Bercsényi SE közös rendezésű tájékozdási futó versenyén, *Kisházi László*, *Csorja Ida* és *Lőrincz Gábor* örnagy aktív szervező munkájának eredményeként 14 kategóriában több mint 150 versenyző indult. Külön figyelemre méltó, hogy még a gyermekversenyen is 37 futó vett részt. E rangos sporteseményen, öröm volt újra látni, hogy az indulók között volt Rostás Irén tájékozdási futó is, aki korábban vb bronzérmes és 8-szoros magyar bajnok is volt. A helyesbítőknek köszönhetően a versenyzők a parkerdőn kívül a szomszédos kertvárosi részben, a lakóparkban is futottak, így a vásárhelyieknek valóban nem volt idejük a déli órákban a "kását melegíteni".

Az ünnepélyes eredményhirdetésre a városi strandfürdő területén került sor. A kimondottan erre az alkalomra készült, érmek, emlékszerlegek, oklevelek, tiszteletdíjak emelték e verseny színvonalát és rangját. További ajándékként nagyon jól esett a gyógyhatású termálfürdő használata is. A verseny szponzorai a Miksi és Társa Bt, a Nutricia Kereskedőház és a Városi Strandfürdő voltak. Sajnos, hogy *Baranyai Antal* postagalambjai ezúttal nem vitték a Tájoló számára a híreket, így e sorokat hálával és köszönettel lejegyezte:

Dr. Sindely Pál

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XXI. évfolyam, 2003/8. sz.

NEGYVENÖT ÉV EMLÉKEI ELEVENEDTEK FEL

Január 17-én, szombaton zsúfolásig megtelt a Cseresnyés Kollégium ebédlője, ahol az egykori és mai hódmezővásárhelyi természetjárók, tájékozdási futók tartották jubileumi találkozójukat.

A szokásos verseny ezúttal elmaradt, de a fehér asztalok mellett felelevenedtek az elmúlt 45 év legfényesebb sikerei és emlékei. A vásárhelyiek egykori és mai megyebeli riválisai is eljöttek Szegedről, Makóról, Szentesről, Kistelekről egy kis "ellenfél nézőbe", hogy megtudják, hogyan kell hódmezővásárhelyi módra emlékezni.

Az emlékképekből visszaköszön a múlt és a jelen: a fotó kedvéért összeállt *Rostás Irén*, *Herczegh Magdolna* és *Sebők Zsuzsanna*, akik a tájékozdási futósport első reprezentánsai, bajnokai voltak. Na és a maiak, *Vörös Endre*, *Forrai Miklós*, *Forrai Gábor* (*Kisházi László* edzővel), akik az elmúlt évben I. osztályú eredményükkel öregbítették a vásárhelyi tájékozdási futósportot, és az utóbbi 20 év legjobb eredményét érték el az országos csapatbajnokságon harmadik helyezéssel.

A találkozót megtisztelte jelenlétével *dr. Tóth Imre*, a Csongrád Megyei Tájékozdási Futó Szövetség elnöke. A Magyar Tájékozdási Futó Szövetség elnöke, *Hajdú István* és a sportág első világbajnoka, *Monspart Sarolta* táviratban köszöntötte a találkozót résztvevőit.

Nagyillés Mihály, *Csorja Ida* és *Kisházi László* szervezők elégedettek lehetnek a rendezvényükkel, hisz a névsorolvasáskor kiderült, alig volt néhány "igazol" hiányzó. A közel 150 egykori és mai sportember számára, aki ott volt, annak felejthetetlen volt ez a jubileumi találkozó. Hódmezővásárhely, 2004. jan. 17.

Baranyai Antal

SIKERES VOLT A LOMTALANÍTÁS A KÁSA ERDŐBEN

A Föld napjának rendezvényéhez kapcsolódott az az akció, melyet ma délután a HTC (Hódmezővásárhelyi Tájékozdási Futó Klub) hirdetett meg a Kása erdő lomtalanítása címen.

Ráfért a lomtalanítás a város egyetlen erdejére, a Kása-erdőre. A HTC tájékozdási futói és az önkéntesek egész délután az erdő útjait rótták és gyűjtötték a szemetet, amit a városlakók szórtak szét az elmúlt évek alatt a Kása erdőben. Egy brigád pedig a kis és nagy kocogó útjainak jelzéseit újította fel. Ezt nem lehet egy délután elvégezni – mondta *Vörös Endre*, az akció kezdeményezője – befogjuk fejezni amit elkezdünk, mert nem jutottunk az út feléig amikor a festék elfogyott, de van még mit tenni.

Molnár Áttila a HTC elnöke elismeréssel szólt a kezdeményezéshez csatlakozókról és reményért fejezte ki, hogy a Kása erdő visszanyeri előbb vagy utóbb eredeti funkcióját és ismét a városlakók parkerdeje lesz, ahová fiatal és idős szívesen jön ki sétálni, kocogni, futni.

Bán Sándor, a HTC egykori kiváló futója is ott volt, aki mint említette, itt nőttek fel az erdőn. Évtizedeken át volt a tájfutók edzésterepe, kár hogy ma gazdátlan és ide jutott állapota. Megy itt keresztül kasul, lovas, motoros, kerékpáros, traktor, autó. Mindenre jó csak futásra, kocogásra, sétálásra alkalmatlan. Ide jutottunk Most összegyűjtöttük valakiknek a szemetét, de ez újra termelődik, sajnos jövőre jöhetünk újra.

Baranyai Antal

Forrás: <http://www.promenad.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=11987>, Dátum: 2007. április 21.

MÉG 25 NAP A TÁJFUTÓ OB KEZDETÉIG

Több, mint hétszázan jelentkeztek a Rövidtávú Tájfutó Országos Bajnokságra, amelyet szeptember 9-én rendeznek Hódmezővásárhelyen. A városban első alkalommal rendeznek tájfutó OB-t, tudta meg portálunk *Vörös Endre* főszervezőtől és *Molnár Attilától*, a tájfutó klub elnökétől.

Már csak 25 nap van hátra a Tájfutó OB-ig. Az 1958-ban alakult városi klub már komoly tapasztalatokkal rendelkezik a helyi, illetve megyei versenyek rendezésében, országos bajnokságot azonban még sosem rendeztek.

– A terepviszonyok hiánya miatt egészen ideig nem tudunk tájfutó OB-t szervezni a régióban – mondotta portálunknak *Vörös Endre* főszervező, majd örömmel tette hozzá:

– 3-4 éve jelent meg a tájfutás rövidtávú formája, amelyhez nem szükségeltetnek komolyabb domborzati viszonyok. A Hódmezővásárhelyi Tájékozódási Futó Club vezetői pedig kaptak az alkalmon és két évvel ezelőtt országos bajnokság rendezésére pályáztak, – sikerrel.

– A verseny két fordulóból fog állni, reggel 9-től a selejtezőket fogjuk megtartani, délután 15 órától pedig a döntő futamokat – nyilatkozta *Molnár Anila*, aki civilben a Hód-Strand Kft. ügyvezetője. A délelőtti selejtezők a Kertvároson és a városközponton keresztül zajlanak majd, a folytatásban pedig főként a Népkertben, Hódtó városrészben és a rajt-cél pontként szolgáló Városi Strandfürdő környékén zajlik majd a versengés.

– 27 kategóriában zajlik majd az OB, s a 14 évesek korosztályát tartom a legesélyesebbnek – latolgatta a vásárhelyi sportolók esélyeit *Vörös Endre*. A rendezvény vendégeit különféle programokkal szórakoztatják majd a szervezők: sportos bemutatók, - spinning, fitness, taek wondo és élőzenés buli vár a bajnokságra és a Városi Strandfürdőbe kilátogatókra szeptember 9-én.

Baranyai Antal

Forrás: PROMENAD - a vidék hírportálja. <http://www.promenad.hu>, 2006. augusztus 15.

ROB 2006, A MI VERSENYÜNK

Szeptember 9-én rendeztük meg a tájékozdási futók 2006. évi Rövidtávú Országos Bajnokságát, tájfutónyelven a ROB-ot, számunkra A Versenyt.

A Verseny: hiszen Hódmezővásárhelyen ez idáig nem került megrendezésre nemhogy országos bajnokság, de még rangsoroló futam sem. (Ez nem véletlen, hiszen nem bővelkedünk hagyományos értelemben vett tájfutó terekkel.) A Verseny: mert egyesületünk eddig még nem vállalkozott ilyen komoly rendezői feladatra. A Verseny: hiszen bő egy év munkája állt a hátunk mögött.

Az egész tulajdonképpen 2 éve kezdődött, amikor megpályáztuk és elnyertük a ROB rendezésének jogát. Már abban az évben „nyitott szemmel versenyeztünk” a komáromi OB-n, majd tavaly Balatonfüreden már nagyon figyeltünk. Most pedig rajtunk volt a sor...

Szerencsére időben sikerült megnyerni fő támogatónak a Rádió 7-et, a vidék rádióját, így – valamint a plakátoknak és az újsághirdetéseknak köszönhetően – a bajnokságról mindenki tudott a környéken. A cél és egyben a versenyközpont helye kezdettől fogva egyértelmű volt: a Városi Strandfürdőt találtuk legmegfelelőbbnek erre a célra. Egyrészt a kellemes és forgalommentes környezet miatt, másrészt azért, mert pont a két versenytérp találkozásánál fekszik. Mivel a belépődíjat semmiképp sem szerettük volna a versenyzőkre terhelni, ezért felkértük Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzatát és a Hódstrand Kft.-t, hogy támogassa a rendezvényt.

A nevezések folyamatosan érkeztek, és a nevezési határidő lejártát követően kialakult a végleges indulói létszám: 732 fő. A népes mezőnyből nem hiányoztak a 2005-ös év bajnokai és helyezettei, pontszerzői sem.

A ROB lebonyolítása a legtöbb kategóriában két futamból áll: a délelőtti selejtező futamokból az „A” döntőkbe kerülő versenyzők küzdenek tovább délután a különböző kategóriák országos bajnoki címeiért. Míg az idősebb versenyzők „egy futamban” – a délutáni döntőkben – mérkőznek meg a győzelemért.

Mindkét futam során, Hódmezővásárhely főterén – a Kossuth téren – rajtoltak el az indulók. A selejtező futamok a Kertvárosban, a döntők a Hódtó és Belváros városrészekben zajlottak. Ennek a versenyformának megfelelően sok ellenőrzőpontos, rövid, pörgős – a nézők számára is látványos, jól követhető – pályákat tűztünk ki a versenyzőknek. Kategóriától függően 10-15 perces győztes idők születtek.

A futamok között senki sem unatkozhatott, különböző színpadi programok, ingyenes múzeumlátogatások (pl. Emlékpont) szórakoztatták a bajnokság résztvevőit és kísérőiket. Megrendezésre került az 1. Trail-O Országos Bajnokság, valamint a gyermekverseny több kategóriában. A napot pedig az „Aszta-paszta” térszertartó, az ünnepélyes eredményhirdetés, és esti Traubi koncert zárta.

Összességében – a visszajelzésekből kiindulva – bátran mondhatjuk, hogy egy sikeresen megrendezett bajnokságon vagyunk túl. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a bajnokság összes támogatójának, a rendőrségnek, valamint a rendezőknek, hogy segítették a rendezvény megvalósítását és köszönjük a versenyzőknek, hogy ellátogattak Vásárhelyre.

BAJNOKOK:

F21E: Kovács Ádám (ETC), **N21E:** Makrai Éva (ZTC), **F20E:** Kovács Róbert (PVS), **N20E:** Gyurkó Fanni (ARA), **F18E:** Lenkei Zsolt (TTE), **N18E:** Öry Eszter (MOM), **F16E:** Bereczki Máté (SZV), **N16E:** Tibay Ilona (SPA), **F14E:** Baumholczér Máté (PVS), **N14E:** Zempléni Réka (KOS), **F35A:** Borbás Nándor (MEA), **N35A:** Balogh Piroska (SZV), **F40A:** Varga József (NKZ), **N40A:** Mátyás Illdikó (PVM), **F45A:** Gyulai Zoltán (MSE), **N45A:** Kármán Katalin (HSE), **F50A:** Szunyog József (KTK), **N50A:** Muzsnai Ágota dr. (HSE), **F55A:** Bikki Sándor (HER), **N55A:** Hegedüs Ágnes (BEA), **F60A:** Bozán György (HSP), **N60A:** Cser Borbála (HER), **F65A:** Bányai Attila (ZTC), **N65A:** Ujvárosi Lajosné (DNY), **F70A:** Nyögéri Imre (KTK), **F75A:** Hrenkó József (NYV), **F80A:** Balla Sándor (KFK).

Trail-O Országos Bajnokság

Paralimpia: *Kátai Virág*, 18 év alatt: *Engi Erik*, 18 év felett: *Kéri Gerzson*

Petrócki Szilvia és Vörös Endre

Megjelent: Spuri cikk: 2006. október 15.

TV-RIPORT: ZENTAI A TÁJFUTÁSRÓL

Riporter: Kandó Tamás

Szerkesztette: Hideg Gábor

— *Ma itt Vásárhelyen 750-800 induló számára először rendeztek országos bajnokságot. A selejtező és a döntő között az IOF (Nemzetközi Tájfutó Szövetség) elnökségének tagját dr. Zentai Lászlót kérdezem, hogy mit lehet elmondani a tájfutásról, mennyire népszerű mind világviszonylatban, mind pedig itt Magyarországon ez a sportág?*

— *A tájfutó nemzetközi szövetségnek jelenleg 67 ország a tagja, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság kritériuma egy sportág számára, hogy nyári olimpián szerepelhessen, az 75 tagországot jelent. A tájfutó sportág gyakorlatilag ezért küzd, hogy elérje ezt a 75-ös országlétszámot. Természetesen vannak részei a világnak, Afrika, Közel-Kelet, ahol nem vagyunk jelen és nem is nagyon várható, hogy jelen leszünk hosszú távon, de ez a 75-ös létszám pár éven belül meg fog valósulni, de ez persze nem azt jelenti, hogy a nyári olimpiái sportágak közé be fog kerülni a tájfutás. Legfeljebb már azt az akadályt, hogy a 75-öt nem értük el, azt még nem küzdöttük le. Bizonyos területeken a tájfutás nagyon népszerű. Európában tulajdonképpen nincs is olyan ország, amely ne lenne tagja a nemzetközi szövetségnek, más kontinenseken kevésbé kedvező a helyzet, például most Dél-Amerika kezd felzárkózni. Ázsiában csak néhány ország aktív, tehát alapvetően Európa-centrikus ez a sportág.*

— *Jó néhány országos bajnokság, rangos esemény zajlott már itt Hódmezővásárhelyen, nem nagyon emlékszem olyanra, hogy egy rendezvényen közel 800 versenyző összegyűjön egy-egy ilyen diadalra, ez azt jelzi számomra, hogy Magyarországon azért elég népszerű ez a mozgásforma.*

— A sportkedvelő idősebbek számára ez a fajta mozgás természetes, alapvetően persze nem Magyarországon, de azért látja itt is eljött 750-800 induló. Ennek a jó része azért már nem az a fiatal sportoló, ezek hozzám hasonló idősebb korúak és akár 70-80 évesek. Az idősebbek számára is fontos ez a testmozgás, ki-ki a maga sebességét futja. Ez egy olyan karbantartó mozgás és közben az ember kap egy kis szellemi feladatot is, amit ha az ember egyszer elkezd, és picit csinálja néhány évig, akkor ezt nem fogja abbahagyni. Amíg mozogni tud, addig ezt hajlandó és akarja csinálni.

— *Amennyire én tudom a sportág egyik legnagyobb problémája az, hogy elég nehéz kívülállóként követni egy-egy verseny alakulását és talán ebben segít ez a parktájfutás, hogy behozzák a városba a versenyeket, így egy picit azért látványosabb a dolog, ma is Vásárhely olyan volt, mint egy felbolydult méhraj.*

— Így van! A szakágnak a hivatalos elnevezése sprint, régebben ezt parknak hívták, most már ez hivatalos világbajnoksági versenyszám, és amit az előbb mondtam az olimpiával kapcsolatban, pontosan ezért van ez a versenyszám, mert ha a tájfutás valaha is olimpiai sportág lesz, akkor a hagyományos tájfutás, ahol a versenyzők 70-80 percig az erdőben vannak, az a laikusok számára nem izgalmas, nem érdekes, nem közvetíthető. A sprint szakág, a laikusok számára is gyors, rövid, rendkívül izgalmas, látványos. Itt a nézők is, akik az utcán sétáltak, azok is meglepődtek, hogy össze-vissza futkároznak emberek. Ez sokkal izgalmasabb a kívülálló számára, az hogy a tájfutók egy része mennyire szereti az egy másik kérdés, hogy van, akinek ez a szakág felel meg jobban, van, akinek pedig a hosszabb szakág, tehát ki-ki kiválaszthatja, hogy ami az ő számára kedvesebb.

— *Úgy tudom, hogy ma először rendeznek itt, Hódmezővásárhelyen országos bajnokságot, mennyire elégedettek a szervezéssel, rendezéssel, illetve a lebonyolítással?*

— A sprintnek az is az előnye, hogy nem kell hozzá nagy terület, sőt akár még erdő sem kell. Vásárhely környékén nincs túl sok erdő, ami van az a parkerdő, ami tájfutás szempontjából teljesen egyszerű terep, tehát egy nagy hosszútávú versenyre nem jönnének el, mert hiszen nem is nagyon lehetne megrendezni. A rendezéssel teljes mértékben meg vagyok elégedve, egyetemistaként itt voltam katoná 11 hónapig, de mostanra már nem sok emlékem maradt meg a városról. Kicsit csodálkoztam is, hogy hogyan lehet itt megrendezni, de a selejtező az teljesen korrekt módon jól meg volt rendezve, izgalmas, érdekes volt. Nekem a sprint nem a fontos versenyszámom, én viszonylag lassú vagyok, de élveztem a sprint előfutamat. Ennek a versenyszámnak az az előnye, hogy gyakorlatilag bármelyik város meg tudja rendezni, még ha nem is bír olyan terepekkel, domborzattal, mint mondjuk egy hegyvidéki város. Ilyen szempontból Hódmezővásárhely jó házigazdának tűnik, bár még megvárom a döntőt, de szerintem a döntő után sem mondanék mást.

— *Milyen helyzetben van az eredményesség szempontjából a magyar tájfutó sport? Idén úgy tudom volt világbajnokság, főiskolás VB is, gondolom, hogy azért ezek jelzik hogy hol tart a sportág a magyaroknál!*

— Igen! Tudomásul kell vennünk, hogy a tájfutó sportot azzal, hogy most már 67 országban üzik, ez azt jelenti, hogy a magyar tájfutásnak az eredményessége összehasonlítva az ezelőtt 15-20 évhez képest már nem olyan jó. Ezt el kell fogadnunk. Manapság már azt hogy egy VB-n döntőbe jut néhány versenyzőnk az

már jó eredmény. Legyünk büszkéek korábbi VB-i győzelmeinkre, *Monspart Sarolta* és *Oláh Katalin* világbajnoki címekre. Sajnos napjainkban már nem reális, hogy ilyen eredményeket érjünk el. 2009-ben ugyan Magyarország rendezte a VB-t Miskolcon, és a hazai terep ugyan jelent egyfajta előnyt vagy jelenthet, de futni, tájékozódni akkor is nagyon sok ország tud, főleg a skandinávok, de most már Közép-Európának nagyon sok országa sajnos nálunk jobb eredményre képes. Mivel a tájfutás nem olimpiai sportág, ezért az állami támogatás sem olyan, mint mondjuk az olimpiai sportágaknál.

— Ezt a sportot lelkesedésből csinálják az emberek, lelkesedésből ilyen sokat nem lehet edzeni, szóval azok a versenyzők, akik a világon az élen vannak, azok egy része valamilyen módon profi. Nem túl sok ország van, mondjuk a skandinávok, a svájciak tudják viszonylag profi módon támogatni a versenyzőiket, de nálunk ez azért nem realitás. Tehát ilyen körülmények között az az eredmény, például amit az idei VB-n *Makrai Éva* elért, a sprint 17. hely, azt egy rendkívül jó eredménynek tartom és azt is, hogy viszonylag sok versenyzőnk bejutott a döntőbe. Sajnos ez a realitás, de azért még mindig jobbak vagyunk, mint a magyar labdarúgás. Bocsnátan hogy ezt mondtam!

— *Köszönöm a beszélgetést.*

Hódmezővásárhely, 2006. szeptember 9.

NÉPES MEZÖNY A VÁSÁRHELYI KUPÁN

Hódmezővásárhelyen első alkalommal lebonyolított rövidtávú tájékozódási futó országos bajnokságot követően másnap szeptember 10-én vasárnap Békés megyében Gyopárosfürdőn rendezték meg az idei évi Vásárhelyi Kupa hagyományos tájékozódási futó versenyt, immár a sportág vásárhelyi történetében 45. alkalommal.

A versenyen 26 kategóriában 379 versenyző állt rajthoz – ez rekord a kupa négy és félévtizedes történetében – bár a vásárhelyi klub volt a rendező házigazda, mégis versenyzői közül főleg az utánpótlás és a szenior korcsoportokban jónéhányan rajthoz álltak, és *Hetényi Péter*, valamint *iff Kisházi László* révén két aranyérmet gyűjtöttek, *Szabó Lili* korcsoportjában ezüstérmet, míg *Balázs Erika* és *Szabó Imola* bronzéremmel gazdagította érem gyűjteményét a jubileumi versenyt.

Baranyai Antal

Forrás: <http://www.promenad.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=4860>, 2006. szeptember 19.

20 ÉV, 5 EGYESÜLET, 1 CSAPAT

Amikor *Sindely Pali bátyám* felkért, hogy próbáljak egy cikket összehozni a hódmezővásárhelyi tájfutásról 1995-től napjainkig, nagyon sokáig odáztam a dolgot, mivel nem tűnt egyszerű feladatnak. Szeptember 30-án hajnali 3 óra 12-kor (azaz most) nem tudtam tovább aludni, nagyon jó gondolatok keringtek a fejemben, s erőt vettem magamon, és elkezdtem.

Úgy gondolom, Nekem egyszerűbb, ha a saját történettörődékeimmel írom le a helyi tájfutás 20 éves születését. Igen történettörődékek, mivel amikor édesanyám 1988-ban levitt a helyi úttörőházba beiratkozni a tájfutó szakkörre, még csak 10 éves voltam. Tehát az emlékek a régi időkről igen kopottak. 1988-ban a HVSE-ben kezdtem *Marton Sanyinál (MS)*. Majd *Kisházi Laci* rövid edzősködése után az *Oláh Feri* lett a tréner. Ezek az emlékek talán jobban élnek a nálam korosabb, akkori „haladó” sportársakban, akik igen jó nevelőerővel bírtak, hiszen megismertették velünk, például a „Honda megy a falnak” című jelet is seperc alatt. Emlékeim szerint röpké 2-3 év alatt megtanultuk az összes tájfutó jelet, és készen álltunk a megyei megmérettetésekre.

Az első versenyen egy szalagos gyerekpálya volt a Kása-erdőben, ahol nagy csodálkozásomra 1. helyen végeztem, persze lehet, hogy más nem is indult abban a korcsoportban. De ez egy olyan indítást adott, ami meghatározóvá vált számomra a továbbiakra nézve. Minden évben egyszer elutaztunk „nagyfaluba” a Jánoshegyi kirándulásra, ahol a közös libegőzések és fogaskerekezések kovácsolták a bandát kerek egészé. Igazi térképes versenyen szintén a „mi erdőnkben” álltunk rajthoz először. Igazából a rajtig azt sem tudtuk, hogy mi az a tájékozódás, mivel szalagos pályákra készültünk. A nagyjából másfél km-en egy jó órát bóklásztunk *Virág Lacikával* és *Bese Gabival*. De ott ráérezünk valamire! Ők arra, hogy ezt gyorsan abba kell hagyni, mert ez a sport túl sok időt elvesz a délutáni fociból, meg a haverokkal való bicajozásokból. Én meg arra, hogy egyszerű dolog ez a versenyzés, még ha hét közben 1-2 edzésre le is kell menni, sumákolni a cél elérése érdekében. Ők abbahagyták, de máig ápoljuk jó baráti kapcsolatunkat.

A HVSE megszűnt és HTC-sek lettünk. Majd *Marton Sanyi* és *Kisházi Laci* hatására *Bánfi Róbert (Tódi)* komámmal átigazoltunk a Metripond SE-be, ahova 1 év múlva követtek bennünket a *Jašik (Forrai ikrek, azaz Gábor és Miklós)*.

Ez egy olyan korszak kezdete volt, ahol már ugyan kevesebben, de sokkal intenzívebben készültünk *Kisházi Laci* edzésterveivel és irányításával. Nemcsak tájfutó, hanem országúti futóversenyekre is jártunk, melyek nagyon fontosak voltak nekünk a sikeresség szempontjából. A Metripond-ból hamarosan ABST lett, melynek előnyét minden versenyen éreztük, hiszen nem kellett keresgélni, az első térképzacskó (ABS) volt a miénk. Nagyon jó kis társaság alakult ki ebben az időben, a dobogós helyezések kurióznak számítottak a csapat életében. Ekkor a levegőbedobálás korszakát éltük, melyről később – az eredményesség növekedtével – hálístennek sikerült leszokni. (Pl. tázlári Hungária Kupán 10 dobogós helyezés/nap)

1995-ben a meglévő HTC és ABST egyesült, a soproni Hungária Kupán már „egy zászló alatt vonultunk fel”. Ekkor kezdődött el számunkra egy igen sikeres és eredményes korszak. Elsősorban a csapat és a váltó formákban jeleskedtünk, szereztünk bajnoki címeket, meghívásokat kaptunk a válogatottba, többször külföldön is voltunk nemzetközi megmérettetéseken.

A legemlékezetesebb talán a dániai kiruccanás volt, melyre csak az utazás másfél napig tartott oda és ugyanennyi ideig vissza. Hát igen az Ikarusz 211 nem volt csodákra képes. De lehet, hogy mégis, mivel – szerintem – se előtte, és azóta sem szerepeltünk annyi fényképen, mint akkor. Az autópálya pihenőkben körbeverték a járművünket a „paparazzik”, mint egy UFO-t és gratulálva örven-

dezek 'vala. A kompra és Dániába alig akartak beengedni bennünket, de a végére még az autópályadíjat is sikerült összekaparni, igaz kb. biciklire számolták azt ki és minimális megtett útra. Biztos látták, hogy „szögény” magyarok vagyunk és talán még letelepedni se akarunk. Érdekes módon a külföldi versenyek mindig nagyon jól sikerültek, akkorra mindig teher nélkül, legjobb formánkat hozva tudtunk futni.

Az egyesületben általános volt, hogy országúti versenyekre is jártunk, tehát a fizikai felkészültségünk mindig jó volt. Többször indultunk a Bécs-Budapest Szupermaratonon, ami a csapatversenyek legnagyobbika; mindenkinek melegen ajánlom ezt a megmérettetést, már a hangulata miatt is.

A felnőtté (?) válásunk után, valahogy nem ideálisan folytatódott a HTC története, sajnos sok negatív hatás érte a clubot. Nagyon sokan felmentek Budapestre tanulni, valamint rajtuk kívül is sokan felköltöztek a sulis befejezése után a jobb megélhetés reményében. Nagyjából, az akkori baráti társaság 20%-a maradt Vásárhelyen. A budapesti HTC-sek külön klánt alapítottak a „nagyfaluban”, ami irigylésre méltó, de itthon a helyzet tovább romlott. Sajnos az utánpótlás-nevelési próbálkozások nem voltak valami sikeresek, úgyhogy 2-3 korosztály kimaradt az egyesület életéből, ami igazából most üt vissza. Tovább nehezült a helyzet, mikor – egyéb okok miatt – nemcsak utánpótlás, de edző nélkül is maradtunk. A megoldást ekkor is megtaláltuk, toborozni kezdtünk és korábbi edzők is szerepet vállaltak az utánpótlás-nevelésben. Én magam most minden idegszálammal azon munkálkodok, hogy az a 2-3 fogékonyabb srác a számomra felejthetetlen élményekből minél többet adaptálni tudjon, és képes legyen továbbadni a jövő nemzedékének, illetve, hogy érezzék meg az igazi ízét a tájékoztatósi futásnak és a hozzá tartozó életformának – utána úgyse lehet abbahagyni, ill. leszokni róla.

Két évvel ezelőtt rendeztünk „egy” Rövidtávú Országos Bajnokságot, amelyről itt most nem szeretnék csak egy blogbejegyzést leírni: „... Ez a verseny amúgy valami hihetetlen profin volt megrendezve. Már a döntő előtt is mondogattam, hogy nagyon jó a rendezés, de így utólag már azt mondom, hogy ez volt minden idők legjobban megrendezett országos rövidtávú bajnoksága.” Harkányi Zoltán (harzol.blog.hu) – köszi Zoli!

A problémából való kilábalás kellős közepén vagyunk, de sajnos újabb nehézségek lépnek fel. A finanszírozási problémák folyamatosak, az Önkormányzattól – ígéretével ellentétben – nem kapunk támogatást. De nem keseregünk! Úgy néz ki, ha akarjuk, hogy az egyesület éljen, és vigye a jó hírnevet a következő 50 évre, magunknak kell a sorsunkat a kezünkbe venni. Vannak jó ötletek, ide tartozik a kaszaperi partnerkapcsolat, melyre odafigyelve, mindkét sportklubnak gyümölcsöző lehet. Én nagyon bizakodó vagyok, de sok segítség kell hozzá!!!

Az egyesület 2009-ben Országos Diákolimpia Döntőt (www.dol2009.hu) rendez, amely alkalomból ismételten felhívom a figyelmet az összefogásra, és akkor menni fog, de még hogy!

Nekem személy szerint 2008 jeles dátum, 50 éves a tájékoztatósi sport Vásárhelyen, 30 éves vagyok, és 20 éve üzöm ezt a nagyszerű sportágat. Mindenkinek kívánok hasonló jeles évfordulókat, jó egészséget, vidámságot, jó társaságot és szép sportsikereket! Hódmezővásárhely, 2008. szeptember 30.

Vörös Endre

VÁSÁRHELYI ARCOK KÖZELRŐL

„ÁJRIN” ÉS A BABONA

Beszélgetés Rostás Irén hosszútávú országos bajnokkal

Négy esztendeje rendeznek hazánkban hosszútávú bajnokságot. A nők versenyét eddig minden alkalommal *Rostás Irén* nyerte. Két dologhoz lehetne hasonlítani őt: az esztergomi Keresztény Múzeumban látható Modestia szoborhoz, vagy Irenehez, a Forsythe Saga hősnőjéhez. Hogy ezt mások is mennyire találónak érezték, azt jól érzékelteti, hogy a hetvenes években, amikor bekerült a válogatottba, rögtön ráragadt az „Ájrin” név. És bár kerettagok jöttek, kerettagok mentek, *Rostás Irén*, Ájrin maradt. És nemcsak azért, mert keresztneve angol megfelelője azonos a híres regény hősnőjének nevével, hanem mert olyan csendes, szolid és szerény is, mint a regénybeli Ájrin.

— *Számított a negyedik aranyra?*

— Nemigen. Pesszimista voltam és különösen *Kovács Magdától* tartottam. Ő az idén megnyerte a Mecsek Kupát és az első lett a Postás versenyen is. Nekem pedig nem sok szerencsét hozott az április: csonthártyagyulladásom miatt, csak vergődtem a Kilián- és a Semmelweis-emlékversenyen. Szerencsére, laza homokos talajon futhattam.

— *Mikor volt biztos a győzelemben?*

— Csak a legvégén, amikor már mindenki befutott. Nem annyira a 16 kilométertől, mint inkább a 24 ellenőrzőponttól tartottam. Sok pontnál többet kell koncentrálni. Ráadásul a pálya első felében mintegy három-négy perccel hibáztam, tévelyegtem is.

— *Ekkora idővesztés egy VB-n, egy nagy nemzetközi versenyen, luxus...*

— Így igaz. Ha a legutóbbi VB-n négy perccel jobb időt sikerült volna futnom, negyedik lettem volna, ha négy perccel rosszabbat, akkor tán még az első húszba sem kerültem volna be. Így meg 12. lettem.

— *Végig egyedül futott?*

— Lényegében igen. Az ötös pontnál már láttam az előttem indított *Csököri Irént*, de mivel a nyolcas pontnál bizonytalankodtam, a kilencesnél pedig — ekkor volt a holtponatom — elmentem egy fiúpontra, csak a 15-16-os ellenőrzőpontok között értem utol. Egy darabig együtt futottunk, aztán a 19-es pontnál elfutottam tőle.

— *Kifutotta magát?*

— Két-három kilométert még bírtam volna.

— *Hogy lehet Hódmezővásárhely környékén, egy tipikus alföldi terepen eredményesen felkészülni?*

— Régebben, míg el nem hordták, volt a közelünkben egy homokbánya. Rengeteget futottunk ott. Mióta válogatott vagyok, kevés időt töltök otthon. Hol versenyeken indulok, hol pedig edzőtáborozunk. Szerteszét az országban.

— *A hét közepén Csehszlovákiába utazik a válogatottal.*

— Igen. A mezőny után lefutjuk a csehszlovák hosszútávú OB pályáját, majd

egy Prága-környéki klubversenyen indulunk.

— *Kit tart a legnagyobb ellenfeleinek északi szomszédaink közül?*

— *Kucharovát, meg a nagyon gyors Janotovát. Utóbbi a tavalyi svájci ötnaposon egyszer még győzni is tudott. Szeretem a cseh versenyeket. Érdekesek a terepek, jók a térképek, megbízható a versenyrendezésük. Ráadásul a magas hegyek jóvoltából, náluk talán jobban fel lehet készülni az 1200 méter felett megrendezésre kerülő VB-re, mint nálunk.*

— *Már nyert négy hosszútávú- és egy egyéni OB-t. Melyik érmét tartja a legértékesebbnek.*

— *Tavaly még az egyéni aranyat becsültem a legtöbbre, az idén viszont már a hosszútávú mellé pártoltam. Egyrészt azért, mert októbertől kezdve már egyfordulósak lesznek az egyéni bajnokságok, másrészt azért, mert két verseny közül, a hosszabb távúnak, az elméletileg nehezebbnek kell értékesebbnek lennie, harmadsorban pedig azért, mert... mert...*

— *Mert hosszútávú OB-t eddig még csak Rostás Irén nyert — fejezem be helyette a mondatot.*

Nem felel, csak elmosolyodik, és mintha rábólintana.

— *Kiket tart a letehetségesebb fiatalnak?*

— *Sajnos, nem túl bő a választék. Sokan eltűnnek. A szombathelyi Kiss Gabiban, meg a két székesfehérvári klub leányversenyzőiben bízom leginkább.*

— *Odahaza mivel foglalkozik?*

— *A városi sportfelügyelőség egyik stadioni irodájában dolgozom.*

— *Mint VB-bronzérmes váltó tagja, mint a legutóbbi VB egyéni versenyének 12. helyezetteje, sztárnak számít odahaza?*

Rámnéz. Csodálkozva, megrökönyödve. Hallgat.

Azt mondják, ha valaki ki akarja találni beszélgetőpartnerének gondolatait, akkor ugyanazt a testtartást és arckifejezést kell felvennie, mint a másiknak. Semmire sem gondolva, szinte a tükörképé kell válnia. És akkor az ember megsejthet valamit a ki nem mondott gondolatokból.

Úgy teszek. Koncentrálok.

Egy szomorkás mosolyból, egy-két korábban céltalannak érzett megjegyzésből, adtból, mintha összeállna a kép. Valahogy, így: *„Egy tájfutó, Magyarországon csak a legritkább esetben lesz sztár. Az emberek általában sajnálkoznak rajta, hogy miért nem olimpiai sportágat választott magának. Különbösen is: most került az NB-I-be a vásárhelyi kézi- és vízilabdacsapat. Ők a sztárok...”*

Még egy kérdés, de erre már válaszol.

— *Mondjuk 10 év múlva, amikor már nem versenyszerűen sportol, akkor is a Hódmezővásárhely színeiben fog versenyezni?*

Veszi a lapot. Gondolatban végigfut az eddig kapott átigazolási ajánlatokon, és halkán mondja: *„Igen, én már csak ott.”*

Még javában tart a fiúk versenye. Drukkolnak, izgulnak. Néhányan kabalababákat szorongatva szorítanak a még versenyben levőkért. Valami hirtelen ötlettől, no meg egy korábbi interjútól indítva kérdem.

— *Van kabalája? Babonás?*

— *Nincs kabalám és nem hiszek a babonákban, ámbár — mondja kicsit saját*

magát is megmosolyogva, kicsit pironkodva – egyik klubtársam mostanában annyit foglalkozik álomfejtéssel, hogy szinte magától értetődően kérdezzük meg tőle, egy-egy álmunk „jelentését”.

– *E verseny előtt miről álmodott?*

– Hogy sírtam. És ez állítólag örömet jelent.

– *Be is jött. Ismét nyert.*

– Most már csak abban bízom, hogy ebben az évben még egyszer úgy fogok sírni álmomban, mint a záporosó...

– *Mikor?*

– Hát szeptemberben. Akkor lesz a világbajnokság...

(1981)

Harcsa Gábor

ÉLETE A SPORT

Beszélgetés Baranyai Antal tájékoztatósi futóval

Elég gyakran látható valamelyik sportrendezvényen *Baranyai Antal*. Hol mint szervező, hol versenybíró, „hangos bemondó”, de mindig valamilyen kapcsolatban az eseménnyel. Nem lehet külső szemlélő a motocrossosoknál, a vízilabdásoknál, lovasoknál, atlétánál, a tájfutóknál, no és a galambászoknál.

Rövidhajú, mozgékony, feltöltve a sport iránti szeretettel, az érte való aggódással. *Baranyai Antal* több mint húsz éve lépésről lépésre „ásta” be magát konok elhatározással a sportéletbe. Harminchét éves. Középiskolás korában tájékoztatósi futó volt, sőt, később mint felnőtt versenyző is az élvonalban szerepelt, még mai is szívesen áll rajthoz, de már csak a mozgásért, a versenyek hangulatáért.

– Meghatározója volt a sport iránti érdeklődésemnek, hogy olyan testnevelő tanárok, edzők keze alatt nőtem fel, akik szinte egész életükben a küzdelem, a kitartás, a testedzés, emberré formálásának apostolai voltak, *Bordás Sándor, Nagynémedi László, Újvári József, Temesvári Gyula, Nagyillés Mihály, Vörös József*, hogy csak néhány nevet említsek. Természetesen szükségletté vált a sport. Később, amikor már nem voltam aktív versenyző, el sem tudtam képzelni, hogy kimaradjak a sportéletből.

Edzői és versenybírói vizsgát tett tájfutásból, úszásból, atlétikából. Az idén szerzett oklevelet a Testnevelési Főiskola sportszervezői szakán.

– Számomra mindig fontos volt, hogy az eredmények mellett minél többen vegyenek részt a sportmozgalomban, a testedzésben, ezt most is a legfontosabbnak tartom. Ezért igyekszem olyan eseményeket szervezni, vagy olyanban közreműködni, amely megmozgatja az embereket. A munkahelyemen, az Alföldi Porcelángyárban annak idején trösztí szinten megszerveztem a FIM ifjúsági és sporttalálkozókat. Vásárhelyen a futó-, kocogónapokat most már rendszeresen csináljuk, nagyszámú résztvevővel. De örömmel szervezek élménybeszámolókat, találkozásokat élsportolókkal, szakvezetőkkel, szakemberekkel, hogy minél több élményhez jussanak a helyi sportrajongók és minél több tapasztalatot szerezzenek a vásárhelyi sportvezetők. Az a célom, hogy egymással kapcsolatban álló közösség

alakuljon ki a városi sporttársadalomban, mert a munka is közös. Ha összehangoltabb és egyenletesebb lesz az erőforrások elosztása, bizonyára többen és kitűnő eredménnyel vehetnek részt a sport különböző ágaiban. Vásárhely jó talaj. Számítalan kiváló eredményt elért sportoló indult el innen. Ezt kell folytatni, ennek kell termőtalajt biztosítani.

Ezt a törekvést jelzi, hogy *Baranyai Antal* számos politikai és társadalmi munkabizottság tagjaként sportszervezési funkciókat lát el. Annak idején a KISZ-ben, később az SZMT-ben, a városi tömegsportbizottságban, a szakmaközi bizottságban. És változatlanul hű maradt a tájékozási futáshoz, társadalmi edzőként az úttörőház ifjúsági szakkörét vezeti. Részt vesz propaganda kiadványok szerkesztésében, előkészítésében is. És marad ideje sportesemények tudósítására is. Hivatalosan a Porcelángyár sportlétesítményének vezetője.

A két évtized számítalan nehézségei megedzették, fanatizmusa, elkötelezettsége töretlen.

— Nem hiszem, hogy másként tudnék élni. Szinte minden időmet a sportnak szentelem. Egyszerűen csak azért, mert enélkül nem lehet élni. Úgy hozzátartozik az életemhez, mint az étkezés. Biológiai és szellemi szükséglet, táplálék. Azt szeretném, hogy mindenkinek szükségletévé váljon, része legyen a mindennapoknak. Nem látványosan, csak természetesen. A mozgás, az állóképesség, az akarat alapja minden tartós tevékenységnek, munkának.

Életútját elismerések jelzik: háromszoros Kiváló Dolgozó, kapott KISZ KB. Dicséret Oklevelet, Kiváló Ifjúsági Vezető és az OTSH elnökétől Kiváló Társadalmi Munkás kitüntetését.

És Tóni nyüzsgös tovább fáradhatatlanul.

(1985)

Olasz László

ALKOTÓ ÉLETET ÉL

Nagyillés Mihály 1935. szeptember 5-én született Hódmezővásárhelyen. Az általános iskolát a háború viszontagságai miatt több helyen végezte, Mindszent, Értény, Kistelek, Csongrád szolgált állomásul. A középiskolát Csongrádon kezdte, a 3-4. osztályt már a Bethlen Gábor Református Gimnáziumban fejezte be. A Szegedi Tudományegyetem természettudományi karán kémia-fizika szakon szerzett diplomát. 1957-től tanít, 1967-1995 között igazgató a Frankel Leó Szakközépiskolában. 1959-ben nősült, felesége, *Bányai Mária*, a szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakán végzett. A Csongrád megyei Tájékozási Futó Szövetség elnökségének tagja, a Csongrád Megyei Természetbarát Szövetség elnökségi tagja, a Hódmezővásárhelyi Diáksport Szövetség elnöke.

Keveseknek adatik meg, hogy nyugdíjasként évente akár négy érettségi találkozóra is hivatalosak legyenek. Már tudja az olvasó, hogy tanáreberről van szó. Az elmúlt évtizedek egyetlen intézményhez kötötték nevét, s bár az iskola neve állandó változásban volt, az eltökélt szándék, a nevelésbe vetett hit, a sport szeretete nem. Több mint négyezer gyerek fordult meg igazgatása alatt az iskolában.

Vendégünk a Frankel Leó Szakközépiskola nyugalmazott igazgatója, *Nagyillés Mihály*.

— *A kifejezést így használjuk, de szerintem nyugdíjas és nem nyugalmazott - legalább is a szó eredeti értelmében.*

— Szándékaim, és még egészségem engedi, nem is szeretném, ha így lenne. Ez részben rajtunk is múlik. Sportnyelven kifejezve "levezetésképpen" még tanítok. Az örök szerelem, a tájékozódási futás szakmai és szervezési feladatait átadtam, de a városi diáksport szövetség elnökeként aktivizálok magam, nagy-nagy örömmel. Akkor még nem szoltam a korábbi kötelezettségeimről s ha még belefér és miért ne férne bele, itt a ház, a kert, ami mindig ad munkát.

— *És akkor még nem is szoltunk az EKE fedőnevű kosárlabdacsapatról.*

— Hát igen, de az szórakozás. Idén leszünk 30 évesek. Minden szerdán találkozunk és akkor elszáll velünk az örület. Barátságok, házasságok kötettek az elmúlt évek alatt, ez valami fantasztikus csapat. Az ünnepséget előreláthatóan idén november 12-én tartjuk, ahová minden régi és aktív tagunkat családjukkal együtt várunk és visszavárunk. Így telik az idő, minden héten, mire észbe kapok, már péntek van... már eltelt 30 év.

— *Ma is baráti találkozóra és két érettségi találkozóra hivatalos. Készül rá?*

— A régi nagy tablók egy része tönkrement, úgyhogy a fényképes kistablókat nézem meg. Ha a nevek nem is ugranak be egyből, az arcokat jobban felismerem. De megfigyeltem: az arcok változhatnak, a szemek alig. Volt olyan diák, akit kértem, vegye le a szemüvegét és ahogy megtette, rögtön tudtam, kivel találkoztam. Talán egyszer fordult elő, hogy valakit kértem, mutakozzon be, mert teljesen ismeretlennek tűnt. Sajnos, ez az eset a saját érettségi találkozónkon fordult elő, de hát az is mikor volt már...

— *Idén ezredforduló-váltás lesz, jelent ez különlegességet?*

— A 2000. év is ugyanolyan lesz, mint a többi. Az évek száma számolás kérdése, tiszta matematika. A zsidó és arab felfogás szerint is más és más, a miénk sem különbözik az övékétől. Ha jól tudom, ezt a számítást is a 600-as évek elejétől számították vissza, majd onnét előre. Krisztus születése után az első év csak az év végén egy év. Nulladik év biztos nem volt. Nostradamus jóslatainak 1996-ra vonatkozó értelmezése sem jött be, így attól sem kell tartanunk. Ha valaki mégis másként gondolja, az sem probléma, legfeljebb kétszer ünnepeljük. Egy a fontos, a Nap süssön és a Föld forogjon.

— *Mit tartogat még az év?*

— Van egy kis restanciám a Vári Ernő barátomnak tett ígéretem szerint. Az "Alkotó életet éltem" című írással még adós vagyok. Iskolánk ismertsége és elismertsége megérdemli, hogy aktív időszakom "kis lépéseinek taktikáját", örömet az utókorra hagyjam. A másik esemény: október 30-31-én az Olimpiai Akadémia XXXIII. vándorgyűlését itt rendezik Hódmezővásárhelyen. A Diákcsoporthoz múltját és jelenét beszéljük meg a mi tapasztalatainkra támaszkodva és dolgozunk tovább a jövőért.

Gerhardt József

Forrás: <http://www.kzs.hu/humvir/article.asp?date=1999.10.21&art=2896>

MEGYEN A HEGYEN A TURISTA

Életműdíj természetjárásért

Az ifjúsági korosztály turizmusáért, természetjáró aktivitásáért, környezeti neveléséért kifejtett kiemelkedő munkájáért életműdíjat kapott tavaly novemberben Nagyillés Mihály. Magyarországon a hódmezővásárhelyi sportember kapott először ilyen rangos kitüntetést.

„Kihívás – ezt jelenti a hegyvidéki ember számára a homok, a síkságon születetteknek meg a meredek kaptató. A testmozgás és környezetünk szeretetének összefonódása, mely kítartásra nevel, és közösséget formál” – summázta a természetjárás lényegét *Nagyillés Mihály*. Ez lehet szabadidős tevékenység vagy tömegsport, de sokan üzik a belőle kinövő versenysporttá duzzadt tájékozódási futást is.

Mindszenti gyerekként a természet, a Tisza-part közelségében nőtt fel, de horgászatot nem illett mozgékony alaptermészetéhez. A Szegeden töltött egyetemi évek alatt került kapcsolatba a túrázással. Hódmezővásárhelyen, a mai Eötvös szakközépben 1958-ban megalapította az első természetjáró szakosztályt. Ennek nyomán évente többször szerveztek kirándulást szerzte az országban.

Az általa elindított természetbarát mozgalmat tanítványai fokozatosan szélesítették. Vásárhelyen és környékén egyre több szakosztály alakult, így a versenyek is rendszeressé váltak. *Nagyillés Mihály* maga is edzősködött, tájfutókat trenírozott mindaddig, amíg teendői ezt megengedték, ugyanis 1967-ben iskolaigazgató lett. Gondoskodott a megfelelő vezető-utánpótlásról. Tanítványai közül sokan tettek túravezetői vizsgát és lettek ifjúsági bronz- vagy ezüstjelvényes túravezetők, akik segítettek munkáját. Így ő több időt tudott fordítani a szakosztály életének szervezésére.

– Az tud igazán szervezni, aki ott él a gyerekek között – fejtette ki az ezüstjelvényes túravezető. – A játékszabályok betartása elengedhetetlen, hiszen egy rossz lépés vagy döntés végzetes lehet.

Egyszer az erdő közepén érte őket a vihar, és alig 50 méterre tőlük egy magas, egyedül álló fát hasított ketté egy jókora villámpapás. Tudták, bár a nagy fa jobban véd az esőtől, ilyenkor életveszélyes aláállni.

– Arra törekedtem, hogy egy-egy kiránduláson a természetjárás mellett szakítsak időt történelmi emlékhelyünk megtekintésére is. Véttek lett volna a Bakonyban járva Pannonhalmát, a Dunakanyart érintve Esztergomot vagy Visegrádöt nem megnézni. A hazaszeretetre nevelésre és az ország megismerésére annál biztosabb módszer nincs, minthogy megnézzék a gyerekek saját szemükkel nevezetességeinket –véli a sportember. Hiszen amit az ember a saját szemével lát, azt jobban meg is becsüli.

(2004)

Maruzs Pál

HETVENÉVES A VÁSÁRHELYI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS ATYJA

Kertészkedés közben köszöntötték Nagyillés Mihályt

Véletlenül lett kémia–fizika szakos tanár, de végül huszonnyolc évig igazgatta azt az iskolát, ahová fiatalon felvették. A vásárhelyi *Nagyillés Mihályt* nemrégiben köszöntötték 70. születésnapján. Az ő nevéhez fűződik a természetjárás és a tájékozdási futás vásárhelyi meghonosítása is.

Alaposan meglepték 70. születésnapján barátai a vásárhelyi *Nagyillés Mihályt*, aki éppen kertészkedett, amikor becsöngettek a házába.

– Azt hittük, hogy ismét házalók kínálják a portékájukat, hiszen csak egyszer nyomták meg a csengőt. Amikor azonban kinéztem, vagy harminc ismerősömet pillantott meg, akik közölték: ünnepelni jöttek – idézte fel a történeteket *Nagyillés Mihály*, hozzátéve, hogy a vendégek mindent, ételt és italt is hoztak magukkal.

A nyugdíjas napjait töltő Nagyillés Mihály generációk ismerik Vásárhelyen és szerte a megyében, hiszen 1957 és 1995 között a ma Eötvös szakközépiskolának nevezett intézmény volt a munkahelye, ahol az utóbbi 28 esztendőben az igazgatói teendőket is ellátta.

– A Bethlen Gimnáziumban érettségiztem, s tanáraim – főleg *Gyáni Imre* –, erősen hatottak rám, hogy én is pedagógus akarjak lenni. Az évfolyamunkból nagyon sokan választottuk ezt a pályát, s maradtunk is rajta. Én azonban majdnem rosszul választottam magamnak szakot. Régen és ma is kedveltem a történelmet, ezért a szegedi egyetem történelem szakára jelentkeztem – idézte fel a pályaválasztás idejét.

– Annak idején Mindszenten éltünk, így a kor szokása szerint ott kádereztek le. A Mindszenti tanácselnök, akit csak Kofa Vecának hívtak mindenki, valamit melléért édesapám foglalkozásának, ezért nem vettek fel. A pótfelvételin még is bejutottam – a kémia–fizika szakra. Nem bántam meg, ugyanis itt állandó, a kénsavról nem lehet bebizonyítani, hogy sósav. A történelemről pedig azt mondta egy gondolkodó: a múltat az Isten sem tudja megváltoztatni, arra csak a történészek képesek.

Nagyillés Mihály az akkori közgazdasági technikumban 1957 augusztusában állt munkába. *Goldmann Erzsébet* igazgató azután alkalmazta, hogy az egyik tanár tanév közben elhunyt. 1964-ben igazgatóhelyettesnek nevezték ki, majd 1967-től megbízott, 1968-tól kinevezett igazgató lett.

– Amikor én ide kerültem, családiás iskola működött a mai Szent Antal utcai bordó épületben, az egykori katolikus iskolában, ahol még megvolt a nyoma a gyóntatófülkének is. A mai Eötvös új épületei helyén még kis házak álltak. Az iskola később fejlődött, gyarapodott a diákok létszáma, majd 1960-tól jött az intézmény – akkor Frankel Leó Közgazdasági és Egészségügyi Szakközépiskola – bővítése.

Nagyillés Mihály honosította meg a városban a tájékozdási futást mint sportágat. Egyetemista korában szinte minden versenyen részt vett *Tóth Imre* társaságában. A nyugalmazott igazgatónak ma is hobbija a kirándulás és a természetjárás.

Korom András

Megjelent: Délmagyarország, 2005. október 22.

A JÓ VERSENYEKHEZ JÓ CSAPATMUNKA IS KELL

Csorja Ida Vásárhely egyik egyénisége

A vásárhelyi tájékozdási futó élet egyik meghatározó egyéniségével, *Csorja Ida* tanárnővel, az egykori „frankelesek” vezetőjével, a Vásárhely Kupák rendszeres szervezőjével és rendezőjével, a Hódmezővásárhely Sportjáért kitüntetés birtokosával beszélgettünk a sportágunk mindennapjairól:

– *Első kérdésem az lenne, hogy mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékozdási futással? Mik voltak az előzmények?*

– Szegeden a Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban 1963-ban tagja lettem a *Kállai István* által vezetett természetjáró szakosztálynak. Sokat jártunk kirándulni. Ő indított el bennünket az akkoriban gyerekkorát élő tájékozdási futó versenyeken, és mivel futni is szerettem, a társaság is jó volt, így ott ragadtam.

– *A középiskola befejeztével, hová vezetett a sportpályafutásod?*

– Érettségi után az SZVSE-be igazoltam, tulajdonképpen itt kezdődött el a versenyzői pályafutásom. A szakosztály vezetője és edzője *Mándoki József* (Doki) volt. Ebben az időben lettem igazán tájékozdási futó. Az egyetem elvégzése után 1969-ben Hódmezővásárhelyre kerültem a Frankel Leó, ma Eötvös József Szakközépiskolába tanítani, ahol az igazgató és a tájfutók edzője *Nagyillés Mihály* volt. Őt és a vásárhelyi versenyzőket is ismertem már korábbról. Átigazoltam Vásárhelyre a MEDOSZ-hoz. Az egyesület támogatói az évtizedek alatt többször változtak, így a neve is. A tagság magja megmaradt, jöttek a fiatalabbak évről - évre. Így lett mára HTC. Vásárhelyen *Nagyillés Mihály*, majd *Bán Sándor* irányítása alatt edzettem és versenyeztem.

– *Mint versenyzőnek, számodra mely eredményeid a legértékesebbek?*

– Hiába gondolkozom, egyéni eredményeim közül nem tudom melyiket is emelhetném ki. Sokszor álltam dobogón, aminek az adott pillanatban nagyon örültem. Sokkal többet jelentetek számomra a *Rostás Irénnel*, *Farkas Katival* elért csapateredmények. Évekig voltunk a Keletmagyar versenyek győztesei és dobogósai. Ma már a senior versenyeken erősítem a csapatunkat, de egyéniben is sokszor rajthoz állok.

– *Egyike voltál azon vásárhelyi tanároknak, aki munkahelyén is szervezte ezt a szép sportágat. Mely eredményeid emelnéd ki leginkább? Te kiknek voltál a „tanítómestere”?*

– A középiskolában, ahol tanítottam *Nagyillés Mihálytól* vettem át a már jól működő szakosztályt, s ahol nekem csak folytatni kellett a munkát. Sok nevet lehetne megemlíteni a tanítványaim közül, de sajnos a középiskola elvégzése után kevesen maradtak aktív versenyzők. Közülük említenék meg egy párat: *Vízi Judit*, *Herczeg Éva*, *Bereczki Vera*, *Kádár Zsuzsanna*, *Rárósi Eszter*, *Nagygyörgy Rita*, *Vásárhelyi László*, *Tonkó Tibor*, *Haskó József*. Sajnos, ma már egyikük sem versenyez.

– *Évtizedeken keresztül dolgoztál a vásárhelyi egyesületek vezetőségében is. Hogyan értékeled az itt végzett csapat munkát?*

– Versenyek rendezésekor, mindig egy csapat egy tagjaként vettem részt, és mivel a csapat jó, ezért jók talán a versenyjeink. Ugyan ez érvényes az egyesületben végzett társadalmi munkámra is. Többen vagyunk, akik a sportágért, sportegyesületünkért együtt dolgozunk. Ez másképpen nem menne.

— *Bizonyára Te is szépnek tartod mi sportágunkat?*

— A tájékozódási futás az egy életforma. Aki egyszer igazán megkedveli, az nem tud elszakadni tőle. A versenyek hangulata szerintem más sportágéhoz nem igazán hasonlítható. Együtt van óvodástól a idősekig mindenki, mindenkinek ugyanaz a versenyfeladata, ugyan azok a nehézségei. Kint lenni a természetben, a versenypályán önállóan kell megoldani a feladatokat, és utána közösen értékelni a teljesítményt. Örülni és értékelni, nemcsak a saját, hanem mások sikereit is. Úgy vélem, hogy valóban szép a mi sportágunk.

Hódmezővásárhely, 2008. szeptember 26.

Dr. Sindely Pál

VÁSÁRHELYI VISSZAEMLEKÉZÉSEK

HOGYAN NEM VETTÜNK RÉSZT A VÁSÁRHELY KUPÁN?

Amit most írok le, arra nem vagyok büszke, de olyan nyomot hagyott bennem hogy nem tudtam elfelejteni közel negyven év távlatából sem. Mint a szegedi Élelmiszeripari Főiskola akkori szakosztályvezetője, mindenese, nagy felhajtást csináltam a Vásárhely Kupának.

Közeli verseny és mégsem azon a terepen ahol edzünk is, kevés költséggel nagy csapatot tudok elvinni. Gondoltam. Mindent személyesen intéztem. Nálam voltak az igazolások, a vonatjegyek és a tájolóok egy része is. Mindenkinek a lelkére kötöttem, hogyha már beneveztem és megvettem neki a vonatjegyet kutya kötelessége ott lenni a Rókusi pályaudvaron, vonat indul pontosan 9 órakor.

Előző este a tanulmányi csoportom bulit szervezett. Én mindenkinek szeretek megfelelni ezért ott is ott voltam. Berúgni biztos nem rúgtam be, mert az csak egyszer fordult elő velem életemben. Ilyenkor a többiek itták a korsó söröket és egész jól tolerálták, hogy én jaffát ittam a korsóból. A program viszont feltehetően sokáig tartott és abban az időben egyébként is jó alvó voltam. A főiskolán ezt írásba is rögzítették, mert jó néhány hiányzást regisztráltak a nevem mellett, amik szinte kizárólag a kora reggeli előadások mellőzéséből jöttek össze. Ezekért a tanulmányi osztály kezdeményezésére még megrovás fegyelmi büntetést is kaptam.

Így esett meg, hogy a verseny napján – csörgő órám nem lévén – tovább aludtam a kellenél. Percere pontosan 9 órakor ébredtem! Akkor, amikor több tucat ember együttes erővel rám gondolt és szegény anyukámra, aki erről mit sem tehetett. Egy perc alatt felöltöztem, bár tudtam, hogy a hajó illetve a vonat elment. A csatába el sem jutó seregből azután néhányukkal találkoztam és megtudtam, hogy vasúti jegy és igazolás nélkül senki nem szállt fel a vonatra. Kaptam hideget, meleget – különösen a lányoktól – jogosan.

Ezek után szinte hihetetlen, hogy kínosan precíz vagyok az életben. Késésre is csak egyre emlékszem, az az eljegyzésem volt – ahonnan hat órát késtem. Ez egy külön történet, de igen izgalmas, akit érdekel keressen, neki külön elmesélem.

T.Nagy Sándor

KATONA VOLTAM VÁSÁRHELYEN

A múlt század hetvenes éveiben az volt a gyakorlat, hogy az egyetemre felvetteknek a tanulás megkezdése előtt 11 hónap katonai szolgálatot kellett teljesíteniük. Pontosabban számukra is 18 hónap volt a sorkatonai szolgálat, de ebből hét hónapot az egyetem után kellett, tisztí kikapcsolással, letölteni és erre csak a sorkötelesek kisebb részét hívták be (engem persze igen).

Az ELTE-re felvettek többsége a hőmezővásárhelyi laktanyába került, miként én is, 1974. szeptember elején. Az alapkiképzést teljesítettem a többiekkel együtt, de október elején váratlanul hívtak a századparancsnokhoz, ez katonáéknál ritkán jelent jót. Szerencsére most másképp történt: közölték, hogy halaszthatatlan katonai érdekből a tájfutó OB-n kell részt vennem (Beindult *Baranyai Tóni* „embermentő” akciója.). Hogy a kedves (fiatalabb) olvasó is megértse örömyöm fokát: akkoriban a szept. 1-jén bevonultak közül a jobb magaviseletűeket karácsonykor engedték haza először, de volt, aki még a városba is csak hónapokkal később tehetette ki a lábát.

A kellemes élmények egy kéthónapos sítáborral folytatódtak, ide már *Erdélyi Tiborral* együtt utaztunk, mert közben ő is ide vonult be. Közben átigazoltunk a Porcelán SE-be, és így közel egy évig vásárhelyi tájfutók voltunk.

A laktanyában *Strifler Sándor* őrnagy vezetésével igen komoly sportélet folyt, amiben akkoriban két kitűnő sportoló (továbbszolgáló) katona volt a társa, akik nemcsak a munkában segítettek, de az eredmények nagy részét is szállították. *Surim István* főtörzsőrmester szinte minden katonai versenyszámban versenyzett, de specialitása a katonai háromtusa volt, amelyben megszámlálhatatlan Hadsereg-bajnokságot nyert. Ez a versenyszám lövészetből, kézigránát célbadobásból és futásból állt, én sajnos nem tudtam elindulni rajta, mert minden erőfeszitésem ellenére sem tudtam eldobni a gránátot 40 m-re, nemhogy még a céltáblába is beletaláljak. A másik „hivatásos sportoló” *Sinkó György* szakaszvezető volt, aki főleg futásban jeleskedett, fantasztikus östehetség volt, aki később maratonni távon OB-t nyert és nemzetközi szinten is jeleskedett. Mindmáig az utolsó magyar, aki az igen rangos kassai maratonin nyerni tudott.

Az első Hadseregbajnokság amin indultunk, a mezei futás volt, ezt az azóta megszűnt Rezi hegyikiképző központ mellett tartották, szintes terepen, ami nekünk, tájfutóknak kedvezett. Két versenyszám volt, a felszereléses és az atlétikai. Szerencsére a felszereléses futásban fegyvert nem kellett vinni, de gyakorlóruhában és bakancsban kellett futni, ami speciális futótechnikát igényelt. Hogy elkerüljük az atlétákat, Serdülővel (*Erdélyi Tibor*) ezt a számot választottuk, és nem is bántuk meg, az 5. és 6. helyen végeztünk (1. *Sinkó*, 2. *Surim*) és a csapatversenyt magasan megnyertük. Az atlétikai szám pár perccel a felszereléses után rajtolt, a tartalékok kapták le a surranókat Gyuri lábáról, hogy a rajthoz már futócipőben állhasson, és az igen erős mezőnyben ott is második lett. Érdekesség, hogy ekkoriban az éberség miatt a hadseregbajnokságon induló hadosztály válogatottak és más egységek nevét, de még számát sem volt szabad használni, mi „Varga tiszti csapata” néven indultunk, mert a hadosztály sporttisztnek még a rangja is titok volt. Külön csavar, hogy a Néphadsereg című lap kiírta a tisztek rangját, de elhallgatta a helyszínt, vagyis Rezit, a Népsport pedig pont fordítva! Szerencsére futni ugyanúgy kellett, mint normális helyen.

Ezután a járőrbajnokságon (Hadseregbajnokság 2. hely), majd az atlétikán (4x800m-es fegyveres váltó golyószóróval) vettünk részt. Hogy a felkészülésünk zavartalan legyen, a sportolókat egy külön körletbe (hálóterembe) vonták össze és semmi más dolgunk nem volt, csak az edzés. Én a hadsereg atlétikai bajnokságra készülő keretbe már nem kerültem bele, vissza kellett volna menni a légvédelmi századhoz. Mivel már nyár elején jártunk, gondoltam egy merészet és a hátralevő időt a sportpálya öltözőjében töltöttem. Reggelre, mire bejött *Strifler* őrnagy elvtárs.

már összetekertem a hálózásukat és úgy tettem, mintha éppen most érkeztem volna. Ő persze nyilván rájött hamarosan, miről van szó, de neki az volt az elve, hogy hagyta a katonáit „ügyintézni”, amíg valaki rá nem jött a disznóságra, de még akkor is segített, ha tudott. Nagyon rendes volt a sorkatonákkal, ez *Surim Pistáról* már nem mondható el ugyanígy. Jellemző az akkori viszonyokra, hogy csak egyszer kerestek a századtól, amikor rovancs (felszerelés ellenőrzés) volt, de azt is sikeresen megúsztam.

Nem hiába halogattam a tájfutásról szóló beszámolót, mert ebben sajnos nem voltunk olyan sikeresek, mint a katonai sportban. A legfontosabb a csapat és váltó OB volt, ezeken szerettünk volna, ha nem is pontot szerezni, de tisztességesen helytállni. Azonban már a négyfős csapatok kiállítása is nehézségekbe ütközött, mivel *Baranyai Tóni* egy súlyos tüdőgyulladás után kénytelen volt hónapokat kihagyni, így a Porcelánban csak hárman voltunk a lelkes *Farkas Dezsővel*. Serdülőnek támadt az ötlete, próbáljuk *Sinkó Gyurit* betenni a csapatba! Ő azonnal ráállt, minden érdekelte, ami futás, a lábát sem féltette, terepen is remekül futott, nem úgy mint néhány más atléta hasonló helyzetben. Persze tájékozódni, pláne OB szinten, nem tudott, de ezt megpróbáltuk megoldani. A Vidék CSB-n (akkoriban onnan lehetett bejutni az OB-be) betettük a Serdülő előtt 10 perccel rajtoló helyre és persze együtt végigmentek, de sajnos nem kerültünk feljutó helyre. A váltóbajnokságra lehetett közvetlenül nevezni, ott természetesen első futónak tettük, megmutattuk, kivel menjen végig, ami neki fizikailag semmi gondot nem okozott. De sajnos nagyon szeleburdi és fegyelmezetlen volt, a pálya vége felé nem volt elégedett az irammal és előre sietett, nem vette észre, hogy közben mögötte megfogtak egy pontot a többiek, így hibapontosak lettünk. A kupaversenyeken kívül, ahová általában saját szervezésben utaztunk, négy megyebajnokságon vettünk részt: a C és B fokozatú csapat és váltóbajnokságon (az egyéni futamok az alapképzés idejére estek). Mindegyiket sikerült megnyerni, de a részletekről csak halvány emlékeim vannak. Hangulatos volt az utazás fakarusszal (személyszállításra átalakított teherautóval) az Alföldön keresztül Debrecenbe, az egyik váltót pedig a Kakukk-hegyen tartották. „Némi” helyismerettel segítettük itt győzelemre a Porcelán csapatát (itt még csak háromfős volt a váltó).

Itt véget is érhetne a beszámoló, ha ebben az időben nem tartottak volna rendszeresen osztrák–magyar tájfutó párosviadalokat. Hogy ez a hetvenes évek elején hogyan alakult ki, rejtélyes előttem, de így volt. Szerencsére ebben az évben éppen Ausztriában rendezték a versenyt és mi is bekerültünk a csapatba. Az elhárító tiszt gondosan kioktatott utazás előtt, hogyan kell viselkedni az ellenséges hadsereg hátában, milyen információkat gyűjtsek. (Hazatértem után nagyon csalódott volt, hogy nem hoztam neki legalább egy tankot.) Egy rozoga Robur autóbusszal mentünk Pinkafeld felé, pár óra múlva elértük a határt. (Pinkafeld, azon belül a katonaság, *Franz Maier* vezetésével, volt az Ausztriai tájfutás bölcsője.) A banketten való feszítéshez katonaruhát is vittünk magunkkal, de a vámos közölte, hogy ehhez engedély kellene, ott kell hagynunk. Jellemző, hogy erről a HM-ből jött csapatvezetőnknek fogalma sem volt. Az egyik csapattársunk halottfehér lett: ugyanis a titkos valutatartalékot a sapka szegélye alá varrta be, hogy ott aztán biztosan nem fogják keresni. Végül a minisztériumi elvtárs bement az őrsparancsnokhoz, aki engedélyezte a kiszállítást, így minden megoldódott. Maga a

verseny nagyon kemény volt, tartottuk magunkat az íratlan szabályhoz, hogy a vendéglátók nyernek, pár órát Bécsben is töltöttünk hazafelé, egyszóval minden remekül sikerült életem első nyugati utazásán. Vasárnap este hullafáradtan vonszoltuk magunkat a laktanya felé Vásárhelyen, mikor szembejött egy kisebb társaság, nők-férfiak vegyesen, elmentek mellettünk, majd egy piros inges fickó visszajött és megállított minket, kérdezvén, tudjuk-e ki ő? Serdülő éppen el akarta küldeni a francba, de nekem felsejlett valami, mondtam, persze. Akkor miért nem tisztelegtünk, vont kérdőre, bántotta a hiúságát az ezredparancsnoknak, hogy nem villoghatott a nők előtt. Fáradságra, Ausztriára hivatkoztunk, szerencsére emlékezett a dologra, nem vitetett el rögtön a váppal (katonai rendészet). Az őrnagy elvtárs ezt is elrendezte, csak az edzésekhöz kapott állandó kilépőnket vonták be, de szerencsére már július vége volt, kiderült, hogy a hadosztálytól még jutalomszabadságot is kaptunk a sporteredményeinkért és azt kivehettük, lassan vége is lett a katonaeletnek. A leszerelés utáni nap már *Bikki Sanyi* (hadnagy) kocsjában ültünk és a cseh háromnapos versenyre utaztunk. Ennyi volt az én vásárhelyi sportszereplésem.

Hegedüs Ábel
tartalékos főhadnagy
BEAC – H. Porcelán

AZ ERDŐT ÉN MÁR SOHASEM HAGYOM EL

Amikor kisgyerek voltam, nagyon szerettem a meséket. Sok mesében olvastam az erdőről (Jancsi és Juliska, Hófehérke, A brémai muzsikások...), és különös íze volt a szónak: erdő. Ízelgettem, próbáltam elképzelni, milyen lehet, mert még sohasem láttam, de a szó nekem nagyon tetszett, különösen szépnek találtam. Aztán nem sportoltam semmit, mert a szüleim féltettek, és nem engedtek lovagolni, amit én nagyon szerettem volna. Olyan otthonülő, olvasós, muzsikálós gyerek lettem.

Amikor gimnáziumba kerültem, *Kotormán Piroksa* (azóta is jó barátok vagyunk, de ő rég elhagyta a tájfutást) megkérdezte: "Zsé! Nem jössz el tájfutó versenyre?". Gondolhatjátok, hogy azt sem tudtam, mi az, de gondoltam, megnézem. A verseny nevére és helyszínére sem emlékszem (legendásan rossz a tárgyi emlékezetem), de az érzésre igen: ez az, ez kell nekem!! Ezt szeretni fogom!! És szerettem, pedig nem bizonyultam különösebben tehetségesnek.

Úgy alakult az életem, hogy megismertem *Bán Sanyit*, megszületett *Bori*, és *Gergő*, de mindeközben szerelmem az erdő iránt, nem múlt el. Hétvégénként vittük a gyerekeket is, vasárnap este mostam a sáros ruhákat, és pénteken megint sütöttem a hétvégére. Életforma lett a tájfutás, és bármi bajom van az életben, elég kimenni az erdőre, ott biztos elmúlik.

Most már egyedül élek, de mindig várom a versenyeket, ahová *Borival*, vagy *Hidegékkel* mehetek, mert azok nekem a pihentető ünnepnapok. Tél végén már kívánom az erdő illatát, és nem bírnám ki nélküle.

Nagyon sok kedves embert ismertem meg a tájfutás által, akik életem részei, még ha nem is találkoztunk, csak a versenyeken. Olyanok vagyunk, mint egy nagy család, és én szeretem a családomat.

Örülök, hogy közétek tartozhatok, köszönöm, hogy tehetség híján is befogadtatok, és remélem, a következő 33 évben is annyi barátot szerzek, mint az előzőben, mert én az erdőt már sohasem hagyom el.

Németh Zsuzsa

ILYEN VOLT A MAGYARORSZÁGI VB BELÜLRŐL

Világ bajnokságra számomra nem volt újdonság, hiszen ez a hazai, már az ötödik VB-m volt. Azért valahogy kicsit más volt az egész készülődés, úgy tűnt egész évben, hogy a csapattársaim és én is nagy becsvágygal, önbizalommal tekintünk szeptember felé. (Nem úgy mint az előző két skandináv, illetve a svájci alpi VB-k elé). Már '82 decemberében közös „hangoló” edzőtáborozásra vonultunk Tatára.

A női csapat tett egy fogadalmat, hogy minden második hetet együtt edzi, hátha így sikerül kitérni a „kutyák” kategóriából. Az elhatározás komoly volt, de a megvalósításban, a megingás elkerülésében döntő szerepe volt edzőnknek, *Kiss Bandinak*, aki rendíthetetlenül szervezte a pécsi edzőtáborainkat. Visszatérő vendégek voltunk az Építők szállóban.

Aztán nem volt ám lazálás, 130-140 km-es heteink voltak. Már télen is futottunk pályát a hegyekben. A Vízfő nagy hóban – aminek a teteje eljegesedett – is élmény. Milyen kellemes volt, amikor a meleg szobában lefagyott lábaink felengedtek és elemeztük versenypályáinkat.

Jártunk futva Harkányban (25 km) aminek fedett fürdője igen kellemes. Volt 20 km-es felmérő szélviharban. „Csúcstúráltunk” futva, 30 km-en – majdnem „belehaltam”.

Kévszék szabadedzőnk kellemesen eltelt, hol szaunázni mentünk a közeli testkultúra szalonba, voltunk balett előadáson, moziban, bábszínházban, pedikűrösnél feltört lábainkat rendbe hozatni. Aztán kollektív kötés-horgolásra is futotta időnkből. Én is meghorgoltam másfél csipkezőkni és fél necekendőt.

Elteltek a gondtalanabb napok, eljött a mindent eldöntő versenyidőszak, ki kerül a bő keretből a VB csapatba, ki hová fog utazni a tavaszi-nyári versenyek közül. A hangulat is feszültebb lett.

Az augusztusi cseh-szlovákiai edzőtábor volt az utolsó nagyobb felkészülési állomás illetve az azt követő, biztató eredményeket hozó Eötvös Kupa.

Ezek után már a zalaegerszegi főhadiszálláson találkoztunk újra. A hangulat optimistának tűnt, amíg az egyéni döntő terepbemutatójára nem került sor, mert ez nehéz terepet, technikás pályát ígért. A selejtezőn sikeresen – ki jól, ki éppen csak – továbbjutottunk.

Meg volt a sorsolás, amit ha jellemezni akarok, azt mondanám se jó, se rossz. Olyan mezőnybe kerültem, hogy nem kellett a mögöttem indulótól tartani, hogy

utolér és nem kellett az előttem rajtolókkal kapcsolatban se taktikát kidolgoznom, legfeljebb annyit, hogy foglalkozom egyáltalán velük.

Az volt a versenyzésre vonatkozó elképzelésem, hogy kicsit lassabban, de hibátlanul próbálok versenyezni. Az 1. pontra már eszerint választottam útvonalat – kicsit indokolatlanul biztosságit – így simán fogtam azt. A 2-ik előtt már láttam az előttem induló bolgár *Nikolovát*, aki éppen a rossz gerincre futott le, aztán a 3-ik után a 6 perccel előttem rajtolót is befogtam. Szinte egyáltalán nem érdekelt, hogy vannak körülöttem, de mégis feldobott, magabiztossá tett, amikor sorra ráfutottam az előttem induló 4-5 versenyzőre.

Az első rádiós- és frissítőponton nem álltam meg inni, sajnáltam az időt, és nem is voltam még fáradt. Itt kicsit megzavartak a nézők, akik kijöhettek az átfutó szakasz közelébe, elcsúsztam az iránytól, de még időben sikerült korrigálni, nem lett belőle komolyabb hiba. A 10-esre is volt hibám: másik kis lefutó gerincen kerestem a pontot, de 40-50 másodperc volt az idővesztés.

Közben néha átvillant a gondolat bennem, hogy lassú vagyok, valószínű ez az érzés a viszonylag sűrű erdő és a sok szint miatt volt, ahol más se tudott sokkal gyorsabban futni. (Kivétel *Kringstad*)

Amikor már a második rádióspontnál voltam – innen a célra rá lehetett látni és hallottam a közönség moráját, de még hátra volt a kb. egyharmadnyi pályám – olyan érzésem támadt, hogy a lábaimra ólomcsizma került és alig bírok felfelé lépkedni az írtásban.

Ez a fáradtságérzés sajnos a szellemi koncentráció képességemre is erősen hatott. Átmenetben elvesztettem a fonalat, egy pillanatra nem tudtam, hogy pontosan hol vagyok. Nem akartam kockáztatni, ezért a pont mögötti útra lerohantam és szintet vesztve, kerülővel ugyan, de biztosan fogtam a pontot. A többit már sikerült jól kikapni.

Az utolsó előtti pontnál találkoztam *Csőkör Irénnel*, aki csak annyit mondott: jól állsz, nyomjad! Ekkor felébredtem a kicsit már kábult fáradtságból és minden erőmet összeszedve futottam be a célba.

Csak néhány perccel később, amikor a rivális csehszlovák *Kucharová* is megérkezett vált biztossá a 9. helyezésem. Örömről csak fokozódott, hogy *Kiss Zoli* (Csonti) is 9-ik lett.

Rövid kis kikapcsolódás után minden gondolatunkat az előttünk álló váltó kötötte le.

Szentgotthárd térségéről nem sokat tudunk, – nem volt terepbemutató – csak amit a bulletinban írtak. *Kiss Gabi* indult a tömegrajttal. Igen jó pozícióban futott végig és az élboly végén jött be.

A fiúk még biztosabban kezdtek, szorosán az élbolyban futottak, az első két futójuk révén. Gabit én váltottam. Kicsit ideges voltam. Amikor lekaptam a térképet és megnéztem az 1. pontot illetve a pálya elejét, igen egyszerűnek találtam és úgy döntöttem, hogy megpróbálom utolérni az előttem futókat. Tulajdonképpen a tiszta erdőben láttam is őket, fokoztam az iramot.

Az első átmenet hosszú volt, csak arra figyeltem, hogy balra húzva a pontra merőleges utat elkapjam, ami ugyan a pont fölött véget is ért. Sajnos előbb találtam „valamit” amit az útnak azonosítottam, de ez egy benőtt út vagy nyiladékszerű volt és a térkép nem jelölte. Innen úgy jött a másik pálya pontja, mint ahogy az anyémnek

kellett jönnie. Jól „körbe néztem” mire tudtam azonosítani, hogy hol is vagyok. Egyedül maradtam, próbáltam az elvesztegetett időből faragni, nagyon nyomtam, még a 3-asra is kevertem egy kisebbet, végig görcsös voltam. Az utolsó előtti rádiós pontnál összefutottam a norvég és angol versenyzőkkel.

A harmadik futó *Kaló Maca* volt, aki nagyon jól futva a IV. helyre hozta fel a váltónkat.

A leghálásabb, de a leghálátlanabb pozíció is mindenképpen a befutó emberé. Vajon tartja e az eddigi pozíciót, vagy előbb lép, vagy azon ront. Minden csapat a „nagyagyúit” tartogatta a 4. futamra.

A végig igen szoros eredmények miatt reálisan nézve számítani lehetett arra, hogy ők még változtathatnak az eddig kialakult sorrenden.

Csökör Irén a VI. helyen hozta váltónkat, a fiúk végső eredménye szintén a VI. hely *Kiss Zoltán* befutásával, aminek mindannyian örültünk.

Jó lenne két év múlva hasonló eredményeket elérni az egyenlőre elérhetetlennek tűnő Ausztráliában. (1983)

Rostás Irén

Megjelent: TÁJFUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, XIV. évfolyam, 1983/11. szám

KAKAS-HEGYEN TÚL

„Húsz év után, 1992-ben, *Baranyai Tóni* nyomdokain haladva, ismét lett első osztályú felnőtt férfi versenyzője Vásárhelynek Dezső Sándor személyében. Azóta, még nyolc alkalommal futotta meg ezt a szintet. Volt olyan év, hogy egész évben az F21B-ben versenyzett és 10-ből 10 versenyt nyert meg. Ilyen volt pl. a Mecsek Kupa, Az Alföld, a Csokonai Kupa, a salgótarjáni 3 napos, illetve az Eger Nagydíj. Évekig ő volt a csapat, a váltó versenye „húzóembere”. Közél 20 alkalommal a megyei bajnoki cím birtokosa. Az országos bajnokságon egyéniben, még nem sikerült a dobogó legmagasabb fokára állnia.

2005-ben Kiskunhalas körzetében, a Kecel melletti Kakas-hegyen rendezték az egyéni OB-t. *Dezső Sanyi* is készült már hetek óta erre a versenyre. Nagy reményei azért nem lehettek, mivel a versenyen sok jó versenyző indult, köztük *Egei Tomi* és a nagy esélyes *Viniczai Feri*, s akik már évek óta magyar válogatottak voltak. Az elsőnapos verseny, azaz a szombati selejtező viszonylag rövid volt és csak a vasárnapi döntő rajtszrendjét dönti el. *Dezső Sanyi* keveset versenyzett abban az évben, és teljes erőbedobással versenyzett szombaton. A menők inkább vasárnapra pihentek. Így történhetett meg, hogy nagy meglepetésre a szombati selejtezőt *Sanyi* nyerte, jelentős előnnyel, *Viniczai* és *Egei* előtt. Azt mondták összejötte neki a rövid pályán.

Másnap 12 km-es versenytáv várt a mezőnyre, a homok talajon, a kisebb dombokkal tarkított, olykor bozótos, ligetes erdőben. *Sanyi* lábaiban benne volt a szombati nagy futás fáradtsága. Így ment ki a vasárnapi rajtba. Az esélyesek latolgatása közt 5-6 nevet emlegettek. *Viniczai*t várták győztesnek. *Sanyi* nem volt köztük. Ő tegnap kifutotta magát, különben is, csoda is csak egyszer van. Gondolták

többen is. Fáradtan de nagy oda figyelemmel kezdte a versenyt *Sanyi*. Küzdött, „hajtott” és igyekezett nem hibázni. Hosszú volt a pálya, de érezte megtett mindent a sikerért, szépen versenyzett. A célegyenesbe még bele adott mindent, elégedetten száguldott be a célba. Közben a hangosbemondó kiabálta, hogy *Egei* és *Dezső Sanyi* között másodperceken dől el a Magyar Bajnoki cím. Egy perccel később már be is mondták, hogy 2005-ben F35-ben Magyar Bajnok *Dezső Sándor* Hódmezővásárhelyi Tájékoztató Futó Club! Megcsinálta azt, amit az ellenfelek nem is gondoltak a selejtező után, azaz a döntőt is megnyerte, mégpedig 17 másodperc előnnyel.”

Az első OB győzelmemre 25 évet kellett várnom, de meg érte. Az eredményhirdetésen a győzteseknek, s köztük nekem, *Dezső Sanyi* tiszteletére játszották a Magyar Himnusz. Csodálatos volt hallgatni és a dobogó tetején állni. Köszönöm az edzőimnek, hogy idáig juthattam: *Goldring Jenőnek*, *Marton Sanyinak*, *Bán Sanyinak*, *Rostás Irénnek* és az egyesületünk lelkének *Csorja Idának*! Nagyon jó a Társaság, az egyesület, jobb mint korábban.

Azt mondják az első szerelem az egész életen át kísér, s ez igaz az első Magyar Bajnoki Győzelemre is. Nem éltem hiába.

Dezső Sándor

TRABANT EXPEDÍCIÓVAL A VB-RE

A történet 1970-ben kezdődött, amikor is négy vásárhelyi tájfutó elhatározta, hogy megtekinti a sportágunk harmadik tájékoztató futó világbajnokságát a Német Demokratikus Köztársaságban, azaz az akkori NDK-ban, Friedrichroda térségében. A csapat tagjai *Baranyai Antal*, *Herczeg Pál*, *Gila Antal* és jómagam.

A döntésünket az segítette elő, hogy tájékoztató futó sportársunk *Csende József* akkor már harmadik éve kint dolgozott az NDK-ban, az akkor működő államközi egyezmény keretében. Ő volt az a jelentős segítőtárs, aki szállást biztosított oda utazásunk során, valamint a versenyhez közeli helységben.

Gila Tóni sportársunknak akkoriban volt egy 600-as Trabantja amire épült az utazás szervezés. Sajnos, Ő már nincs közöttünk, így nem vehetett részt az ősz folyamán, a szakosztályunk jubileumi évfordulóján sem. Akkoriban még a szocialista országokba történő utazásnál is igen szerény mértékű összeget biztosítottak költőpénzként. Így aztán a Trabantot degeszre kellett tömnünk, főként élelmiszerral, de még be kellett férni egy marmonkannának is, mivel az NDK-ban 50 %-kal magasabb volt a benzin ára, mint nálunk. El lehet képzelni milyen zsúfoltan ültünk a kocsiban, mivel Jóska barátunk, „ajándékba” paprikát, paradicsomot és gyümölcsöt kért.

A Trabant bizony nem a legjobb műszaki állapotú volt, ez megmutatkozott a gyertya cseréknél, a magas fogyasztásnál, de még egy esetben kuplungtárcsa cserét is kellett végrehajtani. Nem is tudom, hogy honnan is tudtuk, mi a hiba és hogyan kell azt elhárítani. A motor használati fokához csak annyit, hogy a szállásunk a verseny körzetében az *Inselsberg* nevű hegy tetején volt, ahová a Trabant négy személlyel nem tudott felkapaszkodni. A kis kocsí úgy gondolta, elég ha csak a

gazdáját viszi fel. Mi utasok felgyalogoltunk. De megérte. Tanúi lehettünk, annak a szép sikernek, amit a VB-n az ezüstérmes női váltó produkált. Ezzel megszületett az első magyar érem. A svéd női váltó mögött, akik a sikert kivívták: *Hegedűs Ágnes, Monspart Sarolta és Horváth Magda*, megelőzve a norvég és a finn női váltót is. Ez az érem még ma is szépen csillog. Tulajdonképpen a férfi váltó tagjai sem panaszkodhattak, mivel a *Boros Zoltán, Sötér János, Horváth Attila, Bozán György* összeállításban az előkelő hetedik helyett szerezték meg.

A VB keretében, hasonló terepen, a Thüringiai hegyvidékben rendeztek a nézőknek is versenyt. Mi is indultunk rajta. A középhegységi terepet gazdag úthálózat takarta, nyiladékok viszont nem voltak rajta. A völgyekben gyakoriak voltak a sziklafalak, sok-sok fenyvessel. Amire leginkább emlékszem az, hogy egy olyan fenyőerdőben is volt ellenőrzőpont, ahol a sűrű lombzat miatt alkonyati sötétség volt és én gyakorlatilag a térképből, illetve azon feltüntetett apróbb jelekből, segédpontokból semmit sem láttam. Így ahhoz kellett folyamodnom, hogy kifutottam az erdő szélére, hogy hol vagyok és mit kellene csinálnom és azt „vakon” végrehajtani. Hát mondanom sem kell erősen a futottak még kategóriába értem be.

Hazafelé utunkban is volt egy-két emlékezetes élményünk. Az egyik napon még az Érchegységben vadkempingeztünk és mivel már szeptember második felét írták a naptárban, bizony az éjszaka elég hűvös volt. Felszerelésünk messze nem ütötte meg a szükséges mértéket, mivel sátorunk csak a régről ismert katonai összegombolható, fenéklap nélküli sátor volt. Természetesen hálósákokkal sem rendelkezünk, de gumimatracunk legalább volt. Reggeli ébredéskor már nem csodálkoztunk azon, hogy miért fáztunk annyira, hiszen a sátor alján körbe kb. egy centiméteres jégcsapok lógtak. Gyors összepakolás és indulás, hogy majd a motor fűtésével felmelegszünk. A Trabant hozzánk, utasokhoz kegyes volt, ami abban fejeződött ki, hogy nem volt hajlandó elindulni, így hárman neki álltunk tolni és mire hajlandó volt elindulni, akkorra mi már kellően bemelegedtünk. A vezetői tisztet ellátó *Gila Tóni* barátunk még egy fél óra múltán is vacogva ült a volánnál.

Mindezek ellenére az egész túránkra örömmel és élvezettel gondolok vissza, és csak mosolygok azon, hogyha most elindulunk sátras túrára, milyen felszereléssel megyünk.

Bán Sándor

VÁSÁRHELYEN VOLT EGYSZER (ÉS VAN) EGY NAGYCSAPAT

Szeniorversenyző lettem. Már nem kell a fiatalokkal csatáznom, versenyezniem, erőmön felül. Végre. Ők még nem dolgoznak annyit mint én már évek óta. Nekik nem kell a család gondjaival bajlódniuk, nem vezetnek háztartást stb. Többet edzhetnek versenyezhetnek mint én.

Mi szeniorok sokan így vagyunk ezzel. Új csapatba kerültem. A felnőtt férfi után már a szenior csapat tagja lettem. Nem egy nagy csapat, de nagyon tudunk

egymásért küzdeni. Van egy Nagyszívű *Csonka Tóni*, egy meglepetésekre képes *Juhász Gabi* és egy hajrá ember, *Dezső Sanyi* a csapatba.

Ez a csapat az elmúlt évben, 2007-ben csodákat vitt véghez. Az Országos Váltó Bajnokságon a Mátzában esélytelenül 2. lett, 25 másodpercre a győztestől. Ha nem hibázok az egyik ellenőrzőpontra két percet, akár győzhetünk is volna. Az első pontbegyűjtő Csapat Bajnokságot viszont már megnyertük Szentendrén.

Az őszi normál csapatbajnokságot Kiskunhalas térségében rendezték, ahol két éve a nappali OB egyénit megnyertem. *Csonka Tóni* nagyon jól futott, *Juhász Gabi* még jobbat, s én még rátettem egy lapáttal, így megnyertük a Magyar Csapatbajnokságot. Büszke vagyok, hogy ebben a vásárhelyi csapatban lehetek, és értük is versenyezhetek. Nagy boldogság volt látni a csapattársaimat dobogó tetején!

Sokáig szeretném még jó futásaimmal segíteni ezt a mi kis "NAGYCSAPATUNKAT".

Dezső Sándor

RÖVIDTÁVÚ OB MOSOLYGÓS RENDEZŐKKEL

Kedves Rendezők! Magam és klubtársaim nevében köszönöm a Vásárhelyen nagyszerűen megrendezett versenyt, igazán méltó volt egy országos bajnoksághoz!

Városotok is nagyon tetszik a sok-sok szoborral, rendezett közterületekkel, rengeteg biciklistával és bringatárolóval.

Az Emlékpont kiállítás is lenyűgöző volt, különleges látvány- és hangulatvilág a sok partizán, munkásörszobor, és a homlokzaton ülő *Lenin*. A kiállítóterem hatása hol döbbenetes, hol kellemesen nosztalgikus... Nem hagyható ki a környezet ismertetéséből a strand sem. Remek lehetőség volt a futamok közti langyos- és melegvízes lazítás, és az éjszakai fürdés is. A kísérő programok is nagyon színvonalasak voltak, a futamok közti bemutatók és a fantasztikus esti Traubi koncert, amit kár lett volna kihagyni...

A pályák jelentős része nagy rohanás volt, durva futólagos tájékozódással, de ügyesen törte meg ezt néhány "figyelős" pont, ahol különböző típusú tereptárgyakon több ellenőrzőpont is volt egymás közelében. Talán éppen a kikényszerített gyors futótempó és a mellette szükséges állandó figyelem tette változatossá a versenyt. Különösen tetszett a selejtező elején, a téren elhelyezett sok pont.

Közben *Nemesházi Laciék* egy igen technikás, szintén nagyon "figyelős" Trail-O OB-t is rendeztek, amely szintén OB színvonalú volt minden téren. A verseny végeztével a megoldás térképet is megkaptuk, amiből szintén sokat lehetett tanulni.

A pályákon kívül az egyéb részletekre is sikerült odafigyelni. A jelentkeztetéstől a frissítőosztásig mindenhol mosolygós és készséges rendezőkkel lehetett találkozni.

Hogy elhessentsem a gyanút, miszerint beépített ember vagyok, két apró hibát is megemlétek. A döntő időrajtja és térképrajtja között kellemetlen volt az összeszűkülő kordon. Másrészt F40-ben (ahol a nevezettnél kevesebben álltak rajthoz, így a B döntő elmaradt). többeket a kirakott B döntős térképek zavartak meg.

s rossz térképet véve peccsételték meg saját sorsukat. Persze ezek csak apróságok, a lényegi dolgok nagyon rendben voltak.

Másnap még egy rohanós versenyen küzdhattünk Gyopárosfürdön, ahol szintén strandon lazíthattunk a verseny után – sőt, a korábban indulók onnan szurkoltak a melegben küzdőknek. Köszönjük mindezt!

Tavaly Balatonfüreden is élveztem a rövidtávú OB pályák jelentős részét, a selejtezőn is és a döntőn is (hibáztam is mindkettőn, ahogy kell). Kellemes, szép volt a környezet is a Tagore sétányon, méltóságteljes az eredményhirdetés (fúvós zenekar, Anna-bál szépe és udvarhölgyei). Komoly munka volt benne, látszott, hogy rutinosak a szervezők. Bennem szép emlékként maradt meg, jó versenynek tartom ma is.

Ami miatt az idei verseny mégis kedvesebb számomra, az a mindig kedves, mosolygós, figyelmes rendezőgárda, a város légköre (egyéni hozzáállás részemről, de nekem egy napi életét élő kisváros munkába, bevásárlásra igyekvő embereivel, biciklistáival, diákjaival, iskolaudvarával, igényesen, látványosan, tartalmasan kialakított múzeumával kedvesebb környezet, mint a szállodák, nyaralók világa). Még a szobrok, s az őket körülvevő parkok is több szeretetet, nagyobb kötődést és erőt sugároztak... Aztán ott a strand, az esti koncert... Minden olyan családias volt. A pályák rendben voltak (egy OB-n azért ez nem mellékes), és ezen túl mindenben a vendégszeretetet éreztem a strand dolgozóitól a medencében ücsörgő vagy az utcán sétáló helybeliekig.

Én pedig szeretném majd a családom nem tájfutó tagjait is elvinni Vásárhelyre, sétálgatni a szobrok közt, megnézni a múzeumokat, ejtőzni egy jót a strandon, na és persze ha lehet, egy Traubi koncertre is bekukkantani (kár, hogy az a versenyáncos pár nem lesz ott, akik este a homokban mezítláb gyakoroltak a banda zenéjére).
(2006)

Kovalcsik István

pistipistiKUKACcitromail.hu

Date: 13 Sep 2006.

BEFÜTÖTTÜNK A MECSEK KUPÁN

Egy kora tavaszi versenyen, még ifi versenyzőként voltunk a Mecsek Kupán. Sikondán, a kempingben volt a szállásunk. A négyágvas faház elég hidegnek tűnt. A plédek és a vékony takaróval nem voltunk megelégedve. Próbáltunk keresni valami fűtő alkalmasítást, ami jobb híján ez egy egyszerű villanyrezsó volt. Úgy gondoltuk, hogy ezzel fogunk fűteni.

Valamelyikünk, azt hiszem *Pálfi Csaba* kitalálta, hogy egy lábasba tegyünk vizet, és úgy melegítsünk. Mi meg hallgattunk az „okos” szóra. Úgy is tettünk. Egy lábasnyi vizet felraktunk a rezsóra, majd *Csaba*, *Schopper Jani*, *Gárgyán Pista*, *Mucsi Miska* és jómagam, átmentünk a szomszéd faházba a többiekhez, egy kis csevegésre. A „fűtésről” teljesen el is feledkeztünk.

Lefekvés előtt tértünk vissza a helyünkre. A házban hatalmas köd fogadott bennünket. Ehhez képest a finn szauna csak a II. helyezett lehetne! Ugyanis, a lábasban lévő víz felforr, és elpárolgott. Melegebb sokkal ettől nem lett. Így

feküdtünk le aludni. Másnap reggelre a pára mind lecsapódott a ruhánkra. Versenyöltözékünket így a hidegben, nyirkosan kellett felvennünk. Ebben a lucskos öltözékben, hecceltük a többieket, hogy a sikeres verseny érdekében, mi már „bemelegítettünk” – pedig csak jól befűtöttünk magunknak.

Csonka Antal

KÖZEL EGY ESZTENDŐ VÁSÁRHELYEN

1978-ban 19 évesen, előfelvett egyetemistaként 11 hónapos sorkatonai szolgálatra vonultam be Hódmezővásárhelyre. Akkoriban nem nagyon volt lehetőség ennek a kikerülésére, így én is megadással vártam a sorsomat.

A bevonulás utáni első éjszaka után meglepve tapasztaltam, hogy egy körletbe kerültem *Gergely Attilával*, a Kőbányai Lombik tájfutójával. Én ekkor a 6. hely körül voltam az ifjúsági rangsorban, de Attilának jobbak voltak az eredményei. Ő már ősszel részt vehetett a zempléni egyéni OB-n, de valószínűleg az ő segítségével rólam is tudomást szerzett a helyi klub.

Természetesen az alakulatnál is kiderültek „különleges” képességeink, így több járőr bajnokságon is rajthoz állhattunk, ami gyakorlatilag edzőtáborozással ért fel. Éppen Kiskörösről, egy hadosztály járőrverseny összevonásról mehettem először haza kb. másfél hónappal a bevonulás után (ahol, ha jól emlékszem *Lőrincz Gábor* volt a felkészítő parancsnokunk, aki ma a HTC tájfutója). Az országos járőr bajnokságon végül csak Attila indult, mert a sok atléta mellé elég volt egy tájfutó a csapatba és Attila jobb volt nálam.

Én még ősszel csatlakozhattam a HVSE-hez, s így délutánonként rendszeresen kijárhattam edzésre, ami tulajdonképpen kiváltságnak számított. Még ma is élénken emlékszem téli futásokra a Kása-erdőben, ami után a fürdő meleg vizében dagonyáztunk (szabad téren), majd az önkiszolgáló étteremben ettem egy gyümölcsleves túrós csuszával, hogy ne a laktányában kelljen vacsorázni. Rendszeres tornatermi edzések is voltak, így talán ilyen komolyan korábban egész életemben nem edzettem. Ősszel még talán csak 1-2 versenyre tudtam elmenni, de tavasztól a július végi leszerelésemig gyakorlatilag minden héten versenyen voltam, amit gyakran igyekeztem hazautazással is összekötni.

1979 tavaszán a bátyám ötletét kivitelezve – aki ekkor 2 éves katonai szolgálatát töltötte – a tanácsköztársaság 60. évfordulója tiszteletére (de alapvetően a kilátásba helyezett egy hét jutalomszabadság miatt) két nap alatt 133 km-t futva hárman leküzdöttük a Miskolc-Ózd-Salgótarján útvonalat (a teljes távot csak a bátyám futotta végig, de jó részét én is végigcsináltam). Arra is jól emlékszem, hogy a nagy futás előtti napon bemelegítésként egy Szabolcs Kupán F19-ben a 11,5 km-es pályát 61 perc alatt lenyomtam (bár ma lennék ilyen időre képes...).

Úgy emlékszem *Bán Sándor* volt ekkoriban a szakosztály intézője, ő intézte heti rendszeres kikérőimet (talán olyan is volt, amikor valamilyen nem létező versenyre kértem és küldött kikérőt, hogy haza tudjak utazni). Több a korosztályomba tartozó klubtársam is volt (*Csonka Antal* és *Hideg István* ma is aktívan fut a HTC színeiben,

MS mestert — *Marton Sanyit* — viszont már régóta nem látom versenyeken, bár *Laták Márta* 50 éves születésnapjára képeim mintha felfedeztem volna), így emiatt is szívesen jártam az edzésekre.

Egy téli tornatermi edzésen levezetésként a gyűrűn lógtam úgy, hogy a lábaim voltak beakasztva a gyűrűbe. Valahogy kicsúsztak és sikerült merőlegesen becsapódnai a parkettába. Még vissza tudtam menni a laktanyába, de néhány napot a laktanya gyengélkedőjében töltöttem agyrázkódás gyanújával. Szerencsére már 1-2 nap után elmúlt a szédülésem s így gyorsan befogtak különféle munkákra a gyengélkedőn, valószínűleg ezzel a terápiával szabadultak meg a kevésbé komoly betegektől.

Ha jók a feljegyzéseim, akkor egy Csongrád megyei éjszakai bajnokságot nyertem a klubnak 1979-ben F19-ben, Budapesten, a Csúcs-hegyen. Tompa körzetében, „Darvas-erdőn” a megyei csapatbajnokságon pedig *Gergely Attilával* és *Baranyai Tónival* csapatban ezüstérmesek lettünk, ugyancsak a HVSE színeiben.

Leszerelésem után is figyelemmel kísértem a szakosztály tevékenységét, főleg amikor szenioroként újra kezdem komolyabban tájfunni. Még egyetemistaként ujarajazoltam az Ányási-sziget tájfutó térképét, amin eredetileg talán nagyobb területet helyesbítettem is volna, de az árvíz elöntötte az erdőt, így végül csak egy kisebb területtel tudtam végezni. Ezen kívül, a helyszínen, *Marton Sándor*, *Bán Sándor*, *Csonka Antal*, *Hideg István* és *Rostás Irén* végezték el a terephelyesbítési munkákat.

Külön figyelemmel kísértem *Bánfi Róbert* egyetemi tanulmányait, akit az ELTE-n térképész szakon tanítottam. Őt ugyan korábban nem ismertem, de megtudván, hogy vásárhelyi tájfutó már más szemmel figyeltem hallgatóként is.

Nagy öröm, érdekes élmény volt a 2006-os sprint OB-n Hódmezővásárhely ismert helyein futni, még ha a strandra már nem nagyon ismertem rá, úgy átalakult, és az ülő Lenin szobor sem volt már a helyén (nem mintha hiányoltam volna). Örültem, hogy egy példamutató OB-t szerveztek. Gyakran meglátogatom a klub honlapját is, jó látni, hogy rendszeresen hírt ad a vásárhelyi tájfutás eseményeiről, irigylésre méltóan összetartó közösségnek tűnik ez alapján a klub (ilyenek éreztem 1978-79-ben is).

A kötelező katonai szolgálat ellenére a vásárhelyi tájfutóknak köszönhetően az a 11 hónap az életemből ma már sokkal inkább kellemes emlék, mint kényszerűség.

Köszönöm, hogy befogadtatok. Hajrá Vásárhely, folytassátok!
Budapest, 2008. augusztus 24.

Dr. Zentai László

MEGYEI BAJNOKI CÍM ZEBEGÉNYBEN

Az esemény nem manapság, hanem pár évvel régebben, 1966-ban történt, a Duna-kanyarban. Ide kívánczik egy kis történeti visszatekintés az adott évekre. Nem volt olyan sok verseny egy-egy évben, mint mostanában. A bajnokságok feljutásosak voltak. Minden évben az előző évi minősítés alapján lehetett indulni valamelyik szinten és eredményes szerepléssel kiharcolni a továbbjutást.

A megyei egyéni bajnokság végeredménye a kétszer kétnapos verseny alapján született. Az akkori térképek pontossága a maiakkal össze sem hasonlítható, méretarányuk többnyire 1:25 000.

A versenyeken kiesni csak egy megadott szintidőnél több idővel lehetett. Egy-egy pont kihagyása 100 hibapontot jelentett. E versenyek eredménye a menetidő illetve a hibapontok száma alapján született. A sorrend megállapításához először a menetidőt vették figyelembe, majd azok következtek, akinek kevesebb hibapontjuk volt.

Annak idején a megyei versenyek legtöbbször hegyvidéken rendezték. Az 1966-os esztendőben a bajnokság egyik fordulójára a Dunakanyarban, Zebegényben került sor. A megye összes versenyzője (több mint 200 fő!) Szegeдрől vonattal, *dr. Tóth Imre* vezetésével, külön kocsikkal utazott a helyszínre.

A szombati forduló rajtja és célja is Zebegényben volt. A pályát mindenkinek magának kellett berajzolni. Jómagam a mezőny vége felé indultam, a vetélytársaim mögött. Az utolsó ellenőrzőpont előtt utolértem az előttem indulókat. Ők már ott bókásztaak jó ideje, de a pontot csak nem találták meg. Mit tehettem, hát én is bekapcsolódtam a keresésbe. Nem tudom, hogy mennyi időt töltöttünk ott, de érzés alapján jó sokat. Feladtuk a keresést.

Ballagtunk a hegyoldalon lefelé, s már látszott Zebegény. Elfáradtunk, és az egész mezőny egy szőlőültetvényben nekifeküdt pihenni, olyan minden mindegy alapon. Egyszer csak valaki közülünk felült, s az egyik szőlőkarón meglátta lobogni a célba vezető szalagot. A versenyidőből már nem sok volt hátra. Eszeveszett rohanásba kezdünk lefelé a célba, de csak nekem sikerült szintidőn belül beérni a kedvező sorsolásomnak köszönhetően. Eredményem: 180 perc 15 másodperc, 100 hibaponttal. Az éjszakát a vasútállomás közelében egy üdülőben töltöttük, gumimatracokon, olyan sűrűn, hogy vezényszóra kellett fordulni.

Másnap Zebegényből indultunk és a cél ezúttal Nagymaros volt. Ezen a napon harmadik lettem, 197 perc 11 másodperccel, 0 hibaponttal. Az előzőekben lebonyolított másik két versenynap eredményére már nem emlékszem, de biztos, hogy időn belül futottam – ha azt mai értelemben annak lehet egyáltalán nevezni, így összetettben megtartottam az első helyet.

Ebben az évben Csongrád megye egyéni bajnokai voltak: FN (felnőtt nők) *Csorja Ida* (SZVSE), FF (felnőtt férfiak) *Pál Gyula* (Sz. Kossuth Honvéd SE), IN (ifjúsági nők) *Farkas Katalin* (H. Frankel), IF (ifjúsági férfiak) *Tóth Sándor* (Sz. Déri Miksa Techn.). Más kategória nem is volt. Annak idején a versenyterképeket nem vihettük haza, bizalmas anyagként kezelték! A zebegényi verseny térképe több évtized múlva jutott el hozzám, valahogy. Ma is ereklyeként őrzöm.

Csorja Ida

IFJÚSÁGOM EMLÉKEIBŐL

Amikor tájékozási futásról esik szó, megrohamoznak a régi szép idők élményei. Az ósidőkről szebbnél szebb emlékek, szeretetteljes események, izgalmas pillanatok jutnak eszembe. Ezekből szemezgetek néhányat.

Szülővárosomban Hódmezővásárhelyen a tájékozási futás őskora 1958-ban kezdődik, amikor első éves középiskolás voltam. *Nagyillés tanár úr* vagy ahogy akkor becéztük „*TOJÁS*” meghirdette az iskolában a természetjáró szakosztály alakítását. Mint különböző sportágakban sportoló diák, fantáziát láttam benne és szülői beleegyezéssel beléptem a tagjai sorába. — A szülői beleegyezés később szülői tiltássá változott, de ez sem kényszerített engem visszalépésre, mert én azokat az okokat, amire hivatkoztak szüleim, pozitív élményként éltem meg. Az idő be is bizonyította, hogy részükről az aggodás felesleges volt. — Ennek már 50 éve! Megvallom, meghatódottság nélkül emlékezni ezekre az időkre nem is lehet. 1958 óta minden nagyon sokat változott, fejlődött ebben a sportágban is.

Legmeghatározóbb változás, hogy különvált a versenyzés a túrázástól. Rövidebbek és gyorsabbak lettek a versenypályák. Egy-egy verseny sikeres befejezéséhez régóta nem fér már bele az őszi szüretelésbe való besegítés. Hajdanán, mi a szigorú tiltás ellenére — természetesen a fiúk biztatására — soha nem kerültük ki versenyeinken a szőlőtáblákat. Akár éjjel volt, akár nappal volt, versenyzés közben megdézsmáltuk a finom szőlőket. Célbaérkezésünkkel nemhogy éhesek lettünk volna, hanem a jó eredmény mellett még a jóllakottság érzése is élményt jelentett. Néha előfordult, hogy kutyával zavartak el bennünket, de szerencsére ezeket nagyobb balhé nélkül megúsztuk.

Háziversenyeinket többnyire a Kása-erdőben rendeztük. Találkozó helyünk a fehér tanya volt, ami ma már a város területéhez tartozik, vagy *Papp Gyurkák* családi háza. Ősszel ott mindig kaptunk szőlőt. Egyszer egy ilyen éjszakai verseny után, amikor hazamentem, apukám nyitott kaput, és ott a kapuban kaptam két pofont.

— *Majd adok én neked éjszakai versenyt! Be van fejezve a természetjárás!* — Szólt a fenyítés mellé a szöveg. Ez nagyon meglepett, mert apukám nem volt egy pofokodós apa. Rosszul érintett, és igazságtalánnak éreztem, de jobbnak láttam csendbe maradni. Szó nélkül bementem, bebújtam az ágyikómba és ott sírdogáltam, majd elnyomott az álom. A későbbiekben mindig igyekeztem időben hazaérni és így észrevétlenül meg tudtam maradni természetjárónak.

Az említett fenyítést megelőzően 1959 tavaszán az első túrázás után az osztályfőnököm ráhatására volt már egy letiltásom. Az ok abból eredt, hogy valami tévedés kapcsán az utolsó éjszakára kiszorultunk a turistaházból, és Pilisszentlászlón a paplak padlásán töltöttük éjszakai pihenőnket. Természetesen mi azt is nagyon élveztük, mert újdonság volt számunkra a szénából vetett fekhelyen pihenni. A padlásra közepén vezetett a feljáró. A jobb oldalon a fiúk, a baloldalon pedig a lányok foglaltak helyet. Alvás nem igen volt, mert valakinek mindig mókázni volt kedve. Sőt mi több, a falubeli fiatalok még galambriasztást is rendeztek, aminek hatására nagy zivály lett a paplak környékén és a padlásán, de senkinek sem lehetett elhagyni a padlást.

Ezt az eseményt családlátogatás alkalmával az osztályfőnöknőm kiértékelte édesanyámmal. Megállapították, hogy túlszámolja a jó erkölcs határát, és tudatták

velem, hogy nem lehetek természetjáró. Én hiába érveltem, a szüleimet nem sikerült meggyőzőnöm az ellenkezőjéről, így maradt a csendes hallgatásba burkolózás, ami jó taktikának bizonyult, és a természetjárás valamint a tájékozódási futás hosszútávon jelentett élménydús elfoglaltságot.

Nehéz azt papírra vetni, hogy mit jelentett a mi fiatal korunkban természetjárónak vagy tájékozódási futónak lenni, de ez bizonyos, hogy dolgozó emberként is profitáltunk a szerzett tapasztalatokból és hasznát vettük az emberformáló erő hatásának.

♣ Az éjszakai versenyzés során szoktam meg, hogy a sötétben is lehet látni, és nem kell félni.

♣ Nyári táborozáskor megszoktam, hogy a villámlás és égzöngés nem annyira félelmetes, mint ahogy érzékelttem addig. Galyatetőn 1961 augusztusában a mákos tészta főzés órákig tartott, mert a villámlással és égzöngéssel a záporok mindig akkor érkeztek, amikor kezdett forni a tészta víze.

♣ Sör szeretetem az első túrázáshoz kötődik, ahhoz az ominózus galambriasztásos kiránduláshoz. Vöröskőre felérve szomjoltónak csak sört lehetett kapni. Mivel nekünk már az utolsó csepp vizünk is elfogyott, így engedélyt kaptunk ketten egy üveg sör elfogyasztására. Mivel nagyon szomjas voltam, nekem a sör nagyon jólesett. Ez maradt meg az emlékeimbe, és nyáron azóta is nagyon jólesik és hatékony egy üveg sör, szomjoltónak.

♣ Megtapasztaltuk a csoportos összetartozás pozitívumait.

♣ Megtanultuk a munkaszervezés fontosságát és módszerét. *Nagyillés tanár úr* mindig kiosztotta a feladatokat, és ő csak felügyelte, hogy mindig rendbe menjenek a dolgok. Akár versenyről, akár túrázásról, vagy táborozásról vagy éppen egy versenyrendezésről volt szó.

♣ Érzékeltük és magunkévá tettük a mindennapi életben a kitartás, a lelkesedés, a munkaszeretet, az alkalmazkodás, a küzdőképesség, küzdőszellem és nem utolsósorban a humor és a másik ember tiszteletének fontosságát. Így váltunk mi — többségünkben leginkább — felelősségteljes felnőtteké, akik még nyugdíjasként is „találkozhatunk” az ifjú korban szerzett tapasztalatokból, élményekből.

Van még egy személy, akinek nagy szerepe volt abban, hogy már az én ifjúkoromban meghonosodott az egykori Frankelben, a mai Eötvösben a természetjárás és tájékozódási futás. Ismerkedésünk hajnalán így láttuk őt.

— Ott jön egy nagy hátizsák! Látod?

— Látom. Nézd már, nagyobb a hátizsák, mint az ember!

Mikor felkapaszkodik a vonatszerelvény utolsó kocsijának lépesőjére és megszólal:

— Sporikáim! Szóljon, aki nincs itt!

Kicsinek találtatott, de gyorsan érzékeltük, hogy micsoda erő, energia, lelkesedés, szív és lélek sugárzik belőle. Mindjárt tudtuk, hogy ő a NAGYFŐNÖK, és a „kis Tóth”, ahogyan akkoriban emlegették a sportársak és más sportágak képviselői a megyében.

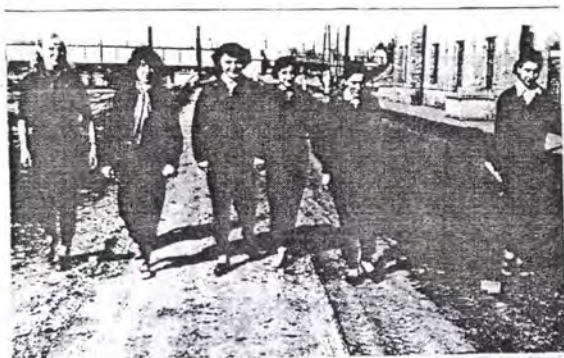
Úgy gondolom, s mondhatom az 50-es, a 60-as korosztály nevében is, hogy *Nagyillés Mihály tanár úr*, később igazgató úr és *dr. Tóth Imre* tájékoztatósi futó NAGYFŐNÖK számunkra felejthetetlenek, és köszönettel tartozunk nekik. Változatlan tisztelettel és szeretettel köszöntjük Őket. Kívánunk nekik kedves családjukkal együtt jó egészséget és további hasznos tevékenységet.

2008. szeptember 24.

Nagy Rébék Mária
volt FRANKÉLES fűrgelábú
"sporika"

VÁSÁRHELYI MELLÉKLETEK

ELSŐ VERSENYÜNK 1959
Egyéb újszegedi iskola növendékei mellett az a
bennünket. De első alkalomig az általános iskolák és
nagy versenyekről tudtak meg.

Első verseny: Balról Varga M., Jókai L., Hóó Nagy M., Nagy Rékelt,
Gyovai P., Csikó K.

Sajnos megvalósult, hogy 100-120 pályaművel szembe kellett
küzdeni az iskolák között. Minden pályaművel eldől-
tünk a... (a pályaművek és a megoldások, hogy kö-
rdíni fogjuk őket, hogy időnként meg lehetett el-
dől a feladat megoldás, hogy mi utánunk is pályaművek
és megoldások között. De persze utánunk elindul-
tunk az iskolák, de kisebb körben elindul-
ni a verseny kezdetén a pályaművek között az
általános feladat mellettünk amikor pályaművek „id-
válták”, azaz Gyovai Péter kihasználta, hogy ő
nem jár tovább és lett egy kör. Első kör
után, hogy mind az ő pályaművel ismételt,

Első versenyünk – Újszeged, 1959 (Varga Margit)

hogy, nem önjelöltenél jómag, hanem másoktól,
jussunk meg, mert az volt, hogy meggyőztél nekem
szerepe megvan az életben és az a hiányzó
az, hogy a De. hiába, ő kovácsok uék. Korábban
mi megvárakoztunk rá és önbizalom. Helyezték
főn. utoljára, amikor élt, ki voltál. Helyezték
maga. Vagyis az, azaz, "Kovácsok". És a Győzelem
hangja, mondatok = "Egyedül, de ő maga, sehol senki
lelke. Egyenlő, hiszen mindenkinek, amikor Győzelem
mentre kiemelt, és azelőtt is, az, "Kovácsok"
bizalmat a kezében hozta kiálata, az utolsó
is, hogy "Kovácsok".

Győzelem, legyőzött bennünket, de az, nem
bizalmunk, hanem a Kovácsok, minden ő. Bizalmunk
bennünket a szíve. A célja erre megváltozott,
hogy az, meggyőztél bennünk. Önmagunk, mivel a
szíve, belsőnek is és nekem, de hisse, ferd
tan mindenkinek, azaz, "Kovácsok", hogy az, életem
mindenkorunk, kezünkkel, életem, mindenkor.

Ekkor elkezdődtek sokkal jobban, fogunk is, hogy
mi, hogy a most még, nincs elforduló, bennünk
kezezőnk, és a kovácsok, mindenkor, jobbra
és, ismét az.

Varga Margit.

1963. március 24.

1. Tanácsköztársasági Emlékezésre
Salgótarján

1963. március 23-án egyénre szabottan rendezték az utáni
években Salgótarjánban. Többször volt az utáni években is
Kl. megkapta az utolsó utasításokat a város, az utáni
közösség. Több volt mondanivaló, hogy az utáni években
jól látható módon meg kell mutatni, és az utáni években
még mindig jól látható módon az utáni években. Ennek fa-
kaszitátusát kell készíteni.

24-én reggel 5-ór volt az ébredés. Gyors mos-
dás, ellenőrzés, gyakorlat. Utána indulás a nyílt hely-
re. Csak a gyerekek voltak az utáni években.

A szociális áll. történet meg. A 7-es nyílt terület
húzó. A 49-es területen a legutolsó években
szociális. A területen egy ház, meg az utáni években
Kl. megkapta az utolsó utasításokat a város, az utáni
közösség. Több volt mondanivaló, hogy az utáni években
jól látható módon meg kell mutatni, és az utáni években
még mindig jól látható módon az utáni években. Ennek fa-
kaszitátusát kell készíteni.

A városi térben 800 m volt. A pontok közötti távolság az
utáni években meg kell mutatni, és az utáni években
még mindig jól látható módon az utáni években. Ennek fa-
kaszitátusát kell készíteni.

A területet az 1. pont egy 100 m-es távolsággal
még mindig jól látható módon az utáni években. Ennek fa-
kaszitátusát kell készíteni.

Tanácsköztársasági év. Salgótarjánban 1963 (Papp György)

mentünk. A 4. ről azonban: ismeretlen volt számomra
arcszámjára egy trüvencsélés óta is egy eltemi ⁵⁰ pontot.
A 5. ről megírtam a Rezből, a ról szomban tart
kegyelator: volt a 6. pont. 10 perces kérés után
megvált ez is. Jt lecsabítottuk a csalék. Re alar-
tuk hozni a híreseit, magval szabakultunk egy kegyel-
dalem is hujakthunk egy bigaszellőzőhöz. A ról be-
per: nem volt jelölve, ezért állásponot kellett hater-
rozni. Egy szemből megbeszéltek, mert van az
SKSE stadion. Előül a hamitbulu szoból is a Pecs-
szől haterasztuk mag, az állásponot. Ennek me-
gint rekarrás kefelék a kaptos a 7. ig. Töszük a
7-ét. Illegit huzakigazat ut szomban: futás a célig.
En az ut undóságos jégygálya volt. Eddig meg nem ter-
lent semmi hujunk, semmi róluk. Most azonban aji-
nükben: egy pontok a hujása bábasi. Jt nem megcsu-
sallt is haterült. Jt megpróbáltuk a bábaji. Felugyrt,
mentünk tovább. 150 m-rl a cél előtt ut a bábaji-
tam, de nem festent huj. 130 perces idővel futottunk
be a célba. Elem egyre akartok elhinni, hogy jégygálya
11 csatuknak meggyunk. Ut elénk a huj szomban. Eddig
meg elst. Húsimolluk, ha 12 percen belül semmi
sem fut be az utunk indudela haterul abba pontuk,
Szomban volt. A 8. rajtszomban indudela cskszoborvábuk
18 perces haterül futottuk be. (118 perces ut. huj). 165
perccel ut. lett ut szomban a Sz EHC csapoda.

Kegyelator a hujpól. Első hujaszomban sz-
best elénk el. En annak volt haterül, hogy a
versz előtt akarséket haterültünk Rezből pól hujátóval
2 db hujátóval versajentünk: egyhujuk az E. szomban
merte, mások a meret: hujátóval, akcar indudela állítottuk
a hujátókat es így haterültük egy másot, mert nem egy más
mellél futottunk; a Rezből, szomban "feliek volt.

Papp György

NYÁRI TÁBOR / ESEMÉNY 1963

aug. 8. csütörtök

Reggeli kajálás után a sátor felezt. Ikdien délre indultunk Gézaházára. Gézaházán a legszelhetőbb a sok káros dió is volt. A hátról adóbb indultunk az Erdőgyárba. Ándorjánék emlékeztet a kórházakkal, jeles szíttel, apró-cseprő kórházakkal (ill. kis kórházakkal) teltülte ki. Itt két gyereket fűtéstestünk. On is emlékeztet, amikor az egyik kórházban a fagyoskodik kapuskáknak tüntetése felváltott. Itt vesztete el Hanyó a kabala falóját). A kórházban feléltünk, mindenki családost, mert egy sok kórház volt az egész, ahová a kórház keskeny juttatott fel.

A Gizella ajtóval nagyon megkapó volt Petőfi idése:

"Ó! természet, ó dicső természet

deh, melyet verse versenyén kiad!

deh, melyet, vagy, te, dektől inkább hallgatás,

Alkál, kettőt, amúgy kettőt mondak."

Cserekek fel mentünk háza. Itt az egész góda megpolarozta az iskolaival a kettőt is az alufakat.

Idő kb. 5 óra-10 voltunk a táborban, amikor a fűtőpáncsokkal megakadt táborunk elkezdte a zárt. Később maradtunk káoszban, de megérté.

aug. 9. péntek

Aznap reggel sokan újra káestek. Délre a sátor fogl, majd kórház-kórház volt. Ez azóta kórházok neki ment kórház. Délre kórház-tábor. 8. kor kórházban Nagyúllés tanár úrral éjeli kórházban mentünk. Visszafelé két csoportban megtámadtuk a tábor, de az ottmaradtak is felkészíttek nek.

Nyári tábor Gézaházán, 1963 (Nagy Katalin)

aug. 10. szombat

Délre Linceu voltunk. Az apátság templomát, a konyhát, majd a kórházat és az Antoneanu tükörlét meg. Az utolsó órákban
radottuk. Akia lassan vesztésével Bóka de ebédet. A rajtszaká-
rón igaz, hogy leküzdötök, elbörták, mások meg egy szem is
sem jutok, teljesen izetlen volt de abból függetlenül nagyon finom
legelőt is mindenki így ette, mintha nagyon finom lenne.
Ezen az este volt a legkeltebb táborozásunk, mivel csak a tánc
kedvéért gyűjtötünk. Igaz, nagyon rossz volt a táncparket, de a
törtézet megélelt.

aug. 11. vasárnap

Délre járómenet volt. Két csapatra indultunk. Kis Kacsai csapat
felelmesen 25:42-re gyűjtött a Papi csapatra ellen.

Délre szabad fog, majd kiegészítés volt az esti magyarátkörhöz.
Ezen az este remekül Fová-Arsenekkel, hanem Nagypálós tanúsított is
danka réstől is táncoltunk, mivel a Balatonon már csapok Pardi tánc
is. Erika néni kez voltunk. Évölt a legkeltebb, legnagyobb táborozásunk. Senki
tek a gyűjtés felelőse, szervezők a székák, a láng merő
szek a magyarátkörhöz. Senki olyan volt, mint egy álom, amikor
lét egy vonat felelőse, akik mind-mind a mi táborozásunkat
készték. (Leányvadász!)

Nyári tábor Gézaházán, 1963 (Nagy Katalin)

Városi Válogatottak Versenye

Mártély, 1964 június 7.

Táv: 9.800 m

I. J. osztály

Rajtszám 24, 29, 34, 39.

Csapatom tagjai: Baranyai A - Molnár S - Nagy S - Törő G.
Nagyon szép kellemes időben folyt le a verseny. Mi egy volt, hogy
nem indultunk, de 7 percrelész bandor közfokozatát kénytelenek
vált, hogy mi nagyon lepirulniuk kezdődtek. Szombatra 5 órákor
indultunk Mártélyra indulásunk. 6 órákor kellett bejelentkezni a Verseny-
bizottságnál. Mártyélyon boldizoltunk a malici, szenteni, Csapodai
versenyekéért. Éjjel szobákba aludtunk. Másnap nekünk egyetért
keltt meg az indulni, egyenlő és állandó versenyre indultunk.
Szombat / Péntekkor 1. 6.15-kor keltünk. 5 percrelész indultunk.
És 6 óra 58-kor indultam. Egy órán nyitódékor kocsiként
maga nemzedre nélttem az D postra / fa/. Itt egy percrelész
amikor a 4-5 vateresgő, ártat a a post mellett. It 25 órá-
versenyre kocsiként, és megidőre, és a szenteni a D post
indultam, de az időközben kocsiként kocsiként kocsiként
mennem. It 26. D postot kocsiként kocsiként / kocsiként / kocsiként
kocsiként kocsiként a D postra / fa/. It post egy kocsiként
kocsiként volt. Törő a D postot egy malici versenyre az időben
kocsiként kocsiként, mert kocsiként kocsiként. It D postot kocsiként
és megidőre a nyitódékor kocsiként az D post volt. It kocsiként kocsiként
na boldizoltam kocsiként kocsiként kocsiként. Kocsiként a
D postig / kocsiként / kocsiként a D és D - postot is 8.15-kor kocsiként a
kocsiként. It kocsiként kocsiként a malici kocsiként kocsiként. It kocsiként
kocsiként kocsiként a Nagy és Péntek. It kocsiként kocsiként kocsiként, de kocsiként
kocsiként az idő versenyre. It kocsiként kocsiként kocsiként.

I. J. osztály / Szombat 26 p.

I. J. osztály / Péntek 1, Péntek / Nagy Baranyai H. / fa /

2. Malici 25

2. Malici

3. Kocsiként / Baranyai

3. Szombat

Szombat versenyre a kocsiként I. helyet az I. helyet az I. helyet kocsiként
kocsiként meg, és kocsiként az kocsiként meg kocsiként a kocsiként
jött az I. Szombat kocsiként kocsiként.

Kocsiként, 1964. jún. 7.

Baranyai Antal

Városi válogatottak versenye, Mártély, 1964 (Baranyai Antal)

HÓDMEZŐVÁSÁRHELYI KUPA VERSENYEK HELYSZINEI ÉS RENDEZŐI

Év	Verseny neve Versenyközpont Térkép neve	Elnök Elnökhelyettes Titkár	Pályakitűző	Ellenőrzőbíró
1959	„Győzelem Napja” vándordíjas ev. Mindszent	E: Nagyllés Mihály	*	Király Dezső
1960	„Győzelem Napja” vándordíjas ev. Kishomok	E: Nagyllés Mihály	*	*
1961	„Győzelem Napja” vándordíjas ev. Ördöngös	E: Nagyllés Mihály	Nagy Rébék Mária Csák Katalin	Tóth Imre
1962	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály Eh: Papp György T: Fejes Katalin	Nagy Rébék Mária	Csányi Ferenc
1963	„Győzelem Napja” vándordíjas ev. Nagymágocs	E: Nagyllés Mihály	*	*
1964	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály	*	*
1965	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály	*	*
1966	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály	*	*
1967	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály	*	*
1968	„Győzelem Napja” vándordíjas ev.	E: Nagyllés Mihály	*	*
1969	Hmv.hely Kupa „Kása-erdő”	E: Nagyllés Mihály T: Nagy-Rébék Mária	Bán Sándor	Frányó Ferenc
1970	Hmv.hely Kupa „Kása-erdő”	E: Nagyllés Mihály T: Nagy-Rébék Mária	Bán Sándor	Frányó Ferenc
1971	Hmv.hely Kupa Mindszent	E: Nagy-Rébék Mária T: Bokor János T: Kriván Mária	Bán Sándor Turi Erzsébet	Frányó Ferenc
1972	Hmv.hely Kupa Budai-hg „Nagyszénás”	E: Nagy-Rébék Mária T: Dr. Tóth Imréné T: Fazekas Erzsébet	Bán Sándor Turi Erzsébet	Frányó Ferenc
1973	Hmv.hely Kupa Pilis-hg. ”Szirtés-tető”	E: Frányó Ferenc T: Dr. Felföldi Károly	Frányó Ferenc Nagy-Rébék Mária Bán Sándor	Mándoki József

* Megjegyzés: Az adatok nincsenek meg (A Szerk.)

1974	Hmv.hely Kupa Doboz „Szanazug”	E: Frányó Ferenc T: Weisz Tiborné (Pirinéni)	Frányó Ferenc Kendra János Sztankó András	Bódy László
1975	I. Porcelán Kupa Ópusztaszer	E: Nagyillés Mihály T: Esch János T: Gulyás Márta	Bán Sándor Nagyrébék Mária	Bódy László Mendei Árpád
1976	II. Porcelán Kupa Mártély „Ányási-sziget”	E: Jenovai Klára Eh: Esch János T: Gulyás Márta	Dunás Imre Novai György Paszt György	Bódy László
1977	Hmv.hely Kupa Mártély „Ányási-sziget”	E: Jenovai Klára T: Kunfalvi Csabáné	Arnold Gyula Novai György	Bódy László
1978	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Bach-kápolna”	E: Nagyrébék Mária T: Csorbáné Gulyás Márta	Bán Sándor Vizi Judit	Bódy László
1978	„Éjszakai Kupa” Hmv.hely „Kása-erdő”	E: Baranyai Antal T: Baranyai Antal	Baranyai Antal	Baranyai Antal
1979	Hmv.hely Kupa Mártély „Ányási-sziget”	E: Esch János Eh: Nagyillés Mihály T: Széphegyi László T: Tegzes László T: Dudás Ferenc	Baranyai Antal Bán Sándor	Bódy László
1979	HVSE Kupa I. forduló Sándorfalva	E: Nagyillés Mihály T: Csorja Ida	Széphegyi László Tegzes László	Bán Sándor
1979	HVSE Kupa II. forduló Ópusztaszer	E: Nagyillés Mihály T: Csorja Ida	Bán Sándor Tegzes László	Széphegyi László
1979	HVSE Kupa III-IV. forduló „Ásotthalom”	E: Nagyillés Mihály T: Csorja Ida	Bán Sándor Tegzes László	Széphegyi László
1980	Hmv.hely Kupa Jakabszállás „Kisasszonyerdő”	E: Esch János Eh: Nagyillés Mihály T: Széphegyi László T: Tegzes László	Baranyai Antal Bán Sándor	Pásztor Imre
1981	Hmv.hely Kupa Mártély „Ányási-sziget”	E: Esch János Eh: Nagyillés Mihály T: Széphegyi László T: Tegzes László T: Dudás Ferenc	Baranyai Antal Bán Sándor	Dr. Felföldi Károly
1982	Hmv.hely Kupa Sándorfalva	E: Bíró Pál (BTFSZ) E: Esch János Eh: Nagyillés Mihály T: Széphegyi László T: Tegzes László T: Marton Sándor	Baranyai Antal Bán Sándor Szoboszlai Zsolt	Bódy László

1983	Hmv.hely Kupa Sándorfalva	E: Esch János Eh: Nagyillés Mihály T: Csorja Ida	Baranyai Antal Bán Sándor Szoboszlai Zsolt	Novai György
1984	Hmv.hely Kupa Mártély „Ányási-sziget”	E: Rostás Irén Eh: Nagyillés Mihály T: Berkó Éva T: Marton Sándorné	Baranyai Antal Bán Sándor Marton Sándor Hideg István	Novai György
1985	Hmv.hely Kupa Hmv.hely „Kása-erdő”	E: Nagyillés Mihály Eh: Marton Sándor T: Rostás Irén	Baranyai Antal Hideg István Juhász Gábor	Frányó Ferenc
1986	Hmv.hely Kupa Hmv.hely „Kása-erdő”	E: Nagyillés Mihály T: Rostás Irén	Baranyai Antal Bán Sándor Csonka Antal	Frányó Ferenc
1987	Hmv.hely Kupa Ásotthaom	E: Bán Sándor Eh: Baranyai Antal T: Czurkó Szilárdné	Balogh Tünde Berta gyöngyi Berkó Éva Csonka Antal	Pálfi Csaba
1988	I. Metripond Kupa Nagykörös „Nyárkút”	E: Balázs Erika T: Martonné Végh Katalin T: Molnár Attila	Kisházi László Oláh Ferenc	Csuka Zsigmond
1988	Hmv.hely Kupa Hmv.hely „Kása-erdő”	E: Rostás Irén T: Balogh Tünde	Baranyai Antal Bán Sándor Csonka Antal	Frányó Ferenc
1989	II. Metripond Kupa Lakitelek „Szikra”	E: Marton Sándor T: Balázs Erika	Kisházi László Oláh Ferenc	Molnár Attila Martonné Végh Katalin
1989	Hmv.hely Kupa Hmv.hely „Kása-erdő”	E: Nagyillés Mihály T: Balogh Tünde	Bán Sándor Balogh Tünde Hideg István Rostás Irén	Bódy László
1990	III. Metripond Kupa „Ruzsai-erdő”	E: Marton Sándor T: Balázs Erika T: Molnár Attila T: Martonné Végh Katalin	Kisházi László Oláh Ferenc	Hideg István
1990	Hmv.hely Kupa Ruzsa „Ruzsai-erdő”	E: Baranyai Antal Eh: Bán Sándor T: Balogh Tünde	Csonka Antal Hideg István Goldring Jenő Rostás Irén	Frányó Ferenc
1991	IV. Metripond K. Ásotthalom „Gárgyán-erdő”	E: Kisházi László T: Balázs Erika	Fehér Szabolcs Kisházi Gábor	Oláh Ferenc
1991	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Kápolna”	E: Nagyillés Mihály Eh: Rostás Irén T: Bálint Ildikó	Goldring Jenő Goldring Jenőné Dezső Sándor Hideg István	Frányó Ferenc
1992	V. Metripond Kupa Ásotthalom	E: Kisházi László T: Balogh Tünde	Fehér Szabolcs Kisházi Gábor	Oláh Ferenc

1992	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Gárgyán-erdő”	E: Nagyllés Mihály Eh: Rostás Irén T: Bálint Ildikó	Goldring Jenő Goldring Jenőné Dezső Sándor Hideg István	Frányó Ferenc
1993	Hmv.hely Kupa Pirtó	E: Kisházi László T: Csorja Ida	Rostás Irén Hideg István Bán Sándor Kisházi Gábor	Baranyai Antal
1994	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Gárgyán-erdő”	E: Bán Sándor T: Csorja Ida	Hideg István Goldring Jenőné Goldring Jenő	Baranyai Antal
1995	Hmv.hely Kupa „Kisasszony-erdő”	E: Bán Sándor T: Csorja Ida	Hideg István Hideg Istvánné	Baranyai Antal
1996	Hmv.hely Kupa Ópusztaszer	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Hideg István Hideg Istvánné Forrai Gábor Forrai Miklós Vörös Endre Bánfi Róbert	Hajagos Henrik
1997	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Gárgyán-erdő	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Bán Sándor Csonka Antal	László Károly
1998	Hmv.hely Kupa Ópusztaszer	E: Marton Sándor T: Oláh Ferenc	Csonka Antal Csorja Ida	Rostás Irén
1999	Hmv.hely Kupa Ásotthalom „Gárgyán-erdő”	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Csonka Antal Fehér Szabolcs Vörös Endre	Dr.Tóth Imre
2000	Vásárhely Kupa „Teréz-halom”	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Hideg István Hideg Istvánné	Bán Sándor
2001	Vásárhely Kupa Kunfehértó „Zsivány-domb”	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Forrai Gábor	Forrai Miklós
2002	Vásárhely Kupa Kelebia	E: Rostás Irén T: Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2003	Vásárhely Kupa Hmv.hely	E: Kisházi László T: Csorja Ida	Forrai Gábor	Vörös Endre
2004	Vásárhely Kupa Hmv.hely	E: Nagyllés Mihály T: Rostás Irén	Forrai Gábor	Vörös Endre
2005	Vásárhely Kupa Gyopárosfürdő	E: Nagyllés Mihály T: Csorja Ida	Forrai Miklós	Vörös Endre
2006	Vásárhely Kupa Gyopárosfürdő	E: Nagyllés Mihály T: Vörös Endre	Forrai Miklós	Dénes Ildikó
2007	Vásárhely Kupa Hmv.hely	E: Vörös Endre T: Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2008	Kaszaper Kupa Kaszaper	E: Vörös Endre T: Kné Zombori Erika	Vörös Endre Kisházi Gábor	Hideg Gábor
2008	Vásárhely Kupa Sándorfalva	E: Vörös Endre T: Csorja Ida	Forrai Gábor	Forrai Miklós

2. rész

ADALÉKOK A DÉL-ALFÖLD TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SPORTJÁHOZ

„... a múltra való visszatekintés a jövőnek is forrása.”
(Erdei Ferenc)

EMLÉKTÖREDÉKEK A SAJTÓBÓL

„CSONGRÁD A TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ TÖMEGEK MEGYÉJE”

Bemutatjuk a Csongrád megyei szövetséget: „*Csongrád a tájékozdási futó tömegek megyéje. A lelkes és hozzáértő szervezés évről évre jobban kamatozik. Elképzelhető, milyen haszonnal járna az egész sportág számára, ha igazi jó tereplehetőségeik és térképeik lennének...*”

A sportág országos vezérkarának egyik képviselője írta ezeket a sorokat 1970 elején. A helyzet szinte változatlan azóta. Elsősorban ami a tömegeket, valamint a változatlanul meglévő térképhiányt illeti. Ugyanis időközben a terephiányt megoldották. Hogyan? – erről és még néhány számunkra igen izgalmas kérdésről kívánjuk lapunk olvasóit tájékoztatni az alábbiakban.

A jövő évben már 15 éve lesz annak, hogy Csongrád megyében megrendezték az első tájékozdási futó versenyt. Ugyanakkor két éve, hogy az önállósult sportág új megyei elnöksége irányítja, szervezi, ellenőrzi Csongrád megye tájékozdási futó életét.

A sportág megyei vezetője – 1958-tól – *dr. Tóth Imre*, aki éppen a múlt év őszén kapott kormánykitüntetést, a testnevelési és sportmozgalomban végzett munkájáért. A megyei szövetség főtitkára, *Benedek Jenő* ugyanakkor MTS kitüntetés tulajdonosa. Az elnökség tagja még *Jenovai Erzsébet* (Szeged), *Nagyillés Mihály* (Hódmezővásárhely), valamint *Mendei Árpád* (Makó). Az elnökség irányítása mellett három bizottságban folyik a munka (versenybíró-pályakitűzői, edzői- és minősítő-nyilvántartó; a fegyelmi bizottságot az elmúlt két évben nem kellett működtetni).

Érdekes, de Csongrádban nincs ifjúsági bizottság. Itt minden az ifjúságnak van alárendelve. Ez az egyik titok, így valósul meg az ifjúsági törvénynek sportágunkra vonatkozatható része a megyében.

Az igazolt versenyzők száma évről évre erőteljes ütemben nő. Egy országos statisztika szerint 1971. év végén Csongrádban volt – vidéken – a legtöbb az évben leigazolt.

Az igazgatók örömmel veszik sportágunk szervezését a vezetésük alatt álló iskolákban, hogy csak *dr. Bánfalvi József*, *dr. Török László* (Szeged), *Nagyillés Mihály* (Hódmezővásárhely), vagy *Hojcsi Pál* (Szentes) nevét említsük.

Külön kell foglalkozni az *Árokszállási Dezső* igazgató vezetése alatti Szilléri-sgt-i (Szeged) általános iskolával, ahol „nemzeti sportnak” számít a tájékozdási futás. Csak így válhatott ez az intézmény a megyei úttörő versenyzés központjává.

Ugyancsak egyre emelkedő tendenciát mutat az igazolt ill. a rajthoz állt versenyzők száma. Ami ennél is megnyugtatóbb, a rajthoz álltak közel 50%-a serdülő vagy még fiatalabb korú versenyző. Így az utánpótlás helyzete jelenleg még megnyugtató Csongrádban. De meddig? Ugyanis az a fura és képtelen helyzet

alakult ki, hogy egyetlen színes térkép kivágatuk sincs. A legközelebbi modern, többszínnyomású térkép terep is légvonalban 80 km-re van a megyétől. Holott minden ellenkező híreszteléssel szemben, legalább 10 olyan erdős, dombos területtel is rendelkezik, amely területekről kb. 6-8 km²-es speciális térkép lenne készíthető a mártélyi 12 km²-es változatos terepen kívül. Félő, hogy a közvetlen utánpótlás nevelése megreked a térképhiány miatt...

1970 óta nincs I. osztályú versenyzőjük. *Jenovai Klára* Budapestre történt távozása óta, a különben tehetséges felnőtt mezőnyből nem képes egyetlen versenyző sem a többiek fölé kerekedni. Öröndetes viszont az ifjúsági aranyjelvényesek egyre növekvő száma, és reménnyel kecsegtetnek a Hódgép-es *Baranyai Antal* eredményei is. Az 1970. évi magas szakosztály szám még az átszervezés előtti (tehát a természetbarátokkal együtt) helyzetet tükrözi.

A jelenlegi 19 szakosztály (ebből 7 üzemi, hivatali, intézményi és 12 középfokú iskolai SK-i szakosztály) már kivétel nélkül önálló tájékozási futó szakosztály. Ugyancsak folyik még versenyzés mintegy 3-4 természetbarát szakosztály keretei között is.

A szakosztályok területi megoszlása: szegedi 12, hódmezővásárhelyi 3, makói 3, szentesi 1. A megye városai közül Csongrádon, míg a nagyközségek közül Kisteleken és Mindszenten nincs tájékozási futó élet, szemben a korábbi évekkel. A fenti szakosztályi létszám nem indokolja külön városi, járási szakszövetségek működését. A szakemberek területi megoszlása is követi a fenti arányt. Így elmondható, hogy a sportág megyei vezetése egész Csongrád megyére befolyással van.

Eredmények: országos ifjúsági bajnokok és bajnoki helyezettek (*Bogos, Hercegh, Máthé*), kétszeres ezüstérmes főiskolai váltó (Sz. Tanárképző), vidéki egyéni bajnokságok, a vidék egyedüli képviselője az 1972. évi országos CsB-on (Sz. Kender, SzVSE) a felnőtt női kategóriában, a Hódgép a vidék legjobbja a férfiaknál, dobogós helyezések az általuk kezdeményezett és első ízben megrendezett Úttörő Olimpián. Női egyéni győzelem az 1972. évi ODOT Kupán, hogy csak az egyik legfrissebbet említsük.

A megyéből indult versenyzők is jelentős sikereket értek el: *Vincze István* (MEAF) válogatott kerettag lett, *Jenovai Kára* (Spartacus TE) az országos bajnok női csapat tagja, de a korábbi években is a jó versenyzők közül a megyéből indult *Gátiné Révész Piroška* (Bp-i. MÁV Ig.), *Frányó Ferenc* (MEAF), de volt Budapest bajnok a néhai *Csik Judit* is.

Folyamatos a szakemberképzés, már iskolás korban, így ennek köszönhető, hogy a megyéből elkerülő versenyző-vezetők hamarosan beilleszkednek új környezetükbe, legtöbbször igen aktívan. Ennek köszönhető, hogy Csongrád megyei vezetője volt éveken át a Keszthelyi Haladás SK (*Kiss Tibor*) vagy van jelenleg is a székesfehérvári GEO SK (*Kunfalvi Zsolt*) és a Bp. Közgazdasági Egyetem SK (*Rácz Miklós*) szakosztályainak. De ugyancsak a megyéből származtak el az országos versenyek szervezésével kitünt *Hajdú Kálmán* (Bp.) és a ceglédiek junior erősségei (*Máthé István, Tóth Sándor*).

Csongrád megyét az egyetemek és a főiskolák megyéjének is szokták mondani. Ennek ellenére évek óta nem kapnak az ország más területeiről versenyző utánpótlást.

Anyagi feltételek: szakosztályaiknál örvendetesen nő a bázisszervek támogatása, talán csak a középfokú iskolákban juthatna több támogatás sportágunkra. Az MTS megyei tanácsa differenciáltan támogatja az egyesületek tájékoztató futó szakosztályait (kb. évi 80-100 ezer forint a támogatás összege). A megyei szövetség 1971. évi teljesített költségvetési összege 82 ezer Ft. Volt, amely nagy részben a megrendezett 18 bajnoki és kupaverseny és általában a megyei tájékoztató futás feltételeit volt hivatva elősegíteni. Ha figyelembe vesszük, hogy az 1971. évi rendezvényeik nagy részét Budapest környékén, a Dunakanyarban vagy a Mecsek hegységben voltak kénytelenek megrendezni, feltétlen indokolt az első percben esetleg magasnak tűnő összeg.

A megyében versenyt csak a megyei szakszövetség rendez. Egy-egy nagyobb esemény megrendezéséhez az egyesületeknél külön-külön sem az anyagi, sem a személyi feltételek nincsenek biztosítva. Annak viszont nincs értelme, hogy egy klub magas nevezési díjakból rendezzen reprezentatív versenyeket.

Csongrád megye 3 kiemelt sportköre közül csak az SZVSE-ben van tájékoztató futás, ennek ellenére a többiekben is kiemelten kezelik a kérdést.

Sz. Kender SE: itt a megyei női versenyzés bázisát találjuk, csapat eredményeik közelítik a tőlük elvártakat (1972. évi országos CSB-on a legjobb vidékinek bizonyultak). Egyéni minősítéseiken feltétlen már ez évben javítani kell (*Kotogány, Szabó*).

Hódgép SK: szakosztályában és jogelődjeiben eredményes versenyzés folyik évek óta. A nagyüzemi bázis által biztosított zavartalan feltételek ellenére egyéni minősítéseik elmaradnak a lehetőségektől. 1972-ben a tehetséges női gárdából indokolt lenne legalább egy főnek az I. osztályú minősítés megszerzése. *Rostás Irén* és *Farkas Katalin* közül bármelyik várományosa ennek. A női csapat csak 2. helyezést ért el a vidék CSB-on, szemben a férfiak országos CSB-on elért 6. helyezéssel (ezzel ugyancsak a legjobb vidéki együttesnek bizonyultak).

SZVSE: érettségi vizsgák, de más problémák is akadályozták a tehetséges gárda eredményességét. Határozottabb vezetési módszerekkel a patinás egyesület hírnevéhez méltó eredmények várhatók.

Sz. Kinizsi: csak férfi versenyzés folyik, elsősorban a fiatal versenyzőktől várható komoly fejlődés.

Sz. KLTE: igen színvonalas úttörő és ifjúsági versenyélet található. Az anyagi támogatás további növelésével a legifjabbak eredményei csak megsokszorozódhatnak.

Egyre eredményesebb munka folyik a makói TVSE és a Sz. Vasúti Főiskola SC szakosztályaiban. A megye középiskolái közül a Textilipari Szakközépiskolában, a Radnóti Miklós Gimnáziumban és a hódmezővásárhelyi Frankel Leó Szakközépiskolában folyik a legkiemelkedőbb utánpótlás nevelés.

Eredményes munkakapcsolatot sikerült kialakítani a KISZ Csongrád megyei Honvédelmi és Sportbizottságával, az MTS Középiskolai Sportbizottságával és a megyei ÁIST elnökségével.

A Magyar Tájékoztató Futó Szövetséggel a javuló kapcsolatot elősegítette az, hogy a főtitkár és az elnökség egy tagja is járt az elmúlt két évben a megyében.

Sajnos az aggasztó térképhelyzetten nem sikerült még semmi javulást elérni. Remélhetőleg a közeli években ez is napirendre kerül.

A sportág egyetlen központi lapját, a Tájékoztató futás-t, olvassák. Megfelelő propagandával elérték, hogy a megjelenő példányszám 10%-a Csongrádban kerül asztalra. Az előfizetői ranglistán elért vidék első helyük azt mutatja, hogy a sportág megyei vezetői, aktívái, versenyzői szívügyüknek tekintik a folyóirat támogatását annak ellenére, hogy a Tülevél gyakran bizonyul szűrősnak tevékenységük megítélésénél...

Dr. Tóth Imre

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, III. évfolyam, 1972. 8. szám

VIHARSAROK JELENTKEZIK

Csongrád megye II. osztályú váltóbajnokságán a kiírás szerint a III. osztályú váltóbajnokságról előre meghatározott létszámú feljutó indulhatott, valamint a tavalyi váltó OB mezőnyéből kiesett Hódgép csapatai (N19, F21). A Hódgép váltójának nagy ellenfele, a Szegedi Kender a III. osztályú váltóbajnokságban nem indult, a tavalyi váltó OB-n sem, mindezek ellenére nevezett – és el is indulhatott! – a II. osztályú bajnokságba. Mi, Hódgépesek óvást emeltünk a Szegedi Kender indítása ellen, de *dr. Tóth Imre* ellenőrzőbíró a Szabályzatra hivatkozva elutasította óvásunkat. Hogy a Szabályzat melyik pontja alapján tette ezt, azt még Ő sem tudta megmutatni!

Még súlyosabb csalódás érte ifjúsági váltóinkat. *Kacsóh Károly* idén igazoltuk át a 602. ITSK-tól, sportköri igazolványa természetesen ott lett kiállítva. Az átigazolás szabályosan, az A-B-C lapok kitöltésével és benyújtásával történt. Ennek alapján az idei évadban már 6 megyei versenyen indult is. Most mégsem volt erre lehetősége, mert – s ez sajnálatos tény – az igazolványából hiányzik a Hódgép pecsétje. Hiába hivatkoztunk a különben lerendezett és a megyei szövetségben is ellenőrizhető átigazolásra, nem engedték a váltót rajtoltatni. Tartalékot nem vittünk, mert ez a Csongrád megyei verseny – hol is lehetne közelebb? – a Budapest II. edzőpályán került megrendezésre. Ami nagyon jó terep, jó térképe is van, csak éppen mind Szegedtől, mind Hódmezővásárhelytől 200 km-re esik! A 400 km-es egy napos vonatkozás pedig nemcsak fárasztó, de költséges is. Ezért aztán az OB-ba jutásra esélyes ifjúsági versenyzőink kénytelenek voltak beérni egy fővárosi kirándulással. Érdekes, mégsem örültek neki ... Pedig – az esetleges továbbjutáson kívül – nem sokat veszítettek, mert a versenyt a kevés induló, eldugott pontok, kiesések és gyenge eredmények jellemezték.

Azt hiszem, mindezek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy megyénkben nagy a versenyzők lemorzsolódása, sok-sok csalódott ifi hagyja abba idő előtt sportunkat.

Baranyai Antal

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, II. évfolyam, 1971. 10. szám

FEDEZZÜK FEL AZ ALFÖLDET

Térképjavítók körében elfogadott tény, hogy hegyi térképet nehezebb javítani, míg alföldön jó alaptérkép segítségével egyszerűbb. E témával nem vitát indítani szándékozom, csupán az alföldi térképek készítőinek gondjait, módszereit írom meg.

Itt való igaz, kevés a domborzati idom. De ahol jó alaptérkép és megfelelő munkaóra áll a javítók rendelkezésére, finomíthatjuk térképünket, mert hiába van rajta szemre szép domborzatrajz, ha az a valóságban vagy több kettővel, vagy kevesebb. (Dél-Alföld 2.)

Városainkhoz közel eső erdő kevés itt Csongrádban (valamivel kedvezőbb Debrecen helyzete). Térképjavítóink, nemcsak az alföldiek, hanem a hegyiek is társadalmi munkások. Az utazás sok időt vesz igénybe, a kevés és gyors javítás jelenleg nyomot hagy térképeinken.

Kevesen tudunk jelen pillanatban az északiakhoz hasonlóan saját járművön „kiugrani” térképet javítani. Probléma még az edzésre, versenyre utazás is, ha az távolabb van.

Minden alföldinek ajánlanám: indítsunk egy „*Fedezzük fel az Alföldet*” térképjavítási akciót! Minden alkalmas erdőt fel kellene kutatni, mérni. A segítséget az erdészettől, a szövetség térképkiadásért felelős szervektől, a HTI-től biztosítottak látom.

Kezdő és „haladó” versenyzőinket vonjuk be a javításba, örömmel vennénk, ha Térképjavítás ABC-je címen könyvet adnának ki, amely segítséget nyújtana a térképek javításában.

Egymás javítási munkáit a következő alkalommal ellenőrizve, kialakulnának a javítási góccok.

Ma Csongrádban rendezi a megyei szövetség a vidéki viszonylatban legtöbb megyei versenyét. Minden versenyre kell térkép és a foto sem sokkal olcsóbb, mint a színes lap. Ha ez elkészülne itt megyén belül, nem kellene színes térképekre „felutazni”. Itt hasonló térképen jó pályakitűzéssel megtaníthatjuk kezdőinket tájékozódni. Kupaversenyekre fel tudnak utazni, felkészülni a hegyi bajnokságokra.

Magyén belüli rendezés jelentős költségmegtakarítást eredményezne, több versenyen tudnának rajthoz állni a versenytapasztalattal rendelkező versenyzőink és ez az utánpótlás szempontjából lényeges.

A csehszlovákiai VB után Dániában lesz a következő. Az Alföld felfedezésében részt vállalnak vezető klubcsapataink, mert fő elv az, hogy VB-hez hasonló terepen rendezzünk kupa- és bajnoki versenyt. A felkészülés sikere érdekében, ebben lehetnénk mi alföldiek kezdeményezők, segítők.

Baranyai Antal

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, III. évfolyam, 1972. 8. szám

SZEGEDEN IS NAGY FÁBA VÁGTÁK A FEJSZÉT

Olvasván a decemberi számban megjelent „Nagy fába vágtuk a fejszénket” cikket, merültek fel a gondolataim, és bátorítottam magam, hogy vessem papírra.

Szegeden a Szilléri sugárúti általános iskolában 1964 óta működik úttörő természetjáró, illetve 1970 óta kimondottan tájékozdási futó szakraj. Ennek a szakrajnak mintegy 12-15 lelkes tagja van, és eddig még minden évben biztosította az utánpótlást. Az iskola igazgatója, *Árokszállásy Dezső*, és úttörő csapatvezetője, *Kishalmi Zoltánné* (aki egyben testnevelő tanár is), messzemenően biztosítják az elméleti és fizikai felkészüléshez szükséges lehetőségeket. A versenyzéshez pedig az anyagiakat és a szervezett formát a városi „Kolacskovszky Lajos” Természetbarát Egyesület nyújtja.

Legnagyobb problémánk, hogy a 13 évesek korcsoportjában nincsenek Szegeden ellenfeleink. Már többször próbáltunk kezdeményezően fellépni. Az iskolánkból „kiöregedett” versenyzőink örömmel vállaltak ifjvezetői munkaként más iskolákban is szervező tevékenységet, azonban a kezdeti fellángolás után a csapatvezetők és iskolák igazgatói „elfeledtek” rólunk. Így szinte mindig egy kategóriával feljebb kell indulni a gyerekeknek, középiskolások között. Az eredményekkel azonban nem kell szégyenkezniük, főképp megyei viszonylatban!

A megyei bajnokságokról már negyedik esztendeje mindig dobogós helyezésekkel jöttek haza a fiúk is, lányok is. A II. osztályú Tisza Kupa serdülő összetett vándordíját immár magunkénak mondhatjuk, hiszen három évben egymás után mi vittük haza. De ugyanígy, a még rangosabb Csongrád illetve Szeged Kupa serleget is immár többször díszítették szakrajunk klubszobáját, az egyéni kupák pedig egy-egy versenyzőnk otthoni tanulószarkát.

Büszkéek vagyunk arra, hogy 1970-ben nálunk, Szegeden rendezték meg első ízben az Úttörő Olimpia tájékozdási futó döntőit. Az, hogy dobogóra kerültek a gyerekek, felkészültségüknek volt eredménye. Hiszen a következő évben, Miskolcra is hoztunk egy érmet.

1971-ben egy 8. osztályos fiunk (*Molnár Dezső*) ifjúsági arany minősítést ért el, amiért többek között az a megtiszteltetés is érte, hogy a Münchenbe tartó olimpiai láng szegedi stafétájának ő is tagja volt /tudomásom szerint nem sok tájékozdási futó vitte az országban a lángot/. Az 1972. évet 3 arany, 6 ezüst, és 8 bronzminősítéssel zártuk.

Most, 1973-ban nagyon sok eredményes sportolónk, akik már „kiöregedtek” az általános iskolából, átkerült olyan egyesülethez, ahol fejlődésük biztosítva van. Így van ez rendjén. Mi pedig ismét kezdjük előlről az utánpótlás útbaindítását. Reméljük, hogy a vásárhelyi szomszéd várral is megtaláljuk a kapcsolatot, és ők is megismerik a „hogyan tovább”-ot.

A mi „hogyan továbbunk” nagyon egyszerű: győzni akarunk! Szerényen, és főleg tisztelve a vetélytársakat is! És mindig becsületesen, a tájékozdási futó sport érdekében!

Bódy László
szakrajvezető

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, MTF SZ Lapja, IV. évfolyam, 1973. 3. szám

A HOZZÁÉRTŐ SZERVEZÉS ÉVRŐL ÉVRE GYÜMÖLCSÖZIK

Megyénkben nagy népszerűségnek örvend a tájékozódási futás. A szakszövetség jogelődje 1958 februárjában alakult, jelenleg a következő összetételű „vezérkar” tevékenykedik. Titkár: *dr. Felföldi Károly*. Elnökségi tagok: *Bódy László, Jenovai Klára, Pásztor Imre, Rostás Irén, Sindely Pál*. A Csongrád megyei Tájékozódási Futó Szakszövetség elnöki teendőit pedig *dr. Tóth Imre* látja el – pontosan 21 éve. Vele beszélgettünk a sportág helyzetéről: tervekről, gondokról, eredményekről.

– *Hányan hódolnak Csongrád megyében ennek az egészséges sportágnak?*

– Tizenhat szakosztályban, 5 ODK tájékozódási futó csoportban és 2 úttörőházi tájékozódási futó szakkörben közel kétezer sportolót tartunk nyilván. Az elmúlt évben 1700-an álltak rajthoz, közel 250-re tehető a minősítést szerzett versenyzők száma. 87 tájékozódási futó mindössze négy-öt alkalommal indult, így nem tudott eleget tenni a minősítés feltételeinek.

– *A sportolókon kívül a versenybírók és az edzők is a szakszövetséghez tartoznak...*

– Megyénkben 45 versenybíró tevékenykedik. A közelmúltban a II. osztályú versenybírók továbbképzését sikerült megoldanunk, az utánpótlás biztosítása érdekében pedig rendszeresen indítunk tanfolyamokat. Magasan kvalifikált edzői kar oktatja a gondjaira bízott sportolókat. Szakembereink közül öten a Testnevelési Főiskolán szerezték diplomájukat, hárman a TF hallgatói, nyolcan pedig segédedzői minősítéssel rendelkeznek.

– *Hány versenyt rendezett 1978-ban a szakszövetség?*

– A bajnoki rendszer szerinti formákban megrendeztük az egyéni, csapat- és váltóbajnokságokat két fokozatban, továbbá az országos éjszakai egyéni bajnokságot, valamint hat megye körzeti csapatbajnokságát. Az elmúlt évben 17 bajnoki és kupaversenynek voltunk a gazdái, az Edzett ifjúságért mozgalom keretén belül pedig két vetélkedőt szerveztünk a fiataloknak. Rendezvényeinken a már említett 1700 megyei tájékozódási futó mellett az ország különböző szakosztályainak képviselőit 800-an álltak rajthoz.

– *Az év vége, év eleje a mérlegkészítés időszaka...*

– Az elmúlt évben kétszáz fővel gyarapodtunk, új sportolóink 80 százaléka serdülő korosztályú. Minősített versenyzőink kétharmada serdülő, illetve ifjúsági. *Rostás Irén* (Hódmezővásárhelyi VSE) I. osztályú. *Szabó Lajos* (HVSE) pedig ifjúsági aranyjelvényes minősítést szerzett. Heten a II. osztály, 38-an pedig az ifjúsági ezüstjelvényes szint követelményeinek tettek eleget. Az országos ranglistán *Rostás* és *Szabó* neve mellett *Karasz Gyöngyié* (KSZV SE) is szerepel. A mérleg megvonásához tartozik: örvendetes előrelépés tapasztalható a térképellátottságban. A Bács-Kiskun megyei Darvas-erdő és a borszönyi kiserőspusztai térképkiadvatok lendületet adtak a sportág fejlődésének. A közelmúltban helyesbítettük a mártélyit, s terveink között szerepel sz. ásothalmi térképkiadvát módosítása.

– *Milyen feladatok megoldására készülnek az új évben?*

– Tovább kívánjuk erősíteni az országjáró diákkörök tevékenységét, készülünk az idei úttörő-olimpia döntőjének színvonalas lebonyolítására, újdonságként pedig

elsőként az országban, megyénkben fogjuk megrendezni a munkahelyi spartakiádok városi és megyei döntőit.

– *Milyen körülmények között készülnek a megye tájékozdási futói az idei erőpróbákra?*

– Számos példa bizonyítja, sík terepen is készülve is érhetnek el a versenyzők kiemelkedő eredményeket. A technikai és fizikai edzések hatásfokának növelés érdekében néhány parktérkép megjelentetését tervezzük.

– *Kérjük, jelölje meg a legeredményesebb szakosztályokat, női, illetve férfi versenyzőit.*

– A csapatok vetélkedőjének sorrendje: HVSE, KSZV SE, Szegedi Vízügyi SE. A diáksportköröknél a Radnóti Miklós Gimnázium DSK volt a legjobb. 2. Szentesi Közgazdasági DSK, 3-4. Szegedi Körösy József DSK és a Szegedi Textilipari Szakközépiskola DSK. A nőknél *Rostás Irén*, a férfiaknál pedig *Szokol Lajos* (SZVSE) a ranglista első helyezettje.

A szakemberek úgy emlegetik Csongrádot, mint a tájékozdási futó tömegek megyéjét. Tegyük mindjárt hozzá, igaz a megállapítás. A lelkes és hozzáértő szervezés évről évre gyümölcsözik. *Dr. Tóth Imre* irányításával a szakszövetség évente 15-20 versenyt rendez a megyéhez legközelebbi domb- és hegyvidéki térségeken. Diáksportról lévén szó, nem közömbös: a Csongrád megyei Diáksport Tanács megfelelően támogatja a sportágat.

Thékes István

Megjelen: Csongrád megyei Hírlap, 1979. január 31.

ORSZÁGOS ÉRTEKEZLET SZEGEDEN

A „nyomok” még 1979-re nyúltak vissza, amikor februárban, az országos értekezleten *dr. Tóth Imre* a Csongrád megyei Tájékozdási Futó Szövetség elnöke, megyéje nevében kérte a sportági parlament 1980. évi megrendezésének jogát. 1980. február 22-24 között a Tisza-parti város adott otthont, a tízéves fennállását ünneplő szövetség idei országos tanácskozásának.

A Komócsin Zoltán téri Ifjúsági Ház nagytermét szombat reggel kilenc órakor zsúfolásig megtöltötték a résztvevők: a megyék küldöttei, az elnökség és a szakbizottságok tagjai, vezetői.

Pontosan kilenc órakor *dr. Tóth Imre* emelkedett szólásra. Üdvözölte a megjelenteket. Többek között az elnökségben helyet foglaló *Rónainé dr. Hanga Mária* oktatási miniszterhelyettes, *dr. Nagy Tamást* az OTSH elnökhelyettesét, *Slezák Istvánt* az MTF SZ elnökét, *Skerletz Iván* főtitkár, *Monspart Saroltát*, *Cziffra Pált* az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársát, *Szabó G. Lászlót* a megyei tanács elnökhelyettesét és *Mari Kálmánt* a megyei TSH elnökét.

A megnyitó után előbb *Szabó G. László* majd *Mari Kálmán* beszélt a mintegy nyolcvan főnyi hallgatóságnak Csongrád megye gazdasági-, kulturális szerepéről

illetve a magyar sportmozgalomban elfoglalt előkelő helyéről. Többek között méltatták az 1958-ban alakult megyei szövetség munkáját, melyet a térségben működő 22 szakszövetség közül a legjobbak közé sorolt a megyei sporthivatal elnöke.

Ezután került sor *Slezák Istvánnak* az MTFSZ elnökének ünnepi beszédére. Köszöntötte a résztvevőket, elismerően nyilatkozott a szegedi kezdeményezésről és annak a reményének adott kifejezést, hogy a „kihelyezett” értekezletek megszokott gyakorlatokká válnak.

Beszédének első részében áttekintette a magyar tájfutás történetét – az 1925. évi kezdettől egészen napjainkig... Beszélt az első országos bajnokságok megrendezéséről. Példaként említette *Thúróczy Lajosnak*, *Székely Miklósnak*, *Szász Károlynak* és társaiknak a nevét, akik kezdettől fogva a sportág hírnevének öregbítésén fáradoznak. Beszéde folytatásában az elnök a sportág helyének, szerepének megítélésével foglalkozott. (...)

Ezt követően *Slezák István* az MTFSZ elnöke emléklapokat adott át a díszelnökségben helyet foglalóknak, valamint a sportaktíváknak. Társadalmi munkájukért emléklapokat kaptak: *Hornák Zoltán*, *Vittek Lajos*, *Szőnyi László*, *Zsigmond Tibor*, *Simon Lajos*, *Kempelen Imre*, *Bíró Pál*, *Páhy Tibor*, *Vass Zoltán*, *Matuszka Józsefné*, *Nagy Jolán*, *Hrenkó József*, *dr. Tihanyi László*, *dr. Somogyvári Károly*, *Balogh Tamás*, *Maác Benedek*, *Harcza Gábor*, *Vékony Andor*, *Riczél Zoltán*, *Erdélyi Tibor*, *Jancovius Béla*, *dr. Fekete Jenő*, *Bársony András*, *Hajdú Kálmán*, *Hosszú Aurél*, *Hunyadi József*, *Óhegyi Albin*, *Schell Antal*, *Kiss Gyula*, *Síngl Gellért*, *Balogh Ákos*, *Virágh István*, *dr. Nagy Árpád*, *Farkas Ferenc*, *Zidka Zsolt*, *Matuszka József*, *Lévai Sándor*, *Barki Katalin*, *Grenczer Magdolna*, *Molnár Gyula*, *Kőhalmi Vilmos*, *Vass Tibor*, *Smidt Ferenc*, *Gáti László*, *Orosz Sándor*, *Tomasits János*, *Sikolya Tibor*, *Kovács András*, *Szunai János*, *Tulai Barnabás*, *Szabó Pál*, *Pál Vendel*, *Holtner Attila*, *Zentai József*, *Farkas Róbert*, *Horváth Győző*, *Bedő János*, *Mittler József*, *dr. Kiss Endre*, *Kendra János*, *Budai Zsigmond*, *Baksai Béla*, *Fekete Kálmán*, *dr. Felföldi Károly*, *Bódi László*, *Nagyné Jenovai Klára*, *Pásztor Imre*, *Rostás Irén*, *dr. Sindely Pál*, *Weisz Tiborné*, *Süli József*, *Olajos Csongor*, *Kléner György* és *Molnár F. János*.

A kitüntetések átadását követően *Riczél Zoltán* az MTFSZ elnökségének a tagja nyitotta meg a tanácskozás színhelyén megrendezett térképes kamara kiállítását. Ebédszünet után, illetve másnap délelőtt szekcióülések, előadások és tájékozási futó filmek vetítései következtek.

Az 1980. évi kétnapos országos tanácskozás *Skerletz Iván* főtitkár összefoglalójával és zárásával ért véget.

Harcza Gábor

Forrás: *TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS*, Magyar Tájékozási Futó Szövetség Lapja, XI. évfolyam, 1980/2. szám

KÉTSZÁZ MINŐSÍTETT VERSENYZŐ

Szerte az egész országban kételkedve fogadták, amikor Csongrád megyében megalakult a tájékoztatósi futó szövetség, s természetesen annak előtte a sportági szakosztályok. Sokáig úgy jártak ide a szakemberek, hogy vajon mit sikerül ezen a sík alföldi terepen elérni? A legfontosabb kérdés mégis az volt, hogy itt a kiképzett versenyzők megállják-e helyüket a nehéz skandináv, vagy alpi terepen. Nem sokáig kellett várni a válaszra, hiszen *Rostás Irén* személyében Csongrád megye is válogatott versenyzőt adott. Sőt, fiataljaink mindig helyet követeltek a legjobbak között.

A megyei tájékoztatósi futó szakszövetség elnöksége ismét egy eredményes évet hagyott maga mögött. Erről, valamint az ideai elvárásokról – bár még az elnökség most vasárnap ad számot – kérdeztük *dr. Tóth Imrét*, a megyei szövetség elnökét.

Még mindig Rostás

– *Rostás Irén* neve még mindig az országos ranglistán szerepel. Tavaly is ő nyújtotta megyénkbeli a legkiemelkedőbb teljesítményt. Bár nem sikerült sportágában az „Év sportolója” címet elnyernie, de a ranglistán elfoglalt harmadik helye elismerésre ösztönöz, – kezdte beszámolóját *dr. Tóth Imre*. A junior korcsoporttal való fokozottabb foglalkozásra hívta fel a figyelmünket, hogy három versenyző – *Györgyi László*, *Csonka Antal*, *Goldring Jenő*, valamennyien a HVSE sportolói – feljutott a ranglistára. A közvetlen utánpótlást tekintve pedig *Fábián Mária* (HVSE) továbbá *ifj. Nagy Lajos* (SZVSE) kitűnő helyállása keltett némi reményt, a jövőt illetően. Az országos szakosztályi pontverseny még nem áll rendelkezésünkre, így csak magánszámításainkra apellálhatunk, de az előrelépést jósol, mind a HVSE, az SZVSE és a DÉLÉP részéről.

– *Erről a sportágról szerzett kevés ismeretünk alapján meglepődve tapasztaltuk, hogy igen magas a minősítést elért versenyzők száma.*

– Elégedettek vagyunk, hiszen a megyénkben üzött sportágakat tekintve az atlétika és a sakk után következünk a minősítésekben. Sportágunkban az elmúlt évben 200-an szereztek minősítést. Az értékelést növeli, hogy nálunk nem elegendő egy alkalommal teljesíteni a szintet, hanem egy év alatt hatszor kell azt megerősíteni. Ez is magyarázza, hogy a nagy szám ellenére kevés a magasabb minősítést szerettek köre. *Rostás Irén* első osztályú és *Bán Zsolt* (mindkettő HVSE) aranyjelvényes teljesítménye kívánkozik az élre.

Korhatár nélkül

– *A sportág előbb az elismertetéséért küzdött. Most pedig a nagyobb támogatásért harcolnak...*

– Jól látja helyzetünket. Pedig jó lenne, ha észrevennék az illetékesek, hogy mi a szó legszorosabb értelmében is ki tudjuk elégíteni a tömegsportigényeket. Nincs probléma az érdeklődéssel, versenyeinken nagy a résztvevők száma. Reméljük, egyre több térképünk lesz, így elhárul annak akadálya is, hogy tovább gyarapítsuk sportágunk táborát. A támogatást említve, nem elsősorban anyagiakról van szó. Alapjaiban megmozgatná diák-sportmozgalmunkat, ha döntés születne arról, hogy az

ODK-ban tovább folyhat-e tájékozdási futás, avagy nem. A kérdésre a diáksport megyei vezetői a művelődési tárcától várják a választ. Zárójelben jegyezném meg, hogy ez más megyékben nem kérdés.

Nálunk az életkor sem jelent akadályt, szívesen látottak rendezvényeinken a nyugdíjas korhatárt elért *Lakner Károly*, *Esch János*, vagy *Temesvári Gyula*, de a sportággal most ismerkedő 8-10 éves gyerekek is. Öröm számunkra, hogy a vásárhelyi és a szegedi úttörőházakban nagy figyelmet szentelnek sportágunknak.

— *Megyénkben ennek a sportágnak számtalan fanatikus támogatója van.*

— Másként nem megy. A „pályánkat”, a térképeket magunk készítjük. A szabad időnk, szabadságunk egy részét is a sportágra fordítjuk. *Csamangó Ferenc* (SZVSE) például saját költségén, szabadságideje alatt részt vett a világ jelenleg legrangosabb versenyén, a svédországin. Ide kívánczik a „szentesi mágus”, *Frányó Ferenc* neve is, aki közel ötven tanulóval évek óta megszállottja ennek a sportnak. Valamennyien szinte áldozatokra is képesek vagyunk. A területünkön elismerik munkánkat, de az egyesületekben több támogatást és megbecsülést érdemelnének sportvezetőink.

A tájfutás „elitje” várható

— *Ismertek már az idei nagy versenyprogramok. Mi várja a tájfutás híveit az új évadban?*

— Mivel a minősítési szinteket a nemzetközi követelményekhez igazították, így el kell mondanom, hogy egy év múlva kevesebb minősített versenyzőről számolhatok be. Új a bajnoki rendszer, új a versenyszabályzat és új az országos szövetség elnöksége. Bízunk benne, hogy a korábban tapasztalt egészséges fellendülés tovább folytatódik. Elsősorban a térképellátás terén szeretnénk, ha megmaradna ez az ütem. Örömmel újságolhatom, hogy alig egy hónappal a svájci világbajnokság után a Dél-Alföldön kerül sor a hagyományos nemzetek versenyére, amely immáron kilencedik alkalommal gyűjti hazánkba a sportág elitjét. Világbajnokok és helyezettek várhatók erre a versenyre, hiszen hazánkban kerül sor az 1983. évi világbajnokságra. Szívesen nyújtunk segítséget az országos szövetségnek e nagy esemény megrendezéséhez, de mi is segítséget kérünk mindenkitől, akinek lehetősége van erre, itt Csongrád megyében — mondotta *dr. Tóth Imre*.

Süli József

Megjelent: Csongrád Megyei Hírlap, 1981. január 24.

MEGYEI SZÖVETSÉG BEJEGYZÉSE AZ ELSŐK KÖZÖTT

*Csongrád megyei TFSz tájékoztatója a sportág megyei helyzetéről
(Előadók: Dr. Tóth Imre és Dr. Felföldi Károly).*

(...) A tájékoztató pontos képet adott a megye tájfutó életéről. A megyei szövetség 7 tagú, bejegyzése az első között történt. Az idén két új szakosztály alakult, jelenleg összesen 11 működik+ iskolai szakkörök. A szakosztályok sorából a SZVSE kiemelkedik, néhányan viszont súlyos pénzügyi gondokkal küszködnek. A szakosztályok létszáma 10 év távlatában közel egyforma, de átstrukturálódás tapasztalható: a diáksport (ODK-k, stb.) lassan megszűnik.

Versenyzői létszámok: közel 300-an indulnak 1-10 alkalommal, ebből 160-200 fő minősített, köztük néhány I.o. és aranyjelvényes. A korsoportokat tekintve a szenior mezőny megnövekedett, viszont kevés az ifi korú.

Versenyszervezés: 15 megyei versenyen 1500-1600 fő indult (+ Szeged Kupa országos kupaverseny). Tapasztalatuk szerint a megyei B fokozatú kupaversenyekre nincs nagy igény, a minősítésre pályázók az országos B versenyeken indulnak, ezért a C fokozatú versenyeknek nagyobb a létjogosultságuk. Az elmúlt években megrendezték megyei szinten az összes bajnoki fordulót. C fokozatú kupaversenyeket szeniorok számára és szalagozott pályákkal az egész kicsik részére terveznek versenyeket.

Az elmúlt években volt országos bajnokság rendezésük is: HOB, OCSB, országos középiskolás bajnokság, OÉB, és közreműködtek a Hungária Kupán is.

A megye térkép helyzetét az előadók jónak ítélik, 5 új térképük van, C fokozatú versenyekre alkalmas. Gondot jelent viszont ezeknél az intenzív erdőművelés miatti gyors változás. A régi ártéri erdők térképei is a változások miatt váltak használhatatlanná. Magasabb technikai színvonalú térképekért Bács-Kiskun megyébe utaznak.

Segítségét kérik technikai felszereltségük javítására. Terveik között szerepel versenybírói tanfolyam indítása, megyei edzőtábor Ásotthalmon.

Az országos „Jó tanuló – jó sportoló” pályázatra *Kovács Ivett*et javasolják. Vállalkozásaik között video-kölcsönzés, oklevél-készítés szerepelt, a közönyösség miatt nem sok sikerrel.

Az országos szövetség munkáját kritikusan értékeli, és bírálják a sajtó és a társadalmi megbecsülés kérdését. Kérik, hogy a bajnokság terepei, térképei kapjanak elsőbbséget a kupaversenyek terhére. A szervezeti és működési szabályzatot kérik a közgyűlés elé hozni.

Munkájuk elismeréseként a Megyei Tanács Országos Ifjúsági Díjra javasolta a szövetséget.

Az elnökség több tagja dicséri a beszámolót, a példaértékű ötleteket, és gratulál a Délalföldi Tájfutó Napok megrendezéséhez. *Balogh Tamás* köszönetet mond a szakosztályi pontversenyek összeállításáért.

Szarka Ernő a megye munkáját átlagon felülinek ítéli.

Zsigmond Tibor felveti a SZVSE által rendezendő rangsoroló igényét.

Az előadók szerint a SZVSE a Hungária Kupa közbenső éveiben vállalja, esetleg 5 naposra bővíti a Délalföldi versenyt. A szövetség saját maga nem vállal rangsoroló versenyt, évi költségvetésük 28000 Ft.

Ludvig Ágnes

Megjelent: Jegyzőkönyv az MTFSz 1990. november 12-i üléséről: TÁJFUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, 1990/5-6. szám

75 ÉVES A SZEGEDI VASUTAS SPORT EGYESÜLET

A Szegedi Vasutas Sport Egyesület 1994-ben ünnepelte 75. születés-napját.

Hetvenöt esztendő. Egy ember számára már-már matuzsálemi kor. És ha egy sportegyesület születésnapjára kerül föl 75 gyertya? Bizony elég ritka. Az egész országban csak kevés klub dicsekedhet hasonlóval. Talán kevés azon magyar szakosztályok száma is, ahol a sportág gyökerei negyven éves múltba nyúlnak vissza. Még élnek azok a versenyzők Szegeden és szerte az országban, akik már az ötvenes évek elején bajnoki és kupa versenyeken indultak az egyesület színeiben. A MÁV alkalmazott *dr. Simádi István*, néhai *Szűcs Sándor* és még néhány lelkes természetjáró, alakította meg a szakosztályt és népszerűsítette a természetjáró, tájékozdási (futó) versenyeket.

A hatvanas években *Mándoki József* már a második generációt jelentette a szakosztály vezetésében, de innen vált ki és hozta létre a Szentesi Vasutas tájfutó klubját *Frányó Ferenc* is.

Közben az akkori „vasutas” vezetés ellenére megalakult Csongrád megyei Szövetség, bátran, a fiatalokkal szervezte – elsősorban a középiskolákban – az akkor még nem önálló sportágot. Itt nőttek fel a harmadik generáció vezető személyiségei, köztük a szegedi Radnóti Miklós Gimnázium egykori tanulója *Szokol Lajos* is. Közel másfél évtizedes edzői munkájának eredményeként egy létszámában és eredményeiben is megerősödött csapatot hagyott tanítványára *Gera Tiborra*. *Gera Tibor* 1991-től napjainkig irányítja a szakosztályt, amely minden várakozást felülmúlóan szerepel évre-évre.

A jelen eredményeit a több mint tíz éve kezdődött és napjainkban is tartó műhelymunka alapozta meg. Az akkori célok mára szinte maradék nélkül megvalósultak. A szakosztály vonzza fiatalokat. Szegedről, az egyetemi városból korábban csak elmentek az egyetemet, főiskolát végzett szakemberek, versenyzők és egyszer „megfordult a szél” ... *Vass Zoltán*, *Riesing József*, *Gábos Réka*, *Eke Zoltán*, *Engi Imre*, *dr. Papp Dénes*, és a legutóbbiak közül *Oláh Katalin* valamennyien erősítik szakosztályunkat.

Az utóbbi évek országos közgyűléseinek jegyzőkönyvei a tanúi annak az aktivitásnak, amely az SZVSE szerepét jellemzi (a jelenleg érvényes bajnoki rendszer kidolgozásában is jelentős szerepet vállalt a szakosztály).

Az országos vérkeringésbe való bekapcsolódás jellemző példái az először 1990-ben megrendezett Dél-alföldi Tájfutó Napok, majd a nagyszerű 1992-ben rendezett két magyar bajnokságot magába foglaló egyhetes Szegedi Tájfutó Napok, végül 94-ben rendezett Hungária Kupa és az országos csapatbajnokság, megannyi hazai és külföldi versenyzővel ismertette meg a dél-alföldi terepeket. A versenyekhez kapcsolódóan az utóbbi két évben több új térképet adott ki a szakosztály saját erőből, valamennyit „szűz” terepről.

A bajnoki pontversenyben soha nem remélt gyorsasággal kúszott fel az SZVSE a képzletbeli tabella élmezőnyébe. A magyar bajnokok, országos válogatottak száma jelzi ezen időszak kiváló nevelő munkáját. *Balogh Piroska*, *Farkas Dávid*, *Gordos Mónika*, *Novai György*, *Kovács Ivett*, *Zádori Adrián* és hosszan sorolhatnánk még a bajnoki pontot szerzők neveit. Bízunk benne, hogy a legfiatalabb korosztály (edző *Szencz Attila*) képes lesz a most eredményes versenyzők helyébe lépni.

A szakosztály reményei a következő évekre: életben tartani és tovább népszerűsíteni szeretett sportágunkat szűkebb hazánkban Csongrád megyében és az itt csak ritkán fellelhető erdőfoltok és fel sem lehető hegyek-völgyek ellenére megőrizni a sportágban elfoglalt helyünket.

(1994)

Dr. Tóth Imre – Szokol Lajos

Megjelent: *SZÉLRÓZSA 1995. A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség kézirat gyanánt terjesztett évkönyve.*

KISTELEKI TESTEDZŐ EGYESÜLET

Az 1960-as évekre visszanyúló hagyományai vannak a sportágnak ebben a délalföldi kisvárosban.

A Magyar Kábelművek Kisteleki Gyára – önálló sportkörében – nagyvonalúan támogatta a helyi SK-tól kivált tájékozódási futókat. Ez volt a szakosztály „aranykora” a Kisteleki Kábel színeiben. Elengedhetetlenül szükség volt anyagiakra, valamint ahhoz a nevelőmunka is kellett, hogy országos bajnokságon is megismerjék a kisteleki lányok nevét. Szükség volt mindehhez a fiatal testnevelő, *Égető Katalin* fanatikus szervezőmunkájára. Bizony, ahogy lenni szokott, nem nézte mindenki jó szemmel ezt a kiváló munkát, az eredmények ellenére.

Férjhezmenetel. *Kitty* érkezése döcögössé tette a szakosztály életét. Sajnos az utánpótlás nevelés leállt, bár *Szombathelyi Erika*, majd *Sejbenné Mucsi Julianna* igyekeztek pótolni a kiesést.

Szerencséjükre – a sportág szerencséjére – a település polgármestere támogatja a szakosztály tevékenységét anyagilag is. Az újjászervezett Kistelek Kupa, tovább, hogy „Kati néni” újra munkába állt az iskolában, reményekre jogosít a sportág jövőjét illetően. Várják haza *Molnár Katalint*, *Spiczter Anikót*, hogy közösen a korábbi magasságokba emeljék a mércét.

Ismert versenyzők: *Buknicz Tímea*, *Majoros Szilvia*, és a fent említettek.

(1994)

Kurucsainé Égető Katalin

Megjelent: *SZÉLRÓZSA 1995. A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség kézirat gyanánt terjesztett évkönyve.*

HUNGÁRIA KUPA A MAGYAR SZTYEPPÉN

Kiskunhalas-Tázlár, 1994. Július 12-16.

A külföldön is számon tartott hazai nemzetközi versenyt, a HALASPACK Hungária Kupát a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség megbízásából a 75 éves *Szegedi Vasutas SE* rendezte, Szokol Lajos vezetésével a Kiskunhalas és Tázlár térségében kialakított ideiglenes kemping környékén. A fővédnökséget, *dr. Farkas*

László címzetes államtitkár a Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye Köztársasági Megbízottja vállalta. A védnökök ezúttal *Tóth Zoltán* Kiskunhalas város polgármestere, illetve *dr. Holló József* vezérőrnagy a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Elnöke voltak.

Az SZVSE szakosztálya korábban már, a mély homok, az apró dombok, a ritka úthálózat hazájában, a "magyar sztyeppén" a pirtói és a kunfehértói terepeken, több országos rangú versenyen (*Délalföldi Tájfutó Napok, Szegedi Tájfutó Napok*) is igazolta, hogy alkalmas nagyszabású, kitűnő hangulatú sportesemények megrendezésére.

Tizenhét ország versenyzői neveztek e rangos versenyre: Ausztria, Belgium, Csehország, Dánia, Finnország, Kis-Jugoszlávia, Lengyelország, Litvánia, Magyarország, Németország, Szlovákia, Szlovénia, Norvégia, Románia, Svájc, Svédország és az USA. A Nemzetközi Hungária Kupa (amely nemcsak hazánk, de Közép-Európa egyik legnagyobb tájékoztató futó eseménye is) "reklámbere" az SZVSE-hez igazolt *Oláh Katalin*, aki *Monspart Sarolta* után másodikként vehetett át a világbajnokságon aranyérmeket.

Az első napi egyéni versenyt követően, az ünnepélyes megnyitó illetve az eredményhirdetés Kiskunhalas Főterén (Bethlen Gábor tér) volt az esti órákban. A versenyzők ingyenes be és kiszállításáról a rendezőség gondoskodott. A további eredményhirdetésekre az egykori katonai objektum területén, a tázlári versenyközpontban került sor.

A fesztivál hangulatú ötnapos rendezvényen az ideiglenes és egyben ingyenes kemping mellett, vendéglátóhelyek, tusolók, várták a versenyzőket. A versenyek élményei mellett, a gazdag kísérőprogramok révén a viszonylag közeli strand, lovaglás, gyerekház, kirakodóvásár, alkalmi mozi, diszkó, blues-kocsmák, country- és rockkoncert színesítette a kínálatot. A rekkenő hőségben (árnyékban is közel 40 Celsius fok volt a hőmérséklet) közvetlenül a célba érkezés után a legnépszerűbb a "sörsátor" volt. A versenyközpontból naponta 13 órától strand járatok indultak a Kiskunhalasi strandra.

A nagyszabású verseny elnöki feladatait *Szokol Lajos*, míg az elnökhelyettesi feladatokat *Riesing József* vállalták. Az ötnapos viadal pályakitűzői *Hajagos Henrik*, *László Károly*, *Vass Zoltán*, *Engi Imre* és *Szokol Lajos* voltak. Az ellenőrző bírói feladatok ellátása *Kovács István*, *dr. Felföldi Károly*, *Somlay Gábor*, *Sötér Márton*, *Pásztor Imre* sporttársak munkáját dicséri. A versenytérképek 10 000-es méretarányban *Tázlár (Felsőszállás)*, *Tázlár (Láadahomok)*, *Tázlár (Sárkánytanya)* néven kerültek kiadásra.

A versenyen a közel 1200 tájékoztató futó összesen 45 kategóriában indulhatott. Az első két napon normáltávokon, a negyedik napon sprint versenyen, illetve a zárónapon vadászrajtos egyéni versenyen zajlottak a küzdelmek. A rendezők a harmadik versenynapon váltóversenyt rendeztek, kizárólag az egyesületi váltók részére, valamint egyéni versenyt is, kizárólag a váltón nem indulók részére.

Az ötnapos viadal vasárnap az összetett eredményhirdetéssel zárult. A női elit kategóriában amint az várható volt, *Oláh Katalin* világbajnokhoz méltóan, magabiztosan győzött. Második helyen *Bokros Andrea* (SZT) végzett, aki ugyancsak egyetlen teljesítménye alapján érdemelte ki ezt a helyet. Szoros verseny alakult ki a harmadik helyért, hiszen végül is összetettben *Lovasi Katalin* (MEA) mindössze

kétszázad másodperccel előzte meg *Kovács Bernadettet* (PVS). A férfiak ugyancsak erős mezőnyében *Lantos Zoltán* (BEA), *Mikhailov Alexandre* (Ukrajna), *Vinczai Ferenc* (PVS) sorrend alakult ki.

Külön említést érdemel a díjak mennyisége mellett annak minősége is. Az első négy napon a napi versenyek dobogós helyezettjei érem, a győztesek emlékpólo díjazásban részesültek. Nem volt szokványos a 200 ezer Ft-os pénzdíjazás sem, amivel az elit kategóriák élmezőnyét tudták jutalmazni. Az NF 21 Elit kategóriákban az első, a második és a negyedik nap győztesei 10-10 ezer Ft, az összetett verseny győztesei 40-40 ezer Ft, továbbá 2. helyezettek 20-20 ezer Ft, illetve a 3. helyezettek 10-10 ezer Ft pénzdíjazásban részesültek. Valamennyi kategória összetett 1-3 helyezette érem és tiszteletdíjazásban részesült.

A HK rendezőgárdája hatalmas munkát végzett azért, hogy a versenyzők mind a pályán, mind a versenyidőn kívül jól érezzék magukat, pedig nem volt kis feladat az ideiglenes kempinget, valamint a tájfutó infrastruktúrát a terepre kitelepíteni.. Különösen értékes az is, hogy teljesen új terepeket sikerült ismét bevonni a hazai versenyek sorába. (1994)

dr. Sindely Pál

Forrás: <http://szvse.hungariacup2008.hu/pages/versenyek/sajativersenyeik>

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS SZENTESEN

1971-ben a megyei szövetség vezetése *dr. Tóth Imre* elnök és *Hojcsi Pál* a közgazdasági szakközépiskola igazgatójának beszélgetését követően gyakorlatilag megalakult a tájékozdási futó szakosztályt. A szakosztály vezetésére *Frányó Ferencet* kérték fel.

A szakosztályban hamarosan elindult munka, a lányok komolyan vették a sportot és a második félévre már ütöképes csapatot sikerült kialakítani. *Bakai Erzsébet, Forgó Rózsa, Tisza Erzsébet, Szarvas Ilona, Gila Ildikó, Huszka Erzsébet, Gera Julianna, Domokos Anna, Szabó Erika* voltak a meghatározó versenyzők.

A középiskola elvégzése után a lányok szeretnék volna folytatni a tájékozdási futást, így a Szentesi Vasutas Sportkörnél is megalakítottuk a Tájékozdási Futó Szakosztályt 1975-ben. A szakközépiskolából kiöregedett versenyzők, ill. a *Petőfi, Damjanich, Deák F.* ill. Köztársaság téri általános iskolából szervezett fiúk és lányok alkották a szakosztályt.

Az úttörő olimpiákon — megyei, országos — sikeresen szerepeltek versenyzőink. *Sebők Zsuzsa, Őze Erzsébet, Piti Edit, Böszörményi Katalin* voltak a legsikeresebbek. Az úttörő korosztályból kiöregedő *Sebők Zsuzsa, Böszörményi Katalin* először serdülő kategóriában, majd ifjúsági kategóriában arattak győzelmet. *Sebők Zsuzsa* országos egyéni bajnokságot nyert ifjúsági kategóriában. A következő korosztály *Kánvási Katalin, Szabó Katalin, Keller Mária, Tálás Judit* is ugyancsak sikeres csapat volt.

Nagyon jó ifjúsági majd felnőtt női csapat volt a 70-es évek végén, ill. 80-as évek elején. *Bónus Ilona, Bodzás Magdolna, Török Margit, Pápai Zsuzsa* az országos bajnokság legfiatalabb csapataként 4. helyezést ért el.

A lányok mellett ifjúsági férfi csapat is alakult, *Bodzás Sándor, Sajtos Imre, Vajda Zoltán* megyei bajnokságot nyert. Kiegészülve a Szegedről leigazolt *Susányi Tamással* a felnőtt bajnokságban is eredményesen szerepeltünk.

A hazai országos versenyeken kívül minden évben részt vettünk a nemzetközi vasutas versenysorozaton. Minden évben más-más ország rendezte, így Németország, Csehszlovákia, sok városába eljutottak versenyzőink. Magyarországról a Budapestiekén kívül a szentesi tájfutókat is meghívták ezekre a versenyekre. Több kategória első-harmadik helyezését szereztük meg.

A 80-as évek második felében a leányversenyzőkön kívül, a fiúknál indítottuk be az utánpótlás nevelést. A Köztársaság téri iskolával kialakított jó kapcsolat révén mintegy 15 fő kezdte el az alapokat, és rendszeresen versenyzett. Kiemelkedő eredményeket értek el a megyei, ill. országos versenyeken, de a nemzetközi versenyeken is. *Ifj. Frányó Ferenc, Burai László, Veréb Gábr* sok, érmes helyezést ért el.

A szentesi tájékozdási futás közel két évtizede alatt mindig biztos bázisnak bizonyult a „Közgé”. A Boros Sámuel Közgazdasági és Egészségügyi Szakközépiskola Diáksportkörében *Frányó Ferenc* kiválása után zökkenőkkel bár, de folytatódott a munka. *Horváth Mihályné* próbálja összefogni a gárdát.

A Szentesi Vasutas Sportklub munkájában, 1995-ben ugyancsak változás történt. *Frányó Ferenc* munkahelyi elfoglaltsága miatt már nem tudta vállalni a szakosztály irányítását. A tíz évvel korábbi ifjúsági magyar bajnok vette át a szakosztály vezetését. *Molnárné Sebők Zsuzsanna* visszatérve a GYED-ről, sokkal többet tud segíteni a MÁV helyi SC-jének, a jobb sorsra érdemes szakosztályának.

Kiemelkedő nevelőmunkát folytat a szakosztály a gádorosi munkahellyel rendelkező tagja *Csapó Mihályné*, aki Gádoroson az általános iskola keretei között neveli az utánpótlást volt anyagegyesületének.

A legkiemelkedőbb versenyzők: *Székely Dániel, Cserhádi Sándor, Kozner Anikó és Csapóné Török Margit. (1995)*

Frányó Ferenc

Forrás: SZÉLRÓZSA 1995. A Magyar Tájékozdási Futó Szövetség kézirát gyanánt terjesztett évkönyve, Budapest.

AZ „ISKOLAI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁSÉRT” ALAPÍTVÁNY DÍJAZOTTJAI 1996-BAN

Az alapítvány tovább folytatta tevékenységét 1996-ban is. A viszonylag későn megjelent pályázati kiírás, nagyrészt elkerülte a hazai diáksportkörökben működő tájékozdási futó szakosztályok figyelmét.

Az 1995. évi első két helyezett (Tatabánya, Széchenyi I. DSK és Hatvan, Bajza J. DSK) mintegy átengedve a "terept", sajnos 1996-ban nem indult a pályázaton. Az év egyik legnagyobb induló létszámmal megrendezett rangsoroló versenyén – Honfoglalás Kupa – nyújtott 50%-os nevezési díjkedvezmény nem hatotta meg a DSK-vezetőket, pedig nagy a pénztelenség sportágunk berkein belül is.

Az Alapítvány Kuratóriumának döntése alapján:

1. helyen végzett a "Schulek Frigyes" Építőipari Műszaki Szakközépiskola DSK Budapestről (tanárvezető: *Szeredai László*). Rendszeres résztvevői a budapesti bajnoki és kupaversenyeknek, még edzőversenyek szervezésére is telt erejükből. Az iskola testnevelőjének hathatós támogatása és az országosan is példamutató tevékenységük ti. a volt diákok és a szülők bevonása a szakosztály életébe, hozta meg számukra az országos sikert. Fejlődésüket példázza, az 1995-ös évben már a harmadik helyen végeztek, ebben a nemes vetélkedésben. De mindezen nagyszerű tevékenységhez kellett a csupaszív *Szeredai tanár úr*, aki maga is aktív versenyzéssel mutat példát tanítványainak. Hasznos ötleteit, tanácsait köszönettel fogadja a Kuratórium és nagyrészt, megvalósíthatónak tartja. (4 tanuló és a tanárvezető bozóttruhát nyert.)

2. helyen végzett a Dél-Alföld kies szögletében fekvő piciny település, Pusztamérges DSK-ja (tanárvezető: *Szerencsiné Csamangó Juszína*). Az ország "legvirágosabb" településén virágzik a falusi turizmus (rendszeresek a dán és német vendégek) és ami számunkra ennél is fontosabb - virágzóan fejlődik sportágunk, a tájékozdási futás. Minden megyei szervezésű versenyen résztvettek, sőt még egy tájegységi szintű kupaversenyt is rendeztek (az olasz szponzor neve után) a FOBU Kupát. Megyei Váltóbajnokságot nyertek a 12 éves fiúk, többen továbbjutottak a Diákolimpia országos döntőjére.

Az első "fecske" is kirepült a "mérgesi"-családból. *Szűcs Gábor*, eddigi leghetségesebb diákjuk az országosan ismert, kimagasló eredményeket felmutató Szegedi VSE-ben folytatja versenyzését. A pusztamérgesi szülők önzetlen segítségét (fuvarok) feltétlen meg kell említeni. Lám a tanárvezető *Szerencsiné Csamangó Juszína* itt is aktív versenyző, akinek a legszebb díjat saját lányának megyei bajnoksága jelenthette a 12 évesek között. Lelkesedésük országosan példamutató, feltétlen több segítséget érdemelnének a helyi önkormányzattól. (10 darab laptájélot nyertek.)

3. helyen a Szőregi Kossuth Lajos általános iskola DSK szakosztálya végzett (jelenlegi tanárvezető: *Csábi Ferenéné*). Az új iskola alapítója, *Varga Andrásné* igazgatónő nagy barátja volt sportágunknak. A nyár folyamán nyugdíjazták, de utódja szerencsénkre hitet tett a tájékozdási futás működtetése mellett. A rendszeres tanévi versenyeken még *Kecskeméti László* tanár úr irányította a lelkes csapatot, de a tanév végén megvált az iskolától. Az iskola nyári táborában is szerét ejtették a sportág gyakorlásának. A szülők itt a peremvárosi településen is nagy aktivitással támogatják gyermekeik sportolását. Bízunk abban, hogy az utánpótlás nevelés tovább folyik az iskola egyik legeredményesebb egységében. (5 laptájélot nyertek.)

Elmozdulás várható a Magyar Tájékozdási Futó Szövetség Elnökségének – alapítvány ellenes – álláspontjában is. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a legutóbbi közgyűlésen előterjesztett Alapszabályzat 18.§ /6/ pontja szerint az MFTFSz alapítványokat hozhat létre. Csak remélni lehet, hogy a már működő alapítványok anyagi támogatása is belefér ebbe az idézett alapszabályi pontba.

Bódy László, a Kuratórium vezetője

Megjelent: "Az Iskolai Tájékozdási Futásért" Alapítvány díjazottjai 1996-ban, *TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XV. Évfolyam, 1997. 2. szám*

A KLUB ELSŐ VILÁGBAJNOKÁT KÖSZÖNTÖTTÉK

Nem hiszem, hogy túlzásba esik a tudósító, amikor azt veti papírra, hogy a Szegedi VSE vezetői — *dr. Lakatos Lajos* elnök, *Halász Antal* ügyvezető elnök, *Szokol Lajos* szakosztályvezető — családi hangulatban köszöntötték *Oláh Katalint*, a klub első felnőtt világbajnokát, valamint budapesti edzőjét, *Kárai Kázmért*. A tájékoztató futó vb magyar hősnék teljesítményét egy gyönyörű virágcsokorral és pénzjutalommal ismerték el.

A protokolláris események után a szabad csevegés vette át a főszerepet. Mindenkinek volt egy-egy kedves szava, kérdése. A versenyző és edzője derekasan állta a sarat. Mi újságírók betekinthettünk egy nagy világsztár legrejtettebb titkaiba. Megtudtuk, hogy élete első versenyén, 17 évvel ezelőtt még úgy eltévedt, hogy a pályát bontók vitték a célba. *Kárai Kázmér* pedig tanítványa jó tulajdonságait bizonyítva elárulta, hogy volt olyan eset, amikor megbántotta versenyzőjét, s bocsánatot is kért érte, de az edzés végén Kati fejezte ki elnézését.

Szokol Lajos felhívta valamennyiünk figyelmét arra, hogy a sportág női művelőinek skandináv hegemoniáját eddig csak három versenyzőnek sikerült megtörnie, s valahányszor magyar állt a dobogó legmagasabb fokára. Az első *Monspart Sarolta* volt, a másik két esetben pedig *Oláh Katalin* előzte meg a tájfutás nagymestereit.

Kérdésünkre a világbajnok elmondta, hogy a sprint-távon elkevert egy pontot, a váltóban pedig mindenki hibázott, s ezzel odalett az érem. Végül elárulta, hogy nem akarja abbahagyni a csúcsot, s továbbra is kitar a Szegedi VSE mellett.

Süli József

Megjelent: Délmagyarország, 1995. szeptember 2.

SOHA ROSSZABB ÉVET!

Megtartotta immár hagyományos évzáró és egyben értékelő évnvítő közgyűlését a Csongrád Megyei Tájékoztató Futó Szövetség. A jelenlévők *dr. Tóth Imre* elnök előterjesztése alapján megvitatták és elfogadták az elmúlt évről szóló beszámolót és szó esett a tanácskozáson 1996 fő feladatairól.

A közgyűlésen a kategóriák legjobb megyei tájékoztató futója egy-egy bozóttruhát vehetett át. A legjobbak megérdemlik, hogy név szerint is megemlítsük őket, ezért a közgyűlés után megkértük *dr. Tóth Imrét*, említse meg őket.

— Mielőtt a neveket sorolnám, leszögezném: 1995 a tájékoztató futás éve volt, hisz megyénk sportolója, *Oláh Katalin* második alkalommal lett a világ legjobbjá, megérdemelten lett Csongrád megye és a magyar tájékoztató futó sport legjobbjá a női vonalon. A megyei „legek” pedig a következők: N 12-es korcsoportban *Császár Adrienn*, N 14-ben *László Dóra*, N 15-ben *Császár Anikó*, N 17-ben *Zombori Erika*, N 21-ben *Balogh Piroska*, N 35-ben *Hidegné Laták Márta*. A férfiaknál F 12-ben *Novai Gergő*, F 14-ben *Szabó Zsolt*, F 15-ben *Nagy Róbert*, F 17-ben *Vörös Endre*, F 21-ben *Novai György*, F 35-ben *dr. Sindely Pál* bizonyult a legjobbnak.

— *Milyen a sportág helyzete a megyénkben?*

— Csongrád megye az országos rangsorban mindig az elsők közé tartozott, így van ez most is, bár a versenyzői létszámunk egy kicsit csökkent, de ezt én elsősorban a költségek növekedésének tudom be. A jövőben az utánpótlás-nevelés területére kell erőnket koncentrálni.

Ma is vannak példaképek a megyében. Országos korosztályos bajnokok, válogatottak szerzik a dicsőséget. A megyei szövetség tizenegy minősítő versenyt rendezett, amelyek jól szolgálták a kiválasztást, a felkészülést a vidék és az országos bajnokságokra. Valamikor több volt, jelenleg „ezerfős” a versenyzők létszáma Csongrád megyében. Remélem, hogy a csökkenő tendenciát megállíthatjuk.

— *Hogyan?*

— A nehezedő körülmények ellenére az idén is megrendezzük a megyei versenyeinket, sőt Honfoglalás Kupa néven a millicentenáriumi évforduló rendezvényeihez kapcsolódóan rangsoroló versenyt szervezünk. Főleg általános- és középiskolákban szeretnénk minél szélesebb körben megismertetni a sportágot és természetesen minél több gyermekkel megszerettetni. Ezért figyelmet fordítunk a szakemberképzésre és továbbképzésre. Megyei versenyeinken úgynevezett nyílt kategóriában is lehetőséget adunk mindazoknak, akik meg akarják ismerni sportágunkat.

— *Nem hirdettek eredményt a szakosztályok között, miért?*

— Valóban ezen a közgyűlésen nem hirdettük ki, hogy mely szakosztály lett az 1995 év eredményei alapján a megye legjobbjá. A Szegedi VSE magasan a legeredményesebb, nemcsak a megyében, hanem az országos szakosztályi rangsorban is előkelő helyen zárta az elmúlt évet. A többiek ilyen versenyzői gárdát nem tudnak felvonultatni, mindössze egy-két kategóriában tűnnek ki. Ezért nincs jelentősége a megyei rangsornak, minden működő szakosztályunkra számítunk a jövőben is. Azt szeretném, ha a Szentesi VSC sem szűnne meg, mert nagy múltú szakosztályról van szó.

— *Mivel lenne elégedett 1996-ban?*

— Szerintem a tavalyi eredményeket szinte lehetetlen megismételni, mert az idén nem lesz csak főiskolás vb. Elégedett lennék egy 1995-höz hasonló országos bajnoki szerepléssel, s örülnék, ha sikeres lenne augusztus 10-11-én a Honfoglalás Kupa versenyünk Ópusztaszeren.

Baranyai Antal

Megjelent: Délmagyarország napilap, 1996. február 8.

HONFOGLALÁS KUPA 1996

Nagy érdeklődés mellett rendezte meg a Csongrád megyei TFSZ a honfoglalás 1100. évfordulójának emlékére, a Honfoglalás Kupa országos rangsoroló versenyt. A kifrásban már a védnökök felsorolása – fővédnök Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság Elnöke, védnökök *Keleti György, Kuncze Gábor, Gallov Rezső, Holló József* – is sejteni engedte, hogy az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark

környékén rendezendő versenyen a történelmi eseményhez méltó feltételeket biztosítanak a rendezők.

Így is volt ez mindenben, s ha az első napi rajt a sok helyszíni nevezés miatt nem csúszik egy órát, akkor csak a zsúfolt programra panaszkodhattunk volna... (1996)

Schell Antal

Megjelent: TÁJOLÓ, a Budapesti Tájéfutó Szövetség Lapja, XIV. évfolyam, 1996/7. szám

ORDO EST ANIMA RERUM...

Írták a régi latinok, vagyis – rend a lelke mindennek! Neveztek, de nem indultak el a Honfoglalás Kupán az ország nagy múltú szakosztályának, a Pécsi VSK-nak versenyzői (10 fő).

(...) A későn érkezett nevezések „elutasításáról” – a versenybírószám elnöke „dr. Tóth Imre úr” döntött, aki 1958 februárja óta szolgálja ezt a sportágat ill. jogelődjét, és ezt a munkát fizetés nélkül végzi 38 év óta!

(...) Végül: lebonyolítottuk a Honfoglalás Kupát, amelyen 83 szervezet 800 versenyzője indult 30 kategóriában (minősítő), ezen kívül nyílt és gyermek kategóriák stb.

A kiemelt kategóriákban a belügyminiszter úr egyenként 15.000 Ft-os első díjait nyerték, de a további magasabb kategóriák győztesei is személyenként 4.500 Ft értékű ezüstözött érmeket, míg a többiek, ötvösművész által tervezett egyedi érmeket vehettek át. Közel 600 résztvevő tekinthette meg 50 %-os kedvezménnyel a méltán híres Feszty-körképet, a késő esti órákig.

Elfogyott 300 kg őszibarack, 15 ezer liter melegvíz, 4000 Ft értékű csokoládé a gyermekeknek, de elfogyott türelmünk is a helyszínen nevezett 12 (!) szakosztály megengedhetetlen eljárásától. Bizony nem véletlenül csúszott a rajt 60 perccel, ezen a „magunknak rendezett” versenyen.

Híányzott a tájékozási futók nagy családjából 10 Pécsi VSK versenyző, kár hogy úgy döntött –ahogy – egy pécsi edző. Ő tudja miért!

Szeged, 1996. augusztus 23.

Dr. Tóth Imre

Megjelent: TÁJOLÓ, a Budapesti Tájéfutó Szövetség Lapja, XIV. évfolyam, 1996/7. szám

PUSZTAMÉRGESI ISKOLA A DÍJAZOTTAK KÖZÖTT

Az alapítvány magánalapítvány, amelyet négy évvel ezelőtt három, a sportágunkat anyagilag is támogatni kész magánszemély, valamint a Budapesti és a Csongrád Megyei TFSZ hozott létre, kifejezetten az iskolai diáksportkörökben működő szakosztályok támogatása céljából. A működés 3 éve alatt egyetlen fillért

sem kapott a Magyar Tájékoztató Futó Szövetségtől (két elnökségi tagtól eltekintve).

Harmadik alkalommal hirdet eredményt a kuratórium, és az első három helyre sorrend nélkül az alábbi döntést hozta: A magyar Alföld közepén, a Jászságban harminc éve működik példamutatóan, erdőtől, térképektől távol a Jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnázium DSK tájékoztató futó szakosztálya. Feltétlen említést kell tenni *Koczka József* alapozó munkájáról, vagy a hőskorszak első Apáti-környéki térképkiagatáról, a Bodorgyepről, amelyen az első generáció nevelkedett.

Évek óta az ország legjobb diákszakosztálya a JMD, hosszú évek óta *Kissné Kis Mária* nevéhez kapcsolhatók a meghökkentő sikerek. Csak az elmúlt év eredményeit lapozgatva kiemelkedik az OCSB-n a lányok arany- és a fiúk ezüstérme. Farkas Gabriella az ifjúsági EB-n képviselhette iskoláját és a magyar színeket. A bajnoki pontversenyben az ország első 10 szakosztálya között diáksportkörtől szakosztályként! Mégsem ez a legfontosabb, hanem mint ezt az edző levelében írja: "új csoportot indítottunk 25 fővel" Ez a jövő sikereinek alapja. 15 laptájjalóval óhajtja az alapítvány elismerését kifejezni a jászapátiak nagyszerű munkájához.

A főváros diáksport szervezetei között élen jár a hat éve alapított Árpád Gimnázium tájékoztató futó szakosztálya. A rendszeres, egész tanévi felkészülés mellett minden évben két edzőtábor is tartanak, ez nagymértékben összetartja az Árpados csapatot. A "részvétel a fontos" elv alapján indulnak tömegekkel a különféle versenyeken, sőt az Árpád Kupa rendezésére is futja az erejükből. *Dr. Vankó Péter* szakavatott munkájának eredménye mindez. Szerényen 5 laptájjalóval kívánja támogatni az Árpadosok munkáját a kuratórium.

Sívó homokvidék 50 évvel korábban a mérgesi pusztá, amely 1997-ben Pusztamérges településként Európa harmadik legvirágosabb települése büszke cím tulajdonosa. A helyi általános iskola fiatal tanárnője, *Szerencsiné Csamangó Jusztina* honosította meg sportágunkat a településen. De kellett ehhez egy megértő igazgató, *Horváth László* személyében, aki nyugdíjba vonulásáig támogatta ezt a nem minden faluban szokásos sportágat. Sikereik titka között tallózva láthatjuk, hogy mind a községben, mind az egykori homokvilág tanyáin élő tanulók és szüleik anyagi áldozatot hoznak sportágunkért.

A település olasz illetőségű baromfifeldolgozója anyagilag is támogatja a cégről elnevezett Fobu Kupát, amelyet a pusztamérgesi fiatalok rendeznek kellő segítséggel évente. Örömlük akkor lenne teljes, ha a település országosan ismert polgármestere, valamint az új igazgató is az eredményekhez méltóan támogatná a "reklámhordozó" tájékoztató futókat. Az alapítvány 5 garnitúra bozóttruhával támogatja a sikeres diáksportkörtől szakosztály munkáját.

Az alapítvány 3 éves működése alatt mintegy százezer Ft értékű felszereléssel támogatott 3 budapesti, pusztamérgesi (2), hatvani, tatabányai, jászapáti és szőregi DSK tájékoztató futó szakosztályokat.

dr. Tóth Imre, a kuratórium tagja

Megjelen: "Az Iskolai Tájékoztató Futásért" Alapítvány díjazottjai 1997-ben, TÁJFUTÁS, Magyar Tájékoztató Futás Lapja, 1998. 3. szám

A DOROZSMAI ÉS A FÜLÖPJAKABI ISKOLÁK IS NYERTESEK

A magánalapítvány ötödik alkalommal hirdet eredményt, a sportág parlamentje keretében, ezért köszönet a szervezőknek.

Az alapítvány eddig 200 000 forint értékben osztott felszerelést a pályázók között, az iskolai sportkörökben működő szakosztályoknak, évente egy fővárosi és két nem budapesti szervezet részére. Az 1999-ben az adószámunkra befolyt közel hetvenezer forint jelzi, hogy ha kevesen is, de még vannak támogatóink, az összeget az alapszabály szellemében kiosztottuk!

Hosszú évek óta, most is a budapesti Schulek Frigyes Kéttannyelvű Építőipari Műszaki Szakközépfiskola pályázatával kell az értékelést indítani. Tanulmány szintű pályázatokat és az éves gyakorlati kivitelezést talán egyszer a Magyar Diáksport Szövetség illetékesei is elolvassák, és a jelenlegihez képest fokozottan támogatják az iskolai tájékoztodási futást. (Mert ez támogatásra szorul.) Varga András igazgatóhelyettes, *Szeredai László* szakosztályvezető, a szülők és a volt tanítványok közös erőfeszítésének eredménye, hogy 47 fő 426 alkalommal indult versenyeken. Egyedülálló tevékenység iskolai keretek között országosan. A tanárvezető joggal, azzal is büszkélkedhet, hogy tanítványa, *Pálinkás Barnabás* elnyerte a diáksportolók álmát a "Jó tanuló, jó sportoló" büszke címet, Budapesten.

Szíves figyelmébe ajánljuk az MTFSZ Elnökségének azt a példaértékű, folyamatosan végzett eredményes sportszakmai munkát, amelyet *Szeredai László* végez. Úgy gondoljuk, eredményes munkájával régen kiérdemelt egy sportági, sőt egy állami kitüntetést is. Az alapítvány Kuratóriuma ezúton is javasolja ezt a régen jogos elismerést. Az elmúlt évi munkájukat 10 db laptájéoló juttatásával értékeljük, mintegy 30 000 Ft összegben.

Két évvel korábban kezdődött, ott, ahol "nem forog a dorozsmai szélmalom", Szeged Kiskundorozsmán, a nagy magyar utazóról – az idén 200 éve született – Jerney Jánosról elnevezett általános iskolában. A földrajz szakos igazgató irányításával először vettek részt a SYNERGON Rt. által támogatott Csongrád megyei versenysorozaton. Gyalogos és kerékpáros formában is összemérték erejüket a fiatalok. Ma is emlegetik, az országos összesítésnél kimaradt a kerékpáros változat értékelése.

1999 nyarán – három turnusban – a mecseki iskolai táborban, közel 130 fő vett részt. A szakosztály megalakítása a kellő helyi sportszakmai ismerettel rendelkező felnőtt hiányában 2000. február 1-jéig késett. A megoldás – követendő példa! – a szülői munkaközösség egy tagja, volt tájékoztodási versenyző, *Kunfalvi Csaba* irányításával szervezett keretek között folyhat a munka. Az induláshoz 5 laptájéolóval kíván hozzájárulni, kb. 15 000 Ft értékben a Kuratórium.

Fülöpjakab, egy Duna-Tisza közti homokhátsági község. Többen ismerik a nevét, a Kisasszony-erdei versenyekre utazva átsuhantak a kis településen. Az egykori kiskunfélegyházi diák, ma már tanár *Csankovszki Tibor* tanítványaival rendszeresen megjelent eddig is a Csongrád megyei versenyeken. A határozottan tehetséges gyerekek, tanulmányaik mellett, a jövőben az iskolai sportkör keretei között megalakított tájékoztodási futó szakosztályban is sportolhatnak. Az iskola igazgatónője segíti ezt a környéken egyedülálló kísérletet, csak bízhatunk abban,

hogy a szomszédos települések is bekapcsolódnak e tevékenységbe. A megindulást az Alapítvány 5 darab laptájéjólal támogatja 15 000 Ft értékben.

Az Alapítvány a 2000. évben is meghirdeti pályázatát. Kéri az ISK-ban működő szakosztályokat, hogy legalább egy oldalas munkaterv leírásával váljanak az év végén jutalmazhatók táborának tagjaivá. A pályázatokat április 30-ig beérkezőleg várjuk a 6701 Szeged, Pf. 99 címen.

Bódy László a kuratórium vezetője

Megjelent: „Az iskolai tájékoztató futásért” Alapítvány pályázati értékelése az 1999. évről, TÁJFUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, 2000/3. szám

FŐDÍJAS A SZŐREGI SPORTISKOLA

Ismét eltelt egy év, leltárt készít a magánalapítvány, amelyet elsőnek hoztak létre a sportág életében. Nevében és tevékenységében is elkötelezte magát az alapítvány a korábban DSK (majd később ISK), míg legújabb elnevezés szerint sportiskola keretei között működő szervezetek felszerelés megítélése érdekében.

Most egy igen fontos, nem túlzás, a magánalapítványok további létét, működését befolyásoló rendelkezés született. A 2001. január 1-jétől életbe lépett Sporttörvény az állami támogatások vonatkozásában nem ismeri el a magánalapítványokat. Ez érinti a Wesselényi Miklós Sport Közalapítványt, illetve a vele való jövőbeni együttműködésünket. A támogathatók körében nem kapott helyet a magánalapítvány, mivel nem minősül sportszervezetnek.

A törvényalkotók jó szándékát nem kérdőjelezhetjük meg, de a magánbefizetésekből megalakított, a társadalmi munkában működtetett kuratóriumok alakuljanak át vállalkozássá? Úgy tűnik, a Sporttörvénynek ez a fejezete megkondította a vészharangokat a magánalapítványok felett. Egy áthidaló megoldás van - kérdés, mikor szünteti meg az adóhatóság ezt a lehetőséget -, az SZJA 1% átutalását kérni további támogatóinktól. Hiszen sportcélú pályázatokon nem vehetünk részt, legfeljebb abban reménykedhetünk, hogy az Alkotmánybíróság módosítja a törvény ezen részét is.

A jogutódként 1958. február 2-ától működő Csongrád Megyei Tájékoztató Futó Szövetség egykori versenyein közreműködő kisdíákok közben önálló keresettel rendelkező felnőtt munkavállalók lettek. Öröm látni, amikor évente egy alkalommal összejönnek a nosztalgia versenyre, - már gyermekeik is futnak -, és örülünk egymásnak, s hogy még örülhetünk. Fittyet hányunk a hivatalnokoskodó utasításokra, de törvénytisztelő állampolgárként a jövőben, szabadidőnkben tovább sportolunk, sőt abban is bizonyos vagyok, hogy kapunk segítséget közös ügyünkért, szeretett sportágunkért.

Máthé István, Szabó Anna, dr Szoboszlai Attila, Vackó Zoltán, T. Nagy Sándor, Sörös Béla, Tóth Sándor - elnézést kérek azoktól, akiket nem említék - kedves egykori díáksportolók, kérjük további segítségeteket, hogy mi is segíthessünk!

A 2000. év teljesítményei alapján az Alapítvány kuratóriuma az alábbi díjakat ítélte oda: 10 db laptájéjól (30 000 Ft értékben) a szeged-szőregi Kossuth Lajos

Sportiskola, 5-5 db laptájéoló (15 000 Ft értékben) fővárosi Schulek Frigyes és a szeged-kiskundorozsmai Jerney János sportiskolák.

Segítőink között külön meg kell említeni *Kelemen János* sporttársat, aki az első három helyen rangsorolt szervezetnek saját alkotásából, a „Légy üdvözölve a természetben” című CD egy-egy példányát ajándékozta. Köszönjük a példamutató felajánlást.

Célkitűzésünk a dél-alföldi iskolai tájékozdási futás megújítása, amelyről az országos értekezleten még nagy optimizmussal beszéltünk, a törvényalkotók fura urai miatt, úgy tűnik, egy ideig késik.

Egy, az utóbbi hónapokban benyújtott pályázaton, a kétharmados önerő mellé nem kaptuk meg az egyharmadnyi állami támogatást. Most bizakodhatunk, szervezzük a segítőket, élére rakjuk a forintokat, hogy eredeti tervünk megvalósulhasson. Egy biztos, a jelenleg kialakult, kialakított helyzet nem kívánatos, megreformálásra vár. Együtt ez is hatékonyabb lenne, próbáljuk meg.

Az Alapítvány nevében köszönetét fejezi ki minden segítő fillérért a kissé keserűre sikeredett sorokat jegyző

Dr. Tóth Imre

Megjelent: "Az Iskolai Tájékozdási Futásért" Alapítvány pályázati értékelése a 2000. évről, TÁJFUTÁS, Magyar Tájékozdási Futó Szövetség Lapja, 2001/1-2. szám

FEJLÁMPÁVAL A "KOLBÁSZSORON"

A versenyszezont megelőzve a Csongrád megyei Tájékozdási Futó Szakszövetség és az SZVSE Tájékozdási Futó Szakosztálya, előzetesen egyezkedett a FÖMTERV-esekkel, akik lemondtak a rendezési jogukról, amelyet ezúton is köszönünk. Mivel ekkorra már készen állt egy teljesen új térkép ezért ezt kár lett volna nem kihasználni. Bár előzetesen kétnaposra volt beütemezve a hétvége, de végül is a vasárnapi Szeged Kupa elmaradt a kevés nevező miatt.

A verseny már az új Bajnoki Rendszer alapján került megrendezésre. Az F21-es kategóriában a nevezett létszámnak megfelelően selejtezőre is sor került. A kijelölt verseny a Postás éjszakai volt, de mivel rendezési hiba miatt ebben a kategóriában többen nem teljesítették a versenytávot ezért az MTFSZ elnöksége a május 13-i határozata értelmében az F21 kategória valamennyi indulóját, meghívta az idei Éjszakai OB-ra.

Kelebia térségében a versenyzőket a SZVSE rendező gárdájának köszönhetően szépen kiépített CÉL terület fogadta. Hasonlóan ideális RAJT fogadta az éjszakai lámpásokat, amely ugyancsak emelte az országos bajnokság színvonalát.

A verseny helyszínén, a jellegzetes nyiladékhálós, vegyes erdőállományú, változatos futhatóságú, csalánfoltokkal tarkított, olykor gallyazott, homokbuckás alföldi terepen már 25 éve nem volt verseny. A korábbi szintvonalmentes "Darvas-erdő" térkép részeként most *Dénes Zoltán* szervezésében és irányításával 1:15 000-es méretarányban, "KOLBÁSZSOR" néven készítették el a verseny térképét. A

bajnokság pályakitűzői ezúttal *Forrai Gábor* és *Forrai Miklós* voltak, akik nagy igyekezettel szép vonalvezetésű verseny pályákat terveztek.

A versenyzőket az ellenőrzőpontokon az SI-rendszer, lyukasztós állvány, valamint a bóján kívül még fényvisszaverő henger is segítette. Egy-két esetben azonban, mint például az 59-es és 62-es kódú ellenőrzőpontokon a vakszerencse is kellett, mivel logikusan a pontok "nem villantak be"(!), de ez is az éjszakai versenyek egyik sajátossága. Így utólagosan azért elképzelhető lett volna és kívánatos is, hogy legalább a szenior kategóriákban 1:10 000-es lett volna a térkép, amely éjszaka véleményem szerint sokkal "olvashatóbb" lett volna. (A legutóbbi Gigasprint versenyen a térkép 1:7500-as volt, s ez ott nagyon népszerű volt).

A verseny megszervezése, lebonyolítása a bajnoksághoz illő, jól szervezett volt, amely a Dél-Alföldi Régió összetartó munkáját is dicséri.

Dr. Sindely Pál

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájéfutók Szövetségének Lapja, XX. évfolyam, 2002/5. sz.

GONDOLATOK AZ ÉJSZAKAI OB ÜRÜGYÉN

2002. június első éjszakáján a magyar-jugoszláv határ közelében került sor az éjszakai egyéni OB-ra, amelyen 40 egyesület 201 versenyzője állt rajthoz. Új térkép, új terep: a magyar bajnokság rangjához méltóan új térképet nyújtott a Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség, amelynek minőségéről meggyőződhetnek az indulók.

Át nem vett bajnoki érmek: 3 érem árválkodik a rendezőszerv hivatali helységében. Olyan sürgős dolga akadt az illetőnek, hogy azonnal távoznia kellett a verseny lefutása után? Vagy talán nem volt elégedett az itt elért teljesítményével? De legalább jelezte volna váratlan távozását, lelkiükben felkészültünk volna rá!

Technika: rohamos fejlődés az előző évekkal szemben. Biztonságos lámpák, izzók harcában a technika győzedelmeskedett, a versenyorvos megjegyzése azonban ide kívánczok: azt nem tudtam, hogy ennyi púpos versenyző van ebben a sportágban (az előtte eddig ismeretlen, a hátán hordott telepekre utalva ezzel).

Éjszaka félnek a nők az erdőben? Tudom most sikerült kivívnom a nők haragját ezzel a kérdéssel. De könyörgöm, ha ez nem így van, akkor miért késték le a rajtjukat többen? Csak nem együtt versenyzés miatt? Lehetséges, hogy kevés az éjszakai versenyek száma, így nem tudják a rendkívüli körülményeket megszokni a versenyzők. Van-e sportértéke az ilyen szellemű versenyzésnek?

Sérülések: meglepően sok volt a sérülés, a jóképű fiatal orvoshoz nemcsak a női versenyzők látogattak el. Feltehetően bátrabban, a nappali versenyeken megszokott tempóban versenyeztek a résztvevők, nem gondolva arra, hogy az erdő éjszaka egészen más. Óriási szerencséje volt az egyik hölgynek, hogy nem végződött tragikusan szemének egy száraz ággal való találkozása.

Táborozás: fegyelmezett (fáradt?) versenyzők, akik nem igényeltek zenés altatást, viszont szinte mindenki szó nélkül tudomásul vette, hogy a rendezőség a lekaszált réten nem szedett területhasználati díjat, a kirással ellentétben.

Végül azokról, akik elősegítették, hogy a 201 fő jól érezze magát, kellemes időjárásban versenyezzen: első helyen kell megemlíteni *dr. Felföldi Károlyt*, aki hatalmas munkát vállalt a bajnokság megrendezése körül, továbbá a profi rendező *Szokol Lajos*, a megyei elnök és titkár (*dr. Tóth Imre, Kapitány András*) és *Kunfalvi Csaba*. Néhányan a megyében ("negyedik - generációs") versenyzők közül: *Bodó Győző, Nagy Róbert, Szabó Zsolt* és *Szűcs Gábor*.

Végül, de nem utolsósorban a hódmezővásárhelyi *Forrai-testvérek* (Gábor és Miklós), akik a pályakitűzésben jeleskedtek, valamint *Dénes Zoltán*, aki most az ellenőrzőbíró szerepét töltötte be (hiszen a térképhelyesbítés irányítása is az ő személyéhez fűződött).

A rendező megye (és jogelődje) a harmadik országos éjszakai bajnokságot rendezte 44 éves fennállása alatt, Kunfehértó, Börzsöny-Kisirtás-pusztá (a fiatalabbak kedvéért). Hogyan rendezték meg, erről a résztvevők tapasztalatot szerezhettek, akik az elismerést is tolmácsolták azoknak, ezúton is köszönjük.

Az ilyenkor szokásos támogatókon kívül, feltétlen meg kell említeni Kelebia polgármesterét, a KEFAG erdszétének vezetőjét, továbbá a határőrség parancsnokát. Bár nem látták őket a versenyzők – és nemcsak a sötét éj miatt – de ők a háttérből is rajtattartották szemüket a rendezvényen. Köszönjük.

Szeged, 2002. június első hete.

Dr. Tóth Imre elnök

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XX. évfolyam, 2002/5. sz.

"MÉLYPONTON" A TISZASZIGET KUPA

A déli országhatár mentén, Szegedtől 10 km-re Tiszasziget határában található az a turistaúttal is megközelíthető jeloszlop, amely Magyarország földrajzi mélypontját jelzi: 75,8 m a Balti-tenger szintje felett. A községben minden évben megrendezésre kerül a több sportágat felvonultató Szigeti Sportnapok rendezvénysorozat. Az idei évtől kezdve a tájfutók legnagyobb öröme a tájékozdási futás sportág is a rendezvény része. Korábban tájékozdási futó térkép még nem készült a területről. Az ország legmélyebb pontja nemcsak jelképesen, így felkerült a tájékozdási versenytérképre is..

A településtől mindössze két kilométerre található, versenyzésre alkalmas területről, TISZASZIGET (Peplárerdő) néven készült el a versenytérkép. A helyszíni terepmunkákat, térképhelyesbítéseket nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel, *Lévai Ferenc* és *Novai György* sportársak végezték el, ez év áprilisában. A szép kivitelű, 1:10 000-es méretarányú térkép rajzolása és elkészítése *Molnár Péter* munkáját dicséri.

A verseny rendezője a Tiszasziget Sport Egyesület, a főszervezője *Ferenczi Ferenc* sporttársunk volt, akinek munkáját *Susányi Tamás, Hernádi Sándor, Sólyom Csilla* és *Sándor István* segítették. A reprezentatív CÉL területet kiépítése a *TISZASZIGET 2000 Kft.* dolgozóinak köszönhető.

A versenytérp nagyon jellegzetesen alföldi terep, helyenként meglepően változatos fedettségű és feltűnően sok domborzati és egyéb objektumot tartalmaz.

Az igazán csemegének számító, nagyon színvonalasan megrendezett versenyen, a hagyományos kategóriák mellett a gyermekversenyt is megrendezték. A versenyt *dr. Tóth Imre* a Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szakszövetség elnöke is megtisztelte azzal, hogy *"hosszú hallgatás után"* mint versenyző indult az F60-as kategóriában. Amint az ünnepélyes eredményhirdetésen kiderült ebben a kategóriában *dr. Tóth Imre, Csamangó Ferenc, Kozma László* hármas állhatott a dobogóra s ilyen sem volt még!

Nagyon kár, hogy ez a verseny ebben az évben éppen egybeesett a Szlovák Karszt Kupa illetve a Litér Kupa versenyekkel. A nagyobb szervezettség reményében várjuk a jövő évi folytatást, hiszen a versenyterep az éjszakai, sprint és váltóversenyek megrendezésére is kiválóan alkalmas.

Dr. Sindely Pál

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájékozódási Szövetségének Lapja, XX. évfolyam, 2002/6. sz.

ÍGY LÁTTAM A JONATHERMÁL HUNGÁRIA KUPÁT

Tavaly júliusban, a junior világbajnokság kísérőversenyeként zajló Hungária Kupán, a bükki tisztás közepén feltűnt egy fehér sátortető, alatta messziről is hívogató, óriás méretű színes fotókkal és térképekkel. Az SZVSE gyülekezőhelye egyúttal a jövődjön Jonathermál Hungária Kupa beharangozására szolgált a terepek, a versenyközpontként szolgáló fürdőtelep, a szálláshelyek részletes bemutatásával, és további információ nyújtására szakavatott személyzettel. Természetesen már a verseny kiírása és meghívója is rendelkezésre állt, szintén színes, fényképes, mutatós kivitelben, és áratat is tartalmazó jelentkezési lappal. Az alapos, előrelátó előkészítést látván, úgy éreztem, még akkor sem hagynám ki a versenyt, ha történetesen a HK krónikásaként és adatbázis-kezelőjeként nem érezném magam számára mindenkor kötelezőnek a részvételt.

A nevezett sátor néhány héttel később visszaköszönt a Lago Maggiore pálmafákkal és hősipkás csúcsokkal övezett partján (svájci 6 napos), majd a magyar tájfutás számára mindörökre legendás Jetrichevi mesés sziklatornyai közt is (cseh 5 napos). Követte ezt még számtalan egyéb alkalom is, s a lelkes fáradozás nem maradt eredmény nélkül. Olyan nagyszámú külföldi versenyző nevezett az idei HK-ra, amelyhez hasonlót Magyarországon csak az itteni VB-t megelőző Hungária Kupákon, illetve a Veterán Világkupa alkalmával tapasztalhattunk. Tehát a mindig hön öhajtott nemzetközi tapasztalatszerzésre ezúttal hazai viszonyok közepette is sor kerülhetett.

Miért állt fel viszont a hazai mezőny felettébb hiányosan? Erre az önkéntelenül is felvetődő kérdésre a választ természetesen nem a jelenlévőktől kérhetjük, erről majd később kaphatunk reális képet a távolmaradóktól tudakozódva. A válaszok összegzése nem lehet közömbös, hiszen nagy versenyek tervezéséhez a várható létszám mindig fontos alapadat. Nemzetközi jelenség, hogy mindenki igyekszik eljutni a nyár folyamán egy olyan versenysorozatra, amelyen még sohasem, vagy régóta nem vett részt. Ez akár a hazai nagy verseny rovására történik; magam is jártam olyan háromnapos létszámú nagy nemzetközi rendezvényen, ahol hazai

versenyző kevesebb indult, mint abban az országban egy szokásos hétvégi versenyen. Az utóbbi években meredeken emelkedő nevezési díjainkkal megközelítettük a nemzetközi árszintet. (A 97-es HK 5 napjáért együttvéve fizettünk annyit – 1500 Ft –, mint ezúttal naponta, s ráadásul előrefizetés mellett! Eközben a fogyasztói árindex "csupán" 1,7-szeresére emelkedett. Ha 1 percnyi versenyidőre viszonyítjuk a költséget, még sokkal ijesztőbb növekedést kényszerülünk regisztrálni!) Természetes tehát, hogy a tetemes összegért valami különlegeset, a megszokottól eltérőt szeretnénk kapni, amelyet elsősorban a távoli, idegen tájak terepi sajátosságai nyújthatnak.

Az is biztos, hogy a töredékére apadt a hozzám hasonló "töltelék" versenyzők száma, akik beérik a gyengébb helyezésekkel, de a keményebb kategóriát választják, igénylik a kiadós futást, és élvezik a táj és a természet szépségeit, a köznapi értelemben vett tájékozódás örömeivel együtt. Biztató viszont, hogy dupla futamot kellett indítani az izzig-vérig tájfutók tábora számára, az F21BR („Brokkant”) kategóriában, akik követelik a legszakmaibb kihívásokat a pályákon, szeretik a legvadabb terepeket, és vére menő küzdelmet folytatnak a helyezésekért (igaz, lehetőleg minél kevesebb futással). Ez azért fontos, mert ők alkotják a versenyrendezőségek gerincét, ők szervezik a sportág életét.

Két HK (1985 és 1994) és számos OB után még mindig tudott ismeretlen terepekkel szolgálni a Kiskunság homokbuckás tája. Nem is átlagossal, hiszen bejuthattunk a nemzeti park területére is!

Bár az összefüggő hatalmas erdőség csak ott kezdődik, ahol térképünk véget ér, de számunkra ez az ízelítő az ősborókásból valódi csemegét jelentett Bócsán. Egy-egy átmenet, amely teljes egészében a borókásban vezetett, felért egy vakrepüléssel, és a sikeres pontfogáshoz szükségeltett az a bizonyos érzék, amely a mai precíz térképek világában már csak ritkán kell. Ennek ellenére nagyszámú versenyző olyan iramban tette meg a pályát, mint ha akadály nélküli nyílt mezőn haladna.

Az iram a további napok egyszerűbb pályáin fokozódott. Ópusztaszeren, a Nemzeti Történeti Emlékparkban nem maga a csupán alapfokú tudást igénylő tájékozódási feladat, hanem annak villámgyors végrehajtása jelentette a rövidtávú verseny nehézségét. A komolyabb kategóriákban 4 percen belüli ezekkel lehetett csak eredményt elérni, ami mintegy 20 ellenőrző-pont lekezelése, kódok azonosítása mellett atlétához méltó teljesítménynek tekinthető. Nem véletlen, hogy pontkihagyás okán éppen ezen a napon vértett el a legtöbb versenyző.

Más jellegű, de szintén nagyon gyors, egyértelmű pályákon futottunk a másik ismeretlen terepen, Bodoglár környékén. Az utolsó 2 nap már nem tudott igazán újat nyújtani, mivel a szomszédos, a tavalyi OB-k kapcsán már nem ismeretlen Kötönypuszta terepe azonos jellegű tájékozódási feladatok végrehajtását követelte. Ha telhetetlen lennék, azt mondanám, talán egy további céltelepítéssel még változatosabbá lehetett volna alakítani a rendezvényt: a közelben bőséggel található fedetlen, buckás területek ugyanis mindig jobban megtréfálják a nem kellően óvatos sporttársakat, mint a jelleghatárokkal könnyített erdős jellegű területek. De a számos kategóriában szoros versengés, a jó iram élvezetessé tette a befejezést is. A női versenyben *Wengrin Ágnes* az utolsó napon biztosította be győzelmét *Bokros Andrea* előtt, míg a férfiak közt a két fiatal, nagyon tehetséges orosz futó küzdelmébe a legjobb magyar, *Harkányi Zoli* nem tudott beleszólni. Az utolsó napon szokásos

lemorzsolódást nem tapasztaltuk, talán a vadászrajt (ami ezúttal elmaradt) következménye szokott az lenni?

Tetszett, hogy ahol a rendezőkkel közvetlenül kapcsolatba kerültünk, ott a bajnoki dobogókról ismerős fiatal sporttársak intézkedtek korukat igazoló ambícióval, de korukat meghazudtoló tapasztalattal és felelősségérzettel. Példaként hadd emeljem ki a parkolás szakszerű irányítását, amelynek elmaradása, hanyag kezelése nagyon sok, egyébként jól rendezett versenyünkön keseríti meg mindannyiunk hangulatát. A végig hibátlan felvezetés is nyilván az ő érdemük. Példamutató, hogy teljes erejükkel a rendezvény sikeréért ügyködtek annak tudatában is, hogy ezzel a legelőkelőbb rangsorhelyezésekről csúszhatnak le ebben az évben, hiszen a HK mindig kiváló rangsorpont-osztó, különösen igaz ez sík terepen. SZVSE sportlót csak a legkisebbek korszoportjaiban láttunk indulni. Azt is észrevehettük, hogy a rendezők számos olyan apró, jól bevált ötletet alkalmaztak, amelyet a nagy nyári versenysorozatokon tapasztaltakból vettek át. Érzékeltem az igyekezetet, hogy megoldást keressenek az egyes résztvevők jogos, vagy kevésbé jogos sirámaira, gondolva arra, hogy ők is támasztanak különleges igényeket külföldön, de ugyanakkor, nagyon helyesen ügyelve arra, hogy a nagy többség érdekei ezzel ne sérüljenek.

Egy nagyszerű, és költséget sem igénylő dolog hazai megvalósítását azonban évek óta hiába várom. Az O-Ringentől kezdve számos hasonló versenysorozatont tapasztalhattuk, hogy az együtt nevezők (klubok, családok) kategóriától függetlenül közel azonos rajtidőket kapnak. Az egyik nap reggel, a másik nap délután, de mindig egy szűk, max. 60 perc intervallumban. Ez lehetővé teszi, hogy az egész napos programunkat ésszerűen, hasznosan, hosszú holtidők nélkül szervezhessük meg. Ráadásul a térképet sem veszik el befutáskor, hiszen akinek mutathatnám a pályát, az velem egyidőben volt kinn a terepen, az ellenfélnek meg nyilván nem mutogatom.

Ezzel át is ugrottam a szoros értelemben vett versenyről a járulékos szolgáltatások területére, amely ugyanilyen fontos, hogy a mindig szűkös szabad időnket szeretnénk a lehető legkellemesebben és leghasznosabban eltölteni. Persze hosszú listán tudnám még sorolni, hogy a lebonyolítás egyes részterületei milyen jól működtek, és természetesen az egészhez képest jelentéktelen szakmai hiányosságokat és hibákat is szép számmal tudnék említeni, de ez a hivatalos versenyjelentésekre tartozik, és az utóbbira mindig akad nálam szakértőbb vállalkozó is (a jobbítás szándékával). Aki a szervezők által az üdülőtelepen kínált szálláshelyeket valamelyikével élt, nem csalódott. Nívósan megépített, gondosan karbantartott létesítményekben tölthetjük a nyárhoz nem illő, hűvös, szeles, esős napokat. A szállások egyébként reális árát igen kedvezővé tette az a kedvezmény, hogy 8 napon át, tetszőleges mennyiségben ingyenesen léphettünk a fürdőkomplexumba, amelyről az elragadtatás hangján szólhatok. Kis országunkban 117 helyen volt már szerencsém rozoga csontjaim keserveit termálfelvízben enyhíteni, de a hidegvizes szabadstrandokat is kedvelem és ismerem. Ez alapján mondhatom, hogy párájt ritkító a Jonathermál objektum, ahol a kettőt tökéletes harmóniában együtt találjuk meg az óriási, egy rövidtávú versenyünkhöz bőségesen elegendő területen. Öreg fejjel is élveztem az élményfürdő vadvízfolyosóját, vagy a strandmedencében a sziklahegy-csúszdát, de legjobban a 100 méteres úszómedence tetszett, ahol csaknem egyedül birtokoltam az óriási vízfelületet. Pedig a termálfelvíz

segítségével folyamatosan 23 fok környékén tartották a hőmérsékletét, miközben a média szerint százával tértek haza nyaralásukból idő előtt az olasz tengerpart mellől a magyar turisták, nem győzvéni kívánni a strandolásra alkalmas időt. A pillanatok alatt 17 fokra lehűlő Balatonról nem is szólv!

Az augusztusban szokatlanul goromba időjárás nekünk csak a szabadnapi nyaralást rontotta el. A kellemes bulinak ígérkező kunfehértói tájriatlon így a természeti elemekkel való küzdelemmé vált. Miközben az ország kritikus árvízi helyzetben élt, a szomszédos országok versenyzői pedig aggódva kérdezték a részleteket a természeti csapás miatti szükségállapotról, mi tájfutók még jól is jártunk, hogy a sokévi átlag alapján várható közel negyven fok körüli hőmérsékletű, bokáig süllyedő homok helyett tartós esőzéstől ideálissá vált felszínen futhattunk. Ezen túlmenően is szerencsénk volt, mert röviden úgy lehet fogalmazni, amikor az égiek esőszünetben részesítettek az egy hét folyamán, az mindig a verseny időtartamában, vagy az azt megelőző órákban következett be. Az erős szél gyorsan lesöpörte a vizet a gyér, félsivatagi aljnövényzetről, illetve a fák tülveleiről, amely aztán a homokban pillanatok alatt úgy eltűnt, hogy nyoma sem maradt.

A hosszú időtartam miatt az étkezési lehetőségek alakulása a résztvevők hangulatát alapvetően meghatározó tényező. Nos a külön számunkra nyújtott kínálat úgy a versenyközpontban, mint a célterületen igazán bőségesnek bizonyult. Étélhez és italhoz úgyszólván bármikor sorállás nélkül hozzájuthattunk, megfizethető áron. Ugyanez érvényes a fürdő kínálatára is. De aki igazán olcsón kívánt elegendőt alakolni, az a városi műintézményeket, elsősorban is a Bableves csárdát látogatta, ahol egy egész héten át lehetett ebédelni akkora összegből, amennyiből Budapesten a mi utcánk számos vendéglátó helye közül a legolcsóbbikban is csak egyetlen ebédet fogyaszthatunk. Az egyéni, illetve társas főzőcskéhez az anyagbeszerzés az átlagosnál kissé nehezebben ment, de az idei pompás dinnyeszezon örömeit itt is élvezhettük (a hideg miatt hűtő nélkül is). Az esti programok minősítése csakis a fiatalokra tartozik, de hogy egy közös helyen, de mégis kényelmesen, tágas területen, élő zene mellett, tetszés szerint ülve, állva, táncolva, beszélgetve, vagy ordítóva vígadhattott a nép, ezt sem tudja bármely versenyünk biztosítani.

Ilyen nagy versenyhez a külsőségek is hozzátartoznak. A célterületek berendezésének praktikusságát emelném ki, a látványossághoz hiányzott az alkalmasabb természeti környezet. Kivéve a nemzeti emlékparkot, amely igazán ünnepélyes helyet nyújtott a napi eredményhirdetéshez. A versenyközpontban a nyitónaposságot sajnos elmosta a vihar, de az esténkénti eredményhirdetéseket nem érheti panasz. Nagy munkával telepítettek színpadot a végső eredményhirdetéshez, mégsem sikerült a hangulatot igazán ünnepélyessé tenni az erdős pusztában. Polgármesterektől, országgyűlési képviselőtől, világbajnoktól vehették át a dobogósok az érmeiket. A megszerzett támogatók hosszú listája alapján talán komolyabb tiszteletdíjakat reméltek a győztesek, de hát, amíg negyvennél több kategóriát díjazunk, addig a díjakra fordítható összeg is szétforgácsolódik. (...)

A cikkeket rendre mi, "bennfentesek" írjuk. Legalább áttételesen hadd álljon itt egy nem szakavatott vélemény is. Örömmel halottam feleségemtől a minap, hogy az állami nyelvvizsgán egy 16 éves diák, aki tájfutóként még csak palánta, nem is tudta minden napot értékelhetően teljesíteni (neve most maradjon homályban), nagy lelkesedéssel kereste a kifejezéseket a tájfutás, a kiskunmajsai Hungária Kupa

nagyszerűségének tolmácsolásához, amikor a legemlékezetesebb élményéről kellett pár mondatot szólnia.

Mikor kifejezem elismerésemet és köszönetemet (és remélem, ezt sokak nevében tehetem) *Szokol Lajosnak*, a profi és fáradhatatlan főszervezőnek, valamint a szakosztály aprajának és nagyjának a sikeres csapatmunkáért, egyúttal szeretném a potenciális jelöltekét biztatni, bátran vállaljanak HK szervezést. Bár a mérce az ideivel, sőt az előző évek HK rendezvényei által is, magasan áll, szerintem mások is képesek a magas színvonal elérésére. Ha esetleg nem is tudnak 600 személyes sőrsátrat, vagy mosakodási lehetőséget biztosítani, kirukkolhatnak valami más szolgáltatással, vagy egyszerűen a kedvezőbb táji, terepi adottságokkal. Nem feltétlenül muszáj 6 versenynap, beérjük öttel, vagy akár négygel is, ha a versenypályák hasonlóan korrektek és hibátlanok, mint itt a Kiskunságban volt. De igényeljük a Hungit, mert szeretjük a Hungit!

Skultéti Gábor

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájéfutó Szövetség Lapja, XX. évfolyam, 2002/7. sz.

ÍGY KÉSZÜLT A BÓCSAI TÉRKÉP

Mielőtt magáról a térkép helyesbítéséről írnék, engedjétek meg néhány mondatot a terep történetéről.

Valamikor a jégkorszak után kezdődött, amikor az Ős-Duna hordalékát szép nagy homokbuckákba rendezte a szél. Erre, a kontinentális klímára jellemző, ligetes borókás növényzet települt. Azután jöttek a szovjet katonák és mindenhova tankállást, gödröt meg lövészárkot ástak, közben megalakult a Kiskunsági Nemzeti Park és védelmébe vette a területet. Elmentek a szovjetek, de jött a tűz és két hét alatt leégett majdnem minden. Bócsa felől azonban megmaradt egy kis borókás, erről készült a térkép, no meg arról a lapos nyárfásról, amit még a szocializmus idején dózeroltak simára szőlőtelepítés céljából.

Én Kaskantyún (a tereptől É-ra) szüleimnél laktam. Innen küzdötte át magát a homokon, édesapám öreg piros Wartburgja, 5 hónapon keresztül minden nap, amikor csak az idő kegyes volt hozzám. Alaptérképnek 1:10 000-es EOTR-t használtam 1:5 000-esre felnagyítva, ezt segítette egy jó minőségű 1:5 000-es légi fotó (az 1 m-nél nagyobb bokrokat könnyedén be lehetett azonosítani rajta). A munkát az utak felpoligonálásával kezdtem. Az első néhány út és nyiladék felvételével meghatároztam a mágneses É elhajlását a hálózati É-tól. Ez 4 foknak adódott, ami majdnem egybeesik a katonai térképen szereplő 3 fok 36'-es számított elhajlással. Az utak poligonálása közben felvett – a légi fotón jól látható – objektumokhoz illesztettem a légi felvételt, ennek segítségével elkészítettem a teljes síkrajzot. Igyekeztem minél pontosabban ábrázolni a boróka bokrokat és a közöttük lévő átjárókat is. Bár ez futás közben nehezen olvasható, pontközelben megállva viszont nélkülözhetetlen információt ad, mert például egy tankcsapdát megkeresni ebben a zöld labirintusban csak úgy lehet, ha pontos térkép áll rendelkezésre arról, melyik tisztásosfk vezet a ponthoz és melyik zsákutca. Ezután egy újabb fóliát ragasztottam fel, amire a domborzatot rajzoltam. Így tulajdonképpen kétszer jártam be a terepet, de ennek köszönhetően mind a domborzat mind a síkrajz pontosabb lett.

A számítógépes rajzolást a Térkép Stúdió készítette Erdélyi Tibor vezetésével. Az ő javaslatára kicsit szokatlan megoldást alkalmaztunk a borókásban álló jellegfák és facsoportok ábrázolására.

Dénes Zoltán
térkép helyesbítő

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XX. évfolyam, 2002/9. sz.

OCSB A KISKUNSAGI HOMOKON

Kellemes őszi idő (és megszámlálhatatlan bodobács) várta a kétszázegynéhány csapat közel 650 versenyzőjét a kiskunsági homokon. Nem könnyű feladat állt előttünk, az elmúlt évi Hungária Kupáról sokaknak már ismerős borókásban kellett megküzdeni a bajnoki pontokért. Igaz, ezen a terepen nem jelent komoly előnyt, ha valaki már egyszer – vagy akár többször is – futott rajta. Sokkal többet ér, ha pontos a térkép. Nos, ez a térkép – amelyet a borókás részen légifotóval is segítve helyesbítettek - igazán nem hagy kívánnivalót maga után. Amennyire futás közben felmérhettem, minden a "helyén" van rajta. Ezúttal a színezése is barátságosabbra (vagyis jobban olvashatóra) sikerült, mint a korábbi változaté.

A jó térképhez – ugyancsak Dénes Zoltán munkája folytán – színvonalas pályákat, és nagyon pontos pályakitűzést kaptunk. A cél és a rajt szerencsés megválasztásával nagyon jó ritmusúra sikerültek a pályák: szinte minden kategória némi bemelegítő síkfutás után elmerült a borókásban, majd onnan hosszabb-rövidebb idő eltöltése után kikászálódva néhány hosszú átmenetben, és nem kevésbé hosszú hajrában próbálhatta meg behozni az elvesztegetett időt.

A rendezés gördülékeny volt, kívülről alig látszott, hogy milyen kevés ember mekkora munkája állt a verseny lebonyolítása mögött. Talán az eredményhirdetés kezdődhetett volna hamarabb is - jócskán beért már mindenki a célba, 2 óra utánra már a büfében is elfogyott mind a szilárd, mind a folyékony kenyér... A győztesek – a kötelező érmek és majdnem kötelező pólók mellett – festett kalocsai mintás porcelán cipőcskéket kaptak. (Stoplist még nem festenek Kalocsán...) 6 bajnoki győzelmével – nem meglepő módon – tarolt az SZVSE, elsősorban a női mezőnyben volt meggyőző a főlénnyük – "leggyengébb" eredményük N20-ban egy 4. hely! Igaz, N21-ben a DTC lányai 3 perccel fürgébbek voltak, elhalaszták előlük a győzelmet. A DTC nyerte az F21 kategóriát is, 21 perc előnnyel.

Kellemes verseny volt az idei csapatbajnokság! Hazafelé azon gondolkodtam, hogy mégis mi hiányzott belőle. Nos, azt hiszem, mindössze annyi, hogy a nevén – és az eredmények kiértékelésén – kívül ezt a versenyt (ezt a lebonyolítási formát) semmi sem teszi "csapat-versennyé". Ugyanolyan egyéni, ha úgy tetszik, individuális teljesítményt követel és élményt nyújt, mint bármely másik tájfutó verseny. Ami az adott esetben nem kevés, de talán lehetne még több. Nem lehetne (kellene) ezen változtatni?

Kerényi Dénes

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XXI. évfolyam, 2003/9. sz.

CSONGRÁD MEGYEI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SZÖVETSÉG 1970-2003

1958-ban jött létre a Délalföldi Természetbarát Alsözövetség, amely a Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség elődjének tekintendő. A 60-as évek közepétől egyre tömegesebb lett a tájékozódási versenyek létszáma, egyre több természetbarát szakosztályban jelentkeztek a tájékozódási versenysporttal rendszeresen foglalkozó versenyzők, így a sportág 1970-es önállóvá válását megyénk is örömmel vette és támogatta, és megalakult *dr. Tóth Imre* elnök és *Benedek Jenő* titkár vezetésével az önálló megyei sportági szövetség.

Mi jellemezte az első önálló éveket a megyében? Mindenekelőtt a már meglévő megyei versenyrendszer megszilárdítása (bajnokságok, kupaversenyek), az ütöképes, állandó versenyzői gárdával rendelkező szakosztályok működésének segítése. A cél az volt, hogy a megye minden városában legyen egy szakosztály, és erőteljesen szorgalmaztuk az iskolai szakosztályok, az iskolai versenyzés (akár ODK szintű) fejlődését. Nehézségek persze voltak, elég itt a délalföldi színes térképek hiányát említeni (az első megyei színes térkép, Ányási sziget, 1973-ban jelent meg).

1973-ban egy új összetételű megyei elnökség jött létre, új személyekkel, döntően nem a szakosztályok képviselőiből. Ezen elnökség magja tulajdonképpen 2002-ig változatlan összetételben szervezte, irányította a megye tájékozódási futó sportját. Megszilárdult a versenyrendszer, megindult a megyei térképek készítése (saját javításban és külső segítséggel), stabilizálódott a szakosztályok száma. 3-4 évenként versenybírói tanfolyamot szerveztünk, inspiráltuk az edzői kar bővülését, az országos értekezleteken aktívan, sokszor kezdeményezőként szoltunk a sportág fejlődése érdekében.

Kapcsolatunk az MTF Sz elnökségével mindig élénk, és gyümölcsöző volt. Az elmúlt időszakban két sportársunk is (*dr. Sindely Pál*, *Szokol Lajos*), tagja volt az országos elnökségnek. Az MTF Sz amely azzal is elismerte a sportág fejlesztésében tett erőfeszítéseinket, hogy elismeréseket adományozott: Silva díj (*dr. Tóth Imre*), Ripszám Henrik emlékérem (*dr. Felföldi Károly*, *dr. Sindely Pál*, *Szokol Lajos*, *dr. Tóth Imre*), Tájékozódási futásért díj bronz fokozat (*Pásztor Imre*, *Szerencsiné Csamangó Juszina*, *Szokol Lajos*). *Gera Tibor* (SzVSE) kétszer volt az „Év edzője”, *Rostás Irén* (HTC) és *Oláh Katalin* (SzVSE) 5-5- alkalommal volt az „Év versenyzője”.

A sportág technikai újdonságait próbáltuk rögtön alkalmazni, az új versenyformákra „vevők” voltunk. A 70-es évek közepe és a 80-as évek közepe közötti 10 éves időszak jelentette a sportág mennyiségi aranykorát (1979-ben több mint 200 új versenyző igazolás volt, az összes igazolt, aktív versenyzői létszám kb. 450 fő volt), olyannyira, hogy ebben az időszakban az iskolai szakosztályok serdülői számára külön bajnokságot szerveztünk, amelynek felépítése a bajnoki rendszernek megfelelt.

Ebben az időszakban már elegendő számú délalföldi térkép volt, ami elősegítette a „C” fokozatú versenyek megrendezését. Ezen időszak után a megyét sem kerülte el az az országos tendencia, hogy minden erőfeszítés ellenére a szakosztályok száma és a versenyzői létszám fokozatosan csökkent. Legnagyobb bánatunkra Csongrád, Makó és Szentes városokban fokozatosan megszűnt a sportág.

mert nem találtunk önzetlen, hozzáértő megszállottat, aki vállalta volna legalább egy iskolai szakosztály működtetését. Persze azért alakultak új szakosztályok is, pl. Kisteleken, Pusztamérgesen.

Az iskolai sport többszöri átszervezése sem segítette, hogy sportágunk ténylegesen széles körben elterjedjen az iskolákban, ami pedig utánpótlási szempontból alapvető lehetne. Ennek áthidalására hoztunk létre egy újdonságot, a Délalföldi Regionális Tájékoztatói Sportegyesületet (DAR), amely a Bács-Biskun, Békés és Csongrád megyei iskolákban alapfokon versenyző diákoknak ad szervezeti formát. Ugyancsak a sportág iskolai támogatására hoztuk létre „Az iskolai tájékoztatói futásért alapítvány”-t, amely országos szinten, 10 éven át felszereléssel tudta támogatni pályázati alapon a jól működő iskolai szakosztályokat.

A 80-as évek végétől szorosan együttműködünk a Bács-Kiskun megyei szövetséggel. Bajnokságainkat közösen szervezzük, versenynaptárainkat egyeztetjük. Az utóbbi három évben erőfeszítéseket tettünk a Békés megyei versenyélet újraindítására.

Lehetőségeinkhez képest bekapcsolódtunk az országos versenyek rendezésébe is. Versenybíróink munkát vállaltak az 1981-es Nemzetek Verseny lebonyolításában, az MTF Sz megbízása alapján ellenőrző bírói feladatot láttak el országos bajnokságokon, rangsoroló kupaversenyeken. Önálló szervezésben az alábbi országos bajnokságokat rendeztük meg: 3 ÉOB (1978, 1987, 2002), 1 HOB (1982), 1 NEOB (1985), 1 OCsB (1983), 2 úttörő olimpia országos döntő (1970, 1979), 1 országos középszintű bajnokság (1985), 1 MEF OB (2000), valamint 2 rangsoroló (Honfoglalás Kupa 1996, Millenniumi Kupa 2000). Természetesen ebben nincs benne az SzVSE által önállóan rendezett számos országos bajnokság, rangsoroló verseny és 2 Hungária Kupa.

A sportág megyei helyzetét szakosztályaink erőssége, versenyzőinek eredményessége is jellemzi. Az országos bajnokságokon 1976-84 között a HVSE, 1987-től a SzVSE versenyzői jeleskedtek, 1970-től összesen 148 bajnoki cím került a megyébe. Ugyancsak meg kell említeni, hogy ezen két szakosztály versenyzői világversenyeiken, válogatottként is helytálltak, elég említeni *Rostás Irén* és *Oláh Katalin* VB szerepléseit, vagy *Sinkó János* ifi EB aranyát mások dobogós helyezései mellett.

A jelenlegi elnökség személyi összetétele: *dr. Tóth Imre* elnök, *Kapitány András* titkár, *László Károly*, *Rostás Irén* és *Szokol Lajos* elnökségi tagok.

Milyen feladatok állnak az elkövetkező években a megyei szövetség előtt? Mindenekelőtt a sportág megyei bázisának szélesítése, néhány, megyei szinten ütőképessé szakosztály feltámasztása vagy létrehozása, a régi versenyzők visszacsábítása a senior kategóriákba, megfelelő mennyiségű és minőségű megyei (délalföldi) térkép biztosítása, a szomszédos két megyével való még szorosabb együttműködés kialakítása.

Dr. Tóth Imre megyei elnök

Megjeleni: dr. Vizekety László: 35 éves a Magyar Tájékoztatói Futó Szövetség és egy kis tájfutó történelem 1970-2004, MTF Sz, Budapest 2004.

50 ÉVES A DÉLALFÖLDI TÁJÉKOZÓDÁSI SPORT (CSTFSZ 1958-2008)

A Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség, az „Iskolai tájékozódási futásért” Alapítvány és a Dél-alföldi Regionális Sport Egyesület 2008. február 2-án tartotta Szegeden a Bartók Béla Művelődési Központ dísztermében ünnepi ülését „A dél-alföldi tájékozódási sport első 50 éve” címmel.

A zsúfolásig megtelt teremben több mint kétszáz érdeklődő: egykori és mai sportvezetők, sportolók és vendégek gyűltek össze, hogy részt vegyenek egy olyan ünnepségen, amely 50 év alatt csak egyszer fordul elő. A vendégek között foglalt helyet *Monspart Sarolta*, tizenéves magyar bajnok, 1972. évi világbajnok, *Thuróczy Lajos*, a Magyar Természetbarát Szövetség ma is aktív titkára és ott volt a 97 éves *Weisz Tiborné (Piri néni)*, a Csongrád megyei szövetségben évtizedekig dolgozó szervezőtitkár is.

Az ünnepi megemlékezés során *Dr. Tóth Imre* elevenítette fel az elmúlt ötven év eseményeit. Elmondta, hogy másfél éves szervezőmunka eredményeként 1958-ban néhány sporttárs elkötelezte magát a Dél-alföldi Természetbarát Szövetség létrehozása mellett. Az alakuló ülésre az egykori Lokomotív pálya irodahelyiségében *Balogh Imre*, *Czucz György*, *Keszthelyi Béla*, *Némedi Endre dr.*, *Szabó Lajos*, *Takáts István* és *Tóth Imre* részvételével került sor. Az akkori Csongrád megyei Sportigazgatás azonban csak az év végén nevezte ki a Szövetség elnökségét. Elnök: *Tóth Imre*, elnökhelyettes: *Szotyori Nagy László*, titkár: *dr. Szabó Emilné*, elnökségi tagok: *Király Dezső*, *Kiss Jenő*, *Németh Zoltán*, *dr. Simándi István*, *Harsányi Ernő* (Bács-Kiskun megye) és *dr. Némedi Endre* (Békés megye). A merev szervezési rendszer nem tette lehetővé a régiós szintű elnevezést, így Csongrád megyei Természetbarát Szövetség elnevezéssel jött létre a szervezet.

Már az első évben, 1958. augusztus 2-án megrendezték első országos versenyüket Maroslele körzetében, mégpedig éjszakai versenyként, mintegy 100 induló részvételével. Ez volt az első Szeged kupa, amelynek ellenőre *Thuróczy Lajos*, az első magyar egyéni bajnok volt. Ezzel elindult egy új sportág térhódítása a Dél-Alföldön. Egyre több szakosztály alakult, 1960-ban már 47 szakosztályt tartottak nyilván, elsősorban iskolákban alakultak az új szervezetek és szinte mindenütt volt érdeklődés a tájékozódási versenyzés iránt is. Szaporodtak a versenyek és mind több versenybíróval rendelkezett a térség. Térképhiány miatt versenyeket gyakran rendeztek távolabbi terepeken, a Mecsekben, Pilisben, Budai-hegyekben, a Vértesben. A 60-as évek végére a szervezett tagok számát tekintve (5303 fő) Csongrád megye első helyen állt a megyék között.

1970. január 1. hatállyal a megyében is megtörtént a Természetbarát Szövetségből való kiválás és magalakult a Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség. Az ünnepi ülésen *dr. Felföldi Károly* ismertette az azóta történt eseményeket és tendenciákat. Kiemelte az 50 éve elnök *dr. Tóth Imre* szerepét, akinek áldozatvállalása nélkül nehezen tudott volna előrejutni a szövetség. Elmondta, hogy a 80-as évek végéig folytatódott a mennyiségi növekedés (28 szakosztály), majd azután fokozatos csökkenés állt be (ma 5 szakosztály – 170 versenyző). Ugyanakkor egy minőségi fejlődés következett be. Ez megmutatkozik a nemzetközi eredményességben, az országos bajnokságokon elért

eredményekben, a minősítések összetételében. Míg korábban főleg *Rostás Irén* hazai és nemzetközi eredményei emelkedtek ki (nyolcszoros magyar bajnok, VB váltó bronzérem), addig a 90-es évektől *Oláh Katalin* világbajnoki címe, *Sinkó János* ifi EB győzelme, *Hecz Katalin* junior VB-n szerzett bronzérme, valamint *Szerencsi Ildikó*, *Szerencsi Dóra*, *László Dóra*, *Buknicz Tímea*, *Csiszár Adrienn*, *Tóth Réka*, *Novai György*, *Farkas Dávid* nemzetközi eredményessége jellemzi a színvonal emelkedését. A Szegedi Vasutas SE versenyzői pedig a különböző korosztályokban szerzett számtalan bajnoki győzelemmel és helyezéssel tűntek ki a 90-es évek elejétől.

A 80-as évektől a térség területén található kiváló homokbuckás területekről sorra készültek el a jobbnál jobb térképek, ami lehetőséget adott színvonalas versenyek megrendezésére. Számtalan országos bajnokság, Nemzetek Versenye, Hungária kupa került megrendezésre az utóbbi évtizedekben. Közel 100 térkép került kiadásra, egyes terepekről többször is felújítva.

A jeles évforduló alkalmából *dr. Felföldi Károly*, *dr. Sindely Pál* és *dr. Tóth Imre* szerkesztésében elkészült a „*Fejezetek a dél-alföldi tájékozdási sport első 50 évről*” című kiadvány, amely az elmúlt 50 év eseményeit foglalja össze. A könyvből megismerhetjük a szövetség rövid történetét, érdekes, személyes visszaemlékezéseket olvashatunk egykori eseményekről, a sportághoz fűződő kapcsolatokról. A sok-sok táblázatból megtudhatjuk hány térkép készült a térségben az elmúlt 50 évben, kik nyertek a különböző szintű bajnokságokon Csongrád megyében, milyen minősítéseket értek el a megye versenyzői, stb. Az igényes, több mint 160 oldalas kiadványt egykori és közelmúltban készült fényképek zárják.

Az ünnepi ülés alkalmából megjelent kiadvány egy-egy tiszteletpéldányát adta át *dr. Tóth Imre* elnök, az elmúlt évtizedek kiemelkedő munkát végző tagjainak, valamint a meghívott vendégeknek. Ezt követve emléklapet adott át azoknak a sporttársaknak, akik elnökségi tagjai voltak az elmúlt évtizedekben a Szövetségnek.

Az ünnepi ülést köszöntötte *Thuróczy Lajos* és *Monspart Sarolta* is, aki egy díszes tájolót adott át *Tóth Imrének*. Ezt követően *Mendei Árpád* sporttárs egy 60-as évekbeli verseny élményeit elevenítette fel. A hódmezővásárhelyi *Nagyillés Mihály* az elmúlt ötven esztendő emlékeiből villantott fel egy-egy eseményt. A szentesi *Frányó Ferenc* elrészényülve köszöntötte az ünnepi ülés résztvevőit. *Dr. Sindely Pál* – az emlékkönyv szerkesztője – felajánlotta segítségét a második kötet elkészítéséhez, ugyanis az ősz folyamán szintén ötven éves lesz Hódmezővásárhely tájékozdási futó sportja.

Schell Antal

Megjelent: *TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XXVI. évfolyam, 2008/I. sz.*

HEGYEK-VÖLGYEK KÖZÖTT ZAKATOLT A SZVSE

33. Hungária Kupa Tata, 2008. július 2-6.

Immár második alkalommal került megrendezésre Tatán a nemzetközi Hungária Kupa tájékozdási futó verseny. Első ízben, még 1971-ben Tata versenyközponttal rendezték meg az EBHOL-t, azaz a 2 napos Eötvös Loránd emlékversenyt, a 3 napos Budapest Kupát, majd egy pihenőnapot követően a 2 napos Hungária Kupát. A 7 verseny öt, jellegében különböző terepen zajlott, akkor a Vértesben. A résztvevő országok száma ekkor 9 volt, s a 405 versenyző 12 kategóriában küzdött a helyezésekért. A női elitben *Monspart Sarolta*, illetve a férfi elitben *Bozán György* lett a győztes.

Mai szemmel már furcsának tűnik, hogy akkor a tatai versenyközpontból még katonai tehergépkocsikkal szállították a versenyzőket a 15 - 40 km távolságokban lévő célokba. Pedig ez akkor eléggé korszerűnek tűnt, mivel azt megelőzően még többnyire csak ott versenyezhattünk, ahová a zakatolós vonatokkal majd gyalogosan közelíthettük meg a versenyterepet. Ma már szinte elfelejtettük a vonatot, s helyette a versenyeken az egyik legnagyobb feladat a személygépkocsik parkoltatása.

Ebben az évben, huszonekét ország százharminc klubjának több mint ezerháromszáz sportolója nevezett a Tatán és környékén (Tarján, Dunaszentmiklós) zajló ötnapos tájékozdási futó Hungária Kupára. A tatai Öreg-tó partján berendezett versenyközpont méltó helyet adott egyrészt a jelentkezéseknek, a kiegészítő egyéb programoknak is. Az év legnagyobb hazai tájékozdási futó eseményére nemcsak a környező országokból, hanem a sportág bölesőjéből, a skandináv államokból, sőt Kanadából és Új-Zélandról is érkeztek résztvevők.

Az ötnapos Hungária Kupa első napja az elit versenyzők számára egyben világranglista-futam is volt. Tarján térségében, a Gerecse markáns domborzatú terepén a nőknek 8 kilométeres pályán 19 ellenőrzőpontot kellett érinteniük. A győztes a kassai *Martina Rákayová* 62:40 perc alatt teljesítette a távot, a második *Szerencsi Ildikó* (Szegedi Vasutas SE, 65:15), a bronzérmes pedig a finn *Annika Björk* (73:44) lett. A férfiak pályája 13.6 km volt, 27 ellenőrzőponttal. *Kovács Ádám* 90:48 perces eredményt ért el, a második *Gösswein Csaba* (Postás SE, 98:23), a harmadik *Vonyó Péter* (Pécsi Vasutas SK, 99:35) lett.

A második napi küzdelmek ugyancsak itt zajlottak. Egy-egy azonos pályájú kategóriában olykor „fésűsen sorsolták be a versenyzőket”, így együttfutás is előfordult. Sőt egy-egy pályaszakasz „ellenkezőirányban ugyan”, de hasonlóan az első napihoz. Egy kis odafigyeléssel talán ez is elkerülhető lehetett volna! Hangulatos volt a tarjáni célna, a „vásári forगतag az OL-bazárokkal”, finomsültek illata terjengett a levegőben, s közben a cél területén az S-Iker Sramli Zenekar játszott (ikrek is vannak az együttesben), sok német és hazai nemzetiségi fesztiválon voltak már dobogósok.

A harmadik napi rövidtávú parkversenyt Tatán, a Cseke-tó és az Angolpark természetvédelmi környezetében, a kívülállók számára is látványos területen rendezték meg. Ezen a versenynapon a tatai iskolásoknak és a városban élőknek nem kellett nevezési díjat fizetniük. Olyan népszerű lett számukra a lehetőség, hogy a rajtban „térképhiány lépett fel”. Egyébként több mint 120-an versenyeztek a nyílt kezdő kategóriában a versenyzők, de a nyílt technikások is 78-an voltak. A férfiaknál

a legnépszerűbb kategória az F21BR (91 fő), a nőknél az N21BR kategória (38 fő) bizonyult.

A Hungária Kupa verseny negyedik napja egyben *Simon Lajos* emlékverseny is volt, a szokásos kísérő rendezvényekkel. Az utolsó nap is izgalmas versenyeket hozott, a Dunaszentmiklós környéki terepeken. A felnőtt nők elit kategóriájában magabiztosan, több mint 16 perces előnnyel győzött összetettben a szlovák *Martina Rákayová*, megelőzve *Alena Neradová*t (Csehország) és *Wengrin Ágnes*t (Típo). A férfi elit mezőnyében az egri *Kovács Ádám* öt nap alatt nem egészen öt perc előnyt gyűjtött össze a második *Zsebeházy Istvánnal*. (Hegyvidék SE-MOM) szemben; a harmadik helyen *Vonyó Péter* (Pécsi Vasutas SK) végzett.

Különösen az ötödik napon, a nézők szempontjából (a versenyzőknek már kevésbé, hiszen a célba felfelé kellett küzdeni az utolsó méterekért!) különös csemegének bizonyult a „panorámás domboldali lelátó”. Az ünnepélyes eredményhirdetésre is itt került sor. Ezt megelőzően, a német (sváb) hagyományörző (fúvós), valamint tánc- és szórakoztató zenekar szereplését hallhattuk, akik a Dunaszentmiklói Német Nemzetiségi Ifjúsági Táncsoport színvonalas fellépését kísérték a cél előtti területen.

A részben új területekről a terepi térképhelyesbítéseket és a rajzolásokat *Dénes Zoltán*, *Hegedűs Péter*, *Spiegl Máté*, *Sziebert Péter*, *Takács István*, *Domonyik Gábor*, *Tóth Gábor* végezték el. A pályakitűzők *Gyulai Zoltán* (1. nap), *Hajagos Henrik* (2. nap), *Takács István* (3. nap), *Sziebert Péter* (4. nap) és *Tóth Gábor* (5. nap) voltak, akik igyekeztek eredményesen dolgozni. Tevékenységüket *Kiss Zoltán*, *Erdélyi Tibor* (WRE), *Faggyas László*, *Gyulai Zoltán*, *Spiegl János* és *Sziebert Péter* ellenőrzőbírók segítették.

Számos rendezvény színesítette a programokat. A sprint utáni délutánon pl. a versenyközpontban a tatai Aréna Sport Centrum modern táncokat és hastáncot is előadtak. Szinte mindennap volt egyéb rendezvény is a szokásos napi eredményhirdetésen kívül. Újra láthattuk szerepelni a 2002-es Hungária Kupán is fellépő Puszta mérgesi Happy Jumpers kötélugrókat. Ezt az újszerű látványos sportágat 14 évvel ezelőtt kezdték el gyakorolni a pusztamérgesi tájékozódási futók, kiegészítő sportként.

Az idei Hungária Kupa hagyományos versenyén, 47 kategóriában, az 1333 fő nevezőből, végül is 1273-an indultak! Emellett, a kísérő rendezvények ugyancsak népszerűek voltak. Ilyen volt Trail-O verseny, amely a 2008-as szezon kiemelt hazai rendezvénye volt, s egyben az utolsó felkészülési lehetőséget is jelentette az idei csehországi világbajnokságra. Megrendezésre került a kincskereső GPS verseny. A Mobil-O versenyen 42 fő küzdött az összetett eredményekért. A Mikrosprint versenyen a selejtezőn indult 186 főből végül is 67 fő került a döntőbe. A Tájkerékpár versenyeken 59 főnek volt összetett eredménye.

Ráczné Erikától, a Hungária Kupa gyermekverseny rendezőjétől összegzésként azt is megtudtuk, hogy naponta tíz kategóriában 180 gyerek sétálta vagy futotta végig a pályákat, ahol egyébként lefényképezték a versenyzőket. Délután kinyomtatták a fényképeket, és másnap megkapták a gyerekek. Nagyon örültek neki! A 4.-5. napi célban nehezen tudták kialakítani a pályákat, ugyanis ott embermagasságú bozót volt, s ebben csak bozótvágóval tudtak csak utat vágni benne. De sikerült: az apróságoknak nagyon tetszett az „igazi erdő”.

Az öt nap után összetett eredményt is hirdettek a gyerekeknek. Az első három helyezett olyan oklevelet kapott, amelyen a saját fényképe szerepelt, valamint tárgyjutalmat a szponzorok jóvoltából. Természetesen mindenki díjazásra került, aki mind az öt napot teljesítette! Végezetül *Ráczné Erika* elmondta, hogy sok munkával, fáradtsággal járt a gyermekverseny színvonalas lebonyolítása, de megérte – öröm volt látni a kipirult, mosolygó arcukat, csillogó szemüket a gyerekeknek!

A versenysorozat befejeztével *Szokol Lajost*, aki a versenybizottság és a rendező klub, a Szegedi Vasutas SE elnöke is, arról faggattam, hogy „*tipikus alföldiek*” révén, miért éppen ide és erre az időpontra esett a választás?

– A tatai helyszínre azért esett a választás, mert a hegyek között is ki akartuk próbálni magunkat és *Vas Zoli*, *Riesing Józsi* révén kicsit otthon vagyunk itt is. Úgy láttuk, hogy a nyári melegben nem szívesen jönnek a magyarok az alföldre. Azt gondoltam itt könnyű lesz jó terepeket találni, de sajnos kiderült, hogy mindenütt rengeteg az irtás és az új kerítés és a terepengedélyek megszerzése is nehezen ment. A szokásos augusztusi időpontra a verseny előtt egy évvel minden engedélyünk meg volt, de a versenykiírás kiadása előtt az egyik erdőtulajdonos visszavonta az engedélyét és csak az ismert időpontra módosítva sikerült megegyeznünk. Így került a verseny a Szenior VB időpontjára. Sajnos az idén a terepeken április közepétől szinte minden nap volt csapadék így a csalán és más lágyszárúak olyan vegetációja fejlődött ki, amire előzetesen nem számítottunk és biztos, hogy a verseny színvonalára és hangulatára is negatív hatással volt.

– *A külső szemlélőnek úgy tűnt, hogy mindenütt bőségesen volt elég rendező. Mégis mennyien dolgoztak, illetve kik azok, akik szinte a „hátukon vitték a versenyt”?*

– A honlap készítése, a nevezések, szállások fogadása és rendszerezése, a több száz versenyzővel való levelezés mind *Nagy Gergőre* hárult. Több hónapos nagyon kemény előkészítő munka volt és szinte egyedül birkózott vele. *Gera Tiborra* az előkészítés és célfelelősi teendők jutottak. *Sinkó Jani* jelentkeztetés és SI működtetés feladatait látta el. *Felföldi Karesi* a rajtoltatás gondját szinte teljesen levette a vállamról. *Buknits Ivett* szállásfelelősként tevékenykedett.

Külön ki kell emelni: Tatáról *Körmendi Miklós* alelnök rengeteget dolgozott az önkormányzati kapcsolatok a helyi sajtó, a műsorok és technikai feltételek, számtalan engedély megszerzésében. *Vass Zoli* irányította végig a felvezetést. *Balogh Piroska* munkája a versennyel kapcsolatos terepengedélyek és teljes adminisztráció volt. *Kálazy Sándor*, a kemping vezetője (valamikor nagyon jó tájfunó volt) nagyon sokat tett, hogy a versenyzők otthon érezzék magukat. Ilyen pl. a sørsátor állítás, DISCO helyszín, tiszteletdíjak. A tataiak közül sokat segített a „megalóduszos” *Takács István*, *Gyulai Zoli* és a TTT-s *Mészáros Karcsi*.

Összességében kb. 80 rendező dolgozott a verseny alatt, naponta átlag 60-70 fő. Eddig ez volt a legjobb gárda. Engem is meglepett, hogy még az ötödik napon sem volt lazítás, mindenki tette a dolgát és még az sem okozott gondot, hogy a dunaszentmiklósi napokon minden este mindent le kellett bontani a célban, a menetrendszerű szélvihar miatt.

Úgy tudom, hogy a rendezésben egy különleges „különítmény” is segédkezett. Hallhatnánk róluk is egy keveset?

– A versenyen a felvezetők, a rajtfelszerelés és a frissítópont szállításában (építés bontás) nagy segítséget jelentett a Gerecse QAD Túra Egyesület, akik naponta 4-6 qad motorral segítették a munkánkat. Nagyon tetszett nekik a qadok térképes navigálása az erdőben és szívesen vennének részt qados tájékoztatói versenyen, ha valaki szervezne ilyet. A vadászok már lehet, hogy nem lennének boldogok.

Mennyire sikerült az előzetes célokat, elvárásokat megvalósítani?

– Az előző Hungária Kupa versenyeinhez hasonlóan itt is az volt a célunk, hogy az egész mezőny lehetőleg a versenyközpont közelében lakjon egy helyen, így az esti közös programok mindig jó hangulatot teremtenek. Ez sok ötnapon nem valósul meg, pedig szerintem nagyban hozzájárul a verseny jó hangulatához. (Az már más kérdés, hogy Budapest közelsége miatt sokan választották az ingázást). A célhelyek kiválasztásánál szintén nagyon fontos, hogy a parkolók közvetlenül a cél mellett legyenek. Úgy gondolom, mindkét célhely és a versenyközpont is jó választás volt, bár az első nap majdnem szűknek bizonyult a parkoló, amit másnapra korrigáltunk.

– Összességében úgy érzem, hogy egy jól előkészített, közepes adottságú terepen, egy gördülékeny versenyt rendeztünk és remélem, hogy a csalánon kívül jelentős kellemetlenséget nem okoztunk a versenyzőknek; tette hozzá *Szokol Lajos* versenyszervező.

Nos, ami a csalánt illeti, valószínűleg jövőre ebből kevesebb lesz, ugyanis 34. Hungária Kupa 2009. augusztus 17-23-ig (hétfő-vasárnap), a 26. Tájékoztató Futó Világbajnoksággal azonos időpontban, a Bükk-hegységben lesz, valószínűleg a szép tiszta szálerdőben.

Ezúttal hatnaposnak ígérkezik e nemzetközi viadal. A verseny központja Miskolcon a VB-faluban lesz (Miskolci Egyetem Campusa). Remélve, hogy idei jól megrendezett Hungária Kupához hasonlóan jövőre is hasonló élményekkel leszünk gazdagabbak és ismét szép számmal jönnek el a versenyzők.

Dr. Sindely Pál

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének Lapja, XXVI. évfolyam, 2008/7. sz.

ARCOK TÁVOLRÓL ÉS KÖZELRŐL

SZENVEDÉLYE A TENNI AKARÁS

Tóth Imre nem tévedne el Magyarországon

A Csongrád megyei Tájékozódási Futó Szövetség elnöke, *dr. Tóth Imre* igazi eredeti „fazon”. A sportágért és a városért végzett áldozatos munkáját a „*Szeged Sportjáért*” kitüntetéssel ismerte el a város. A 69 éves sportvezető manapság is „tele kofferrel”, vagyis rengeteg megvalósításra váró tervvel éli az életét.

Tóth Imre 1935. június 4-én született Cegléden, de sportága a tájékozódási futás (aki tájfutást mer mondani, írni azt kettéharapja) természetesen nála is idősebb. A Magyar Turista Egyesület szegedi osztálya 1912-ben alakult, ő 1952-ben szülővárosában indult első versenyén, s 1953-ban került a Tisza-parti megyeszékhelyre az egyetemre és a Szegedi Lokomotívhoz, ahol az alapítókkal, *dr. Szűcs Sándorral* és *dr. Simándi Istvánnal* is együtt sportolt.

— Az akkori tájékozódási versenyeken, Magyarországon a gyorsaságot, a sietséget, a skandinávokkal ellentétben, büntették – emlékezett vissza a hőskorra *dr. Tóth Imre*.

A Dél-alföldi Természetbarát Szövetség 1958. február 2-án alakult meg. Tóth Imrét választották meg elnöknek. Nagy szívfájdalma, hogy az alapítók (az SZVSE pályán határozták el a szervezet létrehozását) közül már csak ketten vannak életben. (*) Két év múlva már 63 szakosztály, mintegy hatezer tag tartozott hozzájuk, sok volt köztük a diák, az iskolák egymással versengtek. Első fizetéséből – még mindig 1958-at írunk – megalapította a Szeged Kupát, melyet azóta is minden évben megrendeznek. Amikor a történetben itt járt, megkérdeztem, mikor fejezte be az aktív versenyzést – rossz ötlet volt...

— Abbahagyni? Még mai is rajthoz állok a viadalokon, az F65-ös kategóriában indulok *Csamangó Ferenc* sporttársammal együtt. Ezt nem lehet és nem is szabad abbahagyni. Az eltelt majd öt évtizedben Magyarország minden szegletébe eljutottam. Ha valaha ledobnának ejtőernyővel – ezt azért még átgondolom... –, vagy bekötött szemmel elvinnének valahova, nem tévednék el, elég lenne egy tájoló és tudnám, hol vagyok. Az erdő a mi sportpályánk.

Itt kell megemlíteni, hogy esetében a hobbi és hivatás összefonott: A Szegedi Tudományegyetem Természeti Földrajzi Tanszékén 39 éven át oktatott. Ma is szenvedélyes tenni akarás jellemzi, már a Magyar Testnevelési Sportszövetség első kongresszusán felszólalt és ostromozta a maradi, öreg, bakancsos túrázókat, változtatásokat sürgetett, követelt sportágában. Ezután nyolc évig dolgozott az országos szövetség elnökségében.

— Én voltam a nagypofájú, az összeférhetetlen, állandóan támadtak, ezért 1970-től nem vállaltam szerepet, csak idén vettem részt megint elnökségi ülésen. Szerencsére Csongrád megyében is akadt bőven tennivaló: szinte minden nagyobb településen jelen volt a tájékozódási futás, megalakítottuk a DAR-t, a Dél-alföldi

Regionális Tájékoztató SE-t, de az úttörő olimpiára is mi, déliek vittük be a sportágat 1970-ben. A legújabb, már tízéves Iskola Tájékoztató Futásért Alapítvány. Évi 100 ezer forinttal, illetve az ebből vásárolt felszerelésekkel támogatjuk a tanintézményeket.

Hogy ki a kedvencem? A vásárhelyi *Rostás Irén*, aki vb-bronzot szerzett és a mai napig dolgozik a megyei szövetségben. És újabb ötleteim, átszervezési javaslataim vannak, amit első körben nem fogadtak ugyan el, de úgy néz ki, hogy jövőre rábólint az elnökség. Mostanában egy kicsit betegeskedem, az orvosom intett is: ha betartom a diétát, megfogadom a tanácsait, akkor akár 30 évig is élhetek. Mondtam, hogy ez nem megy, mert már csak huszonkilencet szeretnék...

Imre Péter

Megjelent: Vasárnapi Délmagyarország, 2004. június 27.

* 2008-ban felkutatva a másik alapítót Csongor (Czucz) György személyében (A Szerk.)

TÁJFUTÓK A KURCA PARTJÁN

Beszélgetés Frányó Ferencsel a Szentesi VSC edzőjével

Befejeződött a tájékoztató futó szezon is. A megyénkben működő szakosztályok közül a Szentesi VSC a legeredményesebb évet zárta. A vasutasok szinte észrevétlenül küzdötték fel magukat azon klubok közé, amelyek különösen az utánpótlás-nevelésben értek el eredményeket.

— Bár az ifjúsági csapatunk az országos első osztályú bajnokságon a tavalyi hatodik helyezéssel szemben most csak hetedik lett, de a serdülő együttes az idén bravúrral ötödik helyezett lett az országos fináléban. Így a bajnoki pontokat tekintve sikerült javítanunk elmúlt évi eredményünkön –mondotta *Frányó Ferenc*, a szentesi gárda lelkes, és nagy pedagógiai érzékkel megáldott edzője.

— A következetesebb munka eredménye, hogy a szakosztályon belül az idén harmincan szereztek minősítést. A sok jó közül kiemelkedik elsősorban a két aranyjelvényes, *Sebők Zsuzsanna* és *Török Margit*, valamint az ifjúsági csapat, *Török Margit*, *Bodzás Magdolna*, *Bónus Ilona*. A megyei úttörő-olimpián győztes Szentesi VSC csapatának tagjai *Böszörményi Katalin* és *Őze Erzsébet* is kitűnő eredményt ért el. *Sebők Zsuzsa* a serdülőgárda erőssége, az országos középiskolás bajnokságon a közgazdasági szakközépiskola színeiben negyedik lett. De az igen erős mezőnyt felvonulató rangsoroló versenyeken mindig négy-tizedik helyen végzett.

Az edzővel folytatott beszélgetésen természetesen szóba kerültek az objektív és szubjektív problémák.

— Amikor 1970-ben, Szentesre kerültem, a helyi közgazdasági szakközépiskolában *Hojcsi Pál* igazgató kezdeményezésére már egy életképes tájékoztató futó szakosztály működött. Ugyanakkor igényként merült fel, hogy az iskolából kiöregedett versenyzőkkel is kellene foglalkozni. Adva volt tehát a helyzet, hogy rövid idő alatt eredményes egyesületi szakosztályt alakíthatunk, Szentesen. Csak az volt a kérdés, hogy melyik sportkör fogad be bennünket. A VSC nyújtott legelőször kezdet. Kezdetben a támogatás kevesebb volt, de ahogy bizonyította lelkes kis csapatunk a sportág életképességét, úgy nőtt az anyagi és erkölcsi támogatása a

sportklub vezetőségének. Volt egy gárda, amelyik vidékbajnokságot nyerve – *Tisza, Forgó, Szarvas* összeállítású együttes – az országosan is szépen megálta a helyét.

A Szentesi VSC tájékoztatói futóinak eredménylistáját nézve csak az elismerés hangján szólhatunk. De, ha még figyelembe vesszük azokat a körülményeket, amelyek közepette készülnek, akkor még nagyobb lesz az elismerésünk. Ugyanis a felkészülést nagyon nehezíti, hogy a város környékén igazi, úgynevezett tájékoztatói futó terep nincs. A Kurca-parti versenyzők a Liget környékén, és a Tisza Csongrád felőli részén levő erdőben gyakorolnak. Ez, mint *Frányó Ferenc* edző is elmondotta, csak az alapok megszerzéséhez elegendő. De ezt a nehézséget rengeteg ötletességgel, s áldozattal – úgy a klubvezetés, mint a szakmai vezetés – igyekszik mérsékelni. Ezért a szakosztály tagjai nyáron edzőtábor tartanak, vagy edzőképpen eljárnak a közelben lévő, s tájékoztatói futásra alkalmas erdőkbe.

A versenyzők közül nagyon sokan a környező falvakból járnak be, s egy-egy verseny alkalmával a korai kelés miatt *Frányó Ferenc* edző még korábban Trabantjába ül, és összeszedi versenyzőit, vagy jó előre beosztják, hogy ki kinél alszik, hogy el tudjanak időben utazni.

A Kurca-parti városban igénnyé vált ennek a sportágnak a művelése. A negyvenes létszámú szakosztály úttörőversenyzőinek többségét a Damjanich általános iskola adja. Ebben a koresoportban még van néhány Deák Ferenc téri és Köztársaság téri gyerek. A három iskola közötti versenyzők minőségben és minőségben is eltérnek egymástól. Az úttörő-olimpián győztes kettős például a Damjanich iskola tanulója. De ugyancsak a nevezett iskolába jár az igen szorgalmas *Miskolczi Angéla*, akinek tehetsége biztató a jövőre nézve. A már említett közgazdasági szakközépiskolával pedig gyümölcsöző az együttműködés, mivel rájött az iskola, hogy együtt munkálkodva a tájékoztatói futás szentesi sikeréért, sokkal könnyebb és eredményesebb. *Frányó Ferenc* szakértelme pedig önmagáért beszél. A MEAFC egykori országos bajnokságon negyedik helyezett csapatának tagja a versenypályán tanulta meg ennek a sportágnak a csínját-bínját. Így biztosítva van a jövő sikere is, hát még akkor, ha megvalósul *Frányó* edző azon elképzelése, hogy *Török Margit* nemcsak mint versenyző, hanem mint edző is a klubot erősíti.

Végül befejezőként, s minden dicsérő szó helyett álljon itt egy NDK-ba szóló meghívásról szóló hír: a jövő év júniusában öt ország vasutas tájékoztatói futóinak rendezett versenyre várják a Szentesi VSC legjobbjait.

Süli József

Megjelent: *Csongrád megyei Hírlap*, 1981. december 1.

GYŐZNI AZ O-RINGENEN

Ami a teniszetzőknek Wimbledon, vagy éppen a zarándokoknak Mekka, az a tájékoztatói futóknak: az O-Ringen. Ez a svédországi tömegverseny hihetetlenül népszerű, magyar – főként alföldi – ember számára szinte elképzelhetetlen, hogy 25 ezer sportoló, a világ minden tájáról, képes összeseregleni „csupán” egy tájfutóverseny kedvéért. Ez történt pedig az idén is, s ebben az elit nemzetközi mezőnyben csaknem két tucat szegedi versenyző is szerepelt.

Szokol Lajos először is egy vaskos könyvet tesz az asztalra, ami az O-Ringen múltjának bemutatásán, a verseny beharangozásán kívül tartalmazza a — csekélység — 25 ezer induló névsorát, adatait! Közte az SzVSE 19 tájfutójáét is.

— *Hogyan kerültek, ráadásul ilyen szép létszámmal erre a nagy versenyre?* — kérdeztem *Szokol Lajost*, aki edző, versenyző, csapatvezető is egyben.

— Bevezetésül annyit: minden tájfutónak, akit már egy kicsit is „megfertőzött” ez a sportág, vágya, hogy egyszer eljuthasson az O-Ringenre. Én eredetileg úgy terveztem, hogy egy vagy két autóval megyünk ki néhányan, de aztán annyian jelentkeztek a szakosztályból, hogy buszra volt szükségünk.

— *Ezek szerint sok a „fertőzött”...*

— A tájfutást itt csak szeretetből, a sportág szépségéért lehet csinálni, hát nem csoda, hogy aki itt ragad, annak sokat jelent, s komoly anyagi áldozatot is vállal. Mint például most, hisz e svéd út is teljesen önköltséges alapon, turista útlevéllal valósult meg. Nagy segítség, hogy egyesületünk ideadta a buszát, aminek csak az üzemanyagát fizettük, tehát nem a bérléskor szokásos, jóval magasabb tarifát.

— *Milyen volt a verseny?*

— Falunban, a pár évvel ezelőtti sívilágbajnokság színhelyén rendezték. A „körítés” is nagy volt: tüzijáték, légitánc vezette be. Csodálatos, s persze nagyon nehéz terepen futottunk: sziklás, majd félig őserdei jellegű területen, ahol turistautak egyáltalán nem voltak. A rendezés egészen nagyvonalú volt: 100 busz szállította a versenyzőket, a percnkénti indítás folytán reggel fél nyolctól délben fél egyig özönlöttek ki a terepre a versenyzők. Arra is volt gondjuk, hogy az egy nemzeten vagy egyesületen belüliek egy órán belül startoljanak, gondolván arra, hogy nyilván fennmaradó szabadidejüket is együtt akarják eltölteni. A célbaérés után tizenöt percen belül a számítógép kiírta az eredményeket, az utolsó emberünk beérése után pedig teljes számítógépes listát kaptunk a szegedi csapat minden tagjának részletes eredményeivel, napi és összetett helyezéssel. Általában: a verseny komputerizáltsága lenyűgözően hatott, pedig rengeteg kategória volt, külön még a 80 éveseknek is, akik hetvenen indultak.

— *Hogyan szerepeltek a szegediek?*

— A legjobb helyezéssel *Gera Tibor* büszkélkedhet, a harmadosztálynak számító felnőtt C kategóriában tizedik lett az ötnapos verseny végén, s közben volt egy második és egy harmadik helyezése a napi versenyekben. Ugyanitt én huszonötödik lettem, úgy, hogy az első nap teljesen „elszálltam”, ahogy ezt nálunk mondják: a 185. helyen érkeztem célba. Persze, utána volt bennem egy kis „csakazért is”, így másnap megnyertem a versenyt.

(Eszembe jut az autóversenyzőkről szóló régi amerikai film fogalommal vált címe: „*Győzni Indiánapolisban*”. A tájfutóknál hasonló hangsúllyal mondják: „*Győzni az O-Ringenen...*”. Ha ebben az esetben csak egy szakaszgyőzelem is az, a nézőtíren azért tízezer ember tapsol.)

— *Mi lehet a titka a tájfutás e hallatlan népszerűségének az északi országokban?*

— Általában az életformájuk is sokkal egészségesebb, mint a mieink. Állandó kapcsolatuk van a természettel, rengeteg az erdő, s ezt az adottságot jól kihasználják. De kerékpárost sem láttam sehol annyit, mint ott.

— Egy alföldön, pontosabban Szegeden működő tájfutó szakosztály hogy tud e konkurenciával versenyezni?

— Egyelőre arról álmodozunk, hogy eddigi 3-6. helyezéseink után itthon nyerhessünk országos bajnokságot.

— *Elégé csendben dolgoznak az SZVSE tájfutói. Milyen körülmények között?*

— Évi 60 ezer forinttal gazdálkodhatunk, ami a nevezési díjakra, s a szerelés egy részére elég. Az utazás szerencsére nekünk ingyen van, így viszonylag jó helyzetben vagyunk. Az egyesülettel szemben nincsenek nagy igényeink, s azokat teljesítik. Összesen 90-100 tagunk van, ebből 60, aki rendszeresen versenyez, s 25, aki úgy, hogy komoly eredményekre törekszik. Aki rendszeresen csinálja, annak a kis költségvetés miatt anyagi áldozatot is kell vállalnia, de ez nálunk természetes. A fiataloknak is azt mondom: ma már az nem érdem, hogy valaki sportol, s ne áldozatnak érezzék, mert akkor csalódnai fognak.

— *Hol versenyeznek legközelebb?*

— A legnagyobb hazai versenyen, a Hungária kupán indulunk, amit a Csongrád megyei szövetség Kiskunhalas térségében rendez.

(1985)

Balogh Tamás

Megjelent: Délmagyarország, 1985. augusztus 15.

ISMÉT AZ SZVSE NYERTE A BAJNOKI PONTVERSENYT

Interjú Gera Tibor vezetőedzővel

Az elmúlt néhány év kiegyensúlyozott teljesítménye számomra azt sugallja, hogy a Szegedi Vasutas Sport Egyesület mindig is éllovasa volt a magyar tájfutó társadalomnak.

— Korántsem volt ez mindig így – mondja Gera Tibor – hiszen még 1991-ben is csak a 7. helyen végeztünk és két magyar bajnokságot tudunk nyerni szemben az idei 15 magyar bajnoki címmel.

Röviden a múltól megtudhatnánk valamit?

— Maga az SZVSE, mint egyesület 1919-ben alakult meg. Az ötvenes évek elejétől működik szakosztály, melynek edzője 1976-ig Mándoki József volt, majd Szokol Lajos 1990-ig irányította a versenyzők felkészülését, azóta pedig én vagyok az SZVSE edzője. 1983-ban kerültünk fel először a bajnoki pontverseny táblázatára, mindösszesen 2 ponttal, a 24. helyen voltunk. Első válogatott versenyzőnk 1986-ban Balogh Piroska volt, majd ő nyerte az egyesület első bajnoki címét 1987-ben. 1994 óta vagyunk stabilan az élmézőnyben és 1997, 1998 után 1999-ben nagy fölényrel nyertünk.

Az eredményesség – gondolom – nem a véletlen műve. Mi van a háttérben, esetleg mit csináltak másképp, mint a többiek?

— Hosszú évek tudatos és tervszerűen felépített munkájáról van szó. A motor Szokol Lajos szakosztályvezető és az általa irányított 7 tagú vezetőség, akik a szakosztály munkáját irányítják, a szakmai munka anyagi hátterét biztosítják,

felkutatják. Az SZVSE nagy egyesület, közel 100 versenyzővel – köztük 12 (!) válogatottal –, milliós nagyságrendű költségvetéssel. Rengeteget segít a MÁV a versenyekre való utazásnál, a városi önkormányzat, a szép számú szponzor, a helyi sajtó és média.

Amit másképp teszünk, hogy talán jobban koncentrálnak a nagy versenyekre, mint mások. Inkább kihagyunk néhány ranglistaversenyt, ha egy fontos bajnokság vagy a felkészülés úgy kívánja meg. A legfontosabbak a korosztályos világversenyek, elsősorban a felnőtt és junior világbajnokság az ifjúsági és serdülő Európa-bajnokság és a magyar bajnokságok.

Nézzük az 1999-es évet az SZVSE szempontjából.

— A magyar bajnokságokon várakozáson felül szerepeltünk, a váltó- és csapatverseny nagy erőssége a szakosztálynak. Külön harc folyik a versenyzők között, hogy ki kerüljön a csapatba, hiszen az szinte biztosan érmet jelent, gyakran a legfényesebbet. Persze kudarcok is előfordulnak, pl. nem nyertünk bajnokságot az egyéni nappali OB-n Nyíregyháza közelében, vagy bajnok esélyes női váltónk a második lett az egyesületi váltó OB-n. Nélkülöztünk kellett Oláh Katit sajnálatos sérülése miatt, amit a skóciai VB-n szenvedett el. A világversenyeken válogatottjaink várakozáson felül szerepeltek: *Sinkó János* ifjúsági Európa-bajnokságot nyert, *Hecz Katalin* harmadik a junior VB-n, *Buknicz Tímea* és *László Dóra* tagjai voltak az ifjúsági EB-n ezüstérmes női váltónak. Rajthoz álltunk még rangos külföldi versenyeken: *Hecz Kati* nyert a svájci 6 napon is, ugyanitt *Csányi Adrienn* N16-ban 3. vagy *Buknicz Timi* nyerte a Wawel Kupát N18-ban, hogy csak néhányat említsék az eredmények közül.

Hogyan telnek a szürke hétköznapiak, amikor nincs verseny, azaz hogyan készültek a következő szezonra?

— Alapozó időszak van, mindennap futunk, hetente kétszer reggelente fél óráig úszunk, egyszer egy héten tornatermi edzés van és hetente egyszer fél óra edzéselméletet tartok a versenyzőknek.

Edzéselméletet?

— Igen, és magam is meglepődtem, mennyire érdeklő a gyerekeket, hogy mit miért csinálnak, hogy miért készülünk három hetes ciklusokkal, miért 2 hét erős után jön egy pihenő hét, hogy miért fontos a bemelegítés, a gimnasztika, mire jó a reggeli úzás...

Tényleg mire jó?

— Itt Szegeden télen mostohák a körülmények, jobbára betonon vagy fagyott, kemény talajon lehet futni, és a versenyzők ízületei nem terhelődhetnek a végletekig. Az úzásnál főleg az izmok és a keringési rendszer dolgozik, és lényegesen kisebb mértékben terhelődnek az ízületek, mint a futásnál, mindamelllett kell a változatosság is, javul a mozgás-koordináció.

Milyen az edzéslátogatottság?

— Nagy a fegyelem, mert nálunk 18 év alatt csak az versenyezhet, aki kevesebbet hiányzik mint az edzések 20 %-a, még saját költségen sem állhat rajthoz, de ebből nem szokott probléma lenni.

Tervek 2000-re esetleg 2001-re?

– Készülünk, és a szakosztály vezetősége mindent el fog követni, hogy az arra érdemesek a lehet legjobb körülmények között készülhessenek a tétversenyekre, világvversenyekre.

A TÁJOLÓ nevében egy legalább olyan sikeres évet kívánok Nektek, mint az 1999-es volt. Köszönöm a beszélgetést.

Vásárhelyi Tass

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájéutók Szövetségének Lapja, XVIII. évfolyam, 2000/1. sz.

SPORTÁGUNK SZÉPSÉGE VERSENYKÖZBEN VÁR BENNÜNKET

Sindely Pál 60 éves

– Kedves Pali! Bizonyos életkoron felüli tájfutók közül sokan ismernek, de azért nem ártana, ha a „civil” dr. Sindely Pál bemutatkozna:

– Békés-megyéből, Csabacsüd faluból származom, immáron éppen 60 éve. Középiszolás éveimet Szarvason, a gimnáziumban töltöttem. Szegeden, az akkori JATE Természettudományi Karán, matematika-földrajz szakon végeztem, 1971-ben. Ekkor kerültem a szegedi Kőrösy József Közgazdasági Szakközépiszkolába mint tanár, s azóta is, itt dolgozom.

– Mikor kerültél kapcsolatba a tájékozódási futással, milyen egyesületekben versenyeztél?

– A hatvanas évek közepén, amikor Szegedre kerültem, először a természetbarátokhoz csatlakoztam. A földrajz szakos kollégiumi szobatársaim révén ismerkedtem meg a tájékozódási futással, s leigazoltam az akkori SZEAC-hoz. Az egyetemi évek alatt névváltozás miatt a SZEOL-ban versenyeztem tovább. Ezt követően néhány évig a Szegedi Kinizsi SK, majd végül a Szegedi Vasutas SE következett. Jelenleg is itt sportolok. Ilyen szempontból hű maradtam Szegedhez.

– Még nem is túl régen Téged a versenyidényben hévvegeken nem lehetett Szegeden találni. Van-e valami elképzelésed, hány hazai versenyen indultál?

– Csak becslésem van. Sajnos nem sorsámoztam meg kezdettől fogva a versenyeimet. Eddig harminc év anyagát vittem be a számítógémem memóriájába. Ide a legfontosabb adatok kerültek be, mint pl. a versenyek helyszínei, megnevezések, dobogós helyezések. Ebből az adatsorból következtetek arra, hogy több mint másfélszázszor indultam versenyeken. Ebben a külföldi versenyeim is benne vannak.

– Milyen külföldi „fellépéseid” voltak és ott milyen tapasztalatokat szereztél?

– Több alkalommal indultam a nemzetközi Szlovák Nagydíjon, az osztrák versenyeken. Két alkalommal az O-ringben versenyen is indultam Svédországban. Ugyancsak két alkalommal versenyeztem Finnországban, illetve Svájcban is. Emlékeztetek a szeniorok számára kifirt Szenior VB versenyei is. A helyszínek ahol indultam: Pinkafeld (Ausztria), Novy Bor (Csehország), Avimore (Skócia), Murcia (Spanyolország), Körmend (Magyarország) illetve legutóbb Wiener Neustadt (Ausztria). Minden verseny, minden terep más és más volt. Az itt szerzett

tapasztalatokat, élményeket tudtam kamatoztatni a versenyeken, illetve a versenyrendezésben is. A skóciai világbajnokságra egyébként jómagam szerveztem az utat. Ennek köszönhetően közel negyven szenior sporttársam indulhatott ezen a rangos versenyen.

— *Mint versenyző, milyen eredményeidre vagy különösen büszke?*

— Több mint négyszáz dobogós helyezésem van eddig. Ezekben országos bajnokságok és nemzetközi versenyek is vannak. Kilencszeres szenior országos bajnoknak nevezhetem magam. Ezeknek hallatlanul örültem, hiszen aki végigpásztázza a kategóriám, az igencsak láthatja, hogy nem is akármilyen versenyzők vannak benne. A rangos mezőny növeli az elért eredmények színvonalát, értékét is. Jó néhány szlovák verseny eredménye mellett igencsak büszke vagyok arra is, hogy 1990-ben Svédországban, Göteborgban indultam az O-ringen versenyen s ott több alkalommal is dobogóra álltam. Az első napon „napi győztes” voltam, de összetettben is ezüstérmes lettem. Több mint háromszázan indultak a kategóriámban.

— *Van-e idő és főleg energiád még hétközi edzésekre?*

— Elfoglaltságom miatt a munkám mellett, a téli időszakban csak a hétvégeken tudok edzeni. A versenyidőszakban heti egy esetleg két alkalommal veszem fel az edzőcipőm. A nyári időszakban igyekszem bepótolni a mulasztásomat. Ekkor az eredményeim is jobbak.

— *A versenyzésen kívül milyen tevékenységekkel segítetted sportágunkat?*

— Szakosztályvezetőként, versenyintézőként társadalmi munkában dolgoztam a SZEAC-ban, a SZEOL SC-ben, a Tiszaparti Gimnázium DSK-ban, a Szegedi Kinizsi SK-ben, a Sz. Kőrösy J. DSK-ban illetve az SZVSE-ben. Mint elnökségi tag több évtizedig tevékenykedtem a Csongrád megyei TFSz-ben, illetve négy esztendő az MTFsz-ben is. A Dél-alföldi terepekről készült versenyterképek helyesbítőjeként 11 alkalommal működtem közre. Számos nemzetközi verseny, országos és megyei bajnokság, kupaverseny, pályakitűzőjeként illetve ellenőrzőbírójaként is tevékenykedtem, ezáltal is segítve sportágunkat.

1994-től az MTFsz Szenior Bizottságának vagyok a tagja. Szerényen ugyan, de megjegyzem, hogy nagy szerepem van abban, hogy egységes magyar bajnoki rendszer van Magyarországon. A bajnokságok megrendezése térben és időben is azonos, azaz „egységes”. Ma már mindenki érti az F-105, F-125, stb. alapfogalmakat is. Ezáltal is nagy a mezőny az országos bajnokságokon. S ez így is van rendjén.

— *Mi a véleményed sportágunk hazai kilátásait illetően, mit tartasz elsődlegesnek a fejlődés érdekében?*

— Az elmúlt évtizedekben túl sok energiát fektettünk arra, hogy minél többen ismerjék meg sportágunkat. És valóban egyre többen versenyeztek is. Az utóbbi időben viszont, úgy vélem, hogy túl „igényesek lettünk”, nagyok az elvárásaink, egyre magasabbak a nevezési díjak, az utazási költségek is. Lassan már oda jutunk, hogy nem engedhetjük meg magunknak, hogy rendszeresen induljunk a versenyeken, csak azt, hogy alkalomszerűen.

— *Meg tudnád-e fogalmazni „ars poeticádát” sportágunkkal kapcsolatban. Miért izgalmas még ennyi év után is számodra a tájékozódási futás?*

— Szeretem a természetet, a szép tájakat, főleg az erdő életét, valamint nagyon szeretek utazni. Olyan jó érzés fog el, a versenypályán az ellenőrzőpontokat hiba nélkül fogom meg. Ez a sportág sok újat ad számomra még ma is, önállóságra tanít.

mivel magamnak kell eldönteni, hogy merre kell menni, hogy melyik a rövidebb út, s hol biztonságosabb. Amikor térképet és tájolót veszünk a kezünkbe, akkor az, valami örömteli érzés. Az igazi élmény, a sportágunk szépsége verseny közben vár bennünket, amikor a sporttársainkkal együtt versenyzünk. A tempó az már lassabb, mint évtizedekkel azelőtt. De a lelkesedés, az még a régi, mintha ez által is egykeznénk az idő múlását lassítani.

Kedves Pali! Sok sporttársad nevében is szeretettel köszöntelek az F60-as (és az F185-ös) táborban. Jó egészséget és még sok sikeres versenyt kívánok.

Dr. Felföldi Károly

Megjelent: *TÁJOLÓ, Budapesti Tájéfutók Szövetségének lapja, XXV. évfolyam, 2007/1. szám*

„CSAMI A CSODÁK CSODÁJA” —Beszélgetés a 80 éves Csamangó Ferencel—

Úgy másfél évtizeddel ezelőtt Szegeden, Csamangó Ferenc hosszútávfutó a Délmagyarország 12 órás viadalán, 35 Celsius-fokos melegben 93,4 kilométert hagyott maga mögött a Várkertben. Ekkor Thékes István sportújságíró így írt róla: *„Csami a csodák csodája, az elmúlt évtizedekben Szegeden, szinte a Liget tartozékává vált, ugyanis éppúgy a népszerű sétálóhely része, mint a százéves ölgyfák.”*

Csamangó Ferenc sporttársunknak, népszerű néven *Csaminak*, az ötvenes évek elején még csak tíz tagsági könyv lapult íróasztala fiókjában. Vívott, tekézett, lovagolt, kajakozott, evezett, sakkozott, asztaliteniszezett, futballozott, atletizált, azon kívül vitorlázórepülőként is kipróbálta felkészültségét. Pedig diákkorában még a torna alól fölmentettek között szerepelt a neve. Nos, a közel hatvan évvel előtti sportágakat összeszámolva, *Csamit* akár „tízpróbásnak” is nevezhetnénk. A ma is aktív sportolóval, a több mint 80 éves *Csamangó Ferencel* beszélgettem, aki a tájékozdási sportnak is szorított egy kis helyet a „táncrendjében”.

— *Ferikém! Ma már tudjuk, hogy a korábbi „tízpróba” régen megdőlt, de honnan ez a nagy akarat, a kitartás, ez a fanatizmus?*

— Szeged-Alsóvároson születtem 1927. szeptember 9-én, földműves családba. Mivel édesapám 4 éves koromban meghalt, ezért engem a nagyszülők neveltek nagycsaládban, ahol öt gyermek volt. A földművelés mellett korán kivettem a részem az állattenyésztésből is. Mivel a család tagjai általában kora hajnaltól késő estig a szántóföldön dolgoztak, így én lettem a házigazda. Gyermekéveim iszonyúan gyorsan teltek. A hosszú napok során azért olykor belefért a játék, a vidám gyermekélet, olykor a csavargás is. Egy évvel hamarabb végeztem el az általános iskola 8 osztályát, az utolsót kitűnően. Az akkori oktatás, Tatám és Mamám jó nevelést adtak. Gyermekkoromban szívritmuszavarom miatt a levegővételt is nehezemre esett, ráadásul tüdőbetegségben is szenvedtem. Először légzésgyakorlatokkal kezdtem, majd futással folytattam. És egyre inkább örömtől lettem a mozgásban. Az elmúlt hatvan év alatt másfélezerrel is több erőpróban bizonyítottam fizikai erőmet, állóképességemet.

— Közben több sportágot is megszeretél. Tulajdonképpen melyek ezek, és hogyan is kezdődött a sportpályafutásod?

— A II. világháború idején, amikor a szovjet csapatok elfoglalták városunkat, és az első front egységei elhaladtak Baja és Budapest irányába, s valamennyire stabilizálódott a helyzet, a MADISZ-hoz (Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség) kerültem, és egy ifi szervezetté formálódtunk. Itt ismerkedtem meg az asztaliteniszsel, a sakkal és tánccal. Így kezdődött a sport az életemben. Azután jött a többi: tekézés, kerékpár, vitorlázó repülés, kajak, foci, kajak, evezés, turul, vívás, lovaglás, céllövészet, ÖHV, duatlon, triatlon, atlétika, és csak ezután következett a tájékozódási futás, 12 illetve a 24 órás futás, Spartathlon. Most legutóbb pedig bekapcsolódtam a szárazföldi evezésbe is (ergó). Mindegyik sportágban igyekeztem kihozni magamból a maximumot.

— Van-e valamilyen sorrend a sportágak között? Hogyan kezdődött a mi sportágunkkal az ismeretség?

— A választott és megkedvelt sportágaim között lényeges különbség nincs. Mindegyiket szeretem. Valószínű, hogy a tájékozódási futás javára 1-3 % sorrendi különbség azért van. Mert ebben a sportágban az életem első versenyét, és mindjárt váltóversenyen (!), a SZEAC színeiben a *Csamangó Ferenc - Hajdú Kálmán - Sindely Pál* összetételű váltót részemről elfelejteni, mint Ábelt a rengetegben, soha de soha nem lehet. Azóta ezt a sportágot sem barátságban, sem az egymásért való küzdelemben, sem gyönyörűségében, elfelejteni nem lehet. Pedig üzök vagy 20 sportágot. Bár még nem ettem meg a kenyerem javát, bár igaz, hogy sokat elmorzszáltam belőle, vagy éppen száraz volt és penészes, de hát mit számít ez? Ha szeretem mindegyiket!

— Hallhatnánk egy keveset a „görögországi kiruccanásaidról” is?

— A görögországi Spartathlonon hatszor vettem részt. Athén-Spárta között a versenytáv 250 km, 36 óra a szintidő. Magas páratartalommal a tengerparton, kánikulai hőségben. Világverseny, jó rendezés, s aki teljesíti „Spártai hős”. Nem tudtam teljesíteni. 1988-ban 42 fokban melegben 88 kilométer megtétele után pl. azért adtam föl a versenyt, mert a kísérem cserbenhagyott.

— Az utóbbi időben csak alkalomszerűen láttunk a versenyeken. Mi ennek az oka?

— Arany László szekérhúzó barátommal terveztünk egy páros szekérhúzást, az ifjúságnak példamutatásként. Sajnos a térdműtétem két évvel ezelőtt „elbázsavélték”, és így le kellett mondanom a már beszerzett gyönyörű piros hintóról is. Két évet kicsikartak a sporttevékenységemből. Ezért hiányoztam az utóbbi időkben a tájékozódási futó versenyeimről. Már letettem a két mankót. A térdem javult, és remélem, hogy az ez évi OB. hosszútávú versenyén a 80-as kategóriában, a második gyerekkor versenyzőivel részt veszek.

— Bizonyára készítettél már számadást. Tulajdonképpen mennyi versenyen indultál eddig?

— A versenyeim pontos számát nem tudom. A hosszúszalagos érmeim száma 210 db, de emellett van még 230 rövidszalagos is. Oklevél elismerésben 160-szor részesültem. 152 pólót kaptam eddig. Serlegből és kupából éppen 50 db van. Több mint 150 tárgyjutalmat is kaptam. A tájékozódási futó versenytérképeimet 700-ig számoltam, utána abbahagytam.

– *Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?*

– Nehéz ezt így megmondani. Több is van. Bécs-Budapest szuper maratoni versenynek a legidősebb egyéni teljesítője vagyok. Az utánam következő korú 15 évvel fiatalabb. Az Alpok maratonit (54 km légvonalban, 2200 szintkülönbséggel) 70 évesen teljesítettem. Nagyon nehéz lesz ezt a két eredményemet a következő években túlteljesíteni. Büszke vagyok továbbá a 2007. évi Duetlon VB II. helyezésemre (ami szerintem egy elcsalt VB. I. hely volt!). A mi sportágunkban, a tájékozdási futásban, eddig 16 alkalommal szereztem országos bajnoki címet, a saját szenior kategóriámban.

– *Néhány gondolatban összegezzed a versenyhez való kötődésed. Szerinted miért szép a tájékozdási futás?*

– Eddig versenyeztem a SZEAC-ban, a SZEOL-ban, Szegedi Kinizsi SK-ben s több mint harminc évet az SZVSE-ben töltöttem. A jövőben pedig, a most alakult Szegedi Bokorugró TSE-ben erősítem majd a szeniorokat. Hogy miért szép a mi sportágunk? Nos. Szép, mert egy célért küzdő nagy Család vagyunk, a 8 éven aluliaktól a 80 éven felüliekig. Szeretem a sportbarátságért, a versenypályák erdőségeiért, a hegyekért s az utazásokért. Szeretem a szép eredményekért, a versenyrendezők sok, önzetlen és jól végzett munkájáért. Szép mert öröm a siker, s egy idő után a sikertelenség is lelkesítő! Szép, mert a nők és férfiak együttversenyeznek az erdőben is, s ennél nincs szebb és színesebb a világon.

Kedves Ferikém! Ezzel a szép gondolatsorral fejezem be beszélgetésünket. Sportársaid nevében is szeretettel köszöntelek az F80-as kategóriában. Jó egészséget és még sok sikeres versenyt kívánok. (Szeged, 2008. február 11.)

Dr. Sindely Pál

Megjelent: *TÁJOLÓ, Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja, XXVI. évfolyam, 2008/2. szám*

EGY SPORTÁG, AMELY SZÁMOMRA ÉLETFORMA

Beszélgetés Blum László tájékozdási futóval

Lehet, hogy horgászszerencse is, de immáron több mint 35 éve, még egyetemista koromból ismerem *Blum Laci* tájékozdási futó sporttársamat. Most éppen két hétvégi verseny között, horgászás közben, a Holt-Maros partján üldögélve zavarom meg a nagy horgászt, remélve, hogy azért nem úszik el majd az aranyhal.

– *Először is arra keresem a választ, hogy mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékozdási futással? Mik voltak az előzmények?*

– Általános iskolás koromban vékonydögájú kölyök voltam, ezért édesapám a Gutenberg Általános Iskolába vitt el, hogy öklözzek, abban reménykedett, hogy majd megerősödök. Három hétig bírtam a kiképzést, pár nagy pofon után rájöttem, hogy ezt a sportot nem nekem találták ki. Sportolni és erősödni viszont szerettem volna, és így *Sós Pista* bácsinál kötöttem ki a szegedi evezős pályán, ahová gimnazista koromig szorgalmasan lejártam evezni. A tájékozdási futással 1962-ben kerültem kapcsolatba, a természetjárás kereti között.

– *Mely egyesületekben versenyeztél eddig? Kí volt az első „mestered”?*

— Kisteleken *Rimóczi Károly* tanár úr volt a természetjáró szakosztály vezetője s egyben számtalan Kék-túrát jártunk végig vele Dorogtól-Nógrádig stb. A túrák alkalmával megismertetett bennünket a Bézard tájoló használatára és számtalan térképjelre. A legügyesebbekből válogatta ki a Tanár úr a leendő tájfutókat. Első mesterem tehát *Rimóczi tanár úr* volt. Az első versenyeimet 1962-1966 között, a Kisteleki Gimnázium és Mezőgazdasági Szakközépiskola csapata tagjaként abszolvtam, majd 1966-1969-ig a Szegedi Elektromos SE-nél versenyeztem.

— *Egyike voltál azon szegedi versenyzőknek, aki munkahelyén is, de azon kívül is megszervezte ezt a szép sportágat. Végül is, Te kiknek voltál a „mestere”?*

— Edzősködtem a 624. sz. Ipari és Szakmunkásképző Iskolában, ahol tanítványom *Bogos Zoltán* nyert Magyar Bajnokságot. A Szegedi Elektromos SE megszűnése után a SZVSE-hez igazoltam, majd az RTE-hez. Ennek megszűnése után újból a SZVSE és jelenleg, a Szegedi Bokorugró SE színeiben versenyzek. Az eltelt 46 év alatt lényegében két nagyszerű mesterem volt. Amint már említettem *Rimóczi Károly* tanár úr, valamint *Vittek Lajos* úr. A tájékozdási futással kapcsolatos további szakmai tudást továbbképzéssel, a versenyeken való részvétellel és azok tapasztalataival értem el.

Az eltelt időszak alatt öt tájékozdási futó szakosztályt alapítottam és megszereztem az edzői, versenybírói képesítést. 624. sz. Iparitanuló és Szakmunkásképző Iskola szakosztályvezetője és edzője voltam. A DÉGÁZ-nál, ahol több évtizedig dolgoztam; Olajipari Tájékozdási Futó Bajnokságokat rendeztünk *Kinyó Pistivel* és *Wolford Lacival*. Dolgoztam a Damjanich János Katonai Kollégiumban is, itt a legismertebb név *Mitró Zoli* volt.

Az RTE-nél számos országos rendőr és nemzetközi bajnokságot nyertünk (*László Károly*, *Szögi István* sporttársaimmal). Az SZVSE-nél versenyző és edző 1978-1988-ig voltam. Kiváló versenyzők és tehetséges edzők kerültek ki ez idő alatt a szakosztályból, mint: *Sramkó Tibor*, *Dénes Zoltán*, *Gera Tibor*, *Balogh Piroška*, *Csányi Edit*, *Mátrai Róbert*, *Zádori Gabriella* és *Adrián*, *Király Pál*, *Blum* testvérek stb.

— *Számos délalföldi versenyt is rendeztél eddig. Kikkel dolgoztál együtt leginkább és honnan ered ez a gyümölcsöző közös munka?*

— A délalföldi terepek közül kedvencem Ruza és környéke. *Nagy Misi* barátomnál (aki az erdő szélén lakik még ma is) sok időt töltöttem itt mint srác, és később családommal együtt is. Versenyrendezés szempontjából is a szívem csücske. A versenyek megrendezésében gyermekeim *Heni*, *Réka*, *Lackó* és természetesen feleségem *Magdi* segítettek. Későbbiekben a családukba kerülő párjaik, *Feri*, *Tamás* és *Ivett*. Gyermekeim ma is futnak, de most nem a minél jobb helyezések elérése a céljuk, mint valaha (*Heni*: a Jicíni 5 napos verseny bajnoka, *Jó* tanuló *Jó* sportoló, *Réka*: Hungária Kupa 2. hely, *Lackó*: egyéni és összetett magyar bajnok, *Jó* tanuló *Jó* sportoló), hanem inkább a mozgás és a sport szeretete vonzza őket az erdőbe. A jó eredményeket és a versenyekre való zavartalan felkészülést biztosítását feleségemnek köszönhetjük, aki mindig mellettük áll és biztat minket.

— *Gyakran találkoztunk a neveddel a külföldi versenyek eredményei között is. Készítettél e már valamilyen összegzést?*

— Több nemzetközi és világversenyen is részt vettem. Többször voltam a cseh 5 napos Jicíni és Novy Bor-i versenyeken; a Szenior VB-ken így pl. a csehországi

Novy Borban, az ausztriai Pinkafeldben illetve Wiener Neustadtban, a skóciai Aviemoreban, vagy leutóbb a Leiria Szenior VB-n Portugáliában. Az svéd Ö-Ringenen két alkalommal is voltam, egyszer Falunban 1985-ben illetve 1990-ben Göteboorgban. 1992-ben Finnországban Turkuban a testvérvárosok versenyén Szegedet képviseltük. De versenyzetem Franciaországban, illetve Belgiumban is.

— *Mint versenyzőnek, számodra mely eredményeid a legértékesebbek?*

— Már fiatal versenyző koromban is, számomra az éjszakai bajnokságok jelentették a legnagyobb kihívást. 2007-ben F55 kategóriában magyar bajnok lettem.

— *A sportágért végzett sokoldalú munkádért milyen elismerésben részesültél eddig? Egyáltalán mi jelentenek számodra ezek megtisztelő címek?*

— Rengeteg időt, energiát fektettem e sportba, mivel társadalmi munkában végeztem, a munkám és a családom mellett. 1985-ben Miniszteri Kitüntetést kaptam ennek elismeréséül. Mint cégvezető, szponzori tevékenységet is végeztem, így sok szakosztályt anyagilag is támogattam éveken át, így az SZVSE-t is. Különös elismeréseket nem kaptam, de a SZVSE megalapításának 75-ik évfordulója alkalmából megjelent kiadványból kaptam egyet. *Halász Antal* ügyvezető elnök köszönő szavaival és egy kis egyesületi zászlóval, mivel az ünnepségre elfelejtettek meghívni. Legnagyobb elismerés számomra viszont az, hogy gyermekeimmel és később társaikkal is megszerettettem ezt az életformát, ami máig is tart.

— *Végeztül arra keresem a választ, hogy véleményed szerint miért szép a mi sportágunk?*

— Először is a tájfutás emberi kitartásra, küzdésre nevel, általa jó fizikumra és versenyszelleme tehetünk szert, közösségformáló, sok barátot és sporttársat ismerünk meg. A természettel való kapcsolatteremtés és az egészséges életmódra nevelés legjobb példája, melyet már kicsi gyermekkorban el lehet kezdeni. Egyszóval ez számomra már egy életforma.

További szép sportsikereket kívánok ehhez is, meg a horgászáshoz is, és köszönöm a beszélgetést. (2008)

Dr. Sindely Pál

MINDEN VERSENYTEREPNEK VAN

VALAMI EGYEDI BÁJA

Beszélgetés dr. Felföldi Károllyal (1430109FK)

Hazai versenyterepeinken, gyakran feltűnik *dr. Felföldi Károly*, jellegzetes kockásinges felöltőjében, mint versenybíró, de úgy is, mint versenyző, aki egyébként civilben a Szegedi Tudományegyetem nyugalmazott egyetemi docense. Vele beszélgettem a sportágunk rejtjelmeiről.

— *Először is arra keresem a választ, hogy mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékozódási futással? Mik voltak az előzmények?*

— Hát előzmények nem voltak! Már többször leírtam, hogy 1973-ban *dr. Tóth Imre* „csábított” át a természetjáróktól a megyei szövetség titkári székébe, ahol, mint mondta, „néha meg kell írni egy-egy levelet”. Úgyhogy elmondhatom, hogy hamarabb úgymond „írányfóttam”, minthogy tudtam volna is igazából, hogy mit.

Persze ennek voltak előnyei is. Bár az akkori élversenyzők, szakosztályvezetők nem ismertek, mégis bizalmukba fogadtak, és rövid időn belül tisztába voltam a sportág megyei helyzetével, az emberi kapcsolatokkal. És hát én is iparkodtam, hogy minél hamarabb tisztába legyek, minék az irányításában veszek részt, elolvastam minden fellelhető szakirodalmat.

– *Mely egyesületekben versenyeztél eddig? Kik voltak a „mestereid”?*

– Eddig 3 egyesület tudhatott tagjai között, sorrendben a Kolacskovszky TE, a SzVSE és jelenleg a Sz. Bokorugró TSE. Legtovább, megszűnéséig a „Kolában” voltam tag, mert természetjáróként is itt voltam nyilvántartva, másrészt nem is akartam nagy egyesületben tag lenni, nehogy az a vád érjen, hogy annak az érdekeit védem titkárként a megyei elnökségben. Hogy kik voltak a mestereim? Nyilvánvalóan a sportág alapjait az első szakosztályvezetőm, *Bódy Laci* ismertette meg velem (meg a versenyrendezés fogásait is). Egyébként meg mindenkitől tanultam, és hát a legnagyobb tanító a gyakorlás maga, akár versenyzőként, akár versenyrendezőként.

– *Mint versenyzőnek, számodra mely eredményeid a legértékesebbek?*

– Én ugye 30 évesen kerültem kapcsolatba a sportággal. Mindig hobbi tájékozódási futónak tartottam magam, azaz (és ezt az aktív versenyzők ne olvassák!) sohasem végeztem rendszeres fizikai edzőmunkát (térképes kiértékelést annál többet!), hacsak nem számítjuk azt, hogy 55 éves koromig egyetemi kollégáimmal szinte minden héten, még télen is, kispályás labdarúgást játszottunk, részt véve az egyetemi bajnokságban is.

A Hungária Kupákat kivéve csak megyei versenyeken indultam, csak idősebb szeniorként kezdtem indulni az országos bajnokságokon is, de így is az éves rajthoz állásom számai nem érik el a 20-at. Egyébként az első rajthoz állásom 1975. október 12.-én az I. Porcelán Kupán történt, ahol az Ópusztaszer fekete-fehér térképén az F21C kategóriában a 8 km-es pályát 95 perc alatt teljesítettem (na ez a „gyorsaságom” azóta sem változott) és a 15 indulóból 5. lettem. De meg kell mondanom, hogy eddig csak egyszer adtam fel versenyt!

Egyébként leigazolásom 1975-ben történt (1409/Cso4), első III. osztályú minősítésemet 1987-ben szereztem. Hogy mely eredményeim értékesek? Számomra mindegyik, még ha csak általában a középmezőnyben végzek is. Egy azért emlékezetes: 2000-ben Gödörálláson, nagy meglepetést okozva, F165-ben *Pásztor Imrével* és *Sindely Palival* országos váltóbajnokságot nyertünk! És arra is büszke vagyok, hogy eddig csak egyszer adtam fel versenyt!

– *Számos délalföldi versenyt, országos bajnokságot rendeztél eddig, s magas színvonalon. Kikkel dolgoztál együtt leginkább és honnan ered ez a gyümölcsöző közös munka?*

– A magas színvonal egy kicsit túlzás. És ne feledjük, a versenyrendezés csapatmunka! Talán nagy hibákat versenyrendezőként nem követtem el. Lehet, hogy furcsán hangzik, de magát a sportágot én tulajdonképpen versenybíróként ismertem meg igazán! Versenybírói végzettséget 1976-ban szereztem, de már előtte is titkárként (ehhez nem kellett versenybírói képesítés) sok versenyen részt vettem. Pályakitűzőként 1976-ban (Hajdova) debütáltam, a következő évben már voltam ellenőrzőbíró és versenybírószám elnöke is. Az országos versenyen először 1978-ban a

Kisirtápusztai éjszakai bajnokságon szerepeltem ellenőrzőbírói minőségben, néhai *Skerletz Iván* rábeszélésére (nagy stressz volt!).

Ezek után szinte minden, a megyei szövetség által rendezett országos bajnokság, kupaverseny megszervezésében jelen voltam, néha csak a háttérben. Versenybírói tevékenységem csúcspontját SzVSE tagként értem el, mivel *Szokol Lajosnak* mindig sikerült rávennie, hogy vállaljam el ezt, vagy azt. Ne vegyék dicsekvésnek, de számos nagy verseny, ahol pályakitűzőként szerepeltem, dobogós helyen végzett az évvégi minősítéskor.

Sok versenybíró sporttársammal dolgoztam együtt, kezdve a nagy öregektől (*Dunás V. Imre, Paszti György, Tóth Imre*). a kortársaimon (*Sindely Pál, Pásztor Imre, Novai György, Jenovai Klára, Bódy Laci, Szokol Lajos*, stb.) át, a frissen végzett ifjú versenybírókig. Azt gondolom, mindig sikerült megtalálni mindenkivel a gyümölcsöző munkakapcsolatot. Egyébként 2002-ben hagytam abba a versenybírói tevékenységemet I. osztályú versenybíróként. Még talán annyit ehhez, hogy próbálkoztam térképjavító tevékenységgel is, de ez tévedés volt részemről!

— *Mint tiikár évtizedeken keresztül dolgoztál a Csongrád megyei TFSZ-ben is. Hogyan értékeled az itt végzett társadalmi munkádat?*

— Ennek megítélése inkább tartozik azokra a szakosztályvezetőkre, vagy edzőkre, akik „elviselték” azokat a direktívákat, amelynek kidolgozásában talán én is részt vettem. Azt elmondhatom, hogy mindig törekedtem arra, hogy mindenkiel megtaláljam a barátságos hangot, és azt a nézetet hangoztattam, hogy a megyei szövetség van a szakosztályokért és nem fordítva, valamint nem biztos, hogy a megyei szövetség elképzelése feltétlenül elsődleges súllyal bír. Lelkes híve voltam az újdonságok bevezetésének, akár technikai, akár új versenyformákról volt szó. 2002-ben azért mondtam le megbízatásomról, mert úgy éreztem, hogy a megváltozott viszonyok között már nem tudok érdemlegesen hozzáadni a megoldandó feladatokhoz, másrészt szerintem a megyei szakszövetség súlya, feladata is alaposan átródott.

— *Éveken keresztül Te állítottad össze az MTFSZ részére a szakosztályi pontversenyeket is. ...*

— Hát igen. Mikor ez bevezetésre került, egyszer beszélgettem az ezzel kapcsolatos problémákról néhai *Balogh Tamás* szakfelügyelővel, aki ennek felelőse volt, és aki látva a téma iránti érdeklődésemet, rögtön rávetett, hogy vegyem át tőle, és így évekig felelőse voltam. Érdekes munka volt, mert közvetlenül beleláttam az ország szinte minden szakosztályának életébe, és jókat derültem sokszor a „feltupírozásokon” (sokan nem tudták, hogy én más forrásokból is tudok precíz adatokat kapni!).

— *A sportágért végzett sokoldalú munkáért milyen elismerésben részesültél eddig? Egyáltalán mit jelentenek számodra ezek megtisztelő címek?*

— Valóban megtisztelők, és túlzások is egyben. Többször kaptam országos, MTFsz és megyei elismerést is (az első kötetben megtalálható). Természetesen az ember hiú, és örül minden ilyen elismerésnek. De sokszor az volt az érzésem, és ezt igaz szívemből mondom, hogy azok a sporttársaim, akik egy személyben voltak szakosztályvezetők, edzők, utaztatók, stb. sokkal-sokkal többet tesznek a sportágért mint én, csak sportági „főnökeik” nem gondolnak rájuk!

— *Véleményed szerint miért szép a mi sportágunk?*

– Mindenki ismeri azt a klasszikus hegymászó mondást, ami arra a kérdésre, hogy miért mássza meg a hegyet, azt feleli: mert ott van! Ezt lefordítva sportágunkra, azt felelem, azért szép, mert minden alkalom más és más tájékoztató feladatot jelent jelentős fizikai igénybevétel mellett.

Nekem a kedvenc terepem Kunfehértón a Zsivány-domb és környéke. Kedves éltebb versenyzőtársaim, hát nem mindig az újdonság erejével hat egy ottani verseny, noha már 20 alkalommal is indultál ezen a terepen. Nem kell más, csak másképpen süssön a nap, más évszak legyen, vagy zuhogjon az eső. És még a „pocsék” terepeknek is van valami egyedi bája! Másrészt, ha az ember nem elvakult, akkor versenyen kívül is nagyon sok szépséget láthat az adott verseny helyszínén és környezetében! És a versenybírói munka is szép, ha másért nem, hát azért, hogy tudod sporttársaidat kemény feladatok elé állítani, ami után elismerően nyilatkoznak munkádról (vagy szidnak, de az is hasznos).

– Persze ennek az esetleges „szidásnak” is van egy bizonyos határa. Jómagam is ezt a hasznosságot azoktól szívlelem meg, akik nagyon sokat letettek sportágunk asztalára, s önzetlen sokoldalú munkájukkal segítették sportágunk jövőjét. Befejezván e rövid beszélgetést, *Felföldi Karcsinak* további szép sikereket kívánunk sportágunkban, és hát süssön a nap, s tovább keresse a versenyterepeink rejtett bájait! (2008)

Dr. Sindely Pál

HA MÁR „VISSZAFOGOTTABB” A TEMPÓD, AKKOR IS TAGJA VAGY E NAGYCSALÁDNAK

Ezúttal *Bódy László* sporttársamat, a CSTFSZ volt elnökségi tagját, „*Az iskolai tájékoztató futásért*” alapítvány kuratóriumának vezetőjét, versenybíróként kérdezem sportágunkkal való mindennapos kapcsolatáról.

– *Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékoztató futással? Mik voltak az előzmények?*

– Az 1960-as években általános és középiskolás koromban sokat túráztam, amit magam is szerveztem. Az erdészeti képzés keretében a tájékoztató is fontos szerepet játszott. Mint ifjúsági vezető szakkör keretében kezdtem a gyerekeknek magyarázni a térkép és a tájoló titkait. Így, a kezdeti „tanítványaim” által kapcsolódtam a sportághoz.

Mire leszereltem a katonaságtól, *dr.Tóth Imre* életre hívta nekünk a „Kolacskovszky Lajos” Természetbarát Egyesületet, amelynek keretében lehetett a szegedi általános iskolásoknak versenyezni. Óriási segítség volt a Szilléri iskolai bázis, majd 1980-tól a Balázs Béla Úttörőház (ma Százszorszép Gyermekház), ahol a foglalkozásokat, edzéseket tarthattuk.

– *Ezen társadalmi munkáid mellett, leginkább a versenyrendezésben jeleskedtél? Kik voltak a „mestereid”?*

– A versenybíró-pályakitűző tanfolyamot 1970-71-ben végeztem. Mestereim a megye legjobbjai voltak: *Benedek Jenő* a taktikát és a praktikus megoldásokat,

Frányó Ferenc és Mándoki József a precizitást oltották belém. Mendei Árpád és Molnár Mihály pedig a nyugodt rendezés hangulatát sugallták.

— Számos délalföldi versenyt is rendeztél eddig. Kikkel dolgoztál együtt leginkább és honnan ered ez a gyümölcsöző közös munka?

— Azt hiszem, hogy minden aktív versenybíróval rendeztem versenyt a megyében a szegediekén kívül a vásárhelyi, szentesi, makói sporttársakkal is. Legtöbbször Jenovai Erzsivel és Klárral, Kotogány Icával, régebben Dunás V. Imrével, Fazekas Erzsivel. Később Blum Laci, Kaszaki Józsi voltak a társaim, az utóbbi időben pedig a volt tanítványaimmal rendezek. Nagyon jó hangulata volt a kétnapos versenyeknek a 70-es, 80-a években, amikor már péntek délután elutaztunk. Még egy kis terepbejárás, a térképek, pontmegnevezések átnézése, ami a fél éjszakát felemésztette. Hajnalban felvezetés és jöhetnek a versenyzők!

— Egyike voltál azon szegedi versenyzőknek, aki munkahelyén kívül is szervezte ezt a szép sportágat. Végül is, Te kiknek voltál a „mestere”?

— Hogy kiknek voltam a „mestere”? 20 évi aktív edzősködésem alatt több, mint száz gyerek ismerkedett a tájékozódás rejtelmeivel és tanulta meg gyötörni magát a siker érdekében. Közülük 4-en érték el az aranyjelvényes és 37-en az ezüstjelvényes minősítést, de a későbbi pályafutásuk során még öten teljesítették az aranyos szintet.

— Munkahelyeden keresztül, is tudtad segíteni ezt a sportágat. Hogyan?

— A munkahelyem (DEFAG) gazdasági vezetése és KISZ Bizottsága is támogatta az egyesületünket. Mivel kevés volt a pénzünk, úgy tudtak segíteni, hogy a munkásszállító „fakaruszt” időnként kölcsönadták egy-egy versenyre. Így juthattunk el nem csak a megyei helyszínekre, de még Nagyszénásra, és a Mecsekbe is.

— Mint versenyzőnek, számodra mely eredményeid a legértékesebbek?

— Versenyeredményekről nem számolhatok be, mert nem voltam aktív versenyző. Néha egy-egy versenyen elindultam. Az utóbbi években a „hozzám öregedő” társakkal úgy versenyzünk, hogy kinek jobb az útvonal választása, mivel már nem a versenyidő, hanem a mozgás öröme és a tájékozódás a fő motiváló erő.

— Ettől még megmarad az élmény is, ebben a szép sportágban. Véleményed szerint, mi szépség van benne?

— A sportágunk szépsége és lényege a szabadban való mozgás, a gyors helyzetfelismerés, a jó kondíció és a merész ütközet az ismeretlennel. No meg az, hogy amikor már „visszafogottabb” a tempó, akkor is tagja vagy a nagycsaládnak, bármilyen színű is a mezed.

Nagyon szép gondolatör. Kívánom, hogy még sokáig maradjon meg ez a tempó, s legyél sokáig részese ennek a valóban különleges, ahogyan te mondtad, a nagycsaládnak.

Szeged, 2008. szeptember 24.

Dr. Sindely Pál

A VERSENYTEREPEKEN

AZ ESZTÉTIKUM IS NAGYON FONTOS

Beszélgetés Pásztor Imre tájékoztatói futóval

Lassan már közel negyven esztendeje lesz annak, hogy beszélgetőtársammal, *Pásztor Imre* tanár úrral, sporttársammal, számos esetben közösek voltak az útjaink. Kedvenc sportágunk a tájékoztatói futás eleve összehozott bennünket. Mindketten tanárok voltunk, azonos kategóriában versenyeztünk, rendeztünk együtt, küzdöttünk egy csapatban, de számos alkalommal Kiskunhalason még katonáskodtunk is a hetvenes években. Ezen beszélgetésnek az apropóját az adta, hogy készül a délalföldi tájékoztatói sportról az újabb emlékkötet, s ebből, a sokoldalú sporttevékenységet végző, *Pásztor Imre* portréja sem maradhat ki.

– *Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékoztatói futással? Honnan kezdődik ez a sajátos időszámítás?*

– Jómagam elég későn kerültem kapcsolatba a tájékoztatói futással és ez egész pályafutásom alatt hátrányt jelentett. Nem véletlen, hogy mai élversenyzőink zöme másod-harmadgenerációs tájfutó, de legalább is kisgyermekként kezdett ismerkedni sportágunkkal. Szegeden a Déri Miksa Gépipari Technikumba jártam, s úgy látszik ez az iskola 1962-ig „nem került *Tóth Imre* vonzáskörébe”, utána meg Budapesten és Moszkvában folytattam tanulmányaimat és nem is hallottam a tájékoztatói futásról. Igaz, sokat túráztam, minden nyaramból néhány hetet a Magas Tátrában töltöttem. 1968-ban kezdtem tanítani Szegeden, a Textil Technikumban. Ott már akkor nem volt ismeretlen a tájékoztatói versenyzés, *Podolcsák Bandi bácsi*, a műhelyfőnökünk foglalkozott néhány tanuló versenyeztetésével. Így amikor 1970-ben önállósodott sportágunk, és *Jakab igazgató* úr megbízott e munka folytatásával, szerencsémre volt ott egy-két olyan diák, aki jóval többet tudott a tájékoztatói futásról, mint én. Furcsa, de talán első „mesteremnek” akkori tanulómat, *Szoboszlai Attilát* kell megemlítenem.

– *Egyike voltál azon szegedi tanároknak, aki munkahelyén is szervezte ezt a szép sportágat. A „Textilés évek” mindenképpen a nevedhez fűződnek. Mely eredményeid emelnéd ki leginkább? Te kiknek voltál a „mestere”?*

– Az iskolák szerepe a tájékoztatói futás elterjesztésében, Csongrád megyében rendkívül jelentős volt. Persze mások voltak a körülmények harminc évvel ezelőtt, de ennek a bázisnak a beszűkülése nehezen pótolható veszteséget okoz a sportágnak (is). Meggyőződésem, hogy a tájékoztatói sport pedagógiai értéke is különleges, az általa fejlesztett kompetenciák, – hogy divatos legyek – nagyon hasznosak lennének a mai fiatalok számára is. A Textil Technikumban élénk tájfutó élet folyt, a hetvenes-nyolcvanas években még saját versenyünk is volt. Nem csak a legeredményesebb versenyzőkre emlékszem vissza szívesen – *Szabó Annára, Nagy Annára, Vaczkó Zolira, Török Zolira* – hanem mindazokra, akik lelkesen indultak iskolai, megyei versenyeken, mint *Fejes Macus, Bodor Farkas, Vida Gyuri* és sokan mások.

– *Közben te is elkezdted versenyezni?*

– Munkaköri kötelességként kezdődött, de aztán megfogott és nem eresztett a tájfutás. Igaz, hogy a háttérben azért ott volt *Tóth Imre*, aki – mint másoknak sem –

nem hagyott nyugtot és a végén annyi túravezetői, versenybírói, edzői képzést és továbbképzést elvégeztem, hogy talán már érteni is kezdtem a dologhoz. Lényeges volt, hogy magam is versenyezni kezdtem. Első emlékezetes keveréseim a debreceni Hungária Kupán voltak, de nem vették el a kedvemet (a 2006-os debreceni ötnaponon még túl is teljesítettem azokat).

— *A nagy keveréseket a minőség követte. Milyen eredménnyel?*

— Versenyzőként egy évben jutottam el a másodosztályú szintig, igazából sohasem izgattott a győzelem, bár nagyon a mezőny végén sem szerettem végezni. A szép terepeket és az érdekes pályákat értékeltem, szerettem a homokháti buckavidékeket, a tiszta szálerdőket a dunántúli dombokon. Akár versenyeztem, akár pályát terveztem fontos volt számomra az esztétikum. Örökre emlékezetes számomra egy tisztás virágzó vadkörtefával a Dobozi-erdőben, egy bucka vonulat Balotaszálláson vagy a jičini homokkövek. A sportegyesületemhez (akárcsak a munkahelyemhez) mindig hűséges voltam, sokáig iskolánk színeiben versenyeztem, majd néhány évig a Szegedi Vízügyi SE-t „erősítettem” s csak az ottani szakosztály megszűnése után igazoltam át a SZVSE-be. Az ország egyik legeredményesebb szakosztálya minden lehetőséget megadott számomra, hogy versenyzőként vagy versenybíróként művelhessem kedves sportágamat. Igazi élményt jelentett számomra, hogy itt néhány évre összeállt egy szenior csapat (*Felföldi – Sindely – Pásztor*), amelyben egy kicsit egymás sikeréért is küzdöttünk. 2000-ben, ebben az összetételben az F165-ös kategóriában még országos bajnoki címet is szereztünk.

— *Évtizedeken keresztül dolgoztál a Csongrád megyei TFSZ-ben is. Hogyan értékeled az itt végzett társadalmi munkádat?*

— A megyei szakszövetség vezetésébe *Tóth Imre* hívott meg. Sokáig valóban itt volt a szegedi tájékozási futás központja, sok szakosztály, sok megyei verseny, sok minősített versenyző ügyeivel foglalkoztunk. Szívesen vettem részt a versenybíró képzésben, versenyek rendezésében és a megye térképellátottságának javításában. *Hajdova, Ördögös, Sándorfalva, Ópusztaszer, Ásotthalom* versenyterképei készültek közreműködésemmel, azt hiszem lelkiismeretes, bár nem éppen „villámkezü” térképhelyesbítő voltam. Versenyrendezésben a megyei versenyektől eljutottam a Hungária Kupáig és az országos bajnokságokig. Inkább pályakitűző szerettem lenni, mint ellenőrzőbíró. Legszívesebben *Felföldi Karcival* dolgoztam együtt, mindig biztos lehettem abban, hogy a verseny szervezési része rendben van, ha ő volt a társam. Az országos versenyek ellenőrzőbírói közül *Csontit (Kiss Zoltánt)* szerettem legjobban, soha nem játszotta túl a szerepét, csak segített, ha szüksége volt, sohasem akadékoskodott.

— *Úgy tűnik, mintha az utóbbi időben kicsit háttérbe vonultál volna. Jól látom?*

— Igen. Ez valóban így van. A szakszövetségi munkától hatvanadik évem betöltve visszavonultam és komolyabb versenybírói feladatot sem akarok már vállalni. Szívesen látom (látnám) a fiatalabb korosztályok tagjait „nyútszögni”, és örülök, hogy sportágunk minden nehézség ellenére él, fejlődik, színesedik. Akik régóta üzik a tájékozási futást, értékelik igazán a korszerű térképeket, a számítástechnika adta lehetőségeket, az autós megközelítés kényelmét (s csak néha gondolják úgy, hogy mégiscsak a zsírkrétás, gyalogmenetes, pontörös verseny volt az igazi).

— *Pedig ekkor még a rendezők a teljes versenyszerelést szószerint a hátukon cipelték. Az utóbbi időben keveset láttunk az alföldi versenyeken. Mi lehet ennek az oka?*

— Ez év tavaszán elköltöztünk Szegedről egy kis bakonyalji faluba, Sikátorra. Közelebb kerültünk így gyerekeinkhez, unokáinkhoz. De közelebb kerültem a csodálatos bakonyi erdőkhöz is, mert a versenyzést azért nem hagyom abba, hátha megtanulok végre hegyen is jól tájékozódni.

A beszélgetés végén *Pásztor Imre* sporttársam, még hozzáfűzte:

— Mindenekelőtt őszinte köszönetemet szeretném kifejezni a dél-alföldi tájékozdási futás történetéről szóló kötetek létrehozóinak. Remélem, munkájuk nem csak az „öregek” nosztalgizását szolgálja, hanem bátorítást ad és tanulságokkal szolgál az új generációknak is.

Nos, előre is köszönjük a köszönetet és a biztatást is. Remélve, még ha ritkábban is, de azért összefutunk nemcsak az országos bajnokságokon, hanem egy-egy délalföldi versenyen is. Mert a versenyeken, a bakonyi erdőkhöz kívül, olykor ismételtel meg kell nézni a virágzó kőrtefákat, orgonabokrokat és a homokbuckákat is.

Sikátor, 2008. szeptember 25.

Dr. Sindely Pál

TÖKÉLETESSÉGRE TÖREKVÉS A GYÖNYÖRŰ TERMÉSZETBEN

Dénes Zoltán már gyermekkorában is a térképeket nézegette

Akik az utóbbi esztendőkhöz a délalföldi tájékozdási futó versenyekre látogatnak, gyakran találkozhatnak *Dénes Zoltán* nevével a térképeken, de ott van szinte mindenütt a versenyen, a rajtban, a célban, mint ahogyan az ideai Kalocsa Kupán is történt Kaskantyún. Egyre népszerűbbek lettek a Boróka Kupák, a regionális versenyek, a bajnokságok. Nem véletlenül, hiszen a versenyek helyszínei, a borókás terek és az itt készült térképek bizonyos értelemben rangot vívtak ki maguknak, s nem véletlenül. Nos, ebben igen nagy szerepe van *Dénes Zolinak*, s közvetve egész családjának is. Vele készült ez a kis beszélgetés, a „kalocsai titkokról”.

— *Zolikám! Mikor is kezdődött a sportpályafutásod, hogyan kerültél kapcsolatba a tájékozdási futással?*

— 1986-ban a Kiskőrösi Petőfi Gimnáziumban *Rideg László* tanár úr mutatta meg a tájfutást, mivel már kiskoromban nézegettem a térképeket és futni is szerettem, ezért azonnal magával ragadott ez a sportág.

— *Mely egyesületekben versenyeztél eddig? Kik voltak a „mestereid”.*

— *Rideg tanár úr* tehetséget látott bennünk: *Vancsik Nándorral* egy osztályba jártam és együtt kezdtünk futni is, ezért *Szebényi Béla* figyelmébe ajánlott bennünket, így 1987-ben már a Kalocsai SE színeiben versenyeztem. A gimnázium befejezése után katonaként, egy évre a Veszprémi Honvéd SE-be kerültem. Amikor az Erdészeti Egyetemre jártam a Soproni MAFC színeiben versenyeztem. Itt tanultam meg igazán versenyszerűen tájfutni *Cser Borbálától*. Közben elcsábítottak

a szegediek így egy évig a SZVSE-ben is versenyeztem, ezután kerültem vissza Kalocsára, és azóta is ott versenyzem.

— 1991-ben már kijutottál a Junior VB-re, Berlinbe. 1992-ben pedig bajnok lettél F19 E kategóriában a nappali egyéni OB-n. Így Te lettél az első kalocsai tájékoztató futó, aki magyar bajnokságot nyert. Mik voltak az előzmények?

— 1988-ban kezdtem el rendszeresen edzeni, sokat futottam Vancsik Nándival és Mátyás Ildikóval aki akkor Kiskörösön lakott. Sokat álltam dobogón vagy végeztem dobogó közelében, de kevés versenyt nyertem, talán ennek köszönhetően mindig úgy éreztem, hogy többet kell edzeni, jobban kell tájékozódni. Ez a recept be is jött, így a jobbnál-jobbak lettek az eredmények

— Bizonyára nagyon jók lehettek a felkészüléseid, hiszen például 1995-ben Pirtó-Tázlár körzetében megrendezett Tájfutó Marathon győztese is Te voltál. Mint válogatott versenyző milyen sikereket értél el? Mely eredményedre vagy leginkább büszke?

— Legnagyobb sikerem az 1994-s Svájci Főiskolás VB-n, a váltóban elért bronzérem, ahol nagy hajrában sikerült megvernem a francia ellenfelemet. Természetesen sikernek könyvelhetem el a magyar bajnokságokon elért dobogós helyezéseimet is.

— Számos délalföldi versenyt rendeztél eddig, s magas színvonalon. Mi ennek a sikernek a titka?

— Tulajdonképpen azért kezdtem el versenyeket rendezni és térképet helyesbíteni, mert bosszantottak a hibák és a nemzetközi színvonalat alulmúló térképek. Mindig is a tökéletességre törekedtem, és igyekeztem minden hibát elkerülni.

— Szívesen dolgozol együtt a HSE és a HTC rendezőivel is. Honnan ered ez a gyümölcsöző közös munka?

— Olyanokkal dolgozom szívesen, akiknek fontos, hogy jó verseny rendezzenek. Én elsősorban a technikai részhez értek, így keresem azokat a rendezőket, akik a körítéshez értenek. A kapcsolat több klubbal is jó, a HSE esetében Erdélyi Tibor keresett meg, hogy rendezzünk közösen versenyeket. A HTC fiatal rendezőgárdájával pedig szívesen dolgozom együtt.

— Gyakran találkozunk a neveddel a térképhelyesbítők között. Készítettél e már valamilyen összeggést az általad készített hazai és nemzetközi térképkészítéseidről?

— Még nem nagyon volt időm összeggést készíteni, talán majd ha nyugdíjas leszek. Idehaza talán csak a Zemplénben és a Börzsönyben nem készítettem térképet. Külföldön, mennyiségi sorrendben, Ausztria, Németország, Szlovákia és Szerbia szerepelne a listámon.

— A közeljövőben mely térképek készítésében veszel részt?

— Szerencsére nem fogok unatkozni, a mecseki és Szerbiában a fruska-gorai térképek mellett, remélem, hogy még marad időm a kiskunsági terepekre is.

— Az elmúlt évben a Te nevedhez fűződik „AZ ÉV TÉRKÉPE” kitüntető cím. Mit jelent számodra ez az igazán megüsztelő szép elismerés?

— Nagyon büszke vagyok erre az elismerésre. Az hogy másodszor is megkaptam, azt mutatja nekem, hogy jó úton járok, a tájfutók elfogadják az én térképhelyesbítő szemléletemet.

– A szép kivételű térképek mellett, véleményed szerint, úgy összességében miért szép a mi sportágunk?

– Mindig új feladat, mindig új táj, mindig gyönyörű természet.

– Ma már az egész Dénes család versenyez. Nap mint nap látod gyermekeid szép eredményeit is. Te magad milyen további célokat tűztél ki a jövőbeni versenyeken?

– Már benne vagyok a szeniorkorban, csak az motivál, hogy Magyarországon van jövőre a VB, és itt még szeretnék bekerülni a csapatba.

A beszélgetésünk végén azért azt se feledjük el, hogy 2011-ben pedig Szenior VB is lesz Magyarországon. Gondolom ez ugyancsak jó motiváló erő lehet, úgy is mint versenyzőnek, de úgy mint térképhelyesbítőnek is. Mindehhez kívánunk Zolinak és családjának is további szép sikereket.

Kaskantyú, 2008. szeptember 27.

Dr. Sindely Pál

AMIKOR ELŐSZÖR KEZD CSILLOGNI A GYEREKEK SZEME

A sportoló Szerencsi család

A pusztamérgesi Szerencsi család azon kevesek közé tartozik, ahol a család minden tagja aktívan sportol. Szerencsiné Csamangó Jusztina az édesanya egykoron a Szeol AK igazolt atlétája volt. Jelenleg a Pusztamérgesi Általános Iskola testnevelője, a helyi tájékozdási futó egyesület edzője, versenyzője. A szép virágos faluban is sikerült ezt a szép sportágunkat meghonosítani.

– A családod sportszeretete „messze földön híres”. De honnan ez a nagy lelkesedés, mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a tájékozdási futással?

– Másodikos középiskolás lehettem Szegeden a Körösyben, ahol Sindely tanár úr szemfülesen felfigyelt rám, hiszen középtávfutó atlétaként –köszönet ezért dr. Palásthy Pali bácsinak is– jó futóeredményeim voltak. Nekem az első pillanatban nagyon megtetszettek a hegyi terepek, a fenyves erdők illata, a jó társaság. Így még az sem kedvetlenített el, hogy a futótudásomhoz képest, kezdetben igen elmaradt a tájékozdási felkészültségem.

– Az iskoládnak is szép dicsőséget szerezteél azzal, hogy egy országos negyedik helyezést szereztél váltóban (csupán néhány másodpercen múltott a bronzérem!). Ez volt a kezdet. A középiskolás éveid befejeztével sem hagytad abba a versenyzést. Mely egyesületekben versenyeztél eddig? Kik voltak a „mestereid”?

– A Körösy J. DSK-ból a Délép SC-be kerültem, ahol akkoriban megfelelő támogatással komoly kis csapat versenyzett. Futó edzéseimet Halmai Emil irányította, akinek az atlétikában elért eredményeimen kívül is nagyon sokat köszönhetek. A tájékozdást sajnos csak a versenyeken innen-onnan hallott információkból próbáltam megtanulni. Kaszaki Józsiára emlékszem még, aki nagy lelkesedéssel magyarázta nekem a vonaton a szintvonalak jelentését... Jelenleg a saját magam által kialakított Pusztamérgesi SE-ben a tanítványaimmal együtt versenyzek. Alapító tagjai voltunk a DAR SE-nek.

– Nem véletlenül hívnak benneteket a „sportos Szerencsi családnak”. Miért is?

– Férjem is testnevelő tanár, így nekünk természetes volt, hogy lányainkat is a mozgás szeretetére irányítjuk. Már kiskoruktól kezdve vittük magunkkal őket a tájfutó versenyekre, így szinte belenőttek ebbe a sportágba. Nagy öröm volt, amikor először teljesítettek önállóan egy pályát, és az is, amikor először lettek válogatottak. Férjem ugyan nem versenyez, de a legfontosabb versenyeken a SZVSE, illetve a magyar csapat profi szurkolója.

– *Ez a szurkolás, ez a kolompszó sem akármí! Mint versenyzőnek, számodra mely eredményeid a legértékesebbek?*

– Fiatalkoromból csak az atlétikában elért eredményeimmel büszkélkedhetek. Talán a legértékesebb a 15 km-es kismaraton 57:50 perces időeredményem, amivel 2. voltam az utánpótlás ranglistán. 800 m-en 2:12-es idővel aranyjelvényt értem el, na és Kassán lefutottam a maratonit. Tájfutásban, szenior koromban sikerült elérem az egyetlen országos bajnoki címemet a gödöllői sprintbajnokságon.

– *Egyike voltál azon tanároknak, aki munkahelyén is megszervezte ezt a szép sportágat. Mely eredményeid emelnéd ki leginkább? Te kiknek voltál a „mestere”?*

– Mivel dr. Tóth Imre „bácsi” tudta rólam, hogy szeretem a tájékozdási futást, így addig-addig győzködött, hogy végül is, megszerveztem az iskolánkban is a szakosztályunkat. Nem gondolnám, hogy mestere voltam a tanítványaimnak. A kiemelkedő eredményeket már mindannyian a SZVSE-ben Gera Tibinél érték el. Az én feladatomban az alapok megtanítása, a sportág megszerettetése. Az mindig óriási sikerélmény, ha egy kezdő kisgyerek egyedül ki mer menni a pályára, és azt hibátlanul teljesíti. Az első legemlékezetesebb versenyző Szűcs Gábor volt, aki Pusztamérgesről elsőként került a SZVSE-be, majd onnan a válogatottba. Aztán jöttek a lányaim, akik közül Ildikó 25-szörös, Dóri 20-szoros magyar bajnok. A pusztamérgesiekből elkerült versenyzők közül már 11-en nyertek valamilyen országos bajnokságot.

– *Ezek az eredmények önmagukért beszélnek. Ez azért mégis mestermunka! Közben számos versenyt is rendeztél, ami Pusztamérgeshez is kötődik.*

– 1992-ben rendeztünk először Sellő kupa néven megyei versenyt, majd jött a FOBU kupa, jelenleg pedig a Pusztamérges kupa. A rendező gárda a régi tájfutó társakból és a pusztamérgesi munkatársaimból verbuválódott össze. Kezdetekben Kaszaki Józsiával, Szűcs Paliékkal, Gion Jancsival, László Karcsival rendeztünk. Mostanában pedig Gera Tibi csapata segít. Persze sosem hiányzott még a rendezésből Szűcs Gábor és Szabó Attila. A gyerekversenyek színvonalát pedig Turcsányi Erika és Böröcz Ilona vezetésével kollégáim biztosították.

– *Végezetül, mint minden riportalanyomtól a sportágunk szépségéről érdeklődtem. Aki ilyen sok időt mondhat maga mögött, annak bizonyára szép Véleményed szerinti is?*

– Beszélgetésünk kezdetén már említést tettem, hogy engem annak idején mi vonzott a sportághoz. Manapság már pedagógusként látom azt a sok érvet, ami a tájfutás mellett szól.

- ♣ Motiváció: minden ellenőrzőpont megtalálása külön örömet okoz, függetlenül a végső eredménytől
- ♣ Tartós figyelem, koncentráció: azonnali visszajelzést kap a gyerek, ha ezt elmulasztja
- ♣ Kombinatív, problémamegoldó gondolkodásra, önállóságra nevel.

- ♣ Jól érezhetik magukat a kevésbé tehetséges, esetleg túlsúlyos versenyzők is, hiszen nem látják őket verseny közben, és jó tájékozódással még a gyorsabbakat is le lehet győzni néha.
- ♣ Változatosság: soha nincs két egyforma pálya, különbözőek a terepek
- ♣ Alkalmazkodó képesség: időjáráshoz, a földön alváshoz, hátizsák-cipeléshez, ...

— *Neked személy szerint mik a benyomásaid?*

— Nekem a legfontosabb visszajelzés a sportágról az, amikor először kezd csillogni a gyerekek, vagy akár felnőttek szeme az első térképes terepedzésen.

— *Beszélgetésünk végén, mint egykori tanítványomnak is kívánom, hogy még nagyon sok kedves gyermek, diák és felnőtt szemének a csillogása legyen annak a visszajelzése, hogy jó úton jársz.*

Pusztamérges, 2008. október 3.

Dr. Sindely Pál

VISSZAEMLEKEZÉSEK

AZ ÖREG HALÁSSZAL A DUNA PARTON

A múlt év júliusában, mivel egyesületünk az F21-eseket nem vitte versenyre, és én nagyon szeretek versenyezni, így hát elővettem a tájékoztatósi futók évkönyvét, s az évi versenynaptárból kikeresem egy versenyt. El is küldtem érdeklődő és nevező leveletem. Levelem visszaigazolták: „A verseny meg lesz tartva, VII. 30-án”.

Július 27-én este fél 11-kor értem haza, és az asztalomon egy távirat feküdt: „verseny július 29-30-án lesz talaalkozo szombaton 4 oraatol dunafelvaar kidunai hidnaal elhelyezees sajaat saatratokban eetkeezees oetszaaz meeterre nevezeesi dij helyszinen 5 forint mineel toebb versenyoet vaarunk stop elnoek stop.”

Óh, ez milyen nagyszerű. Mit is csináljak? Hogy is csináljam? Már két hete nem voltam edzésen. Ah, kimegyek. Gyorsan maciba öltöztem. Mivel sötét borús éjjel volt, megkerestem az elemlámpámat. Már olyan régen háborgattam, hogy egyszerűen nem nyitotta fel e szemet. Akárhogy ráztam, nem volt hajlandó világítani. Így kerestem egy kis szentjánosbogarat, hogy még se menjek világítás nélkül. Majd irány a Maros-part, és az erdő. fél 1-et ütött az óra, mire visszaértem. Bebőröndöztem. Reggel magammal vittem, a munkahelyemre.

– Hát te hová utazol? – kérdezték.

– Rómába. – válaszoltam.

Aztán titokban felkutattam a KISZ sátrát, és kiügyeskedtem a vállalattól. /Nem mertem bejelenteni, mert még majd valaki hétvégére kiigényli, és idő hiányában nem lesz sátram./ Így, sátorral, bőrönddel felcuccolva rohantam a buszpályaudvarra, hogy a dunaföldvári buszt elérjem. Ez 28-án volt, és 17-18 óra között megérkeztem a kidunai hídhöz.

Körülnéztem. A hídtól kb. 150-200 m-re egy halásztanyát pillantottam meg. Gondoltam, itt lesz a versenyközpont. Odamentem.

– Jó napot! Halló! Jó napot! Van itt valaki?

Shol egy lélek. Csak a Duna-ág túlsó oldalán üldögélt távol egymástól néhány halász.

Halló! Fogtak mán valamit? Lesz itt halászlé estére?!

Így érdeklődtem, mert még egy fél száraz kiflim sem volt. Hiába hallóztam, egy lélek se jött elő. Pedig már a padlásra is felmáshoztam. Nagy sokára elővánszorgott egy hosszúsörű, olyan juhászkutya féle komondor, mérges szemekkel. Én csak kedvesen viszonoztam a tekintetét, nehogy valami nézeteltérés támadjunk közöttünk. Aztán gyorsan megbarátkoztunk. Alkonyattájban kezdtek beszállingózni a halászok. Majd megjött a halásztanya gondnoka, Béla bácsi is. Agyonérdeklődtem a verseny felől nála, semmi eredménnyel.

Még az étkezés is csak bent Dunaföldváron lehetséges, válaszolta. Majd 10 forintért szállást kaptam, szobában. Még az estére vártam néhány rendezőt, versenyzőt. Egy fia szál sem jött.

Másnap, szombaton, fél négykor keltem. Ugyanis a találkozót a táviratban 4 órában közölték. Miután már 6 óra is elmúlt, és egy rendező se jelent meg, sőt, még

egy fia versenyző sem, így abban reménykedtem, hogy majd délután 4 órára jönnek. Ez idő alatt kibiceltem a halászoknak. És valójában, ötszáz méterre az elhelyezéstől, étkezni is lehetett. Egy idős halász bácsi igazi házi sült pogácsával és almával kínált meg. Hiába szabadkoztam, csak mondta, hogy:

– A drága jó feleségem megsértődik, ha visszaviszem az elemőzsiát.

Én meg hiába hívtam a bácsit viszonzásul ebédre, csak megint mondta a magát, hogy:

– Tudja, a drága jó feleségem megsértődik, ha nem eszem meg a főztjét. Eddig a 40 év alatt egyszer sem sértettem meg. Ugye megérti?

– Meg bácsikám, hogyne. A bácsi mindig itt halászik?

– Igen fiam, már vagy 25 éve. És még szeretnék vagy tízig.

– Jaj! Ennek úgy örülök. Akkor jövőre eljövök ide versenyre. Biztos jövőre is rendeznek majd. – Így búcsúztunk el.

Aztán jött a délután 4 óra. Ott üldögéltem a kisdunai hídnál. Minden, és mindenki jött; gyalogosok, kirándulók, kerékpárosok, autók, teherautók, s ilyenkor mindig felcsillant bennem egy kis remény, vonat, még reptülőgépek is, meg még menyasszony is, csak rendezők és versenyzők nem jöttek.

Ah, biztos csak egynapos lesz a verseny, biztatgattam magam. Na, majd holnap reggel. Másnap megint fél 4-kor ébresztő. És 9 órakor végleg feladtam a reményt. Visszasétáltam a halásztanyára, ahol Béla bácsival elbeszélgettünk az élet apró kis fonákságairól. De vidáman, mint ahogy vidám volt a halásztanya is, mert éppen majálisra készülődtek.

A két és fél nap alatt bebarangoltam a dunaföldvári tájat, a Kisduna mindkét partját, a sűrű erdőket, és gondolatban nagy versenyzőkkel versenyeztem a vízen és a napsugáron. És még egyszer összetalálkoztam a bácsikámmal, az öreg halással.

– Na, meg lett tartva a verseny? – kérdezte.

– Nem lett. – válaszoltam. – Azt hiszem, eltévesztették a dátumot. 1973 helyett 1972-t írtak.

– Nézze mekkora pontyot fogtam! – és kiemelte a vízből a hálóban lévő szép nagy halat.

Gyönyörű volt és életerős a kifogott hal.

– Üljön le – mondta a bácsi.

– Köszönöm bácsikám, de most már mennem kell. Majd jövőre visszajövök.

Addig is erőt egészséget!

– Köszönöm. Magának is!

– És jó fogást!

– Köszönöm.

Hangunk összevegyült, és barátságosan futott együtt a Kisduna tükörsíma felületén, messze-messze, be a fák közé... (1973)

Csamangó Ferenc
Szegedi Kinizsi SK

Megjelent: TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS, Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Lapja, IV. évfolyam, 1973. 3. szám

BÖRZSÖNYI TÚRÁVAL KEZDŐDÖTT

Immáron több mint negyven éve, 1967-ben kezdtem tanulmányaimat Szegeden az Élelmiszeripari Főiskolán. Hagyomány volt, hogy az őszi szünet idején túrát szervezett az iskola Börzsönybe. Szállás Kisirtás-pusztán onnan kirándulás Nagyhideg-hegyre, Kisinódra. Jelentkeztem, s elmentem.

Gólyaként szorgoskodtam, segítettem a szervezőnek a kirándulásokon. Turistatérkép alapján navigáltam a csoportot. Hazaérkezésünk után a természetjáró szakosztály vezetője (idősebb diák) – akinek a feladata volt a szervezés és lebonyolítás – jelentette, hogy megtalálta az utódját. 1968-ban már én intéztem a szakosztály ügyeit és így kerültem kapcsolatba *dr. Tóth Imrével*, a megyei szakszövetség elnökével.

Imre, ahogyan később neveztük, megérezte bennem az őszinte érdeklődést a sportág iránt és élt is a lehetőséggel. Megkért, hogy az 1969. évi Főiskolás Országos Bajnokságra szervezzem meg a csapatokat. Engem (!), aki addig csak egyszer láttam tájékozódási futó térképet életemben. Valahogy így kezdődött.

Ehhez a munkához segítséget is kaptunk *Mándoki József* és *Frányó Ferenc* személyében. Én szerveztem az embereket, fiúkat, lányokat, főiskolásokat, középiskolásokat egyaránt.

Az év elején tanteremben kezdtünk, majd Új-Szeged, Rókus környéki fehér-fekete téркеpen gyakoroltunk. *Mándokiék* feltétele az volt, hogy a nemcsak legszebb, hanem a legügyesebb három 15 éves lányt kérték cserébe *Iungi Anikó*, *Nagy Ildikó* és *Fehér Marikal*. Ők alkották később a SZVSE női csapatát.

A felkészítés jól sikerült - teljesíteni tudtuk az egyéni és váltó pályákat is. A versenyre utazás közben ismerkedtünk meg a szegedi tájfutókkal - akikre azóta is jó szívvel emlékezem. *Sindely Pali*, aki egy évvel korábban kezdte előttem a versenyzést és fényévnek tűnő előnye volt velünk szemben. *Hajdú Kálmán* - akitől még a rajtra várakozva is sok hasznos tanácsot kaptunk, *Vincze Pistát* aki már akkor Miskolcon járt egyetemre, de Hódmezővásárhelyiként velünk utazott egy vonaton. *Csuka Zsigáék*at a vasútforgalmiból, akik szintén korábban kezdték és behozhatatlannak tűnő előnyük volt.

Sok máig megmaradó emlékem maradt meg az 1969. évi egyéni bajnokságok sorozatáról. A III. osztályú bajnokságon az egyik ellenőrzőpontunk az erdőből kifutva, egy kút volt. A réten egymástól nem messze valóban volt egy gémes kút és egy gém nélküli kútgyűrű is. Mint később kiderült mindkettő ellenőrzőpont. Én a látványosabb gulya kutat választottam, és a kód ellenőrzését elmulasztva begyűjtöttem egy hibapontot. Nem voltam egyedül, mert 9. helyezettként, egyetlen hibapontostként még befértem a továbbjutó 40 %-ba.

Innen könnyű fejlődni, hétről-hétre rutinosabb lettem. A megyei bajnokságot Monor-Csévharaszt térségében, a szívemhez közel álló, homokbuckás tipikus Duna-Tisza közti terepen rendezték. Az egyik ellenőrző ponton *Baranyai Tóni* – aki utánam indult – maximum 10 méterre állt tőlem a nyakig érő csalánban. Én már bélyegeztem és tétovázva sétáltam el a pontról, hogy ne fedjem fel - sikerült. Azon a versenyen igazán kijött a lépés és nem csak *Baranyait*, de *Bán Sanyit* is megvertem, akik akkor az ászok voltak Csongrád megyében. Másnap jött a második forduló ha jól emlékszem Biatorbágyon. Itt győzött az igazság és nagyon kikaptam a fent

említettektől. Mivel az első napi eredményem nagyon jól sikerült, tovább jutottam – természetesen utolsóként – a Keletmagyar bajnokságra. Ezen a bajnokságon a pályakitűző a térkép mindkét szélén lerakott 6-7 ellenőrzőpontot, és kettőt pedig egy több km-es átmenettel kötötte össze. A verseny Várgesztesen volt a pályát teljesíttem, de az eredményem alapján még utolsóként sem jutottam tovább az OB mezőnyébe.

Ennyi élmény után hála *Dr. Tóth Imrének* és azoknak, akik tanácsaikkal segítettek, mert megalapozták a tájékozódási futó jövőmet.

T. Nagy Sándor

HOGYAN IGAZOLTAM A KINIZSIBÉ?

Úgy, hogy nem is tudtam róla. Ezt is mentorom *Dr. Tóth Imre* intézte. A szalámi gyár jóvoltából a Kinizsiben volt pénz, de versenyző viszont alig. Imre gondoskodott róla, hogy mindig legyen legalább egy váltóra elegendő versenyző a szakosztályban. Ezt megelőzően *Máté István, Kunfalvi Zsolt, Tóth Sándor* alkotta ezt a csapatot. *Máté Pista* és *Tóth Sanyi* leérettségiztek és elköltöztek Szegedről.

Akkor jött *dr. Tóth*, akit azóta is nagyra tartok azért amit a sportágban véghez vitt Szegeden, és nemcsak Szegeden, ahol megítélésem szerint összehasonlíthatatlanul rosszabbak a terepi adottságok mint Miskolcon, Pécsen vagy Budapesten. Személyében Ő olyan alapokat rakott le a sportágnak, amit ma már nyugodtan bízhat az utódaira – rendíthetetlen. Ha az ismert MLM-es szisztéma szerint vizsgálánk, akkor a tájékozódási futók zrejnek az őse mindenképpen Ő!

Nos, a Kinizsi kérdést is megoldotta. Az általam szervezett csapatnak már voltak eredményei. *Sindely Pali* II. osztályú minősítést szerzett, így már tudtam III. osztályú versenyen is indulni s nyerni. Csapatban, váltóban a vasútforgalmisokat, sportnyelven szólva már meg tudtuk csípni. Megbeszéltük az iskolával, hogy megyünk a Kinizsibe. Akkor egy kicsit rosszul esett, hogy az iskola ilyen könnyen lemondott rólunk. Jól jöttem ki a buliból, mert az iskolai költségvetéshez képest így több lehetőségünk lett és ha bementem a szalámi gyárba mindig degeszre csettem magam téli szalámival.

A csapatunk is erősödött, mert *Kunfalvi Zsolttal* Dobogókön emlékverseny is nyertünk. Imrének viszont nem sokáig volt nyugodalma, mert mi is végeztünk és szinte kivétel nélkül elhagytuk Szegedet. Azt a várost ahol a nem csak diplomát szereztem.

Ma már szinte kizárólag Miskolc környéki versenyeket látogatok, de ma is nagy szeretettel üdvözlöm a régi ismerősöket (*Sindely Pali, Bán Sanyi, Rostás Irén...*). *Baranyai Tónit* Izsákon (itt születtem) fogathajtó országos bajnokság konferansziéjaként láttam újra, s nem bírtam ki, hogy szívszorítóan, ne üdvözljem személyesen. A *Jenovái testvérek, Kotogány Ilona, Gömöri Éva* ugyancsak örök emlék, még a szakdolgozatomat is *Jenová Klári* gépelte le.

Csongrád megyei utolsó versenyem 1971 szeptemberében Kisinócon, az Egyéni Vidék Bajnokság volt. Akkor már tudtam, hogy Miskolcra fogok menni dolgozni.

Jenovaiék be is mutattak *Zsigmond Tibiéknek*. Én viszont tudtam, hogy a munkahelyen töltött idő sem lesz túl sok, hisz hat hét múlva be kellett vonulnom katonának. *Frányó Feriék* szomszédságában, Szentesen töltöttem le a két évet, s a hódmezővásárhelyiek meg is kerestek az átigazolással, de akkor már vőlegény, rövidesen férj, majd apa lettem és tudtam, ha a laktanyából kiléphetek, akkor irány a család. Két év teljes kihagyás után 1974-ben a DVTK-ban kezdtem, szószerint újra. A Szegedi Kinizsi SK-t pedig, *Rimóczi Karcsi* és *Sindely Pali* vezetésével a korábbi SZEOL-osok vitték tovább.

T. Nagy Sándor

SZEGEDEN VETETTÉK – MISKOLCON TERMETT

A főiskola befejezése után, 1971-ben költöztem Miskolcra, ahol előtte csak kétszer jártam. Egy évfolyam kiránduláson, és egy tájékozódási futó egyetemi-főiskolai bajnokságon. A katonaság után 1974 tavaszán kerestem meg a DVTK-sokat és kezdtem az alapoknál. 1975-ben II. osztályú minősítést szereztem, de már ekkor látszott, hogy nem én leszek a DVTK élversenyzője. Ugyanis ekkor már itt volt *Major Árpád* és megálmodott egy szakosztályi modellt, ami néhány év alatt a PVSK-val egyenrangú szakosztályt eredményezett.

Árpi indítványozta, hogy utánpótlás edzőként kamatoztassam sportághoz fűződő lelkesedésemet. Hozzá kezdtem a munkához és kiváló emberekkel hozott össze a sors. Mindjárt az első évfolyamban *Less Nándorral* (Áron nagybátyja) aki 30 évesen maláriában halt meg és addigra fantasztikus életművet hagyott hátra – tudósként. A középiskolás országos földrajzversenyt róla nevezték el. Vagy *Barzó Pállal*, aki ma Szegeden professzor, tanszékvezető egyetemi tanár – agysebész.

Külön öröm volt számomra, ha a Duna-Tisza között vehettünk részt egy-egy országos bajnokságon. 1979-ben Jakabszállás mellett a Kisasszony erdőben rendezték meg először serdülő kategóriában a váltó OB-t. A fiaim elsők, a lányok harmadikak lettek. Nagy fájdalom, hogy a Szegeden rendezett Úttörő Olimpiára nem kísérhettem el a csapatot – munkahelyi elfoglaltságom miatt. Ezen a versenyen *Üveges (Sikhegyi) Gabriella* 2. lett. Az Ásotthalmon rendezett csapat OB-n öt kategóriában lettünk dobogósok és ebből háromban ott voltak a gyerekeim. Az 1985-ös Hungária Kupát Kiskunhalason rendezték – aki élt és mozgott, az szülőstől ott volt. *Zámbo Gabi* a 96 fős mezőnyben dobogón – később 37-szeres válogatott lett.

Nagyon sajnáltam, hogy akkoriban Bács-Kiskun megyében nem volt értékelhető a sportág tevékenysége. Most kaptam *Börcsök Istvántól* egy Ágasegyháza térképet, amit a kalocsaiak helyesbítettek: Nekik külön köszönöm amit az elmúlt időszakban tettek és gratulálok a munkájukhoz. Ismeretlenül is drukkolok nekik.

Edzői karrieremnek egy vállalkozás vetett véget. Teljes embert követelt vagy még annál is többet. Tisztára olyan volt mint a sport, verseny a javából – még ranglista is volt. 2002-től új terület – az egészségpiac – találkozás egy olyan keringésvjavító orvostechnikai eszközzel amit világbajnokok hada használ a felkészülés során. Többek között *Simone N.L.* a tájékozódási futás futás sokszoros

női világbajnoka. Hurrá (!) ezt meg kell ismerni mindenkinek! Döbbenet! Az első a pénztelenség, hogy mennyire pénztelen ma a sport. A másik a szemlélet: a korlátok, a kifogások kapnak prioritást a lehetőségek megismerése helyett. Szerencsére vannak azért olyanok, akik nyitottak az új információra és élnek is vele. Ma ezen dolgozom, hogy az emberek egészségesebben éljenek.

T. Nagy Sándor

„VADDISZNÓ SEGÍTSÉGGEL AZ ÉREMÉRT”

Az 1966. évi Csongrád Megyei Éjszakai Bajnokságot Ópusztaszeren rendezték. A bajnokság pályaképzője *Sörös Béla* sporttársam volt. A verseny napnyugta után fél órával kezdődött, 13 ellenőrzőponttal, fekete-fehér 1:25000-es térképpel.

Akkortájt még nem volt ismeretes a fényvisszaverő bója és a laptájéoló sem, legalábbis itt Magyarországon. A bóják belseje viharlámpával meg volt világítva, de ezek csak addig világítottak, míg olyan eső nem kerekedett, hogy tulajdonképpen semmit sem lehetett látni belőlük. A katonai tájoló és a gyér zseblámpa (ezt nagyanyám a pincében használta a bor lefejtésénél), melyet magammal vittem, gyorsan felmondták a szolgálatot, s az eső adta meg nekik az utolsó kenetet.

Épp kezdtem fájni a sötétben, s kissé meg is ijedtem, amikor vaddisznó zörgésére lettem figyelmes. A hangokból kiderült végül, hogy tévedtem, mert *Nagy Misi* sporttársam volt az, aki velem együtt a sötétben botorkált. A tízenhárom pontból végül ötöt sikerült még az eső előtt begyűjteni, ami az éjszakai bajnoka címet jelentette számomra Csongrád megyében. Abban az időben ugyanis, még nem volt diszqualifikáció, ha valaki pontot vagy pontokat hagyott ki.

id. Blum László emlékei,

mint edző, versenybíró és versenyző

(igazolási szám: 75-Cso-4, dugóka szám 45574)

SEMMI PÉNZÉRT NEM VÁLTANÉK SPORTÁGAT

Ebben az esztendőben, a Csongrád megyei emlékkönyvben az első egyesületi váltómról írtam, amit megnyertünk. Nehéz kiválasztani legkedvesebb versenyem, mert rengeteg van, sok szép élménnyel és eredménnyel.

8 évesen kezdtem el versenyszerűen tájfutni. A családban nem volt kérdés, hogy mit sportolunk. Az én tájfutó pályafutásom kicsit nehézkesen indult el, tehetséges voltam, de nagyon féltem az erdőben, és ezt szégyelltem elmondani másoknak. Egy idő után ezt nem titkolhattam, ugyanis jöttek az edzőtáborok, ahol kevesebb ember van az erdőben, mint egy versenyen. Ezt a félelmet idővel legyőztem, amiben sokan segítettek. Ma már eszembe sem jut félni!

Mások fejében megfordul, hogy miért ezt a sportágat üzzük. Egyszerű a válasz! Ad egy életformát (a tornateremben alvás, vonatozás, sok séta nagy hátizsákkal) barátokat szerzehetsz, megtanít küzdeni, bejárod a világot, és elsősorban egészségesen élsz! Semmi pénzért nem váltanék sportágat!

Köszönetet szeretnék mondani elsősorban *anyunak*, mert nála kezdtem el edzeni, és az alapokat tökéletesen megtanította. Másodsorban *Gera Tibinek*, aki leigazolt a SZVSE-be, és folytatta a kemény munkát velem, mikor Szegedre kerültem. Nagyon jó edzők mind a ketten. Bámulatos eredményeket tudtak, és tudnak is még kihozni a tanítványaikból. Mindig számíthattam rájuk, ha mélyponton voltam. Köszönöm az eddigi és az ez utáni munkájukat is!

Ha példaképet kéne mondanom, akkor abból is bőven terem! A legeslegközelebbi példaképem a *nővérem*, akinek példamutató a szorgalma és küzdőképessége, a futott kilométerei, és az eredményei is említésre méltóak. A másik példaképen a svájci *Simone Niggli Luder*, akinek a teljesítménye úgy gondolom felülmúlhatatlan. 14-szeres világbajnoknő. De ott van egy *Oláh Katalin*, *Monspart Sarolta*, *Domonyik Gábor*, *Kelemen János*, akikre mind büszkék lehetünk.

Befejezésül megköszöném a *Tóth Imre* bácsinak, *Sindely Pali* bácsinak, és *Felföldi Karsai* bácsinak, valamint mindenkinek, akik segítettek őket, hogy összeszedték a sok emlékeket, eredményeket, képeket, mert nagyon jó élmény volt azokat felidézni az emlékkönyvben!

Pusztamérges, 2008. június 05.

Szerencsi Dóra,
aktív válogatott tájékoztatósi futó

FOTÓZOTT TÉRKÉPPEL A HORHOSOK KÖZÖTT

Egykori Kinizsis sporttársam *Sindely Pali*, addig-addig kapacitált, amíg előkerestem kicsinyke tájfutós naplóm. A baj az, hogy a hozzátartozó térképek is a végső elkeverés sorsára jutottak. De azért talán így is érdekes lehet az a verseny, ami így elolvasva, Nekem nagy élmény volt.

1974. szeptember közepén, a C. fokozatú nappali egyéni bajnokságon, az ászóthalmi versenyen *Rimóczi Károly* (Rimó) megígérte, ha továbbjutok, akkor elvisznek Pécsre a B fokozatúra is. Hát igen, ott talán könnyebb minősítést szerezni. Itt Ászóthalmon, negyedik lettem az első napon, erre még ma is emlékszem halványan, jól ment a verseny, másodosztályú minősítéssel. A második nap hetedik helyével, összvetben végül is ötödik lettem.

Szeptember utolsó hétvégén utazás Pécsre, a B. fokozatú versenyre. A vonaton mondják, fotózott térkép lesz. Még nem futottam olyanon, de csak rosszat hallottam róla. A jó hangulatú vonatozás után, egy kiadós hegyi túra következik. A vezetőnk egyszer csak elbizonytalanodik. — Na szépen vagyunk. Megtaláljuk azért a végén a turistaházat, és a rajtoltatás is megtörténik. A térkép valóban nagyon „felszínes” (állati vacak).

Számomra jól indul a verseny. Az 1-es ellenőrzőpont keverés nélkül jön, egy lift és megvan a 2-es is. A 3-asnál már kóválygunk vagy ötven. Itt a *Hrabovszki Gyuri* (Hrabó) is, pedig jóval előbb indult. A *Szokol Lajossal* szinte egyszerre találjuk meg (kis pihenő) a pontot. Hosszú átmenet következik, le is maradok és legalább 5 perc, míg helyre rakom magam. Végre megtalálom a keresett metsződést is (noha szerintem legalább 3-szor annyi van, mint amit a térkép jelöl). Leereszkedem, és egy horhosban indulok el a következő pontra. Egyre kilátástalanabb a helyzet, majd összezárul előttem a fal, mászni kell. Csúszik minden, semmi komoly kapaszkodó, végül aztán lecsúszok vagy 5 méterről, majd egy másik helyen felküzdöm magam. Hát itt elment vagy 10 perc és a kezemről is lement a bőr.

Látok már pécsieket is (egy pályát futunk) és megvan a pont! *Sindely Pali* tűnik fel, a következő pontig ragadás utána, úgylis sok idő elment már. Megint egy óriási lift, majd egy hegy megkerülése után nem is sejtem hol vagyok. *Pali* vezet a következő pontra egy bizonyos kerítés alá. Újra le, majd fel a következő pontra, mint pók a falon. Neve töbör, szóval ez olyan gödörféleség. Megvan. Újra le majd fel itt már megyünk vagy ötven. Senki se érzi igazán a terepet ezen a térképen. Végül csak vége szakad kínjainknak...

A célban kiderült, hogy nem csak mi futottunk „ilyen jól”. Az első napi versenyt *Baranyai Tóni* nyerte, második *Zombori Laci* lett. Több mint százperces idővel *Sindely Pali* még felfért a dobogóra. Nekem, nem egészen fél perc hiányzott a harmadosztályú minősítemhez, 8. lettem. De nem adtam fel, ha már egyszer eljöttem. Fizetett a kaja, szállás a Széchenyi gimnázium tornatermében, mindez egy vágyon.

A második nap még érdekesebb volt. Ugyanott és ugyanúgy folytattuk, ahogyan az előzőnapon abbahagytuk, fénymásolt térképpel. A bajnokság 2. napi eredményét – az MFTSz kiküldött szövetségi ellenőre: *Vasvár Viktor* sporttárs – megsemmisítette, egy forrás miatt, ami talán kiapadt a versenyre (?). Így a bajnokság az 1. napi eredmények alapján került kihirdetésre.

Szabó József
Szegedi Kinizsi SK.

LASSAN AZ EMLÉKEK IS ELMOSÓDNAK

Napok óta azon gondolkodom miről is írhatnék. Olyan régen történt már, hogy lassan az emlékek is elmosódnak. Csak emlékképek jutnak az eszembe. Pl. Egy-egy versenyen, keresem az ellenőrzőbóját; vagy egy mély gödör alján állok és körbe fák; elfut mellettem valaki, akitől megkérdezem, hogy hol lehet az ellenőrző pont. Vagy egy-egy versenyre utazunk vonattal és *Lakner Karcsi* bácsi is ott van.

De hogyan is kerültem kapcsolatba a tájékozdási futással? Szegedre, a Körösybe Kunágotáról kerültem, ez egy falu az Alföld délkeleti részén. Addig hallani sem hallottam a tájékozdási futásról, azt sem tudtam, hogy ilyen sportág létezik.

A Körösy J. Kollégiumban *Sindely Pál* tanár úr hívott a tájékoztató futók közé. Gondoltam, szabadidőm van bőven, futni tudok, a többit meg majd meglátjuk. Mivel semmit nem tudtam róla, várakozással tekintettem a találkozások elé. El sem tudtam képzelni, milyen is lehet a valóságban, hisz először meg kellett tanulni a térképeket, a tájoló használatát stb.

Az első versenyen, a Keletmagyar Kupán nagyon izgultam: kezemben a térkép, a tájoló, az ellenőrzőkarton és indítottak. Az első percekben teljesen kétségbe voltam esve, de lassan megnyugodtam és elkezdtem futni abba az irányba ahol a bóját véltem. És egyszer csak ott volt előttem. Le sem tudom írni, mennyire örültem, hogy megtaláltam. Aztán futottam tovább és meg lett a második, a harmadik, és a többi is. A célban ott várt a *tanár úr* és mindketten örültünk, hogy teljesítettem életem első pályáját.

Aztán szép sorjában jött a többi verseny. Volt olyan, amikor nem sikerült, mert nem találtam meg azonnal egy ellenőrzőpontot, de ez nem vette el a kedvem. Sok versenyen részt vettem, talán a legemlékezetesebb az Országos Középiskolai Bajnokság volt. Ezt a versenyt a Bakonyban rendezték meg. Iskolánk női váltója negyedik helyen végzett, s csak néhány másodpercre maradtunk le a dobogóról. A váltó tagjai voltak: *Sallai Anikó*, *Csamangó Jusztina* és jómagam.

Nagyon sok szép helyre eljutottam ebben az országban, olyan vidékekre is ahol addig még soha nem jártam. Különleges eredményeket nem értem el, de jó volt, hogy részese lehettem ennek a szép sportágnak és ennek az összetartó közösségnek a tagja voltam!

A négy év után sajnos nem folytattam tovább a sportolást. Bár nagyon sokszor eszembe jutott egy-egy verseny, egy-egy emlék. Örömmel emlékszem vissza életemnek erre az időszakára és benne a tájékoztató futásra.

Kunágota, 2008. június 24.

Gál Ilona

A DÉL-ALFÖLDI HAVASOK FILOZÓFIÁJA

Ez év februárjában a *dr. Tóth Imre* vezényelte zsúfolt gyülekezetű, tökéletesen sikerült szegedi ünnepnapon, igyekeztem elmondani azt, ami ott hirtelen a szívemből jött és eszembe jutott a nagy tömeg látán. Mi az, ami odaköt az ország déli részéhez, mint tájfutót. Íme, leírom.

A Dél-alföldi, a szegedi, a vásárhelyi és a makói tájfutók – többek között – mind megszállottak, sportágunk fáradhatatlan és szenvedélyes követői. Úgyis mondhatnám, hogy a tájfutás szeretni valóan megszállott és örült képviselői. Ugyanúgy versenyzőként, mint edzőként vagy sportvezető döntéshozóként.

Réges-régen, a múlt század közepén, 1960-ban indultam életem talán második tájfutó versenyén, egy szeged környéki rekettyésben. A Pedagógus SE menője, *Győry Edit* – első, női magyar bajnok 1962, majd 1963-ban is – oldalán, hiszen akkoriban még 2 fő volt egy csapat, egy térkép, és egy eredmény. Így lehetett sokat és gyorsan tanulni a menőktől. A verseny előtt és után egy alacsony rendező-szervező ember fantasztikus hangerővel folyamatosan irányított, rendszerezett

bennünket. Hát nem sokkal nézett ki másként, mint most és Ő volt *dr. Tóth Imre*. Alig tudtuk a jó tájfutó-hapsikat szemrevételezni, mert szinte mindig rá és mondanivalójára kellett figyelniük. Mint most is február 2-án, a nagy napon.

Világbajnok tájfutóként többször is élménybeszámolót tartottam Vásárhelyen – *Baranyai Antal* – és a környező városok iskoláiban vagy művelődési házaiban. A legemlékezetesebb Békéscsabán volt a VB után, 1972 novemberében, mikor a helyi rendezők az olimpiai bajnok *Balczó Andrással* együtt hívtak meg a fiatalokhoz. Zuhogott az eső egy csütörtök délután és a rendező 3 személlyel együtt összesen 8=nyolcan voltunk! Sosem felejttem el.

Aztán pár év múlva előbukkant *Rostás Irén*, vásárhelyi versenyző, mint ellenfél, mint sportbarát a válogatottból, mint VB váltó bronzérmes csapattárs 1976-ban. Ő, az a magyar tájfutó nők minden idők egyik legjobbjá, aki a hódmezővásárhelyi „havasokban”, azaz a stadion lépcsőkön készült fel alapozáskor a természet emelkedőire és lejtőire. Évről évre. Fantasztikus többlet akaraterő, energia-túlsúly, képzelő-erő és motiváció kell a síkon élő tájfutónak az igazi domborzatos terep felkészüléséhez. Ezzel rendelkezett Irén hosszú évekig. Aztán persze volt több követője, például az SZVSE válogatottjai. Talán épp ezért ilyen jók a dél-alföldi tájfutók, mert duplán kell bizonyítaniuk?

A *Skerletz Iván* vezette MFTSZ Elnökségi üléseken hosszan és néha feleslegesen – de hát sok férfi tagja volt az elnökségnek – vitakoztunk, terveztünk a tájfutás jövőjéről késő éjszakáig. Mindig csodáltam, hogy a vidéki tagok *Szokol Lajos*, *dr. Sindely Pál* Szegedig vagy *dr. Nagy Árpád* Egerig még az éj sötét leple alatt autóztak, vagy vonatoztak hazáig. Ehhez a sportvezetői munkához is kellett megszállottság, akarat és szeretet a sportág iránt.

Az utóbbi 10-15 évben az ország népegészségét, a lakosság egészséges életmódját próbálok és igyekszem segíteni, javítani. Gyakran járom az országot, sok emberrel találkozom. És mindig ugyanaz az eredmény, ha már van 20 ember, akkor egy, ha van 40 ember, akkor kettő és így tovább, ha 60 ember van, akkor 3-4 közülük, aki volt vagy ma is tájfutó. Kérdésemre, hogy hol kezdték, ki volt az edző a válasz mindig ugyanazon pár név: *Tóth Imre tanár úr* a szegedi egyetemen, *Szentpéteri Ákos bácsi* a Spariban, *Sárközy* és *Varasdy* edzők Szombathelyen, *Veresné Sipos Etelka* Szolnokon, *Bán Sándor* és *Nagyillés Mihály* Vásárhelyen, valamint *Valkony Feribá* Kőbányán. Sorolhatnám tovább a neveket, de jól érezhető, hogy a tájfutó edzők a hatvanas évektől kezdve oly nagy „merítéssel” szerveztek évről évre új versenyzőket, hogy ma már talán minden húszadik ember az országban akár csak egy rövid ideig is, de volt tájfutó, vagy legalább pontőr egy versenyen. Legjobb esetben még ma minősített versenyző.

S végül arra a kérdésre, hogy a sánta öregasszony hogy van ma a tájfutással, idézem írásom egy 2 éve megjelent IMA könyvből, amelyben 62 ember írhatta le gondolatait egy oldalban:

„Életem első 34 évében kerestem a viszonylag sima utakat, melyeken gyorsan és eredményesen lehetett futni. Vágyakoztam, mint mindenki a jobbért, a többért, a nem mindenki számára elérhetőért. Az egyenlők elé akartam kerülni. Minden értelemben, nemcsak a sportban. Rengeteget vállaltam a sikerekért, de jöttek egymásután.

Egy szép napon a jó Isten úgy gondolhatta, ebből elég. Beteg lettem a többszörös véletlenek összjátékaként. Hat napig gondolkodott, hogy merre terelje utamat. Sok ember imádkozott gyógyulásomért akkoriban, mint emlegetik az idősebbek mostanában is. Talpra álltam. Segített a sok ima és egy kicsit a belső akaraterőm. Élni vágytam. Persze erre nem emlékezhetem.

A jó Isten hallgatott a kérésekre, az imákra. Mégis itt maradhattam, de egy fél futólábbal kevesebbel.

Lassan, elkezdtem tanulni az alázatosabb létezést. Nem kell a csak sima út, nem kell a „kiváltság”, nem kell akármilyen áron vagyon. Imáim is fordulatot vettek, mint a fenti idézetben: ó Mindenható! Kérek buktatókkal tarkított életutat, néha jó kilátással, hogy újult erővel folytathassam hétköznapi, szükséges harcaimat magammal és körülöttem lévő világgal. Ígérem és igyekszem a fölfelé vezető, neheztelt úton tévedés nélkül haladni. Ha mégis eltévedek, segít a gyakorlatban a régi verseny-tájéolóm és elméletben az emberség-irányítóm vagy a családtagok, no meg a barátok. Mikor minden csődöt mond, akkor kérem a jó Isten segítségét újra.

Szoktunk beszélgetni Vele, kaptam Tőle egy világbajnokságot, hiszen minden nagy sportversenyen 3-5 ember is esélyes a győzelemre, de végül csak egynek van „szerencséje”, aki nyer, akít a jó Isten segített. Így 1972-ben 1:0 arányban vezettem kettőnk játszmájában. Aztán 1978-ban a betegséggel szerintem egyenlített Döntetlenre állunk azóta is.

Kérem minden nap a Mindenhatót, hogy ne versenyezzünk tovább, álljunk meg a döntelennél. Kérem, hogy adjon rögzös pályát, de hozzá akaraterőt, kilátást és kitaratást.

Ó Mindenható, jó Isten! Add, hogy bízzak magamban és azzal a meggyőződéssel éljek, hogy a jövőben nem fogok eltévedni sem a természetben, sem az emberek rendszertelenül rendezett világában. Segíts tudnom, hogy az, az értékem, aki vagyok és nem az, amim van.”

Monspart Sarolta

AHOL MÉG EGY POFON IS ELCSATTANT

Tizenöt évvel ezelőtt kolléganőmmel, *Böröcz Ilonával* együtt kezdtük Pusztamérgesen beindítani a sportágot. Az új versenyzők első bedobása a mély erdőbe mindig nagy izgalommal járt a gyerekek és a mi számunkra is. Nekünk akkor volt már egyre izgalmasabb, amikor az eredményhirdetésre sem ért be a célba a tanítványunk. Így jártunk egy ásothalmi megyei versenyen is, amit *Bódi Laciék* rendeztek.

Turcsi Betti 5. osztályos versenyzőnk nem talált be a műúttal párhuzamos, kb. 2 km-es pályáról. Természetesen, mint az ilyenkor törvényszerű, egész nap esett az eső. Laciék „Ladájával” végigpásztáztuk az összes erdei utat, délután 6-ig eredménytelenül. Mivel kezdett sötétedni, kétségbeesésünkben a helyi határőr őrs segítségét kértük a keresésben. Természetesen a szülőknél is hazatelefonáltunk, esetleg nincs-e otthon Betti, közben a versenyzőket hazavitte az állami gazdaságtól

kapott mikrobusz. Este 7-kor a katonákkal kezdtük módszeresen keresztben átfésülni az erdőt, akkor már szülői részvétellel.

Már majdnem sötét volt, amikor értesítést kaptunk a Pusztamérgesről, hogy Betti jól elvan a faluban. Itt-ott elmesélte stoppolós élményét, ahogy a bajai úton felvette egy család, és szépen hazavitték. De ő nem sietett annyira haza, így szüleivel nem találkozott. Szerencsére találkozott *Csíkos Anettel*, aki tudta, hogy keressük. Először lenyomott Bettinek egy pofont, állítólag helyettem, majd értesítettek bennünket. (Ez sem volt egyszerű, mert mobil még nem volt).

Akkor, ott a kaland végén nem gondoltam volna, hogy még 15 év múlva is lesz Pusztamérgesen tájfutó. Azóta büszkén sorolhatom a Pusztamérgesről elindított tájfutókat, akik SZVSE színekben egyéniben, vagy váltóban országos bajnoki címet nyertek. Íme a névsoruk: *Szűcs Gábor, Szekeres József, Szerencsi Ildikó, Farkas Csaba, Farkas Mariann, Vincze Tímea, Szerencsi Dóra, Zsolnai Eszter, Farkas Ottó, Juhász V. Renáta, Farkas Dóra...*

Szerencsiné Csamangó Jusztina

ALFÖLDI TÁBORTÜZEK MELLETT

Mint alföldi gyerek lévén, mindig is közelebb álltak hozzám az alföldi versenyek. Sokszor mentünk egy-egy itteni versenyre. Nemcsak a jó terepekért, hanem mert szerintem a szegediek, a kalocsainak és a vásárhelyiek révén itt vannak az ország talán legjobb rendezőgárdái.

Kedem a 85-ös Hungária Kupával, ami Balotaszálláson és Kunfehértó térségében rendezték. A sivatagi körülmények között, a homokbuckás terep különleges élményt nyújtott számunkra. A napi versenyek után ott volt a nagy tó. Lehetett fürödni, csónakázni, kikapcsolódni. És egy-két sör mellett megvitatni a versenypályákat, a nagy keveréseket. Az utolsó estén tábortüzet raktunk, szalonnát nyársaltunk, s több mint kétszázan együtt énekeltünk. Egy nagyon emlékezetes öt napot hagytunk magunk mögött.

Ugyancsak itt, Kunfehértón következtek a Dél-Alföldi Tájfutó Napok. A tó másik oldalán kialakított táborban sátoroztunk. Ezek a versenyek nem csak azért emlékezetesek, mert újra találkoztam a régi sporttársaimmal, de itt már sikerült dobogósnak is lennem, s az ott főzött birkapörkölt illatát még mai is érzem. A rendezők itt is gondoskodtak a különleges és jó pályákról és a jó hangulatról.

Ezután következett a tázlári Hungária Kupa. Csak azt tudom mondani, hogy le a kalappal a rendezők előtt. Ezek a versenyek már számomra is komoly küzdelmeket hoztak. Nagyon jól ment a futás, s háromszor is dobogóra állhattam. A középső napi sprint versenyen különlegesen jó időt futottam. Azt mondták a többiek, hogy ettől már jobbat nem fog futni senki, de *Nagy Lajos* még kinn volt a pályán. Egyszer csak előbukkant, s kilenc másodperccel vert meg, így odalett a sárgatrikóm is.

Az utolsó napon vadászrajtoltunk, teli feszültséggel. Jellemző, hogy a közvetlen előttem induló *Marion Peti* kapásból a női térképekhez rohant... A 2-es ellenőrzőpontot már én fogtam hamarabb. Petinél újabb hiba, s a 4-es pontot ismét én fogtam előbb. Utána már nem találkoztunk a pályán. De közben rettenetesen jött

utánam egy olasz, s mindenáron meg akart előzni. A befutópont előtt már kiabáltak a többiek, hogy nyomjam, mert a Marton még sehol. Jött viszont az olasz. No gyertünk! A célban, amikor az olasz bejött utánam, csak ennyit mondott: „Te egy lokomotív!”. *Ernesto Rampadonak* hívták. Ő lett a negyedik. Összesítésben a végső sorrend így alakult: *Nagy Lajos* nyert, második lett a belga *Marien Jef*, majd én következtem. *Marton Peti* négyperces hátránnyal csupán csak az ötödik tudott lenni. Nagyon emlékezetes maradt számomra ez a nemzetközi küzdelem.

Sajnos, az ezt követő időszak már másnak tűnik az emlékeimben. Kiemelném a Kalocsa Kupákat, a vásárhelyi Rövidtávú OB-t, a kiskunmajsai Hungária Kupát. Mind-mind kitűnő terepek, kitűnő rendezéssel. Ezeken a versenyeken, már nem az ellenfelekkel küzdöttem, nem ez volt az elsődleges cél. Hosszantartó betegségem miatt itt már csak saját magam vagyok az ellenfél. A cél a tisztes helytállás és hogy teljesítsem a versenypályát. Röviden ennyit az emlékeimből. (2008)

Ballagó Béla
Jászárokszállás

SIVATAGI SHOW A KISKUNSAGON

Valamikor az Űr az 1992-es esztendőben megadatott nekünk földi halandóknak, hogy egy rendkívüli erőpróbán mérjük össze tudásunkat és kitartásunkat. A történet az egyik háromnapos Dél-Alföldi Tájfutó Napokat meséli el.

Helyszín: sivatagi táj Kunfehértó közelében. A tó vize is csak mutatóban, a medrében. Imitt-amott kis borókás ligetes. Időnként fenyves erdő és igen szúrós akácok alkotják a növényzetet. Mind ez csak 40%-át teszi ki a terepnek. A többi nyílt terület. Kisebb nagyobb dombokkal, homokkal befűjt utakkal. Majd mélyedések és gödrök váltogatják egymást. A hőmérséklet 38 fok, árnyékban. A homokban megfő a tojás, a futócipőben meg a lábam. Most már elárulhatom, tájékozódási futóverseny folyik a terepen. Ennek vagyok az egyik résztvevője.

Verseny előtti napon kiköltöztünk a terepre. Adódó kis árnyékost keresve, felvertük több mint száz színes sátrainkat. Az autónkat féltve óvtuk a nap melegétől, takargattuk ezzel-azzal. Majd naplemente után összegyűltünk a sörsátorban. Csendesen iszogattunk, beszélgettünk a megszokott sportbaráti kapcsolatban. Egymást ugratva, és heccelve. Majd a versenyre összpontosítva, nyugovóra tértünk, a gyönyörű csillagos égbolt alatt.

Pirkadat! Felkel a nap. A levelek rezzenéstelenül állnak. A levegő száraz és meleg. A tábor csendesen ébredszik. A várakozási idő izgalmakkal telik. Majd mindenki elkezdí a felkészülést. A rajtba menet is kemény dolog volt. Süppedős homokos úton, tűző napon, több mint két kilométeren át. Ott egy kis pihenés, szájőblítés és kortyolgatás a melegvízes lajtoskocsiból, amit a rendezőség biztosított.

Rajt!!! Ettől a perctől nem számított semmi akadály. Igyekeztünk a legjobb tudásunk szerint teljesíteni a távot. Saját vagy elmondott sztorik a versenytáv közben lezajlott eseményekből. Az első pár pont még normálisan jött. Két kilométer után már csurom vizes vagy. Tapad rád a bozóttruha. Virágok pollenjei behatolnak a ruhád

alá, s „vakaródzol”. Az izzadság szemedbe folyik. Az izzadságot fogó hajpántod már semmit sem ér.

Közben jönnek és jönnek a nehézségek. Elnézel egy magaslest, mert nem látod, hogy rajta van a térképen. Megállsz. Helyre teszed magad, s minden rendben. Mindjárt jön egy hűsítő erdőfolt, a térkép szerint. Te jó ég, mi van itt. Feldúlt homokbuckák, tuskósor, szinte áthatolhatatlan háromszáz méter. Térkép hiba! Sajnos erdőművelés folyik. Mi szórakozni járunk ide. Megállsz! Tisztázzuk a helyzetet. Valahogy át kell jutni. A következő ellenőrző pont egy gödör a semmiségben. Csak a volt jelleghatártól lehet támadni. Átérsz! Szemben vagy a nappal, vibrál a levegő s betakarja előtted a kilátást. Jobbra majd balra haladsz a pályán, de a tájoló szerint jó irányba.

(Közben a célban készülődik valami, az érdekedben, Teérted. Erről Te még semmit nem is sejtesz. Meglepetés lesz.)

Anélkül, hogy látnád jól a terepet, belesel a gödörbe. Mázlista!!! De ezért még meg fogsz fizetni! Már nem izzadsz. A só kiütött a ruházatodon. Kezdesz kiszáradni. Kis dombtető az ellenőrzőpont, beméred, s megvan. Mellette a frissítő, iszol egy pohárral. Sima ügy, belekesedsz. Jön egy hosszú átmenet. Az ellenőrzőpont finom domboldal, a menetirányból. Felnézel! Nem hiszel a szemednek. Mindenütt dombot és bóját látsz. Kész, itt a vég! Most mit tegyek? Megállsz! Közben eltűnik az összes domb és a bója is a szemed elől. Látomás volt, gyertünk tovább. Visszaveszünk a tempóból. Így biztosabb az előre jutás. A nap közben delelőre ért. A versenytáv harmada még hátravan. Újabb akadály a borókás táj. A bokrok között megállt levegő 45 fokos, a cipőben már fő a lábad, olyan forró a homok. Kénytelen vagy futni, mert különben megfősz.

(Közben a célban már nagyon várnak az asszonykák és a barátok a meglepetéssel. Szinte már aggódnak, hogy merre jársz, s nincs-e valami bajod?)

Viszont nekik sem könnyű, ott is ugyanúgy tűz a nap. A sátor alatt nagy a füllettség. Marad a napernyő, a szalmakalap, vizes törölköző a nyakban. Rólunk nem tudnak semmit, hogy merre járunk.

Vissza a terepre! Már semmi bajod! Olyan fáradt és kimerült vagy, hogy semmi nem érdekel. Most jön a rutin és a sokéves tapasztalat. Átkapcsolsz az automata tájékozódási futásra. A jó irány és a megfelelő távolság érzés. Ismét a régi vagy, szókták mondani. „Jönnek a pontok!”. Már nincs sok hátra. Valaki megállít, kétségbe esetten kérdezi, hogy hol van. Szerencsére meg tudom mutatni, nagyobb szerencse, hogy egyből megérti. Mosolyogva megköszöni. Én viszont tévesztek az iránymenetben. Elvétem a pontot. Szerencsére helyre tesz egy jelleghatár. Már nincs sok hátra. Versenyen kívül közelít valaki. Kétségbe esetten integet. Megvárom, hábár időt veszítek. Kérdezi, hogy nem láttam-e a kutyáját. Mindig vele megy ki a terepre, ha engedik. Mondom neki: szép hölgyem a hűvös helyen keresse, ha itt egyáltalán van ilyen, mert az állat az okosabb és megbújik egy bokor alatt.

Jön az utolsó ellenőrzőpont. Már messziről látni, hogy integetnek. Nagy az öröm. Célba futás után irány a sørsátor. Az asztalon vagy tíz korsó sör, körülötte feleségek, barátok. Mi van, miért nem isztok, kérdezem? Ez Ti rátok vár, mondják. Részemről kettőt gyorsan lenyomok. Ugyanis kiderült, hogy feleségem *Magdi* és *Sindely Pali* felesége *Ági*, előzőleg kértek egy rajtlistát és a várható beérkezési sorrend alapján előkészítették nekünk a korsó söröket. Közben érkeznek a később

indulók is, szépen sorjában. *Német Lojzi, Babai Manyi, Valkony Feri, Kinyó Pista, Sindely Pali, Nagy Árpai, Schell Erzsike, Korik Andor, Páhy Tibor, Bán Sanyi, ...* stb. S mindenki megkapja az aznapi védőitalt! Micsoda nap! Micsoda (kor)show!!!

Leveszem a cipőm. A lábam mintha megfőzték volna. „Kínálom a főtt csülköt!” Nincs rá vevő. A sörök már a befutópont felé vándorolnak. Hőség a csúsponton, versenyzők a mélyponton. Némi pihenő és mosakodás után, eredményhirdetés. Az én 55-ös kategóriámban *Nyögéri, Szebeli István, Németh Alajos, Páhy Tibor* a sorrend. *Marton Peti* 50-ben a nyerő. A férfi 45-ös kategóriában az élen az ukrán *Gennadij Kortschenkij* van, mögötte *Sindely Pali, Kinyó Pista, Komár Béla* és jönnek a többiek. A női 45-ösben *Korik Vera, Hanusz Mária, Babai Margit, Szabados Magdi, Schell Erzsike*. Majd délután strandolás, eszem, iszom, közben mindenki magyarázza a bizonyítványát. Itt nem volt jó a térkép, itt kevertem, ott nem láttam az utat, amott elnéztem a kódot... stb. Estefelé napnyugta után ismét a sorsátor vette át a főszerepet. Sok emberi viccekkel, történetekkel.

A következő két versenynap, hasonló élményekkel és nehézségekkel múlt el. Remek ellátásban, jó pályákkal, egészségesen versenyezve, gazdag élményekkel gyarapodva köszöntünk el egymástól, mert a tájékozdási futók egy nagy családi és rokon kapcsolatban élnek. Mindenki egészségesen távozott. Az elténfergett kis kutyát a felvezetők megtalálták. Egy hűvösebb bokor aljában.

Egy ilyen verseny, ami különlegességeket rejt magában, mindig maradandóbb élményeket nyújt. Mindenki büszkébb magára, ha extra teljesítményre van szüksége. Köszönjük a rendezőknek a nem kis áldozatkészségüket.

Nyögéri Imre
Budapest, Fabulon SC

♣ Ezen visszaemlékező írást *Szabados Magdi, dr. Babai Margit, Kinyó István és Korik Andor* emlékének is ajánlom, akik már nincsenek közöttünk. (A szerk.)

LEGEMLÉKEZETESEBB KEVERÉSEIM

Történt az 1960-as évek végén, hogy Nagykovácsiban volt a megyei csapatbajnokság, melynek F21-ben többek szerint két igazán esélyese volt. Az egyik a Hódmezővásárhely, *Bán Sanyi, Baranyai Tóni* és az akkor még kezdő, de kiváló futó teljesítményre képes *Farkas Dezső*, valamint a másik csapat a Felsőfokú Vasútforgalmi Technikum csapata, *Flaisz Karcsi, Huszár Laci* és jómagam.

Megismerve a sorsolást, taktikát kezdtek kidolgozni a csapatok. Például, hogy ki kire figyeljen. Így derült fény később, a verseny során arra, hogy a vásárhelyiek úgy gondolták, hogy az előttem tíz perccel induló, kiválóan futó *Farkas Dezső* megvár és velem futva végig, talán még le is hajrázva a csapatuknak csak tíz perc hátrányt hoz. Ez bizonyára elég lesz majd a két társnak *Baranyainak* és *Bán Sanyinak* a végső győzelemhez, hiszen ők jobbak a vasutas fiúktól.

A terv jónak látszott, mert Dezső elindult, majd én rajtoltam. Ő megvárta, és ment minden a maga útján. A második ellenőrzőpontonál eszméltem, hogy itt valami nincs rendben. Gondoltam egyet. Láttam a térképen, hogy a harmadik ellenőrzőpont

a térkép széléhez közel van. Na én erről „lemegek”, hátha a Dezső oda nem követ. Tévedtem. Jött!

Sürgölődtem, forgolódtam az erdőben, s közben rám szakadt az emberi természet egyik áldása. Arra alkalmas helyen, le kellett „guggolnom”. Mire végeztem, a legnagyobb meglepetésemre, Dezső már nem volt ott. De öröm az örömben, hogy már én sem tudtam, hogy hol vagyok. Szaladtam ide-oda, harkályhoz, kakukkhöz, fűhöz-fához. Eredmény semmi. A versenyidő pedig vérszesen fogyott, míg végre megpillantottam egy magaslest, ami helyre tett. Mondanom sem kell, hogy jó messze a logikus útvonaltól. De végre tudtam, hogy hol vagyok! Uccu neki! Futás a még hátra lévő hat pontnak és sikerült másfél perccel a versenyidő lejárta előtt befutnom. Mikor magamhoz tértem, kérdeztem, hogy Dezső hol van? Csak annyi választ kaptam, hogy azt hitték, velem jön. Nem jött! Majd később, úgy sötétedéskor tudtam meg, hogy hál Istennek, bent van és készül a másnapi váltó első embereként, ahol már több futó közül választhatott magának futótársat.

Az 1960-as boldog idejű „pontörös” világ a maiaknak, az elektronikus pontérintős korszakban már csak történelem, s legfeljebb csak az öreg spórik mesélhetnek róla. Történt ugyanis, hogy Nagymaros és Zebegény térségében, valahol a Börzsönyben, slattyogok felfelé egy meredély felhagyott ösvényén, s közben azon elmélkedve, hogy már itt a közelben kellene lennie a gödör pontnak. A burjánzó aljnövényzet és az apró ösvény melletti bokrok nem igazolták vissza ezt a felvetésemet.

Mit tehettem, „idegen” segítségért folyamodtam, vagyis torkom szakadtából elordítottam magam, hogy „Pontör!!!!!!!!!!!!”. Néma csend. Kétségbe esésemben ezt elismételtem egy párszor, és mit ad Isten, örömmre és meglepetésemre (ijedtemben majdnem gondjaim lettek), az egy-két méterre lévő gödörből megszólalt valaki: „Mi a baja, itt vagyok!”. Ő volt a pontör.

A Kömpöc-térképről jutott az eszembe. Először is, mert egyrészt sokat versenyeztem rajta, másrészt pedig itt rendeztem életem első és egyetlen Országos Úttörő Olimpia döntőjét. És az apropó: 2008-ban, gyermekem *Csuka Bonita Zsófia* N12-ben életében először versenyzett hegyek között, igaz most már Országos Diák Olimpia megnevezéssel, s hetedik lett. Itt jegyzem meg, hogy *Doll* és *Bettina* nevű idősebb testvérei, az SZVSE színeiben országos bajnokok voltak a korosztályukban. Feleségem *Joli*, ugyancsak eredményes versenyző. Szóval elmondhatom, hogy az egész család, tájékozódási futó.

Ugyancsak a Kömpöc-térképről jut eszembe, ami Deutsch-erdő néven is ismert, s a térkép egyébként *Sindely Pali* munkájának köszönhető, még 1979-ből. Nos, a sok itteni versenyem mellett, itt volt életem legemlékezetesebb éjszakai tájékozódási futó versenye. Akkor még fényvisszaverő bóják nem voltak. Volt viszont viharlámpa, de

volt már a gyertyák helyett korszerű elemlámpa, s aminek az égőfejét nagyon könnyen ki lehetett csavarni.

Egyik sporttársam, az azóta is nagyra tartott barátom (most F60-ban versenyez *id. BL.*, vagy mondhatnám azt is, hogy a „Bajnokok Ligája”), hogy nevet ne említsek, úgy gondolta, hogy „megtréfálja” a sporikat és kicsavarja az amúgy is gyengén világító tájékozdási pontokat jelölő lámpák égőit, amikor már Ő az ellenőrzőpontot fogta. Ez meg is történt. Mi meg csak kevertünk a sötét éjszakában, egészen pirkadattig. A barátunk, „legnagyobb csodálatára”, hiába nyerte meg a versenyt, kizárták. Ugyanis, egyértelművé vált, hogy ki csavarta ki az égőket, mivel csak az Ő utána indulók nem találták meg a világító lámpákat.

Vannak még emlékeim. Például *Sindely Pali* írt cikket az általam sokszor olvasott szaklapba, a Tájéolóba arról, hogy Spanyolországban a Szenior VB-n én voltam az, aki a közel négyezer versenyző közül a legtöbb ideig voltam kinn a pályákon. Sajnos, vagy hál Istennek, ez ma is így van, de csak most a betegségem miatt.

Emlékezetesek maradtak számomra a Göteborgi O-Ringenen történt keverések a mocsaras terepeken. Ezt az utat egyébként az előzőekben már emlegetett *Blum barátom* szervezte. Ugyancsak élményekben gazdag volt a *Sindely Pali* és általam a Skóciai Szenior VB-re szervezett út is, ahol a hangafüves pályákon kevertünk, s élveztük a skót táj egyedi hangulatát.

Tudnék még írni a Hungária Kupák élményeiről, a mindig optimista *Csami bácsi* versenyeiről, a sportbarátok biztatásáról, az ásonthalmi erdők varázsáról, az Országjáró Diákok Megyei Találkozóinak megyei versenyeiről, az Őszi Spartacus kupákról, a csalános Mártélyról, a vetyeháti dzsungelről, a mindig pókhálós Kása-erdőről, de hagyok helyet másoknak is.

Csuka Zsigmond

MIÉRT SZÉP A MI SPORTÁGUNK?

Mert egyszerűen szép! Erdők mezők, hegyek, rétek, ligetek és soha nem felejtem el (már több mint 40 éve), hogy egyszer Vásárhelyhez közel, 1967. májusában Derekegyháza körzetében, „Ördöngösön”, egy tanyamajorban volt a cél. Az erdőből, a célegyenesben egy hosszú kocsiúton kellett befutni. Az út mentén, mindkét oldalon végig, orgonabokrok virágoztak. Nos ezek a virágok, olyan illatot terjesztettek, hogy többen az ájulás határán voltak, mikor beértek. A közeli tanyán, a kútban hűtött házi tejet vettük meg, és ittuk és ittuk, hogy magunkhoz térjünk.

Szép a mi sportágunk, mert fejleszti akaraterőnket, hiszen sokszor sárban, vízben, hóban, esőben rajtolunk, versenyzünk. Egyik szövetség kapitányunk mondta régen, hogy ez a sport az értelem, összpontosítás és a tudatos élni akarás megvalósulásának a sportja.

Azért is szép a mi sportágunk, mert ez a sport a teljes kikapcsolódást biztosítja, mert ha valaki versenyközben a gondjaira gondol, legyen az egzisztenciális, megélhetési, magánéleti, vagy egyéb ok miatt nem tud figyelni, akkor előbb-utóbb eltéved. Aki eltéved, az súlyos következményeket főleg kellemetlenségeket okoz, s ezt senki sem szereti, tehát inkább figyel és kikapcsolódik. Természetesen az eltévedéseknek is meg van a sajátos élménye, s szépsége főleg évtizedekkel később, igencsak megszépül. Ezért szép a mi sportágunk.

Csuka Zsigmond

A BESZÉLŐ BÓJÁK

A Csongrád megyei Tájékoztató Futó Szövetség rendezésében, *dr. Tóth Imre* irányításával, megrendezésre került 1980-as években a Megyei Diákolimpia. A DÉLÉP-es *Rácz testvérek*, mint pályakitűzők segítettek a verseny elnökének.

A találkozót a dóci bekötőútra tervezték, s már szép számban gyülekeztek a versenyzők. De a gyerekek egyre türelmetlenebbek voltak mivel a meghirdetett rajtidő már több mint fél órát csúszott. Mikor megjelentek a *Rácz testvérek* és közölték, hogy sajnos három pontot nem találnak, amit egyébként előzőleg ők „stekkeltek” ki. Viszont, az eredeti elképzelésnek megfelelően, az eredetihez hasonló „szárazárok” jellegű részt találtak. Hát ide tették a bójákat. Igen ám, de ez egy másik erdőflekken volt, mintegy 500 méterre.

Ekkor jött az elnök Úr ötlete - a verseny nem maradhat el, mivel az országos döntőre a gyerekeknek el kell mennie! Amint azt a verseny után megtudtuk, a hiányzó ellenőrzőpontok helyére a magasleshez, a jellegfához és a gödör ponthoz gyerekeket ültetett le. A feladatuk az volt, hogy ha egy versenyző közeledett az ellenőrzőponthoz, akkor kb. úgy 50m-en belüli látszatonál kiabálni kellett nekik, hogy: „ZZ-vagyok”, „PP-vagyok”, „KK-vagyok”.

A Diákolimpia így „egyenlő eséllyel” sikeresen zárult, mely *dr. Tóth Imre* találékonyságának köszönhetően megvalósult. Évek távlatából is visszaemlékezve:

Blum Henriette

a diákolimpia résztvevője

CSAK AZ ELVÉGZETT KEMÉNY MUNKA UTÁN LEHET IGAZÁN ÖRÜLNI A SIKERNEK

Többször elgondolkodtam a napokban, hogy miről is írnak? Nem tudok egyetlen eseményt sem kiemelni, ami oly fontos emlék lenne, hogy csak és csak arról írnak. Ezért most az edzői pályafutásom számomra emlékezetes eredményét, versenyét, versenyzőjét eleveníteném fel. A saját pályafutásom nem volt annyira eredményes, így szóra sem érdemes.

1990-ben vettem át *Szokol Lajostól* a csapat irányítását. Abban az időben még igen jó lehetőségeink voltak, hiszen ingyen vonatjegy, olcsó hálókocsi, néha ingyen

SZVSE busz. Olcsó nevezési díjak, városi támogatás, pályázatok. De, már akkor is az utánpótlás nevelésbe fektettük a pénzt és az energiát. Mára ebből a sok jóból semmi nem maradt. Szakosztályunkat már a város sem támogatja, minden pénzforrást magunknak kell előteremteni. A pályázatokon és az alapítványunkon keresztül tudunk pénzhez jutni. De, nem is erről kellene írnom.

Az első sikerek már az első években jöttek, szép lassan nyomultunk előre a bajnoki pontversenyben, már '94-ban másodikkok lettünk. Majd '94-től 2007-ig a PVSK-val (akik lehetőségei sokkal jobbak), csatázunk az első helyért. Nagy korszakunk 1997-2005 között volt, amikor egyszer lettünk másodikkok, mert a rövidtávú OB-t előrehozták augusztusra, és mi akkor a svájci 6 napon voltunk, meghívással. Azon az OB-n, a pécsiek összenyerték magukat. A többi nyolc évben mindig mi nyertük a pontversenyt.

Talán sorrendben egy-két emlék. Váltó OB Répáshután, a *Gazdag Péter, Novai György, Farkas Dávid* trió mindig győzelmi esélyes volt, de azért ment a trükkökben. Általában a Peti szokott első futó lenni, de a bemelegítésnél a többiek a Dávidot látják melegíteni az első futó rajtszámával. Egy-két egyesület cserélt is a futás sorrenden, emiatt. Közben a Peti eltűnt melegíteni, Gyurika meg "hülyítette" az ellenfeleket szóban. Amikor be kellett állni a térképekhez, a két fiú bozót ruhát cserélt, ami úgy megzavarta az ellenfeleket, hogy a fiúk rajt-cél győzelmet arattak.

Az 1996-os évben már *Oláh Kati*val megizmosodva gyűjtöttük az érmeket. Felejthetetlen emlék, hogy a Szentmártonkátai OCSB-n mindkét felnőtt számot az SZVSE nyerte, ami azért is volt nagy szó, mert akkor már sok egyesület erősített külföldi futókkal. Mi pedig csak magyar versenyzőkkel álltunk fel! Ebben az évben Veszprém adott othont a Főiskolás VB-nek, ahol a négyfős váltóban két szegedi is indult (Novai, Farkas). Az akkori szövetségi kapitány azt nyilatkozta az előző napon, hogy tart a két szegeditől! Hát mindketten jól rácafoltak, hiszen nagyon jól futottak mind ketten, és *Domonik Gabin*ak „csak” annyi dolga volt, hogy tartsa a második helyet. Dávid, mint 3. futó elsőnek jelent meg a dombokon, majd a szemünk láttára hibázott egy fél perccel, innen már csak két pont volt, és így másodikként válthattak.

Ebben a generációban a lányoknál előbb *Kovács Ivett* jeleskedett, majd *Gordos Mónika* szállította az eredményeket a szakosztálynak.

Egy alföldi csapatbajnokságon a '90-es évek közepén, már nem emlékszem a helyszínre, a Pusztamérgesből átigazolt, (mert már benn tanult Szegeden) *Szűcs Gabi* több mint öt perccel megverte a serdülő mezőnyt. *Horváth Magdi*, oda jött hozzám, hogy ki ez a gyerek. Ő szerinte elmerétek az idejét, mert ez túl jó. Hát nem mérték el, csak a Gabinak nagyon összejött. Fizikailag nagyon jó volt, csak technikailag voltak többször is problémái. Akkor azon kezdtek el filozofálni, hogy csaltak valahogy (akkor még szűrőbélyegzős versenyek voltak). Végül beletörődtek az igazságba, hogy túl tett sok válogatott versenyzőn. De, azután Szűcsi többször is bizonyította tehetségét, még Junior VB-n is képviselhetné színecinket.

Majd jött az újabb „eresztés”, ahol a lányoknál *Csiszár Adrienn, Csányi Adrienn, László Dóra, Buknicz Tímea*, a fiúknál pedig *Sinkó János, Fodor József, Gyöngyösi István, Bodó Tibor* szerzett több bajnoki címet a szakosztálynak. Természetesen kellett a szürke eminenciások is a csapatba, váltóba, hiszen a mindennapi edzések alatt sokat lendítettek a legjobbakon fizikailag és lelkiileg is! Egy-egy résztávós edzésen annyian voltak, hogy külön kellett indítani a mezőnyt. A

fentiek közül IFI EB-n dobogó második fokán állhatott váltóban *László Dóri* és a *Buknicz Timi*. *Csiszár Adrienn* egyéniben lett harmadik. Míg *Sinkó János* IFI EB-t nyert '99-ben Németországban! Akkor a jelenlegi világbajnokot (*Daniel Hubmann*) utasította maga mögé. Hát, azóta más felé vitte az élet az útjukat. Sajnos személyesen nem voltam jelen egyik sikernél sem, de a közös munka gyümölcsének így is nagyon tudtam örülni.

Amit még nagy sikernek tartok: az akkori csapatban, mindenki nyert (legalább váltóban vagy csapatban) magyar bajnokságot! Egy általunk rendezett csapatbajnokságon már csak szegény *Bodó Győzőnek* nem volt aranyérme. A *Farkas Dávid*, *Eke Zsoltival* felálló junior csapatban ő volt a harmadik ember. Nagyszerű volt látni a felkészülés és a verseny alatt, hogy a két másik fiú azért is hajt, hogy Győzőnek sikerüljön a bajnoki cím. Igaz csak másodperceken múltott, de sikerült nekik. Lassan kikopott ez a csapat is, hiszen már csak a *Novai Gyuri* készül komolyan, de már más klubban!

És jöttek megint az újak, de már kevesebben, mint az eddigiék. Sajnos a sport anyagi és erkölcsi szempontból is elvesztette értékeit. Ma már a szülő nem akar a gyerekből sportolót. Csak annyit szeretne, hogy jól érezze magát, de nehogy nagyon elfáradjon az a szegény gyerek. A '90-es évek elején elmentem három iskolába toborozni mindjárt volt 40-50 gyerek az edzésen, most elmegyek 6-7 iskolába, és alig jön össze 10-15 fő. Sajnos ezt tudomásul kell venni a mai világban.

De, nézzük a sikereket, amit elsősorban *Szerencsi Ildikónak* köszönhetünk. Kezdődött egy ifi EB-ezüstéremmel a sprinten, a sok-sok bajnoki cím mellett. Én, épp osztálykiránduláson voltam a 13. évfolyamos (5. év) osztályommal, amikor jött a jó hír! Hát a fiúk az osztályomból szinte egyesével jöttek gratulálni (lehet szándékosan), egy-egy pohár borral. Vidám este volt! Ildikó ma már a 2009-es magyar VB-re készül. Közben 2005-ben a Főiskolás VB-n, a Szilicei fennsíkon befutó embere volt az 5. helyezett váltónak. Az idei VB 10. helyezett váltójának szintén ő volt a befutója, ahol a hajrában utasította maga mögé az angol és a szlovák lányt. Nagyon jó volt látni, milyen erős, esélyt sem adott a többieknek a legalább 400m-es befutón. Büszke voltam rá! Remélem a jövő évi Miskolci VB-n még szebb eredményt ér el, ő is és a magyar csapat is.

A kisebbik *Szerencsi lány*, *Dóri* is húzó embere a szakosztálynak. A sok bajnoki pont mellett, már ő is volt harmadik váltóban IFI EB-n. *Tóth Réka* a magyar IFI EB-n lett a sprint számban harmadik. A lányok mellett még *Bereczki Máté* emelkedik ki, aki már biztos résztvevője az idei ifi EB-nek.

Remélem sok, szép emléket tudtam adni a tájfutás és a sport révén a tanítványaimnak. A bajnoki pontok mindig csak közvetett célok, az igazi cél, hogy megtanulják, hogy az életben is, csak az elvégzett kemény munka után lehet igazán örülni a sikernek. Az eredményekért megtett út a fontos, nem csak maga az elért eredmény. És ha lehet, maradjon tagja ennek a népes közösségnek, mint tájfutó, és úgy is, mint szegedi. Hiszen ez egy életforma sokunk számára. Az idei Hungárián közel száz rendező dolgozott, jó volt látni, hogy szinte az első szóra jöttek vissza, jöttek segíteni, dolgozni ezért a közösségért azok is akik már messze kerültek a sportágtól! (2008)

Gera Tibor

OLYAN CSALÁDIAS VOLT MINDEN

A tájékoztató futásról szeretnék egy pár gondolatot írni. Sajnos nekem nem volt lehetőségem túl sokáig versenyezni a tüdőbetegségem miatt. A szűk másfél év alatt, 1981-1982-ben, amit a Kőrösy DSK színeiben töltöttem, így is sok sikerélményben volt részem.

Mindjárt az első versenyre is nagyon emlékszem, Csengelén, mikor utolsó lettem, és már a célt is lebontották, — amikor eszembe jut, olyan jót nevetek ezen. És emlékszem egy kétnapos versenyre a Szikrai erdőben, de vannak emlékképek az ásothalmi és a mártélyi versenyekről is. Azok is nagyon tetszettek. Olyan családias volt minden. Egy alkalommal a DSK kupán II. helyezett voltam. Mindkét évben megszereztem a bronzjelvényes minősítést is.

Mivel az orvosok azt tanácsolták, hogy sportszerűen ne versenyezzek a tüdőbetegségem miatt, ezért egy pár évig nem futottam. Úsztam, majd vitorlázórepültem. De hobby-szinten 19-20 éves korom óta futok, mostanában már csak félórát (sajnos már a porcerőt is szednem kell hozzá) télen heti 2x, nyáron, ha lehet 3x.

A tájékoztató futással kapcsolatos kellemes emlékem még: *Sindely tanár úr*, az okos, kedves, kellemes és humoros ember. Hogy ne szégyenkezzen miattam matek órán, hát ráhajtottam a tanulásra.

Mindent nagyon köszönök!

Üdvözlettel:

Törtei Tünde
Kőrösy J. DSK

SZIKSÓSTÓI MOZAIKOK

Legenda a nyúl-paprikásról

A nyolcvanas és kilencvenes években Dorozsmán, a sziksóstói kiskertemben lévő hétvégi házam több tájékoztató futónak is vendéglátást biztosított. Megfordult itt pl. az osztrák *Grabenhoffer Willi*, a svájci *Lenherr Hans* és *Hans Ulrich Witzig*, a finn *Kanerva Timo*, *Schell Toncsiék*, *Komár Béláék*, *Korik Vera*, *Kardos Feriék*, *Andrási Lajcsi*, *Csuka Zsigmondék* és még jó néhányan. De rendszeres meggyeszedők is voltak többek között a *Blum család*, *Kinyó Pista*, *Csamangó Feri*, *Temesvári Gyula* bácsi is. Így nem csoda, hogy az általam készített tájékoztató futó térképemre is rákerült a ház helye.

Már több mint húsz évvel ezelőtt a Csongrád megyei Tájékoztató Futó Szövetség elnöksége is meghívást kapott a hétvégi házamba, egy kis vendéglátásra. A meghívásnak eleget téve, el is jöttek az akkori elnökség tagjai: *Tóth Imre* elnök, *Felföldi Károly* titkár, valamint *Bódy László*, *Szarvas Judit*, *Rostás Irén*, *Nagyné Jenovai Klára*, *Pásztor Imre*.

A Szikós-tó előtti autóbusz megállótól egy kis gyaloglással, térképvázlattal érkeztek. Már messziről észre lehetett venni a lelkes kis csapatot. Az élen, apró gyors lépteivel „kistóth” verte fel az út porát, s őt követték a többiek.

Közel két órára sikeredett a CSTFSZ kihelyezett ülészak hivatalos része. Ezt követően *Sindelyné Ági* jóvoltából ünnepi vacsora, majd borozgatás, és sörözés következett. Mindenki dicsérte a finom falatokat, a vendéglátást. *Tóth Imre* is:

— *Óóóó Ágika! Nagyon finom volt, nagyon köszönjük, de nem kellett volna! Egy kis zsíros kenyér is megtette volna.*

Később hozzám fordult, s így folytatta:

— *Pali! Tényleg nagyon finom volt. De úgy vettem észre, hogy nincsen benne szárnya.*

— *De Imre! Ezen ne csodálkozz, hiszen ez nem csirkepaprikás volt, hanem nyúlparikás!*

— *Híííí! Nem vettem észre, de nagyon finom volt!*

Bélyegzés a sörös ponton

Kiskundorozsma körzetében lévő Szikós-tó fürdői területéről készült térképemet Szikós-tó (Öreg-hegy) néven, az 1995-ös Kistelek Kupa versennyel avattuk fel. A verseny elnöke *Szombathelyi Erika*, titkára *Eke Zoli*, az ellenőrzőbíró az egykori tanítványom *Sejbenné Mucsi Julianna* volt. A verseny pályakitűzését magamra vállaltam.

A verseny megnyitója a fürdő melletti Csóka Csárda teraszán volt. Szóban felhívtam a versenyzők figyelmét, hogy a 21-es női és férfi kategóriáknak és a szeniorversenyzőknek „hűsítő pontjuk” is lesz, kb. a versenypálya felénél. No de milyen?

A verseny kezdete előtt egy órával, a 22-es utcában, ahol a hétfévi házam volt, elhelyeztem a különleges ellenőrzőponton a szokásos bóját, s az állványt a szűrőbélyegzővel. Mellé tettem egy camping asztalra egy csomó poharat s benne az üdítőtálcákat és csemegeként söröket is. Milyen jó kis hűsítőpont lesz ez majd a versenyzőknek, gondoltam. A két évvel ezelőtti, old ladyk és old boyok számára kiírt vásárhelyi „35. Jubileumi Nosztalgia verseny” kiírásából ugyanis kitűnt, hogy „náluk a sör is üdítőnek számít!”. Hát innen jött az ötlet.

Nos, telt múlt az idő, s ahogyan a versenyzők érkeztek be a célba, a mosolygós arcok mögül előjött a dicséret is. Na nem(csak) a pályára, hanem az „üdítőpontra”.

A több mint 9 km-es pályát követően *Gera Tibi* például így futott be, s kiabálta: — *Én kettőt is ittam!*

Hideg Pista viszont emígyen fogadott: — *Képzeld én csak egy üveggel ittam, de úgy a fejembe szállt, hogy a következő utcában már szinte szédelegtem.*

Volt, aki azzal dicsekedett, hogy még pénz is látott az asztalon. Mint utólag kiderült, az utcában lakó hétfévi kertések rakták oda, mert azt hitték, hogy áruljuk a poharas üdítőket, s ki-ki alapon egy kis összeget is letett az asztalkára.

A női szenior kategóriában *Hidegné Laták Márti* viszont majdnem kihagyta ezt a lehetőséget. Történt ugyanis, hogy mint tudva lévő, nagyon fél a kutyáktól. A szomszédom kutyája nem is engedte a hűsítőponthoz. Így hát Márti egy éppen arra járó lovas kocsit „fogott”, s az ő segítségével nem maradt üdítő nélkül, s hibapont nélkül a versenypályát is teljesítette.

Dombormű rajtszámokból

A következő kis történet ugyancsak a hétvégi kiskertemhez kapcsolódik. Történt ugyanis, hogy 1993-ban a B-fokozatú váltó-bajnokságot Ásotthalom környékén rendezték, *Tóth Imre, Sindely Pál, László Károly* és *Rostás Irén* összetételű versenybizottsággal. A verseny végére jól megáztunk, s a vizes vászon rajtszámokat én gyűjtöttem össze, azzal, hogy majd másnap megszáritom azokat a kertben.

Így is cselekedtem. Másnap mikor már szépen ragyogott a nap, hozzákezdtem a nagy művészethez. Kibogoztam a masnikat, csomókat, és a vizes rajtszámokat szép sorjában kiterítettem a zöld gyepre, a magas fű tetejére. Szép kis dombormű keletkezett.

Közben jöttek a kiskertes emberek. Megsodálták a kis remekművet. Közöttük volt a kertí szomszédom is, *Zatykó Pista* bácsi, aki egyébként minden versenyemről érdeklődött, s tőle tudom, hogy nem tudott betelni e különleges látvánnyal. Járt kelt, oda is meg vissza is. Egyszer csak hívta a feleségét is:

– Te anyjuk, gyere már! Ilyet még nem láttál! Ez a Pali meghibbant. Képzeld, telerakta a kertjét vagy ezer bikinivel.

– Ugyan eredj már! Ne marhászkodj!

– De gyere, úgy igaz, ha mondom!

Nem volt mit tenni, mindketten elsétáltak, s rácsodálkoztak a nem mindennapi eseményre, majd a feleség így folytatta.

– De hiszen ez nem is bikini, mert nincsen alsó része!

– Akkor ezek melltartók! De ennyi! Én még az életben nem láttam ennyit – szólt Pista bácsi.

Később mikor már szedtem össze, s raktam sorrendbe, e különleges melltartókat, Pista bácsiékkal megfejtettük a titkot. Igen! A CSTFSZ vászonból készült rajtszámjai voltak, fehér alapon fekete számozással. Egyébként a BTFSZ-nek is ilyen rajtszámjai voltak, olyan nyakba akasztós megoldással, hátul masnira vagy csomóra kötve.

(*Weisz Tiborné*, a mi *Piri nénink*, évtizedekig varrta, gondozta vasalta, és tisztán tartotta.)

Dr. Sindely Pál

GONDOLATOK A TERASZON

Ha esténként kiülök új házunk teraszára, előttem térképszerűen látom a tájat. Öreg-Bakony a Kőrös-heggyel koronázva, észak felé Pannonhalma a Főapátsággal, nyugatra a Sokoró erdős vonulatai, előttem a völgyhajlatban Sikátor község házai, a két kis templommal. Eszembe jut, mennyivel könnyebb lenne itt földrajzot oktatni vagy tájékoztatósi futóknak tereptani foglalkozást tartani, mint egykori iskolámban, Szegeden. Ahhoz, hogy a Dél-alföldön gyökeret vert és megerősödött ez a sportág, tényleg elhivatott emberek kellettek.

Költözködés közben, kicsomagoláskor sok minden kezembe akad –soha nem az, amit éppen keresek. Itt van a régi Textil Kupa térképe. 1:25 000 méretarányú fotó, javította *Kunfalvi Zsolt* 1969-ben. Hol voltak akkor még a panel lakónegyedek. Szántóföldek, falusias házacskák között futottunk a „Csongrádi” és Vásárhelyi sugárút környékén, de jóval többen, mint manapság egy-egy megyei versenyen. Aztán itt vannak a térkép későbbi változatai: Baktó-edzőpálya 1972, (1:20 000, javította *Szabó Anna, Vaczkó Zoltán, Török Zoltán*), meg az 1979-es változat, amelyet már magam helyesbítettem 1:10 000 méretarányban, de egyre inkább kiszorulva a körtöltésen túlra.

Térképgyűjteményemet rendezve kezembe akad *Halász Miklós* üzenete, hogy betegsége miatt a következő évben már biztosan nem ő küldi a térképcsomagot. Igen, a sportág gyakorúságának ára, hogy az „alapító atyák” közül egyre többen már csak emlékeinkben élnek.

Kiválogatom azokat a térképeket, amelyek új lakhelyünk környékéről készültek, és meglepődöm, mennyi minden ismerős az ország e szögletében. Szinte újra átélem a 76-os Hungária Kupa meredek befutóját a Károlyháza-térképen. Akkor F21C-ben indultam, jövőre meg már F65-ben. A Miskei-erdőből a futás közben látott csodálatos vargányákra is emlékszem. Ősszel elmegyek oda, ha már erre a környékre költöttünk, megnézem teremnek-e még.

Kedves emberek a sikátoriak, gyakran megkérdézik, megszoktunk-e már itt. Igen, mondom nekik, de azt már csak magamban teszem hozzá, hogy amiről van térkép, ott a tájékozódási futó hamar otthon érzi magát. *Tóth Imre* megígérte, hogy meglátogat a jövő héten. Meg akarom neki mutatni ezt a térkép-tájat a teraszunkról. Neki is hálával tartozom ezért az otthonosságért. Sikátor, 2008. szeptember 5.

Pásztor Imre

ALFÖLDI NÉPEK SZÁRLIGETI KALANDOZÁSAI

Még Csongrád megyei Természetbarát Szövetségnek hívták a Rendezőt, de minket *Lakner Karcsi* bácsi már arra nevelt, hogy gyorsan kell szaladni és minél előbb meg kell találni, azokat a piros-fehér bójákat, amit visz az a „kicsi ember” ott elől. Aztán jól nézzük meg, hogy kik vannak körülötte, mert azok között biztosan van pontőr, és amikor elunta a rejtözködést, hát messziről is észrevehetjük, hogy hol kell bélyegezni.

Legfőképpen azonban használjátok az iránytűt (Bézárd katonai tájolót)! Nyugodtan és vízszintesen tartod a térképet és ráhelyezed a tájolót, úgy hogy a szelence felőled legyen az irányvonal pedig ahova menni akarsz, aztán eltekered a szelencét, hogy a 0 vonás a térkép É-ja felé mutasson, majd leolvasod az irányszöveget és szépen beforogsz, hogy a mágneses É is ott legyen ekkor „belövöd” az irányzék résen át az egyik tereptárgyat, jellemzően valamelyik fát és akkor leméred a távolságot...stb, stb...nyugodtan, szépen hogy meg legyen az irány, persze

letérelhetsz, csináld a földön csak nyugodtan, ne kapkodj! Szimathra ne hallgass, nem azért nyerte meg a versenyt a múltkor, mert zsebrerakta a „nehézéket”!

Ilyen taktikai felkészüléssel látunk neki a feladatnak, ott a nagy hegyek között. Merthogy *Tóth Imre bácsi* fontosnak tartotta az Alföldiek felzárkóztatását az országos mezőnyhöz, meg aztán volt valami újabb szintvonalas katonai szerzeménye, amit azonnal ki is kellett a mezőnyrel próbáltatnia, hogy aztán izgulhasson; hányan találhatnak majd be a célba, meg hogy jön-e még vonat aznap.

Hát ilyen felkészüléssel aztán, amikor eljött a mi időnk, bevettük magunkat egyenként a hegyek közé. Úgy hosszasan...

Szépen süt a Nap, az idő kellemes, de aztán valahogy nem jön be a taktika, mindig elveszik az a bizonyos „irányfa” meg valahogy túl sok van belőlük. Nagy keservesen megtalálok néhány piros-fehér bóját. Az azért nem esik jól, hogy én ott az irányvonal mentén fel a csúcra, majd mikor már kiköptem a tüdőm, szinte ugyanennyit lefelé és ott a pont. Az van ugyanis, hogy ott sokan mások elszaladtak a szintvonalon (mivel volt ez nekik kijelölve?) és még csak nem is lihegek, no ezt én is megpróbálom..., azt hiszem értem, elrakom ezt az izét és aztán csak meg lesz a következő pont..., de nem lett, egyáltalán nem lett meg.

Az még hagyján, nemcsak pont, már élő ember sincs a környéken, azok mind elszaladtak valamerre. Mindenütt csak le, meg föl, hát már sosem lesz ennek vége, de már nincs köszönőviszony a térkép és a terep között sem. Még hogy menjek vissza az utolsó pontra, ahol még tudtam hol vagyok, könnyű azt mondani, mert már nem tudom honnan kerültem ide, csak le, aztán már nincs tovább le, muszáj fölfelé... Nem igaz ennyi lakatlan táj lenne ebben az országban? Ögye mög a Fene az egészet!

Mégis azt mondom, nem szabad feladni! Egyszer látom ám EMBER, sőt emberek a láthatáron, utolsó erőmmel utánuk... Hajajj! Tájékozódási versenyzők, pontot keresnek, csapzottan, elcsigázottan. Pont már szerintem nincs, beszédtek, mert elment a vonat a rendezőkkel, de értjük egymást, valahogy el kellene jutni Szárligetre!

No jó, de mégis merre kellene indulni? És egyáltalán étlen-szomjan túl lehet élni ezt az utat? Nem szabad feladni! Mert Isten megteremtette a házat, ott az erdő rejtekén, talán egy erdészházat itt és most, nekünk. És ismét nagyon megörültem, ebben az órában már másodszor... Hát még az emberek akik ott laktak!

Ők is rég láttak embert, szögedit meg még soha! Örömmel borral kínáltak, hogy megünnepeljük, a SZEOL a Nemzeti Bajnokságban szerepel ismét, meg hogy megverte a Fradit. Mi is örültünk, eddig nem is gondoltuk, hogy ez ekkora hír lenne. A bortól kicsit hűzódzkodtunk, de két kanna vizet biztos benyakaltunk és ennielót is elfogadtunk. Még marasztaltak volna, de mert annyi magyarázat után sem értették pontosan milyen pontokat kerestünk mi ott az erdőben, így szerencsére belátták nincs értelme a marasztalásnak és útbaigazítottak minket a kultúrterület felé.

Hát ez egy ilyen nap volt. Ott is vártak már minket, de nagyon. Ki tudja már kinek az ötlete nyomán, de mindenesetre „félreverték” a harangot, mikor megláttak minket. A falu népe összeszaladt hamar, de megértően suttogták, meg van már mind a négy gyerek, akiket kerestek. A rendezők is örültek nekünk, már nem is tudták kik a győztesek és hogy nyertek, mindenki csak utánunk érdeklődött, ennek viszont én nem örültem. Meg is fogadtam soha többé nem hagyok ki pontot, mert azok közül az utolsó mindig bevisz engem a célba.

Az ember mindig később érti meg a lényegét... edzőként és rendezőként bizony, mennyire tudtam örülni az utolsóként befutóknak. Az O-Ringenen pedig már értettem is, miért kap az utolsó vigaszdíjat. Szerencsére, ez a kis kaland egyikünknek sem vette el a kedvét és még évtizedeken át gyűjtögettük tovább a pontokat, köszönet érte a nagy öregeknek.

Sávai Mária
alias Szimath, a Kőrösy Statiból.

CSAK A SZÉPRE EMLÉKEZZÜNK?

Nem, ilyen is volt: Mártély, 1973. szeptember 29-30.

(A szerző megjegyzése: az alábbi összeállítás nem azért készült, hogy esetleg ismét „ordas indulatokat” generáljon. De a rengeteg szépbe azért be-becsúsztott néhány kevésbé épületes dolog is. Remélem az érintett szereplők nem haragszanak meg rám a nevük szerepeltetése miatt. Különben is, az idő mindent megszépít.)

Amint azt már máshol leírtam, 1973-ban az „ismeretlenségből” kerültem a megyei szövetség tükári székébe. És hogy szokjam a légkört, mindjárt megkezdhettem versenybírói tevékenységemet is, persze nem lévén vizsgázott versenybíró, csak versenytitkári minőségben. Ez a verseny pedig a fenti időpontban megrendezett kémapos B fokozatú megyei egyéni bajnokság volt.

Már a kezdetén nem jól indult a verseny. Az eredetileg kinézett pilisi helyszínt a vadászat miatt letiltották. Szerencsére akkor jött ki a megye első színes térképe, a régen várt Mártély, de az is jó akkori szokás szerint a verseny előtt két héttel. Jól emléksznék rá, hogy jellemző színe a sötétzöld volt, aminek egyhangúságát csak a vizek kékje törte meg. Nem véletlen volt az ellenőrzőbírói jelentésben: „... az adott terület inkább C fokozatú versenyek rendezésére alkalmas.” Természetesen a versenybíróóság is majdnem ad hoc állt össze az idő rövidege miatt, elnök Dr. Tóth Imre, elnökhelyettes Bódy László. Tükár jőmagam, pályaküszök Imre és Laci. A verseny ellenőrzőbírája Pásztor Imre volt. Novai György és Szilágyi György működött még közre felvezetőként, bontóként, mindenesként.

Mindenesetre elmélyült szakmai munka nem nagyon előzte meg a megye legfontosabb versenyét, ami szépen indult, majd robbant a bomba! Kezdődött azzal, hogy az ellenőrzőbíró Bán Sanyi első napi eredményét nem fogadta el, mert: „... kartonján a második ellenőrzőpont pecsétje nem azonosítható, a pontőr pedig áthaladását a táblaór kartonon nem jelezte.” Pedig többen letették a nagy esküt, hogy Sanyi barátunk, aki a megyei élversenyzők sorába tartozott, ott volt. Ez felpaprikázta a kedélyeket, vörösödtek a fejek. És akkor jöttek az óvások (idézet az ellenőrzőbírói jelentésből):

1. Jenovai Klára (KSZVSE), Vizi Judit (Hódgép), Bán Sándor (Hódgép) megóvták az első versenynap befutópontját a kód hibás gépelése miatt. Az óvásukat elfogadtam, de a befutópont teljes egyértelmősége miatt nem ítéltam a verseny eredményét döntően befolyásolóknak, így az eredményt nem semmisítettem meg (Versenyszabályzat 9.14. pontja alapján).

2. Rostás Irén (Hódgép) megóvta az N19 kategória 1. pontját (*érdekes módon, nincs megjelölve az óvás oka!*). Óvását elutasítottam (Versenyszabályzat 9.14. pont).

Na ezek betették a kaput. Már nemcsak a fejek vörösödtek, hanem „verbális agresszió” is kezdődött, magyarul kiabálás, csendes anyázás, stb. Csak sunyítottam a háttérben, hogy Uristen mibe csöppentem! Másnapi fordulóra kissé lecsendesültek az indulatok, de a női felnőtt mezőny szolidaritásból és tiltakozásul nem állt rajthoz, de végül is volt eredményhirdetés (csökkent mezőny előtt) és volt továbbjutás.

De a dolognak ezzel nem volt vége, természetesen jött a fellebbezés az ellenőrzőbírói döntés miatt a következő lépcsőre, a megyei szövetség elnökségéhez. Sajnos ennek szövegét nem sikerült megtalálnom, csak a rá adott választ, amit, mint leginkább „hozzáértő”, én szignáltam a testület nevében. Íme:

Rostás Irén sporttársnő részére,
Hódmezővásárhely

Tárgy: döntés fellebbezési ügyben

A Csongrád megyei VB TSH megyei Tájékoztató Futó Szakszövetséghez október 1. dátummal benyújtott fellebbezését a Szakszövetség elnöksége rendkívüli ülésén megtárgyalta. Meghallgatta az ellenőrzőbíró, a felvezetőt valamint a pályakitűzőket, figyelembe vette az időközben lebonyolított helyszíni szemlélt és mindezek alapján úgy döntött, hogy a fellebbezését elutasítja.

Indoklás: Csongrád megye 1973. évi B fokozatú egyéni bajnokság N-19 kategória versenypályáján az első ellenőrzőpont elhelyezését óvta, ill. az óvással kapcsolatos ellenőrzőbírói döntést fellebbezte.

Az elnökség megállapította, hogy a versenypályán az elsősorban várható ráfutási irányból egyedül az elhelyezés szerint lehetett fogni az útvillát, ill. az ott elhelyezett pontot. Az ellenőrzőpontra vezető, a környék egyedüli kocsis útja mindkét oldalán közel 2 méteres áthatolhatatlan bozót van. A térképen ábrázolt vadlestől a helyszíni szemle alapján K-re található a tényleges vadles, és annak valamint a terepen egyedüli útvillának a viszonya minden kétséget kizárva egyértelműen megállapítható.

A felvezető véltlen az ellenőrzőpont úgymond hibás elhelyezésében, az ellenőrzőbíró a versenyszabályzat szellemében járt el az óvás elutasításában.

Megállapítottuk, hogy nem történt szabálysértés, bár megjegyezzük, hogy az ellenőrzőpont „0”-körzövel való berajzolását elvégezhetette volna a versenybíró; mivel ez egységesen érintett minden résztvevőt, úgy látjuk, hogy ez nem befolyásolta a verseny eredményét. Megállapíthatjuk, hogy az ellenőrzőbíró döntésével egyetértett a női mezőny, különösen a továbbjutók, azzal is alátámasztva ezt, hogy elindultak döntésünk meghozatala előtt a vidék egyéni bajnokságon.

Meggyőződésünk, hogy a szakosztály vezetőivel folytatott konzultáció után megfontolás tárgyává tette volna a fellebbezés benyújtását. Jelen döntésünket a postabélyegző keltével kihirdetettnek vesszük. Szeged, 1973. okt. 19.

Sporttársi üdvözléssel:

Dr. Felföldi Károly, a megyei szakszöv. titkára

*A levelezés tovább folytatódott:
Csm-i Tájékoztató Futó Szakszövetség
Dr. Felföldi Károly titkár részére*

A Szakszövetség döntését a fellebbezéssel kapcsolatban megkaptam. Részemről sajnálatos, hogy a határozat megküldésének időpontja úgy lett „időzítve”, hogy ezzel további bizonyítási, fellebbezési lehetőségem megszűnt, ugyanis az indoklással nem értek egyet. Időzítést azért írtam, mert a Szakszövetségben tudott volt, hogy a levél megküldésének időpontjában az Országos Egyéni Bajnokságon veszek részt, és mire hazaérek, a további fellebbezés benyújtására megállapított 24 óra kétszeresen is lejár. Ha már nincs lehetőségem hivatalos jog fórumon bizonyítani igazamat, úgy minden utólagos módosítás reménye nélkül teszem meg észrevételeimet. Mely kétségessé teszi a fellebbezés elutasításának jogosságát.

1. A fellebbezés kivizsgálását végző elnökség szemléletében alapvető hiba van, mivel én nem azt óvtam, hogy a pont nem az útvillában volt, hanem azt, hogy a tényleges útvilla és a térképen jelzett útvilla nem azonos és ezek között 60 m eltérés van. Erre fellebbezésemben is részletesen kitértem, hiszen ez az alapja a versenyszabályzat 6.51 pontja értelmében (25 méteres hibahatár).

2. A pont elhelyezésének pontosságát nem a ráfutás lehetősége szabja meg, mert a versenyzőnek nem lehet előre meghatározni, hogy milyen úton, milyen formában közelítse meg a pontot. Tehát aki körbe futja, vagy bármilyen más irányból fogja a pontot, annak is meg kell találnia, mert az elhelyezésnek térképileg kell pontosnak lenni. Tekintve, hogy a javasolt egyedüli út sűrűn benőtt volt, én így a 90% hosszban tiszta, állandóan használt utat vettem igénybe, ami a vadetető felől közelíti meg a térképen jelzett pontot. Szabad vasárnapokon több esetben is tartottunk ezen a terepen edzést, így az útvonal futhatóságát jól ismerem, sőt a magaslest és a csatornán ott átvezető utat is, aminek folytonosságát egy igen labilis gerendahíd biztosítja. A pont a térképen ehhez az elágazáshoz volt bejelölve és így gyakorlatilag máshol nem is kereshettem.

3. Az indoklás szerint a vadles nem a térképen jelzett helyen van. Ezt meglepőnek tartom, mert mint a fellebbezésben írtam, a térképhelyesbítőkkal és további 9 versenyzővel, Farkas Katalin, Vizi Judit, Csorja Ida, Zombori László, Bán Sándor, hogy csak az ismertebbeket említsem, több irányból és nemcsak a ráfutás irányából bemértük az ott feltüntetett vadetetőt, magaslest és abban eltérést nem találtunk. Így állapítottuk meg a tényleges 60 m-es eltérést is. Ha mindezek ellenére tévedtünk és a magasles a térképen rossz helyen van, akkor a pályakitűző a felelős a téves elhelyezésért, mert a versenyszabályzat 6.51 pontja szerint az ellenőrzőpont 100m-es sugarú körzetében térképhiba nem lehet. Ugyanez a pont kimondja, hogy a közelben levő összes tájékoztatóra alkalmas ponttól mérve a bejelölt helyén kell a bójának lenni. Ezt figyelembe véve fellebbezésem jogossága nem vitatható.

4. A női mezőny az ellenőrzőbíró döntésével és a versenybíró elnökének előzetes kijelentéseivel kapcsolatosan egyáltalán nem értett egyet és úgy érzem erre éppen elég bizonyíték, hogy a 2. napon a mezőny egyetlen versenyzője sem állt rajthoz. Éppen azért nem álltak rajthoz, mert mindannyiuk előtt egyértelmű volt az óvás, illetve az óvások jogossága és ezzel fejezték ki tiltakozásukat. Megtették ezt annak tudatában, hogy ezzel kizárhatják magukat a vidék, majd az országos

bajnokságon való indulás lehetőségeitől. A fellebbezésben, illetve döntésben hozott érvelés csak akkor volna helytálló, ha a döntés a vidék bajnokság előtt közlésre kerül és arra a versenyzők, reagálhattak volna.

5. Meglepőnek tartom a döntések nagyfokú módosulását. Ugyanis az ellenőrzőbíró szeptember 30-án tett döntésében egyértelműen kimondta, hogy az óvást azért utasítja el, mert a bója elhelyezése a megengedett tűrési határon belül van. A jelen döntésben szó sem esik tűrési határról, vagy egyáltalán valamilyen konkrét méter meghatározásról, pedig a fellebbezésben egyedül és konkrétan a 60 m-es eltérésre utaltam. Úgy hiszem, egy ilyen óvást elbírálni, vagy a fellebbezés jogosságát eldönteni egyértelműen csak úgy lehet, hogy az indoklásban az szerepel, hogy a tájékoztatóilag alkalmas pontoktól hány m-re volt elhelyezve a bója. Vagy ez az indoklás az én igazamat szolgálta volna és azért született az október 19-i döntés, amelynek több pontja a jelen levelem alapján is elfogadhatatlan?

Az egészből azért egy tanulságot levontam: Csongrád megyében a versenyzőnek nem lehet igaz!

Hódmezővásárhely, 1973. október 26.

Sporttársi üdvözzel:
Rostás Irén versenyző

Végezetül:

A versenybírószám elnökének jelentése:

A kényszerű körülmények (erdészeti engedély megtagadása) miatt a már előkészített pilisi versenyt három hét alatt át kellett szervezni Mártélyra. Utólag a VB nagy munkát vállalt magára, ennyi idő alatt szinte a csodával határos, hogy egyáltalán sikerült lebonyolítani a megye legnagyobb elvárású bajnokságát. A pályakitűzők, a felvezetők stb. maximális jóindulattal bonyolították a versenyt.

Néhány, magát II. osztályú minősítésével „menőnek tartó” versenyző Csongrád megyében soha nem tapasztalt sportszerűtlenségével zavart keltett. Ezt tetézte az N-19 mezőny egyöntetű 2. napi rajt megtagadása. Taktikai óvások és felelőtlen kijelentések tették az izzó hangulatot még forróbbá. A versenybírószám levonta a konzekvenciát és jelentést tett a megyei TSH elnökének, elsősorban a tendenciózus külső „szemlélők” és támogatóik ellen. A verseny feltétlen megfelelt a minősítő jellegnek. Az óvások és az azt követő fellebbezés ügyében a szabályzat szerint eljár a versenybírószám illetve másodfokon a megyei elnökség.
Szeged, 1973. október 30.

Sporttársi üdvözzel:
Dr. Tóth Imre sk.

*Az emlékező sorokat csokorba szedte:
Dr. Felföldi Károly
(2008)*

LEGYEZŐK OLTALMÁBAN

Először az jutott eszembe, hogy nem illik nekem „betolakodni” a csongrádi tájékozdási sport 50 éves emlékezésébe. Én inkább a természetjárás és nem annyira a versenyzés területén voltam szorosabb kapcsolatban a megyével. Az viszont tény, hogy a kezdet közös volt.

A véletlen úgy hozta, hogy én is a magam idei 50 éves emlékeit idéztem fel s köztük az egyik első fénykép hátoldalán ezt találtam: Első Szeged Kupa, 1958. augusztus 2-3., és én voltam a verseny ellenőrzőbírója.

Most szakmai tapasztalatok helyett azt elevenítem fel, hogyan lettem marosmenti maharadzsa?! A verseny útvonala – természetesen – ártéri erdőben vezetett, mégpedig éjjel! Akkoriban az ellenőrzőbíró a „söprüvel” haladt a versenyzők után, az ellenőrző pontok postaládáit kiürítve és a versenyzőket értékelve. Közben megérkeztek a szűnyogok is és statisztáltak az értékelésnél. Örjítő és idegesítő volt...

Szerencsére valamelyik rendezőnek eszébe jutott – vagy ez ott már gyakorlattá vált – és lombos ágakból nagy legyezőket készítettek és az ellenőrző bírót minden oldalról legyezgetve, távol tartották a szűnyogokat. Majdnem hajnalig tartott, amíg a jó „páriák” gondoskodtak „maharadzsájuk” épségéről.

Ez örökre emlékezetes maradt számomra!

Thuróczy Lajos

HA FELVILÁGOSULTABB LETTEM VOLNA

Nekem összességében jelentett sokat a tájfutás. Nagyon sok mindent lehetne, ezekről az évekről mesélni. Sok emlékezetes versenyem volt, s ezek közül az egyik, talán a legemlékezetesebb.

A Csongrád megyei Úttörő Olimpiát 1979-ben, Lakitelken rendezték, amely kétnapos verseny volt. Az első nap nagyon jól sikerült számomra, mert második lettem Ez azért nagy szó, mert márciusban kezdtem el a tájfutást. Egy szentesi előzőtt meg *Szekeres Jutka*.

A második nap időkiegyenlítéssel indultunk. Minden a legnagyobb rendben ment. Minden pontot simán vettem. Nem sokára utolértem az előttem rajtoló *Szekeres Jutkát*. Továbbiakban hol együtt, hol pedig külön mentünk az ellenőrzőpontokra. Az utolsó pontot én találtam meg először, de ő leelőzött a zsírkrétával való leigazolással, s szaladt a CÉL felé, természetesen megelőzve. Ekkor nem tulajdonítottam ennek nagy dolgot, mivel nem régen jártam futni, nem tudtam, hogy az nyer, aki hamarabb beér a CÉL-ba, az időkiegyenlítés miatt.

A végső sorrend ekképpen alakult: *Szekeres Judit*, *Sebők Zsuzsanna*, *Böszörményi Katalin*. Mindhárman szentesiek. Hála ezért *Frányó Feri* bácsinak is.

Így lettem én ezüstérmes az első igazi versenyemen, ami nagyon jó volt, egyben rossz is, mert lehettem volna aranyérmes is, ha felvilágosultabb vagyok. Természetesen a további versenyeken elért számos 1. helyezés kárpótolt ezért a naivitásomért.

Molnárné Sebők Zsuzsanna

EGYSZER MINDENKI ÉLJE ÁT ARANYÉREM ÉRZÉSÉT

Az 1983-as országos nappali egyéni bajnokságot Sümeg térségében rendezték. Mint minden versenyre, erre is nagy izgalommal készültem, nem sok esélyt adva magamnak. Rendesen bemelegítettem a kezdés előtt, pláne a RAJT-ba menetel előtt, ugyanis olyan meredeken kellett felmenni, hogy már ott elfáradtam.

Szép nyugodtan indultam az elején, nehogy elkavarjak és akkor „beidegelem” magam és lóttek az egészek. Simán ment az első pont, így egy kicsit nyugodtabban indultam a második irányába. Nagyon meglepődtem, hogy utolértem *Reiser Gabit*, aki előttem indult. Utána ő megpróbált elmenni, de a további pontokra hol én, hol ő ért oda hamarabb. Ez így ment egészen az utolsó ellenőrzőpontig. Ott ő lyukasztott először, s erős sprintbe fogtunk, ahol most én kerültem ki győztesen. Persze akkor még nem tudtam, hogy én vagyok az első, csak sejtettem, hogy jól mentem. Mikor kitétték az eredményeket, én lepődtem meg a legjobban, hogy első lettem. Nagyon boldog voltam, és mindenkinek kívánom, hogy egyszer élje át ezt az érzést. Nagyon boldog vagyok, hogy egy gyerekkori barátóm elvitt az első tájfutó elméleti edzésre és ott ragadtam.

Nagyon sok kellemes emlék él bennem, ezekből az időkről. Meghatározó élmény volt még számomra az első egyhetes DSK edzőtáborom 1979-ben, a Börzsönyben Kisirtáspusztán. Borzasztó sokat kellett gyalogolni csomagokkal Nagyborzsönyből fel a táborba. *Sindely Pali bácsi* technikai edzéseire és *Dunás V. Imre bácsi* főztjeire ma is jól emlékszem. Innen mentünk néhány napra Balatonszárszóra, majd Vépre, a Hungária Kupára.

Remélem, mihamarább visszaszivárgok a versenyekre. Nem bántam meg azt sem, amiért abba hagytam a tájfutást, mert közel 22 éve boldog párkapcsolatban élek a férjemmel és három gyönyörű kislánnyal.

Molnárné Sebők Zsuzsa

A VILÁG ÖTÖDIK LEGJOBBJAKÉNT

Nemrég Norvégiában, Asker környékén bonyolították le a rádió-iránymérő világbajnokságot. A nagyszabású eseményen 13 ország, köztük Magyarország legjobbjai vettek részt. Ami nekünk szegedieknek külön is örvendetes, hogy a Tömörkény István Gimnázium és Szakközépiskola negyedikes diákjaként, helyet kaptam az ifjúsági válogatásban.

Mint rádió-iránymérő, így emlékeztem vissza életem első igazán nagy versenyére:

„Nem mindennapi állóképességre volt szükségem, hogy a számunkra szokatlan, sziklás, járatlan terep 25 négyzetkilométernyi területén megtaláljuk az öt kis teljesítményű adóállomást. Ezek meghatározott program szerint ötpercenként egy percet sugároznak kódokkal. Az adókat úgy helyezték el, hogy csupán két méter távolságról leheessen észrevenni. Nem sorrendben vannak elrejtve, de az ötödiket minden esetben utolsóként kell felfedezni, az ifiknél négyet kötelező megtalálni. Mindenki irányérzékeny rádió-vevőkészülékkel rendelkezett. Az indulást követően

bemértem az adókat, a térképen pedig bejelöltem azok irányát. Amint ezzel megvoltam, igencsak szedtem a lábaimat, azaz futottam, hogy mielőbb megtaláljam a készülékeket. A jól felkészült sportoló a rajt után tíz perc múlva már tudja, milyen sorrendben vannak az adók.”

Jómagam is ezek közé tartoztam, ami azt jelentette, hogy a világ ötödik legjobbjaként értem a célba, e nem mindennapi norvég terepen.

(1984)

Paskuj Mátyás

KÉT KEDVES TÖRTÉNET CSONGRÁDBÓL

1967-70 között versenyeztem Szegeden. Itt ismerkedtem meg a tájfutással és óhatatlanul a 30 éve eljén járó *dr. Tóth Imrével*. Két kedves történet róla.

Ázott térképek talizmánként:

A '70-es évek elején, Sövényházán volt a megyei éjszakai bajnokság. Erről a terepről tudni kell, hogy a közepén van egy kb. 1 km² területű honvédségi laktanya. A térkép fekete-fehér, 1:25 000-es méretarányú és teleírva: *Tiltott terület, csak szolgálati használatra!* Szóval semmi biztató, csak talán az, hogy meleg, jó idő, holdfény és álmodozás arról, hogy a térkép gyűjteményem hogy lehetne ezzel a nem mindennapi csemegével kiegészíteni. De csak másnapig, amikor is megjelent a Délmagyarban, hogy nagy szélben, viharban és zuhogó esőben volt a verseny és mindenki bőrig ázott.

Néhány nap múlva kérdezem — akkor még — *Imre bácsitól*: — Ez milyen verseny volt, mert én vízre csak a bambiban lévőre emlékszem.

Erre ő megkérdezte: Gyűjtöm-e a térképeket.

Igenlő válaszomra a fiókból elővett egy Sövényháza térképet szinte vasalt állapotban, amely fekete-fehér volt és 1:25 000-es. Ma is előttem van, ahogyan teljesen rám nézett, és azt mondta: — Sajnos mind a 40 térkép elázott a versenyen! Akkor 18 évesen megértettem, hogy a sajtó nagyhatalom, s akkor ez a cikk, 40 térképgyűjtőt tett boldoggá.

Én azóta is felnézek rá

Néhány évig még többször visszajártunk Csongrád megyébe versenyezni. Ásotthalom térségében volt a Szeged Kupa verseny. Ott találkoztunk a „régiekkel” az iskola előtt, amikor valaki megveregette a vállam. Hátranéztem, de nem láttam senkit. Amikor a másik vállam is megveregette valaki, akkor sem láttam senkit, de már hallottam erőteljesen *Imre* hangját a hátam közepe felől. „Örülök, hogy...” és mondta az ő szokásos stílusában.

Azóta eltelt vagy 35 év, és én azóta *felnézek* rá. Remélem *Imre*, még sokáig.

Máthé István

*„Nem múlnak ők el, akik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek,
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még...„
(Juhász Gyula)*

HALOTTAINK

(1958 – 2008)

Antovszki Mihály	Kiss János
Arnold Gyula, ifj.	Kiss Jenő
Bakó Károly dr.	Korzsényi Tibor
Balogh Imre	Kovács Loránd dr.
Benedek Jenő	Lakner Károly
Bernátsky Ferenc	Lakner Károlyné
Bereczki Veronika	Láncz János
Biró Albert	Mónus Ferenc dr.
Bódy Endre dr.	Nagy László dr.
Bökő Ilona	Némedi Endre dr.
Bukovitz László	Németh Zoltán
Busa László	Paku Mihály dr.
Buzás László	Párkányi Gyula
Csányi Miklós	Pusztai Lajos
Csihás Gábor dr.	Rácz Imre
Csik Judit	Rácz István
Csölle Tibor dr.	Rimóczi Károly
Dobos László	Rózsa Gábor
Dragon Mihály	Simándi István dr.
Duránszkai József	Stumpf Károly
Esch János	Szabó Emílné dr.
Eszes Ferenc dr.	Szabó Lajos
Farkas József	Székely Aladár
Fodor Levente	Szotyori Nagy László
Gallov Sándor	Szücs Sándor dr.
Gila Antal	Takáts István dr.
Görgényi Ernő	Temesvári Gyula
Hajós János	Török Miklós dr. (fizikus)
Harsányi József	Török Miklós dr. (jogász)
Horváth László	Urbán Sándor
Kállai István	Vekérdi Tibor dr.
Kátai Ferenc	Venkei Pál
Keszthelyi Béla dr.	Vigh Rudolfné
Kinyó István	Zoltai István

IN MEMORIAM

KINYÓ ISTVÁN
1946-1998

Egyre fogynak a fények körülöttünk

Remegő kézzel próbálom a betűket formálni. Teljesen váratlanul, 51 éves korában áramütés következtében, tragikus hirtelenséggel *Kinyó Pista*, a Szegedi Vasutas SE sportolója végleg eltávozott közülünk. Temetése június 17-én volt a szegedi Belvárosi temetőben.

A hír mindannyiunkat megdöbbentett. Fáradhatatlan, kitartó, jó humorú s vidám természetű volt. Jó szakembernek, oktatónak ismertük meg. Már a 2000. évre is megvolt a munkaköri beosztása az "olajosoknál", de az elkövetkezendő évekre a sportprogramját már nem tudta megvalósítani.

A Szegedi Tájéfutó Napoknak, az Olajipari Juniálisoknak egyik aktív szervezője volt. Az 1986-os szeniorok ranglistáján már ott szerepelt a neve az F40-es kategóriában. Legutoljára Ópusztaszeren a kétnapos nemzetközi Honfoglalás Kupán az F50-es kategóriában győztesként állhatott a dobogó legfelső fokára. Az ez évi versenyeredményei már csak töredékként jelennek meg.

Ahogy peregnék az évek, egyre fogynak a fények körülöttünk. De feledhetetlen sportársak fénye velünk marad eltávozásuk után is.

Hiányozni fogsz. A tájékozdási futó sportágban eltöltött évek emlékével búcsúznak Tőled sportársaid.

Dr. Sindely Pál

Megjelent: TÁJFUTÁS, Magyar Tájékozdási Futó Szövetség Lapja, 1998/5-6. szám

RIMÓCZI KÁROLY
1930-2007

Köszönjük Tanár Úr!

1969-73-ban voltam diák a szegedi Radnóti Miklós Gimnáziumban, e kitűnő Alma Materben. Számos kiváló nevelő mellett, most a 77 éves korában eltávozott *Rimóczi Károly* aranydiplomás tanár, aki földrajz tanárom és edzőm volt a Szegedi Radnóti DSK-ban. Tájékozdási Futó Szakosztályunkat vezette és edzette rendíthetetlen lelkesedéssel 1973-ban, Csongrád megyében 12 bajnoksággal a legeredményesebben.

Emberségre, szívósságra és kitartásra nevelt, mindezt következetesen és példát mutatva. Időt, fáradságot nem kímélve készített fel bennünket a versenyekre, sikeres sportolók, edzők nőtek fel a keze alatt.

Utazásainkon, edzőtáborainkban, Kisirtápusztán együtt játszott velünk, mintha mindannyian a gyermekei lettünk volna.

Valamennyien szeretettel és hálával gondolunk rá, amíg élünk, emléke is élni fog!

Szalai Ilon (Cini)

Tanítványai voltak: *Balogh János (Balogh Janó), Bánhegyi Zsuzsanna, Császár László (Csaszi), Égerő Katalin, Fleisz Lajos, Gera Tibor, Gémes Magdolna, Gudlin Péter, Gurzó Éva, Hajagos Henrik, Hammer Csilla, Huszka Ibolya, Mécs László, Nagy János, Nagy Róbert, Remák Géza, Simon István (Bocsi), Simon László (Tacsi), Soós József (Soós Úr), Szabó István (Sztepan), Szalóki Béla, Szekeres Sándor, Szokol Ilona, Szokol Lajos, Szögi Imre, Takács Ágnes, (Körte), Tas Imre (Taskoma), Veszelinov Kornél, Zsolnai Tibor és még sokan mások...*

Megjelent: TÁJOLÓ, Budapesti Tájéfutók Szövetségének Lapja, XXV. Évfolyam, 2007/2. szám

TEMESVÁRI GYULA **1923-2007**

Gyula bácsi elment

A szegedi atlétika egyik kiemelkedő alakja *Temesvári Gyula*, vagy inkább, ahogyan szólítottuk, Gyula bácsi, 1923. április 13-án született Szegeden. Elsődlegesen a cipész mesterség volt a szakmája.

Szabadidejében az egyik legnehezebb sporttal, a maratoni futással és a távgyaloglással foglalkozott. Atlétaként következetesen edzett, és szerzett I. minősítéseket. Edzés közben is, a hosszútávfutó magányosságával fáradhatatlanul róttá a kilométereket. A '40-es évek második felében háromszor is tagja volt annak a szegedi maratoni gárdának, amely az élen végzett az országos bajnokságokon. Már csak kevesen emlékeznek rá, s amire nagyon büszke volt, s amiről nagyon szívesen beszélt, hogy 1952-ben országos maratoni bajnokságot nyert a Szegedi Lokomotív színeiben.

A Szegedi Spartacus SC kezdeményezésére, a korábban nagy sikerrel megrendezett szegedi maratoni versenyeket követően, 1957. június 16-án első ízben került megrendezésre a Szegedi Nemzetközi Maratoni Verseny. *Temesvári Gyula*, a legjobb szegedi maratoni futó, égő fáklával futott egy tiszteletkört a SZEAC Stadionban, s ezzel elkezdődött a verseny. A Szegedi Spartacus színeiben még tíz éven keresztül futotta le a maratoni távot. A XXI. Nemzetközi maratoni versenyen 1977-ben, ugyancsak abban a megtiszteltetésben részesült, hogy szegediként ismét meggyújthatta a maratoni lángot.

Már elmúlt negyven éves, amikor 50 km-es gyaloglásban is I. osztályon belüli eredményeket ért el. Tájékozódási futóként is minősítést szerzett. Versenyzett a SzEAC-ban, a Szegedi Kinizsiben, a SzVSE-ben és a Hódmezővásárhelyi Porcelán SE-ben illetve a HVSE-ben is.

Megfontolt, szerény egyéniségével segítette a szegedi atléták munkáját. A sportágban eltöltött évek során szerzett versenyzői tapasztalatával, körültekintő tanácsaival járult hozzá a hosszútávfutók eredményes munkájához. Példaértékű sportember volt. Sporttársai elismerését, tiszteletét, megbecsülését minden körülmények között bírta.

Minden szegedi atlétának tudta a legjobb eredményét, századmásodpercre és centiméterre, s tisztában volt azzal is, hogy ki, mit nyert és főleg mikor. Cipész mestersége révén, Szegeden, először a Somogyi utcában, a cipőjavító műhelyben (itt különös kaktuszgyűjteményével is megörvendezettette a járókelőket), majd a Kemes utcai kis műhelyében, különös érzékkel varázsoltá újjá a megkopott versenyzőcipőket, nemcsak az atlétáknak, hanem a focistáknak is.

Élete utolsó 14 évében nem igazán örült az emlékeknek. Azt mondta: „az nem számít, ki voltál, csak az, ami vagy.”. Nehezen viselte a múltó éveket. 2007. szeptember 30-án, Gádoroson hunyt el. Távozásával a szegedi atlétikának egy jeles képviselője hagyott itt bennünket. Személyében olyan sportember távozott közülünk, aki mint versenyző, s edző, hosszú évtizedeket töltött el az atlétika világában.

Az itteni néhány utalás csak apró vonás volt abban a kedves személyiségben, amit most vesztettünk el, mert az ilyen adottságok és jellemtulajdonságok ritkán egyesülnek s alig versenyképesek egy durvább közegben. Igaz emberségére szeretettel emlékezünk. *Temesvári Gyula* bácsit életének 84. évében, 2007. október 11-én helyezték örök nyugalomra Szegeden a Dugonics temetőben.

Sorsára visszaemlékezve nagyon ide illenek Kosztolányi Dezső szavai: ...
Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló, csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.

Egyéniségét szívünkbe zártuk, emlékét megőrizzük.

Dr. Sindely Pál

Megjelent: *Délmagyarország napilap*, 2007. november 16.

CSONGRÁD MEGYEI TANINTÉZETI BAJNOKSÁGOK 1970-2008

(A versenyzők neve után iskolájuk székhelyének neve szerepel!)

Összeállította: Dr. Felföldi Károly

Év		Úttörő Olimpia		Középiskolai Bajnokság
1970	Fiú	1. Kunfalvi Csaba Szeged 2. Popán János Szeged 3. Szeles Zoltán Szeged	Fiú	1. Tonkó Tibor Hmv.hely
	Leány	1. Varga Ágnes Szeged 2. Szalai Katalin Szeged 3. Vörös Ágnes Szeged	Leány	1. Nagy Ildikó Szeged
1971	Fiú	1. Molnár Mihály Szeged 2. Molnár Gyula Szeged 3. Mucsi Mihály Szeged	Fiú	1. Kovács Imre Szeged 2. Szabó Ferenc Hmv.hely 3. Kovács Pál Hmv.hely
	Leány	1. Vörös Ágnes Szeged 2. Huszár Irén Szeged 3. Vazorka Gyöngyi Szeged	Leány	1. Szalai Ilona Szeged 2. Gémes Ibolya Hmv.hely 3. Ungi Anikó Szeged
1972	—	Nincs adat—	—	Nincs adat—
1973	Fiú	1. Pálfi Csaba Szeged 2. Gárgyán István Szeged 3. Mucsi Mihály Szeged	Fiú	1. Nagy Róbert Szeged 2. Kunfalvi Csaba Szeged 3. Szalóky Béla Szeged
	Leány	1. Kotormán Piroska Hmvh. 2. Vazorka Gyöngyi Szeged 3. Vizi Eszter Hmv.hely	Leány	1. Vizi Judit Hmv.hely 2. Szakálos Anna Szeged 3. Szokol Ilona Szeged
1974	Fiú	1. Gábor István Hmv.hely 2. Bordás József Hmv.hely 3. Abonyi Csaba Hmv.hely	Fiú	1. Nagy Attila Hmv.hely 2. Rác Lajos Hmv.hely 3. Veréb Zoltán Makó
	Leány	1. Vass Éva Szeged 2. Kotormán Piroska Hmvh. 3. Deák Rozália Szeged	Leány	1. Kristó Irén Hmv.hely 2. Gémes Magdolna Szeged 3. Keresztes Zsuzsa Szeged
1975	Fiú II. kcs. (F11)	1. Bán Zsolt Hmv.hely 2. Kiss Bálint Hmv.hely 3. Boros József Hmv.hely	—	Nincs adat
	Fiú I. kcs. (F13)	1. Hegedűs Ernő Hmv.hely 2. Pétervári Gábor Szeged 3. Csonka Antal Szeged	—	Nincs adat
	Leány II. kcs. (N11)	1. Karasz Gyöngyi Szeged 2. Szarvas Judit Szeged 3. Lovászi Ágnes Szeged	—	Nincs adat
	Leány I. kcs. (N13)	1. Török Ágnes Szeged 2. Hajdú Gabriella Szeged 3. Karsai Adrienn Szeged	—	Nincs adat

1976	Fiú II. kcs (F11)	1. Bán Zsolt Hmv.hely 2. Szűcs János Hmv.hely 3. Boros József Hmv.hely	F15	1. Gárgyán István Szeged 2. Berényi László Szeged 3. Seprenyi Zoltán Szeged
	Fiú I. kcs (F13)	1. Magyar Sándor Hmv.hely 2. Pálfi Csaba Szeged 3. Hegyi György Hmv.hely	F17	1. Fleisz Lajos Szeged 2. Juhász Tibor Szeged 3. Lippai Zoltán Szeged
	Leány II. kcs (N11)	1. Zám Katalin Hmv.hely 2. Varga Olga Hmv.hely	N15	1. Deák Rozália Szeged 2. Rieder Mária Szeged
	Leány I. kcs (N13)	1. Papp Éva Szeged 2. Majki Zsuzsanna Szeged 3. Francia Gabriella Sz.	N17	1. Bereczki Veronika Hmv. 2. Erdei Erzsébet Hmv.hely 3. Tisza Erzsébet Szeged
1977	Fiú I. kcs (F13)	1. Bán Zsolt Hmv.hely 2. Török Zoltán Hmv.hely 3. Boros József Hmv.hely	F15	1. Csonka Antal Szeged 2. Török Zoltán Szeged 3. Schopper János Szeged
	—	—	F17	1. Lugosi Imre Szeged 2. Hideg István Hmv.hely 3. Marton Sándor Hmv.hely
	Leány I. kcs (N13)	1. Kurucz Anikó Szeged 2. Nyéki Tünde Szeged 3. Karasz Gyöngyi Szeged	N15	1. Deák Rozália Szeged 2. Karsai Adrien Szeged 3. Csernus Mária Szentes
	—	—	N17	1. Forgó Rózsa Szentes 2. Bereczki Veronika Hmv. 3. Pásztor Ágnes Szeged
1978	Fiú II. kcs (F11)	1. Rónyai Dániel Szentes 2. Fülöp Zoltán Hmv.hely 3. Buzi Lajos Szentes	F15	1. Schopper János Szeged 2. Szabó Tibor Szeged 3. Pálfi Csaba Szeged
	Fiú I. kcs (F13)	1. Paku László Hmv.hely 2. Koza Ferenc Szeged 3. Nagy Lajos Szeged	F17	1. Török Zoltán Szeged 2. Sajtos Imre Szentes 3. Bodzás Sándor Szentes
	Leány II. kcs (N11)	1. Körömi Judit Szentes 2. Radu Gyöngyi Szeged 3. Kószó Ildikó Szeged	N15	1. Barát Gyöngyi Szeged 2. Lovászi Ágnes Szeged 3. Forró Ágnes Hmv.hely
	Leány I. kcs (N13)	1. Herédi Ágnes Szeged 2. Kovács Erika Szeged 3. Szekeres Judit Szentes	N17	1. Forgó Rózsa Szentes 2. Kovács Piroska Szeged 3. Wirth Zsuzsanna Szeged
1979	Fiú I. kcs (F13)	1. Banga Ernő Hmv.hely 2. Blidár János Szeged 3. Nagy Lajos Szeged	F15	1. Lajkó András Szeged 2. Karkus Gyula Szeged 3. Krug Márton Szeged
	—	—	F17	1. Szabó Lajos Hmv.hely 2. Bán Zsolt Hmv.hely 3. Héjja László Szentes
	Leány I. kcs (N13)	1. Szekeres Judit Szentes 2. Sebők Zsuzsanna Szentes 3. Böszörményi K. Szentes	N15	1. Török Margit Szentes 2. Török Éva Szentes 3. Kiss Anna Szentes
	—	—	N17	1. Szarvas Judit Szeged 2. Nagy Edit Hmv.hely 3. Motyovszki K. Szeged

1980	F11	1. Kapitány András Szeged 2. Szarvas Gábor Szeged 3. Paszt György Szeged	F15	1. Bán Zsolt Hmv.hely 2. Lajkó András Szeged 3. Gera Tibor Szeged
	F13	1. Tóth József Szeged 2. Gyuris Csaba Szeged 3. Szencz Attila Szeged	F17	1. Sajtos Imre Szentes 2. Vajda Zoltán Szentes 3. Pálfi Csaba Szeged
	N11	1. Őze Erzsébet Szentes 2. Váradí Erika Szentes 3. Böszörményi K. Szentes	N15	1. Miklós Mária Szeged 2. Dávid Katalin Szeged 3. Nagy Erzsébet Szentes
	N13	1. Sebők Zsuzsanna Szentes 2. Piti Edit Szentes 3. Erdei Mária Szentes	N17	1. Bodzás M. Szentes 2. Pápai Zsuzsanna Szentes 3. Csamangó J. Szeged
1981	F11	1. Kapitány András Szeged 2. Likhanez Levente Hmv. 3. Varga István Szeged	F15	1. Blidár János Szeged 2. Nagy Lajos Szeged 3. Csabai Zoltán Hmv.hely
	F13	1. Szencz Attila Szeged 2. Pusztai Zoltán Szentes 3. Őze Péter Szentes	F17	1. Vajda Zoltán Szentes 2. Sánta Attila Szeged 3. Bán Zsolt Hmv.hely
	N11	1. Őze Erzsébet Szentes 2. Szépfalusi Márta Szeged 3. Kerek Ildikó Szeged	N15	1. Sebők Zsuzsanna Szentes 2. Völgyesi Éva Szeged 3. Piti Edit Szentes
	N13	1. Böszörményi K. Szentes 2. Kálmán Tünde Szeged 3. Váradí Erika Szentes	N17	1. Bónus Ilona Szentes 2. Bodzás M. Szentes 3. Pápai Zsuzsanna Szentes
1982	F11	1. Márok Zoltán Hmv.hely 2. Mátraí Róbert Szeged 3. Mostoha Jenő Szeged	F15	1. Szencz Attila Szeged 2. Király Pál Szeged 3. Gyuris Csaba Szeged
	F13	1. Kapitány András Szeged 2. Dezső Sándor Hmv.hely 3. Kiss Attila Szeged	F17	1. Bán Zsolt Hmv.hely 2. Pasztuhov Zsolt Szeged 3. Gera Tibor Szeged
	N11	1. Zádori Gabriella Szeged 2. Balogh Piroska Szeged 3. Pusztai Erzsébet Szentes	N15	1. Sebők Zsuzsanna Szentes 2. Budai Gabriella Szeged 3. Baranyai Mária Szentes
	N13	1. Böszörményi K. Szentes 2. Váradí Erika Szentes 3. Őze Erzsébet Szentes	N17	1. Nyerges Ildikó Szeged 2. Rárósi Eszter Hmv.hely 3. Tanács Erika Szeged
1983	F11	Nincs adat	F15	1. Szencz Attila Szeged 2. Rác Zsolt Szeged 3. Paszt György Szeged
	F13	Nincs adat	F17	1. Szabó Endre Szeged 2. Béres Zoltán Szeged 3. Csürel János Szeged
	N11	Nincs adat	N15	1. Böszörményi K. Szentes 2. Mucsi Julianna Szeged 3. Iván Erika Szeged
	N13	Nincs adat	N17	1. Sebők Zsuzsanna Szentes 2. Kiss Ildikó Szentes 3. Kánvási Katalin Szentes

1984	F11	1. Czene Zsolt Szeged 2. Zádori Adrián Szeged 3. Nagy Csaba Hmv.hely	F15	1. Kapitány András Szeged 2. Czene Zoltán Szeged 3. Kiss Attila Szeged
	F13	1. Ginál Dénes Szeged 2. Márok Zoltán Hmv.hely 3. Huszka Gábor Kistelek	F17	1. Szencz Attila Szeged 2. Szabó Endre Szeged 3. Király Pál Szeged
	N11	1. Patkós Magdolna Szentes 2. Zenei Gabriella Szeged 3. Dani Katalin Szeged	N15	1. Lajter Ildikó Szeged 2. Óze Erzsébet Szeged 3. Felföldi Hajnalka Szeged
	N13	1. Zádori Gabriella Szeged 2. Lóczi Éva Szeged 3. Balogh Piroska Szeged	N17	1. Sebők Zsuzsanna Szentes 2. Kordás Erika Szeged 3. Berta Gyöngyi Hmv.hely
1985	F11	1. Zakar Ákos Szeged 2. Kis Gábor Szeged 3. Zádori Adrián Szeged	F15	1. Czene Zoltán Szeged 2. Tóth Csaba Szeged 3. Ginál Dénes Szeged
	F13	1. Mihály Zsolt Kistelek 2. Sós Csaba Hmv.hely 3. Márok Zoltán Hmv.hely	F17	1. Szencz Attila Szeged 2. Dezső Sándor Hmvhely 3. Kiss Attila Szeged
	N11	1. Molnár Katalin Kistelek 2. Mihály Noémi Szeged 3. Novai Magdolna Szeged	N15	1. Balogh Piroska Szeged 2. Ott Gabriella Kistelek 3. Zádori Gabriella Szeged
	N13	1. Blum Henrietta Szeged 2. Tóth Erika Kistelek 3. Krizsán Gyöngyi Kistelek	N17	1. Óze Erzsébet Szentes 2. Kordás Erika Szeged 3. Zsótér Zsuzsanna Szeged
1986	F11	1. Zádori Adrián Szeged 2. Tóth Csaba Kistelek 3. Paragi Róbert Kistelek	F15	1. Mátrai Róbert Szeged 2. Rácz Róbert Szeged 3. Hetényi István Hmv.hely
	F13	1. Czene Zsolt Szeged 2. Sós Csaba Hmv.hely 3. Szabó János Szeged	F17	1. Kiss Attila Szeged 2. Dezső Sándor Hmvhely 3. Korsós Zoltán Szeged
	N11	1. Mihályi Noémi Szeged 2. Bagi Mária Kistelek 3. Nagy Melinda Kistelek	N15	1. Balogh Piroska Szeged 2. Ott Gabriella Kistelek 3. Zádori Gabriella Szeged
	N13	1. Tóth Erika Kistelek 2. B. Nagy Szilvia Szeged 3. Szombathelyi E. Kistelek	N17	1. Óze Erzsébet Szentes 2. Kordás Erika Szeged 3. Lajter Ildikó Szeged
1987	F11	1. Novai György Szeged 2. Farkas Tamás Hmvhely 3. Tóth Zoltán Szeged	F15	1. Csamangó Imre Szeged 2. Mihály Zsolt Szeged 3. Sós Csaba Szeged
	F13	1. Zádori Adrián Szeged 2. Szabó János Szeged 3. Magyar Róbert Szentes	F17	1. Kiss Attila Szeged 2. Mátrai Róbert Szeged 3. Kevei Attila Szeged
	N11	1. Gordos Mónika Szeged 2. Magyar Mónika Kistelek 3. Novai Magdolna Szeged	N15	1. Horváth Éva Szeged 2. Krizsán Gyöngyi Szeged 3. Nagy Rita Szeged
	N13	1. Babka Anita Szentes 2. Miklós Andrea Szeged 3. Schreiber Mónika K,telek	N17	1. Balogh Piroska Szeged 2. Zádori Gabriella Szeged 3. Lóczi Éva Szeged

Csongrád megyei Diákolimpia

1988	F11	1. Novai György Szeged 2. Perczel Olivér Szentes 3. Varga Péter Hmv.hely	N11	1. Mátrai Szilvia Szeged 2. Huszka Renáta Kistelek 3. Kónya Hedvig Szeged
	F13	1. Zádori Adrián Szeged 2. Kis Gábor Szeged 3. Borzi Norbert Hmv.hely	N13	1. Novai Magdolna Szeged 2. Magyar Mónika Kistelek 3. Rostás Anikó Hmv.hely
	F15	1. Sós Csaba Szeged 2. Nagyari Tibor Hmv.hely 3. Szabó János Szeged	N15	1. Szombathelyi Andrea. Sz. 2. Miklós Andrea Szeged 3. Molnár Katalin Kistelek
	F17	1. Mátrai Róbert Szeged 2. Hetényi István Hmv.hely 3. Mihály Zsolt Szeged	N17	1. Zádori Gabriella Szeged 2. Szabó Andrea Szeged 3. Nagygyörgy Rita Hmv.
1989	F11	1. Aradi Viktor Szeged 2. Kovács Áron Hmv.hely 3. Mérész Csaba Szeged	N11	1. Rózsa Mónika Kistelek 2. Sipka Andrea Kistelek 3. Huszka Renáta Kistelek
	F13	1. Novai György Szeged 2. Gazdag Péter Szeged 3. Vass Gábor Szeged	N13	1. Gordos Mónika Szeged 2. Gyuris Anita Kistelek 3. Kovács Ivett Szeged
	F15	1. Zádori Adrián Szeged 2. Balázs Zsolt Szeged 3. Németh Sándor Szeged	N15	1. Miklós Andrea Szeged 2. Blum Réka Hmv.hely 3. Majoros Szilvia Kistelek
	F17	1. Nagyari Tibor Hmv.hely 2. Sós Csaba Szeged 3. Rác Attila Szentes	N17	1. Nagygyörgy Rita Hmv. 2. Szombathelyi Andrea Sz. 3. Blum Henrietta Szeged
1990	F11	1. Blum László Szeged 2. Mérész Csaba Szeged 3. Oravecz Gábor Szeged	N11	1. Barna Anikó Kistelek 2. Kiss Nóra Szeged 3. Magyar Martina Kistelek
	F13	1. Farkas Dávid Szeged 2. Berényi Károly Szeged 3. Aradi Viktor Szeged	N13	1. Mátrai Szilvia Szeged 2. Huszka Renáta Kistelek 3. Csuka Bettina Szeged
	F15	1. Gazdag Péter Szeged 2. Tóth Zoltán Szeged 3. Novai György Szeged	N15	1. Novai Magdolna Szeged 2. Gyuris Anita Kistelek 3. Kovács Ivett Szeged
	F17	1. Szabó János Szeged 2. Sós Csaba Szeged 3. Mitró Zoltán Szeged	N17	1. Miklós Andrea Szeged 2. Hödör Katalin Szeged 3. Molnár Katalin Kistelek
1991	F11	1. Mérész Csaba Szeged 2. Blum László Szeged 3. Nagy Róbert Szeged	N11	1. Barna Anikó Kistelek 2. Aradi Tímea Szeged 3. Huszka Mária Kistelek
	F13	1. Berényi Károly Szeged 2. Aradi Viktor Szeged 3. Bodó Győző Szeged	N13	1. Huszka Renáta Kistelek 2. Czeigersmidt L. Kistelek 3. Bóna Ramóna Kistelek
	F15	1. Farkas Dávid Szeged 2. Novai György Szeged 3. Gazdag Péter Szeged	N15	1. Novai Magdolna Szeged 2. Gyuris Anita Kistelek 3. Csuka Dolli Szeged
	F17	1. Hetényi István Szeged 2. Szabó János Szeged 3. Takács Árpád Hmv.hely	N17	1. Molnár Katalin Kistelek 2. Majoros Szilvia Kistelek 3. Blum Réka Szeged

1992	F11	1. Blum László Szeged 2. Kiss Gábor Szeged 3. Szabó A. Pusztamérges	N11	—
	F13	1. Forrai Gábor Hmv.hely 2. Kiss Tamás Hmv.hely 3. Vörös Endre Hmv.hely	N13	1. Buknicz Tímea Kistelek 2. Barna Anikó Kistelek 3. Kiss Nóra Szeged
	F15	1. Farkas Dávid Szeged 2. Mokánszky János Szeged 3. Bodó győző Szeged	N15	1. Mátrai Szilvia Szeged 2. Csuka Bettina Szeged 3. Kiss Mária Szeged
	F17	1. Szabó János Szeged 2. Novai György Szeged 3. Kisházi Gábor Hmv.hely	N17	1. Novai Magdolna Szeged 2. Gyuris Anita Kistelek 3. Kovács Ivett Szeged
1993	F11	1. Oláh István Szeged 2. Sinkó János Szeged 3. Pál Csaba Szeged	N11	1. ??? 2. László Dóra Szeged 3. Kiss Anikó Szeged
	F13	1. Forrai Miklós Hmv.hely 2. Blum László Szeged 3. Forrai Gábor Hmv.hely	N13	1. Kalmár Valéria P.mérges 2. Rátkai B. P.mérges 3. Császár Anikó P.mérges
	F15	1. Vörös Endre Hmv.hely 2. Csapak Szilveszter Hmv. 3. Neff Roland Hmv.hely	N15	1. Kiss Nóra Szeged 2. Huszka Mária Kistelek 3. Sipka Andrea Kistelek
	F17	1. Farkas Dávid Szeged 2. Zádori Adrián Szeged 3. Novai György Szeged	N17	1. Mátrai Szilvia Szeged 2. Gordos Mónika Szeged 3. Kiss Mária Szeged
1994	F11	1. Bodó Tibor Szeged 2. Balogh Mátyás Szeged 3. Sinkó János Szeged	N11	1. Matók Zsuzsanna Szeged 2. Deák Orsolya Szeged 3. Blahó Zsuzsanna Szeged
	F13	1. Blum László Szeged 2. Szabó Attila P.mérges 3. Bánfi Szabolcs Hmv.hely	N13	1. Császár Anikó P.mérges 2. Bán Borbála Hmv.hely 3. Csíkos Anasztázia Pm.
	F15	1. Vörös Endre Hmv.hely 2. Forrai Gábor Hmv.hely 3. Forrai Miklór Hmv.hely	N15	1. Kiss Nóra Szeged 2. Zombory Erika Szentes 3. Oroszi Szilvia Szentes
	F17	1. Farkas Dávid Szeged 2. Novai György Szeged 3. Bodó Győző Szeged	N17	1. Mátrai Szilvia Szeged 2. Csuka Bettina Szeged 3. Kiss Mária Szeged
1995	F11	1. Fodor József Szeged 2. Novai Gergő Szeged 3. Sinkó János Szeged	N11	1. Csányi Adrienn Szeged 2. Matók Zsuzsanna Szeged 3. Császár Adrienn Szeged
	F13	1. Bodó Tibor Szeged 2. Szabó Zsolt Szeged 3. Bán Gergely Hmv.hely	N13	1. Bán Borbála Szeged 2. László Dóra Szeged
	F15	1. Forrai Gábor Hmv.hely 2. Forrai Miklós Hmv.hely 3. Szűcs Gábor Szeged	N15	1. Csíkos Anasztázia Pm. 2. Császár Anikó P.mérges 3. Pintér Regina Szentes
	F17	1. Novai György Szeged 2. Bánfi Róbert Hmv.hely 3. Majsai Csaba Hmv.hely	N17	1. Kiss Nóra Szeged 2. Kiss Mária Szeged 3. Czeigersmidt L.Kistelek

1996	F12	1. Fodor József Szeged 2. László Miklós Szeged 3. Szekeres József P.mérges	N12	1. Császár Adrienn Szeged 2. Fodor Mónika Szeged 3. Szerencsi Ildikó P.mérges
	F14	1. Sinkó János Szeged 2. Bodó Tibor Szeged 3. Kurunczai Zoltán Szeged	N14	1. Csányi Adrienn Szeged 2. László Dóra Szeged 3. Matók Zsuzsanna Szeged
	F16	1. Szűcs Gábor Szeged 2. Bánfi Szabolcs Hmv.hely 3. Blum László Szeged	N16	1. Buknicz Tímea Szeged 2. Bán Borbála Hmv.hely 3. Császár Anikó Szeged
	F18	1. Forrai Miklós Hmv.hely 2. Vörös Endre Hmv.hely 3. Forrai Gábor Hmv.hely	N18	1. Zombory Erika Szentes 2. Szénási Edit Szentes 3. Kósa Zsuzsanna Szentes
1997	F12	1. Nagy Bence Szeged 2. Tóth B. Zsolt P.mérges 3. Laczkó Attila Kistelek	N12	1. Sipka Gabriella Szeged 2. Szerencsi Ildikó P.mérges 3. Tanács Bemadett K.telek
	F14	1. Novai Gergő Szeged 2. Sinkó János Szeged 3. Fodor József Szeged	N14	1. Matók Zsuzsanna Szeged 2. Bartók Katalin Szeged 3. Fodor Mónika Szeged
	F16	1. Kurunczi Zoltán Szeged 2. Bodó Tibor Szeged 3. Nyerges Dániel Szeged	N16	1. Bán Borbála Hmv.hely 2. Buknicz Tímea Szeged 3. Baricsa Hajnalka Hmv.
	F18	1. Szűcs Gábor Szeged 2. Szép Tibor Hmv.hely 3. Bánfi Szabolcs Hmv.hely	N18	1. Zombory Erika Szentes 2. Petróczki Szilvia Szeged 3. Bende Emese Szeged
1998	F12	1. Farkas Csaba P.mérges 2. Balogh Tamás Kistelek 3. Temesvári Ádám Szeged	N12	1. Buknicz Ivett Szőreg 2. Filipovszki Liliána Sz. 3. Nagy Judit Szőreg
	F14	1. Fodor József Szeged 2. László Miklós Szeged 3. Császár László P.mérges	N14	1. Császár Adrienn Szeged 2. Fodor Mónika Szeged 3. Szerencsi Ildikó P.mérges
	F16	1. Gyöngyösi István Szeged 2. Szabó Zsolt Szeged 3. Bodó Tibor Szeged	N16	1. Csányi Adrienn Szeged 2. László Dóra Szeged 3. Bartók Katalin Szeged
	F18	1. Szűcs Gábor Szeged 2. Nyerges Dániel Szeged 3. Szabó Attila Makó	N18	1. Buknicz Tímea Szeged 2. Bán Borbála Hmv.hely 3. Petróczki Szilvia Szeged
1999	F12	1. Temesvári Ádám Szeged 2. Treitz Ákos Szeged 3. Kovács Gábor Szeged	N12	1. Szöllösi Judit Hmv.hely 2. Kovács Ágnes Kistelek 3. Zsolnai Eszter P.mérges
	F14	1. Vincze László P.mérges 2. Nagy Bence Szeged 3. Benedek Attila P.mérges	N14	1. Szerencsi Ildikó P.mérges 2. Sipka Gabriella Szeged 3. Véghe Enikő Hmv.hely
	F16	1. Fodor József Szeged 2. Sinkó János Szeged 3. Szekeres József P.mérges	N16	1. Császár Adrienn Szeged 2. Csányi Adrienn Szeged 3. Bartók Katalin Szeged
	F18	1. Bodó Tibor Szeged 2. Gyöngyösi István Szeged 3. Kiss Tamás Hmv.hely	N18	1. Bán Borbála Hmv.hely 2. Tóth Ágnes Hmv.hely 3. László Dóra Szeged

1999	F20	1. Nyerges Dániel Szeged 2. Nagy Gergő Szeged 3. Szabó Zsolt Szeged	N20	1. Buknicz Tímea
2000	F12	1. Kendrei Zsolt P.mérges 2. Horváth Tamás Szeged 3. Pál Gergő Szeged	N12	1. Zsolnai Eszter P.mérges 2. Szerencsi Dóra P.mérges 3. Farkas Mariann P.mérges
	F14	1. Takács Balázs Szeged 2. Viczián Péter Szeged 3. Farkas Csaba P.mérges	N14	1. Bozsó Réka Szőreg 2. Szöllösi Judit Hmv.hely 3. Nagy Judit Szőreg
	F16	1. László Miklós Szeged 2. Nagy Bence Szeged 3. Vincze László P.mérges	N16	1. Fodor Mónika Szeged 2. Sipka Gabriella Szeged 3. Draskóczy Eszter Szeged
	F18	1. Szabó Zsolt Szeged 2. Kiss Tamás Hmv.hely 3. Bartók Sándor Szeged	N18	1. Tóth Agnes Hmv.hely 2. Ékes Brigitta Hmv.hely 3. Terhes Beáta Hmv.hely
2001	F12	1. Bálint Bence Szeged 2. Balogh Máté Szeged 3. Tösmagi Péter P.mérges	N12	1. Zsigmond Tímea Szeged 2. Gyuris Kitti Szeged 3. Farkas Mariann P.mérges
	F14	1. Temesvári Ádám Szeged 2. Takács Balázs Szeged 3. Farkas Csaba P.mérges	N14	1. Szöllösi Judit Hmv.hely 2. Nagy Virág Szeged 3. Szkiva Anna Szeged
	F16	1. Nagy Bence Szeged 2. Viczián Péter Szeged 3. Hídeg Nándor Hmv.hely	N16	1. Szerencsi Ildikó Szeged 2. Sipka Gabriella Szeged 3. Vigh Enikő Hmv.hely
	F18	1. Sinkó János Szeged 2. Fodor József Szeged 3. Kaszaki Zoltán Szeged	N18	1. Csiszár Adrienn Szeged 2. Cyányi Adrienn Szeged 3. Terhes Beáta Szeged
	F20	1. Szabó Zsolt Szeged 2. Bodó Tibor Szeged 3. Gyöngyösi István Szeged	N20	1. László Dóra Szeged 2. Buknicz Tímea Kistelek 3. Benedek Gyöngyi Szeged
Délalföldi Regionális Diákolimpia (csak a Csongrád megyei versenyzők vannak feltüntetve)				
2002	F10	1. Kisházi László Hmv.hely 2. Számadó Kálmán Hmv. 3. Szabó Ákos Hmv.hely	N10	3. Szokol Mónika Szeged
	F12	1. Bereczki Máté Szeged 3. Tóth Marcell Szeged	N12	1. Zsigmond Tímea Szeged 2. Zubánics Mária Hmv. 3. Samu Liza Pusztamérges
	F14	1. Horváth Tamás Szeged 2. Makó Róbert Hmv.hely 3. Kunfalvi Csaba Szeged	N14	1. Zsolnai Eszter Szeged 2. Nagy Virág Szeged 3. Szerencsi Dóra P.mérges
	F16	2. Takács Balázs Szeged 3. Viczián Péter Szeged	N16	1. Kalapács Ivett Hmv.hely 2. Buknicz Ivett Szeged 3. Tóth Brigitta Hmv.hely
	F18	1. Nagy Bence Szeged 2. Fodor József Szeged 3. Kaszaki Zoltán Szeged	N18	1. Csiszár Adrienn Szeged 2. Szerencsi Ildikó Szeged
	F20	1. Gyöngyösi István Szeged	N20	1. László Dóra Szeged

2003	F10	1. Gera Tamás Szeged 2. Nagy Tibor Szeged 3. Zsarkó Ádám Szeged	N10	1. Farkas Borbála Deszk 2. Kispéter Melinda Deszk 3. Csillik Réka Deszk
	F12	1. Szabó Ákos Hmvhely 2. Kisházi László Hmvhely 3. Farkas Ottó Pusztamérgecs	N12	1. Csürel Beáta Szeged 2. Dudás Viktória Deszk 3. Paskuj Rebeka Szeged
	F14	1. Horváth Tamás Szeged 2. Bereczki Máté Szeged 3. Arató Dániel Szeged	N14	1. Farkas Mariann Szeged 2. Zsigmond Tímea Szeged 3. Samu Liza Pusztamérgecs
	F16	1. Viczián Péter Szeged 2. Makó Róbert Hmv.hely 3. Kunfalvi Csaba Szeged	N16	1. Zsolnai Eszter Szeged 2. Nagy Virág Szeged 3. Szerencsi Dóra Szeged
	F18	1. Nagy Bence Szeged 3. Nemes Szabolcs Szeged	N18	2. Tisza Gabriella Szeged
2004	II. Kcs.	1. Korsós Szabolcs Szeged 2. Paskuj Sámuel Szeged 3. Korsós Bence Szeged	II. Kcs.	1. Vass Luca Szeged 2. Streitman Laura Szeged 3. Vass Flóra Szeged
	III. Kcs.	1. Kisházi László Hmv.hely 2. Pálinkó Márton Szeged 3. Burger Tamás Hmv.hely	III. Kcs.	1. Paskuj Rebeka Szeged 2. Szabó Lili Hmvhely 3. Paskuj Sára Szeged
	IV. Kcs.	1. Horváth Tamás Szeged 2. Vörös Roland P.mérgecs 3. Farkas Dániel P.mérgecs	IV. Kcs.	1. Samu Liza Pusztamérgecs 2. Szokol Boglárka Szeged 3. Vincze Tímea P.mérgecs
	V. Kcs.	1. Viczián Péter Szeged 2. Takács Balázs Szeged 3. Borsos László Szeged	V. Kcs.	1. Szerencsi Dóra Szeged 2. Nagy Virág Szeged 3. Zsolnai Eszter Szeged
	VI. Kcs.	1. Fodor József Szeged 2. Nagy Bence Szeged	VI. Kcs.	—
	2005	II. Kcs.	1. Móra Máté Pusztamérgecs 2. Paskuj Sámuel Szeged 3. Buknicz Roland Szőreg	II. Kcs.
III. Kcs.		1. Petróczi Ádám Hmvhely 2. Gera Tamás Szeged	III. Kcs.	1. Szokol Mónika Szeged 2. Kakuk Zsófia Szeged 3. Paskuj Rebeka Szeged
IV. Kcs.		2. Pálinkó Márton Szeged	IV. Kcs.	1. Szabó Lili Hmv.hely 2. Zsigmond Tímea Szeged 3. Szokol Boglárka Szeged
V. Kcs.		1. Horváth Tamás Szeged	V. Kcs.	1. Szerencsi Dóra Szeged 2. Farkas Mariann Szeged 3. Nagy Virág Szeged
VI. Kcs.		1. Takács Balázs Szeged 2. Viczián Péter Szeged	VI. Kcs.	1. Tóth Brigitta Hmv.hely

2006	II. Kcs.	1. Rácz Sándor Szeged 3. Paskuj Sámuel Szeged	II. Kcs.	1. Vass Flóra Szeged 3. Vass Luca Szeged
	III. Kcs.	1. Gera Tamás Szeged 2. Papp Máté Pusztamérge 3. Király Szabolcs Szeged	III. Kcs.	1. Paskuj Rebeka Szeged 3. Országh Noémi Szeged
	IV. Kcs.	1. Farkas Ottó Szeged 2. Pálínkó Márton Szeged	IV. Kcs.	1. Szokol Mónika Szeged 2. Kakuk Zsófia Szeged 3. Vörös Alexandra P.mérg..
	V. Kcs.	1. Horváth Tamás Szeged 2. Bereczki Máté Szeged	V. Kcs.	1. Zsigmond Tímea Szeged 2. Farkas Mariann Szeged 3. Szokol Boglárka Szeged
	VI. Kcs.	1. Borsos László Szeged 2. Molnár Lóránd Szeged	VI. Kcs.	1. Szerencsi Dóra Szeged
2007	II. Kcs.	1. Bíró Péter Szeged 2. Hetényi Péter Hmv.hely 3. Dezső Sándor Hmv.hely	II. Kcs.	1. Molnár Krisztina Hmv. 2. Gubicza Viktória Hmv. 3. Gera Krisztina Szeged
	III. Kcs.	1. Vajda Balázs Szeged 2. Rácz Sándor Szeged	III. Kcs.	1. Farkas Dóra P.mérge 3. Düró Laura P.mérge
	IV. Kcs.	2. Gera Tamás Szeged 3. Petróczki Ádám Hmv.	IV. Kcs.	1. Szokol Mónika Szeged 2. Vörös Alexandra Szeged 3. Paskuj Rebeka Szeged
	V. Kcs.	1. Bereczki Máté Szeged 2. Farkas Ottó Szeged 3. Pálínkó Márton Szeged	V. Kcs.	1. Juhász V. Renáta Szeged 3. Paskuj Sára Szeged
	VI. Kcs.	1. Viczián Péter Szeged 2. Borsos László Szeged 3. Horváth Tamás Szeged	VI. Kcs.	1. Szerencsi Dóra Szeged 2. Farkas Mariann Szeged
2008	II. Kcs.	1. Riesing József Szeged 2. Balla Tihamér Szőreg 3. Rácz Zoltán Szeged	II. Kcs.	1. Gera Krisztina Szeged 2. Csuka Bonita Szeged
	III. Kcs.	1. Rácz Sándor Szeged 2. Bíró Péter Szeged	III. Kcs.	1. Vass Luca Szeged 2. Bán Zsanett Hmv.hely
	IV. Kcs.	1. Petróczki Ádám Hmv. 2. Vajda Balázs Szeged 3. Krokavec Simon Szeged	IV. Kcs.	1. Paskuj Rebeka Szeged 2. Farkas Dóra Szeged
	V. Kcs.	1. Hideg Gábor Hmvhely 3. Farkas Ottó Szeged	V. Kcs.	1. Juhász V. Renáta Szeged 3. Paskuj Sára Szeged
	VI. Kcs.	—	VI. Kcs.	2. Szokol Boglárka Szeged 3. Zsigmond Tímea Szeged

TÉRKÉPEINK FEHÉREN-FEKETÉN

1970-1986

Összeállította: Sindely Pál és Vörös Endre

Ez az összeállítás felsorolja azokat a terepeket és fekete-fehér-sárga-(zöld, kék) /FF-FFS-FFSZ-FFSK/ térképeket, amelyeket a megyei szövetség vagy egyesületei használtak versenyein. Az összeállítás csupán mazsolaként tartalmazza, a még fellelhető, az úgynevezett „kalóz” kiadásokat is.

Év	Település	Térkép neve	Méret-arány	Megjegyzés	Térképhelyesbítő
1970	Hódmező-vásárhely	Vásárhely Kupa Parkerdő	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1971	Mártély	Mártély/I	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1971	Mártély	Porcelán Kupa	1:10 000	FF	Baranyai Antal
1971	Mártély	Porcelán Kupa	1:10 000	FFSK	Baranyai Antal
1971	Hódmező-vásárhely	Barci-rét	1:10 000	FF	Baranyai Antal
1972	Szeged	Baktó-edzőpálya	1:20 000	FF	Szabó Anna, Vaczkó Zoltán, Török Zoltán
1973	Hódmező-vásárhely	Parkerdő	1:10 000	FF	Baranyai Antal
1973	Hódmező-vásárhely	Kása-erdő	1:20 000	FFS	Baranyai Antal
1973	Derekegyháza	Ördögös	1:20 000	FFS	Baranyai Antal
1973	Csengele	Csengele	1:20 000	FFS	Baranyai Antal
1974	Hódmező-vásárhely	Dózsa iskola edzőterepe	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1974	Hódmező-vásárhely	Zalka iskola edzőterepe	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1974	Hódmező-vásárhely	II. Alkotmány Kupa	1:20 000	FF	Baranyai Antal
1975	Ópusztaszer	O.D.M.T. '75	1:20 000	FF	Baranyai Antal

1975	Ópusztaszer	O.D.M.T. '75	1:20 000	FFS	Baranyai Antal
1976	Hódmezővásárhely	IV. Alkotmány Kupa	1:20 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Kertváros	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Edzőpálya ált. iskoláknak	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Liszt F. iskola edzőterepe	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Szántó K. J. isk. edzőterepe	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Dózsa iskola edzőterepe	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Hmv.hely Parkerdő	1:20 000	FF	Baranyai Antal
1977	Ópusztaszer	ODK megyei találkozós	1:20 000	FF	Baranyai Antal
1977	Szeged	Ifjúsági erdő	1:10 000	FF	Sindely Pál
1977	Hódmezővásárhely	Kása-erdő	1:20 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Kása-erdő	1:10 000	FF	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	Kása-erdő	1:10 000	FFSZ	Baranyai Antal
1977	Hódmezővásárhely	ODVT '77	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1977	Kopáncs	Hmv.hely Járőrverseney	1:25 000	FF	Baranyai Antal
1978	Ópusztaszer	Ópusztaszer	1:20 000	FFSZ	Baranyai Antal
1978	Szeged	Ujszeged	1:15 000	FF	Baranyai Antal
1979	Szeged	Baktó edzőpálya	1:10 000	FF	Páztor Imre
1980	Szeged	O.D.V.T. 1980	1:25 000	FF	Sindely Pál
1983	Szeged	SZVSE	1:15 000	FF	Sramkó Tibor
1983	Ópusztaszer	Ópusztaszer	1:10 000	FF	Baranyai Antal
1985	Szeged	Bika-tó	1: 2500	FF	Kaszaki József
1985	Szeged	Iskolakert	1:10 000	FF	Páztor Imre
1986	Mártély	EFOTT Boszorkány Kupa	1:10 000	FF	Baranyai Antal

**CSONGRÁD MEGYEI (2002-TŐL DÉLALFÖLDI REGIONÁLIS) VERSENYEK
HELYSZÍNEI ÉS RENDEZŐI (1969-2008)**

Összeállította: dr. Sindely Pál

ÉV	VERSENY NEVE	HELY-SZÍN	ELNÖK ELNÖKH.	VERSENY TITKÁRA	PÁLYA- KITÜZŐ	ELLENŐRZŐ- BÍRÓ
1969	Felzabradulási ev.	Újszeged	Nagyillés Mihály Mendei Árpád	Benedek Jenő	Jenovai Erzsébet	Dr.Tóth Imre
1969	CSM III. o. VB	Vetyehát	Benedek Jenő	Hábermann Gusztáv	Jenovai Erzsébet, Molnár Mihály	Dr.Tóth Imre
1969	CSM II. o. VB	Kőhányás- puszta	Dr. Tóth Imre	Bökő Ilona	Lukátsy Éva, Mendei Árpád Kátai Ferenc	Benedek Jenő
1969	CSM II. o VB új	Csengele	Frányó Ferenc	Bökő Ilona	Dr. Tóth Imre	Kátai Ferenc
1969	CSM III. o. ÉB	Sövényháza	Bán Sándor	Kátai Ferenc	Hajdú András	Jenovai Erzsébet
1969	CSM II. o. ÉB	Dobogókő	Dr. Tóth Imre	Kátai Ferenc	Oláh Ferenc	Lukátsy Éva
1969	CSM III. o. EB (A)	Derekegy- háza	Mendei Árpád	Bökő Ilona	Bán Sándor	Mándoki József
1969	CSM III. o. EB (B)	Pusztá- mértes	Molnár Mihály	Kátai Ferenc	Molnár Béla	Frányó Ferenc
1969	CSM II. o. NEB	Monor Biatorbágy	Benedek Jenő	Bökő Ilona	Jenovai Erzsébet, Oláh Ferenc	Dr. Tóth Imre
1969	Hmv.hely Kupa	Hmv. hely	Nagyillés Mihály	Nagy Rébék Mária	Bán Sándor	Frányó Ferenc
1970	Úttörő Olimpia	Ruzsa	Dr. Tóth Imre	Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály, Kiss Tibor	Mendei Árpád
1970	Felzabradulási ev.	Ujszeged	Ősz Károly, Oláh Miklós Mészáros Rezső Rimóczi Károly	Benedek Jenő Nagyillés Mihály Mendei Árpád	Jenovai Erzsébet	Dr.Tóth Imre

1970	CSM III. o. VB.	Szőreg	Dr.Tóth Imre	Fazekas Erzsébet	Molnár Mihály, Fazekas Erzsébet	Benedek Jenő
1970	CSM II. o. VB.	Csengele	Benedek Jenő	Dr. Tóth Imréné Weisz Tiborné	Hajdú András, Kiss Tibor Migléczy Béla	Dunás V. Imre
1970	CSM. VB (új)	Tizsasziget	Dr.Tóth Imre	Benedek Jenő	Dr.Tóth Imre	Dunás V. Imre
1970	CSM III. o. CSB.	Kunfehértó	Dr.Tóth Imre	Fazekas Erzsébet	Dunás V. Imre, Kotogány Iлона	Benedek Jenő
1970	CSM II. o. CSB.	Szár	Benedek Jenő	Molnár Mihályné Dr. Tóth Imréné	Fazekas Erzsébet, Körmendi Iлона Dr. Pelle Pál, Turi Erzsébet	Molnár Mihály
1970	CSM III. o. ÉB.	Csengele	Dr.Tóth Imre	Kotogány Iлона	Sindely Pál, Kotogány Iлона	Bankovics Attila
1970	CSM II. o. ÉB.	Budai-hg.	Molnár Béla	Dr. Tóth Imréné	Dunás V. Imre, Kotogány Iлона	Tóth Sándor Lukátsy Éva
1970	CSM III. o. NEB	Kisinoóc	Dr.Tóth Imre	Dr.Tóth Imre	Bán Sándor, Nagyrébék Mária	Frányó Ferenc
1970	CSM II. o. NEB.	Pilisesaba	Benedek Jenő	Molnár Mihályné Dr. Tóth Imréné	Fazekas Erzsébet, Körmendi Iлона Dr. Pelle Pál, Turi Erzsébet	Molnár Mihály
1970	Keletmagyar Kupa	Csobánka	Jenovai Erzsébet	Dr. Tóth Imréné Juhász Mária	Jenovai Klára, Kotogány Iлона Molnár Mihály, Kiss Tibor	Benedek Jenő
1970	Középipisk. EB	Lajosforrás	Dr.Tóth Imre	Fazekas Erzsébet	Tóth Sándor, Fazekas Erzsébet	Benedek Jenő
1970	Csongrád Kupa	Hetény-egyháza	Molnár Mihály	Dr.Tóth Imre	Kiss Tibor, Körmendi Iлона	Benedek Jenő
1970	Tisza Kupa	Ujszeged	Dr.Tóth Imre	Kotogány Iлона	Tóth Imre, Jenovai Klára Kotogány Iлона	Jenovai Erzsébet
1970	Makó Kupa	Ujszeged	Mendei Árpád	Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály	Benedek Jenő
1970	Hmv.hely Kupa	Hmv.hely	Nagyvillés Mihály	Nagy Rébék Mária	Bán Sándor	Frányó Ferenc
1971.	CSM III. o. CSB.	Vetyehát	Molnár Mihály	Molnár Mihályné	Dunás V. Imre, Kiss Tibor Máthé István	Lukátsy Éva
1971	CSM II. o. CSB.	Mecsek-hg Vémend	Dr.Tóth Imre	Bernátsky Ferencné	Dr. Angyal Tibor, Kiss Tibor Mendei Árpád, Szoboszlai István	Benedek Jenő
1971	CSM III. o. VB.	Mártély	Frányó Ferenc	Dr.Tóth Imréné	Bán Sándor, Oláh Ferenc Turi Erzsébet	Nagy Rébék Mária

1971	CSM II. o. VB.	Budai-hg.	Mándoki József	Mándoki Józsefné	Dunás V. Imre, Frányó Ferenc Nagy Rébék Mária	Dr. Tóth Imre
1971	CSM III. o. NEB.	Kunfehértó	Bán Sándor	Szoboszlai István Dr. Tóth Imréné	Dunás V. Imre, Körmendi Ilona Mendei Árpád	Benedek Jenő
1971	CSM II. o. NEB.	Kismaros	Benedek Jenő	Dunás V. Imréné Bernátsky Fné	Dunás V. Imre, Lukátsky Éva Molnár Béla	Körmendi Ilona
1971	Középisk. EB	Sövényháza	Dr. Tóth Imre	Dr. Tóth Imréné	Mendei Árpád, Nagyillés Mihály	Benedek Jenő
1971.	CSM Tanulók I.	Tápe	Dr. Tóth Imre	Dr. Tóth Imréné	Molnár Mihály, Kiss Tibor	Lukátsy Éva
1971.	CSM Tanulók II.	Sövényháza	Dr. Tóth Imre	Dr. Tóth Imréné	Mendei Árpád, Bernátsky Ferenc	Benedek Jenő
1971	Felzabudulási ev. (váltó)	Ujszeged- Szöreg	Dr. Tóth Imre	Bernátski Ferenc	Kiss Tibor, Mendei Árpád Nagyillés Mihály	Jenovai Erzsébet
1971.	Felzabudulási ev. (egyéni)	Ujszeged- Szöreg	Ósz Károly, Dr. Mészáros Rezső Nógrádi László	Nagyillés Mihály Oláh Miklós	Dunás V. Imre, Kiss Tibor	Mendei Árpád
1971	Keletmagyar Kupa	Pilisszent- kereszt	Mendei Árpád	Bernátsky Fné Dr. Tóth Imréné	Molnár Mihály, Bernátsky Ferenc	Benedek Jenő
1971	TISZA Kupa	Szöreg	Dunás V. Imre	Dr. Pelle Pál	Balogh Ferenc, Gombos István	Kiss Tibor
1971	Hm. vásárhely Kupa	Mindszent	Nagy Rébék Mária	Bokor János Kriván Mária	Bán Sándor, Turi Erzsébet	Frányó Ferenc
1971	Szentes Kupa	Sövényháza	Körmendi Ilona	Bernátsky Ferencné	Oláh Ferenc, Bernátsky Ferenc Bagi Ferenc, Tihanyi Sándor	Turi Erzsébet
1971	Makó Kupa	Maroslele	Mendei Árpád	Bernátsky Fné Dr. Tóth Imréné	Molnár Mihály, Bernátsky Ferenc	Benedek Jenő
1971	Csongrád Kupa	Ruzsa	Molnár Mihály	Dr. Tóth Imre	Kiss Tibor, Körmendi Ilona	Benedek Jenő
1972	CSM C. fok. NEB.	Nagykörös	Mándoki József	Mándoki Józsefné Dr. Tóth Imréné	Dunás V. Imre, Kiss Tibor Körmendi Ilona	Frányó Ferenc
1972	CSM B. fok. NEB	Kőhányás- puszta	Molnár Mihály	Bernátsky Ferencné Dr. Tóth Imre	Bernátsky Ferenc, Dunás V. Imre Jenovai Klára, Lukátsy Éva Mendei Árpád, Máthé István	Benedek Jenő

1972	CSM C. fok. CSB	Kunfehértó	Dr.Tóth Imre	Molnár Mihályné Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály, Dunás V. Imre	Benedek Jenő
1972	CSM B.fok. CSB.	Csikóvár- alja	Mendei Árpád	Molnár Mihályné Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály, Dunás V. Imre	Benedek Jenő
1972	CSM C. fok. VB	Nagykőrös	Mándoki József	Mándoki Józsefné Dr. Tóth Imrén	Dunás V. Imre, Kiss Tibor Körmendi Ilona	Frányó Ferenc
1972	CSM B. fok. VB.	Lajosforrás	Jenovai Erzsébet	Dr. Tóth Imréné	Jenovai Klára, Kotogány Ilona Pásztor Imre	Dr. Tóth Imre
1972	Keletmagyar Kupa	Penc	Benedek Jenő	Molnár Mihályné Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály, Sindely Pál Jenovai Klára, Ordasiné K. Ilona	Mendei Árpád
1972	Csongrád Kupa	Csikóvár- alja	Mendei Árpád	Molnár Mihályné Dr.Tóth Imréné	Molnár Mihály, Dunás V. Imre	Benedek Jenő
1972	Makó Kupa	Nagy- kovácsi	Frányó Ferenc	Dr.Tóth Imréné Bernátsky Ferencné	Bódy László, Bernátsky Ferenc Fazekas Erzsébet, Lukátsy Éva Körmendi Ilona, Dr.Tóth Imre	Mándoki József
1972	Textiles Kupa	Budai-hg.	Jenovai Erzsébet	Dr.Tóth Imréné	Pásztor Imre, Bódy László	Kotogány Ilona
1972	Hm.vásárhely Kupa	Nagy- kovácsi	Nagy Rébék Mária	Dr.Tóth Imréné Fazekas Erzsébet	Bán Sándor, Turi Erzsébet	Frányó Ferenc
1973	CSM C. fok. NEB	Doboz	Oláh Ferenc Dunás V. Imre	Dr. Tóth Imréné	Oláh Ferenc, Frányó Ferenc Dr. Tóth Imre, Jenovai Erzsébet	Kiss Tibor
1973	CSM B. fok. NEB.	Mártély	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly	Bódy László, Dr. Tóth Imre Novai György, Szilágyi György	Pásztor Imre
1973	CSM C. fok. CSB.	Dömörkapu	Jenovai Erzsébet	Weisz Tiborné	Bódy László, Pásztor Imre	Kotogány Ilona
1973	CSM B. fok. CSB.	Biatorbágy	Mendei Árpád	Dr. Tóth Imréné	Szabó Erzsébet, Víg Ilona Oláh Ferenc	Kotogány Ilona
1973	CSM C. fok. VB	Pécs- szabolcs	Kotogány Ilona	Weisz Tiborné	Bódy László, Pásztor Imre	Jenovai Erzsébet
1973	CSM B.fok. VB	Mária- nosztra	Benedek Jenő	Dr. Tóth Imréné	Fazekas Erzsébet, Jenovai Erzsébet	Molnár Mihály

1973	CSM Középisk. B.	Mátraháza- Mátrafüred	Dr. Tóth Imre	Dr. Tóth Imréné Weisz Tiborné	Dunás V. Imre, Tihanyi Sándor Dr. Tóth Imre	Fehér Miklós (Gyöngyös)
1973	CSM Úttörő Olimpia	Budai-hg	Molnár Mihály Lajkó Lajos	Dr. Tóth Imréné	Bódy László	Benedek Jenő
1973	Népfront Kupa	Mária- nosztra	Benedek Jenő	Dr. Tóth Imréné	Jenovai Ezsébet, Fazekas Erzsébet	Molnár Mihály
1973	Tisza Kupa	Budai-hg.	Molnár Mihály	Dr. Tóth Imréné	Bódy László	Benedek Jenő
1973	Szentes Kupa	Mártély	Dunás V. Imre	Szokol Ilona	Szokol Ilona, Szokol Lajos Szilágyi György	Bódy László
1973	Csongrád Kupa	Gerecse-hg "Peskő"	Kotogány Ilona	Dr. Tóth Imréné	Gömöri Éva, Szabó Anna Török Zoltán, Vaczko Zoltán	Dunás V. Imre
1973	Keletmagyar Kupa	Gerecse-hg „Peskő”	Kotogány Ilona	Dr. Tóth Imréné	Gömöri Éva, Szabó Anna Török Zoltán, Vaczko Zoltán	Dunás V. Imre
1973	Makó Kupa	Pilis-hg. Szirtes-tető	Frányó Ferenc	Dr. Felföldi Károly	Frányó Ferenc, Nagy-Rébék Mária Bán Sándor	Mándoki József
1973	Hm.vásárhely Kupa	Pilis-hg. Szirtes-tető	Frányó Ferenc	Dr. Felföldi Károly	Frányó Ferenc, Nagy-Rébék Mária Bán Sándor	Mándoki József
1974	C. fok. NEB.	Ásotthalom	Mendei Árpád	Gulyás Márta	Mendei Árpád, Arnold Gyula Kiss Tibor, Szücs Tamás	Dunás V. Imre
1974	B. fok. NEB.	Mecsek-hg "Fehérkút"	Dr. Angyal Tibor	Dr. Felföldi Károly	Medovárszky L., Svastics Aladár Dr. Tihanyi László	Baronek Jenő
1974	CSM B. fok. ÉB	Ásotthalom	Paszt György	Dr. Felföldi Károly	Bódy László	Pásztor Imre
1974	C. fok. CSB.	Ásotthalom	Kotogány Ilona	Dr. Felföldi Károly Novai Györgyné	Bódy László, Novai György Szokol Ilona, Dr. Tóth Imre	Dunás V. Imre
1974	B. fok. CSB.	Budai hg. Jánoshegy	Szőnyi László	Hosszú Aurél Dr. Tóth Imréné	Illési Géza, Scultéthy Gábor Szádeczky Kardos Tamás	Pásztor Imre
1974	C. fok. VB	Mártély	Dr. Tóth Imre	Novai Györgyné Dr. Tóth Imréné	Arnold Gyula, Dunás V. Imre Paszt György	Oláh Ferenc
1974	B. fok. VB	Üllő	Gáti Pál	Hosszú Aurél Dr. Tóth Imréné	Almás Károly, Bódy László Szebeni Nándor	Szőnyi László

1974	Középkisk. EB.	Szárliget	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly	Dr. Tóth Imre, Veszelinov Kornél	Péterfi Gyula
1974	CSM Úttörő Olimpia	Ásotthalom	Pásztor Imre Lajkó Lajos	Gulyás Márta	Pásztor Imre, Szakonyi Gyula	Dunás V. Imre
1974	Felzabadulási év.	Ujszeged	Dr. Tóth Imre Koczor Lajos	Szotyori N. Ágnes Weisz Tiborné	Novai György, Somodi László Szilágyi György	Dunás V. Imre
1974	Szentes Kupa	Gyula- Városerdő	Frányó Ferenc	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Kendra János, Nagyrébék Mária Sztankó András	Bódy László
1974	Csongrád és Szeged Kupa	Mártély	Bódy László	Gulyás Márta	Arnold Gyula, Szücs Tamás	Kalmár János
1974	Keletmagyar Kupa	Kosd	Gombkötő Péter	Gulyás Márta	Schluth Péter, Nyitrai György Dunás V. Imre	Dr. Vizkelety László
1974	Makó Kupa	Nagykőrös	Mendei Árpád	Weisz Tiborné	Fazekas Erzsébet, Szokol Ilona	Dunás V. Imre
1974	Hmv.hely Kupa	Doboz	Frányó Ferenc	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Frányó Ferenc, Kendra János Sztankó András	Bódy László
1975	C. fok. NEB.	Doboz	Dunás V. Imre	T. Hegyesi Teréz	Jenovai Kára, Dr.Tóth Imre	Paszit György
1975	B. fok. NEB.	Szárliget	Bódy László	Dr. Felföldi Károly	Dr. Tóth Imre, Vaczko Zoltán Török Zoltán	Molnár Mihály (Komárom megye)
1975	B. fok. EB	Doboz	Paszit György	Weisz Tiborné	Dr. Tóth Imre	Dunás V. Imre
1975	C. fok. CSB.	Ásotthalom	Kotogány Ilona	Dr. Felföldy Károly	Kotogány Ilona, Paszt György	Bódy László
1975	B. fok. CSB.	Debrecen "Lukaháza"	Vass Zoltán	Dr. Tóth Imréné	Vass Zoltán, Kurczina János Szabó László	Sztaricskay Tibor
1975	C. fok. VB	Budai-hg Kakukk-h.	Dr. Tóth Imre	Gulyás Márta	Illésy Géza, Szádeczky K. Tamás Turi-Kováts Tamás	Scultéty Gábor
1975	B. fok. VB	Debrecen "Nagyerdő"	Vass Zoltán	Dr. Tóth Imréné	Vass Zoltán, Kurczina János Szabó László, Balogh Kadosa	Sztaricskay Tibor
1975	C. fok. isk. CSB	Ásotthalom	Dunás V. Imre	Gulyás Márta	Dr. Tóth Imre	Pásztor Imre
1975	B. fok. isk. CSB	Debrecen	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly	Dr.Felföldi Károly	Bódy László
1975	C. fok. isk. VB	Budai hg.	Pásztor Imre	Bódy László	Dr. Tóth Imre	Vaczko Zoltán
1975	B. fok. isk. VB.	Debrecen	Dr. Tóth Imre	Bódy László	Dr.Felföldi Károly	Bódy lászló

1975	C. fok. isk. EB	Doboz	Paszt György	Gulyás Márta	Jenovai Klára	Dunás V. Imre
1975	B. fok. isk. EB	Szárliget	Simon Lajos	Gulyás Márta	Molnár Mihály	Pólya Dezső
1975	Nyári Úttörő Olimpia döntő	Doboz	Paszt György Bárdos Klára	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Dr.Tóth Imre, Arnold Gyula	Dunás V. Imre
1975	Felszabadulási ev.	Ásotthalom	Dr. Tóth Imre	Bódy László	Gömöri Éva, Arnold Gyula Makra Péter, Bódy László	Kotogány Ilona
1975	Szentek Kupa	Mártély	Frányó Ferenc	Orosz Imre	Bakai Erzsébet, Bódy László Rozgonyi Erzsébet	Pásztor Imre
1975	Csongrád Kupa	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Sindely Pál	Dr.Felföldi Károly	Bódy László
1975	"50 éves a Sz.Kinizsi SK."	Doboz	Paszt György Kiss Dénes (eh.)	Bódy László	Dr.Tóth Imre, Csamangó Ferenc	Dunás V. Imre
1975	Keletmagyar K.	Kosd	Cserny Gábor	Jenovai Klára	Kettner Henrik, Cserny Gábor	Bergmann Gábor
1975	Makó Kupa	Ásotthalom	Fazekas Erzsébet	Tóth Beáta	Tóth Ildikó, Fazekas Erzsébet Veréb Zoltán	Mendei Árpád
1975	Porcelán Kupa	Ópusztaszer	Nagyillés Mihály	Esch János Gulyás Márta	Bán Sándor, Nagyrébék Mária	Bódy László Mendei Árpád
1976	C. fok. NEB	Ásotthalom	Bódy László	Gulyás Márta	Arnold Gyula, Tihanyi Erzsébet	Kotogány Ilona
1976	B.fok. NEB.	Magyar- egregy	Jenovai Klára	Dr. Felföldi Károly	Dr. Angyal Tibor, Kiss Lajos Dr. Tihanyi László	Makra Péter
1976	B. fok. EB	Lakitelek	Dunás V. Imre	Csorba József	Szekszárdi István	Paszt György
1976	C. fok. CSB.	Nagykőrös	Kotogány Ilona	Bódy László	Dunás V. Imre, Veress Éva	Paszt György
1976	B. fok. CSB.	Piliscesaba	Bánkúti János	Gyöző Miklós	Józsa Sándor, Kisszékelyi József Oszoly László	Hosszú Aurél
1976	C. fok. VB	Nagymaros	Bódy László	Sindely Pál Maschl Erzsébet	Arnold Gyula, Rimóczi Károly	Jenovai Klára
1976	B.f ok. VB	Pilis- szentlászló	Koczur Kálmán	Hosszú Aurél	Bódy László, Schell Antal	Szőnyi László
1976	C. fok. isk. VB	Nagymaros	Kotogány Ilona	Cszik Erika	Bódy László	Szűcs Tamás
1976	B. fok. isk. VB	Pilis- szentlászló	Varga László	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Dr. Tóth Imre	Varga Lászlóné

1976	C. fok. isk. CSB	Nagykörös	Dr. Tóth Imre	Gulyás Márta	Pásztor Imre	Paszt György
1976	B. fok. isk. CSB	Piliscsaba	Jenovai Klára	T. Hegyesi Teréz	Dr. Tóth Imre	Vaczko Zoltán
1976.	Orsz. Köz.isk. Selejtezö VB	Csikóvár-alja th.	Dunás V. Imre	T. Hegyesi Teréz	Oláh Ferenc, Scultéty Gábor Dr. Tóth Imre	Paszt György
1976.	Orsz. Köz.isk. Selejtezö NEB.	Csikóvár-alja th.	Dunás V. Imre	T. Hegyesi Teréz	Oláh Ferenc, Scultéty Gábor Dr. Tóth Imre	Paszt György
1976	C. fok. isk. NEB	Mártély	Varga Ágnes	Halász Lajos	Szeles Zoltán	Paszt György
1976	B. fok. isk. NEB	Magyar-egregy	Dr. Tóth Imre	Gulyás Márta	Baronek Jenő, Bodor Farkas Navratil Géza	Novai György
1976	CSM Úttörö Olimpia	Budai-hg. Csillebérc	Dr.Tóth Imre Bárdos Klára	T.Hegyesi Teréz Dovalovszky M.	Dunás V. Imre, Paszt György	Scultéthy Gábor
1976	Szentes Kupa	Lakitelek	Frányó Ferenc	Szécsényi Éva	Bakai Erzsébet, Horváth István	Nagyrebék Mária Bódy László
1976	Csongrád Kupa	Mároslele	Pásztor Imre	Gulyás Márta	Dr. Felföldi Károly	Makra Péter
1976	Szeged Kupa	Zebegény	Bódy László Borbély András	Sz.Csizik Erika	Arnold Gyula, Jenovai Klára Szücs Tamás	Kotogány Ilona
1976	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Dunás V. Imre	Gulyás Márta	Makra Péter, Novai György Paszt György	Jenovai Klára
1976	Makó Kupa	Mároslele	Dr. Tóth Imre Nacsa Imre	Bali Zsuzsanna	Mendei Árpád, Fazekas Erzsébet	Novai György
1976	II. Porcelán Kupa	Mártély	Jenovai Klára	Gulyás Márta	Dunás V. Imre, Novai György Paszt György	Bódy László
1977	C. fok. NEB	Gyula "Szanazug"	Dunás V. Imre	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Dunás V. Imre, Simon István Szokol Lajos, Wolford László	Sindely Pál
1977	B. fok. NEB.	Királyrét Nagymaros	Dr.Tóth Imre	Jenovai Klára	Arnold Gyula, Bódy László	Dunás V.Imre
1977	B. fok. ÉB	Vasad	Dunás V. Imre	Csorbáné Gulyás Márta	Arnold Gyula	Csorba József
1977	C. fok. CSB.	Kapásfalu	Mándoki József	Szokol Lajos	Csamangó Ferenc, Sindely Pál	Kotogány Ilona

1977	B. fok. CSB.	Leányfalu	Hosszú Aurél	Valkony Ferenc	Bódy László	Schell Antal
1977	C. fok. VB	Doboz	Pásztor Imre	Csorba József	Bódy László	Dunás V. Imre
1977	B.fok. VB	Pilisszentkereszt	Valkony Ferenc	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Józsa Gábor	Cserháti János
1977	C. fok. isk. VB.	Doboz	Dr. Tóth Imre	Csné Gulyás Márta	Dr. Felföldi Károly	Mendei Árpád
1977	B. fok. isk. VB.	Pilisszentkereszt	Sódor István	Arnold Gyula	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly
1977	C. fok. isk. CSB	Kapásfalu	Szakálos Anna	Papp Zsuzsanna	Szekeres Sándor	Paszt György
1977	B. fok. isk. CSB	Leányfalu	Dobozi Miklós	Tóth Józsefné	Jenovai Klára	Spánitz János
1977	C. fok. isk. NEB	Sarkad	Bódy László	T. Hegyesi Teréz	Arnold Gyula, Bódy László	Dr.Tóth Imre
1977	B. fok. isk. NEB	Királyrét	Bódy László	Kunfalvi Csaba	Aknai Béla	Jenovai Klára
1977.	Közép.isk. Selejt.	Erdőkertes	Varga László	Dr.Tóth Imre	Csupor Miklós, Herpay Gábor	Varga Lászlóné
1977	CSM Úttörő Olimpia	Ásotthalom	Paszt György Bárdos Klára	Dr.Tóth Imre Ujvári József	Novai György	Makra Péter
1977	Szentes Kupa	Mártély	Frányó Ferenc	Józsa Erzsébet	Horváth István, Medgyesi István	Mándoki József
1977	Csongrád Kupa	Mártély	Dr.Felföldi K.	Kovács István	Kalmár János, Paszt György	Sindely Pál
1977	Szeged Kupa	Mártély	Bódy László Borbély András	Nagy Péter Kunfalvi Csabáné	Arnold Gyula, Novai György	Jenovai Klára
1977	Keletmagyar K.	Mártély	Dr.Felföldi K.	Kovács István	Kalmár János, Paszt György	Sindely Pál
1977	Makó Kupa	Maroslele "Hajdova"	Pásztor Imre	Cs. Gulyás Márta Csorba József	Ernhöffer Ferenc, Dr. Felföldi Károly, Kalmár János	Paszt György
1977	Hmv.hely Kupa	Mártély	Jenovai Klára	Kunfalvi Csabáné	Arnold Gyula, Novai György	Bódy László
1978	C. fok. NEB	Tompa	Sindely Pál	Kunfalvi Csabáné	Szokol Ilona, Szokol Lajos Dr. Tóth Imre	Dunás V. Imre
1978	B. fok. NEB.	Sikonda	Mészáros Miklós	Dr. Felföldi Károly	Baronek J., Medovarszky L.	Paszt György
1978	B. fok. ÉB	Kerepes	Bódy László	Szarvas Judit	Petró Géza, Horváth András	Vékony Andor
1978	B. fok. CSB.	Normafa	Scultéty Gábor	Korábnnyik Ágnes	Juhász István	Szűcs László
1978.	C. fok. isk. VB.	Lakitelek	Bódy László	Kunfalvi Csabáné	Arnold Gyula	Molnár Mihály
1978	C. fok. VB	Lakitelek	Dunás V. Imre	Csné Gulyás Márta	Szűcs Tamás, Vaczkó Zoltán	Paszt György

1978	B. fok. VB	Kelebia	Jenovai Klára	Nagy Péter	Novai György	Bódy László
1978	Közép.isk. NEB	Kerepes	Dr.Tóth Imre	T. Hegyesi Teréz	Nagy Pál, Nagy Pálné, Varga L.	Varga Lászlóné
1978	Közép.isk. VB	Kerepes	Varga Lászlóné	Dr.Tóth Imre	Nagy Pál, Nagy Pálné	Varga László
1978.	C. fok. isk. CSB	Kelebia	Csorba József	Gulyás Márta	Csorba József, Dr. Felföldi Károly	Frányó Ferenc
1978	DSK Kupa	Ásotthalom	Paszť György	Kunfalvi Csaba	Kalmár János	Bódy László
1978	Úttörő Olimpia	Ásotthalom	Kunfalvi Csaba	Kunfalvi Csabáné	Kalmár János	Pásztor Imre
1978	Szentes Kupa	Doboz	Frányó Ferenc	Rozgonyi Erzsébet	Bakai Erzsébet, Frányó Ferenc	Csorba József
1978	Csongrád Kupa	Gödöllő	Nagné Jenovai Klára	Nagy Péter	Horváth András, Petró Géza Vékony Andor	Bódy László
1978	Szeged Kupa	Doboz	Bódy László Borbély András	Kné Kasza Gyöngyi	Kunfalvi Csaba, Novai György	Jenovai Klára
1978	Keletmagyar Kupa	Gödöllő	Bódy László	Csné Gulyás Márta Dr. Felföldi Károly	Csorba József, Horváth András Petró Géza	Vékony Andor
1978	Makó Kupa	Maroslele	Kunfalvi Csaba	Kunfalvi Csabáné	Kalmár János, Szücs Pál	Bódy László
1978	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Nagyrebék Mária	Csné Gulyás Márta	Bán Sándor, Vízi Judit	Bódy László
1979	C. fok. NEB	Jakab- szállítás	Bódy László	Weisz Tiborné (Pirinéni)	Dr. Felföldi Károly	Szokol Lajos
1979	B. fok. NEB.	Mátraháza	Dr. Tóth Imre	Veres Éva	Rác Imre, Rác Miklós Tóth Anna	Fehér Miklós
1979	B. fok. ÉB	Budai-hg. Csúcshegy	Scultéty Gábor	Szarvas Judit	Bódy László, Illésy Géza Korányik Ágnes	Juhász István
1979	B. fok. CSB.	Tompa	Dr. Felföldi K.	Kunfalvi Csabáné	Dunás V. Imre, Paszt György	Bódy László
1979	C. fok. VB	Doboz	Novai György	Simon István	Szokol Lajos	Bódy László
1979	B. fok. VB	Budakeszi	Bódy László	Novai György	Simon István	Novai György
1979	DSK NEB 1. ford.	Tompa	Dr.Tóth Imre Bak István(eh.)	Bódy László Dr.Fábián Tibor	Dr. Felföldi Károly	Dunás V. Imre
1979	DSK NEB 2. ford.	Doboz	Dr.Tóth Imre Bak István(eh.)	Bódy László Dr.Fábián Tibor	Novai György	Szokol Lajos
1979	DSK NEB 3. ford.	Pomáz	Dr.Tóth Imre Bak István(eh.)	Bódy László Dr.Fábián Tibor	Dr.Felföldi Károly, Nagy Pál	Varga Lászlóné

1979	CSM DSK VB.	Budai-hg	Varga László	Nagy Pálné	Dr.Felföldi Károly, Nagy Pál	Varga Lászlóné
1979	CSM Úttörő Olimpia	Lakitelek	Kunfalvi Csaba Bunda Viktória	Kasza Gyöngyi	Csuka Zsigmond	Csorba József
1979	Szentes Kupa	Mártély	Frányó Ferenc	Forgó Rózsa	Horváth István, Medgyesi István	Dunás V.Imre
1979	Csongrád Kupa	Csengele	Kunfalvi Csaba	K. Kasza Gyöngyi	Csuka Zsigmond	Dr. Felföldy K.
1979	Centenárium ev. „Nagyvíz”	Ötömös	Dr. Tóth Imre	Makra Péter	Ernhoffer Ferenc, Kalmár János Kunfalvi Csaba, Szűcs Pál	Sindely Pál
1979	Keletmagyar K.	Pilis- vörösvár	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Varga László, Csorba József	Varga Lászlóné
1979	Makó Kupa	Vetyehát	Rácz Miklós	Sallai Anikó	Budai Magdolna, Rácz Imre	Fazekas Erzsébet
1979	Hm.vásárhely Kupa	Mártély	Esch János Nagyillés Mihály	Széphegyi László Dudás Ferenc	Baranyai Antal, Bán Sándor Tegzes László	Bódy László
1980	C. fok. NEB	Kelebia	Bódy László	Kunfalvi Csabáné	Kaszaki József, Arnold Gyula Szoboszlai Zsolt	Takács Klára
1980	B. fok. NEB.	Debrecen "Pac"	Vass Zoltán	Dr. Felföldi Károly	Füleki Emőke. Kőkényessy Gy. Sztarieskay Tibor	Virág István
1980	B. fok. EB	Csengele	Paszt György	Veres Éva	Dr. Felföldi Károly	Dunás V. Imre
1980	B. fok. CSB.	Doboz	Dr. Felföldi K.	Csorba József	Novai György, Frányó Ferenc	Bódy László
1980	C. fok. VB	Kistelek Csengele	Kunfalvi Csaba	Kaszaki József	Arnold Gyula, K.Kasza Gyöngyi Takács Klára	Dr. Sindely Pál
1980	B. fok. VB	Pest- hidegkút	Varga László	Bódy László	Nyers László, Róna Péter Scherczer András, Dr. Tóth Imre	Varga Lászlóné
1980	DSK Kupa	Jakabszállás	Dunás V.Imre	Weisz Tiborné	Arnold Gyula	Fazekas Erzsébet
1980	CSM Úttörő Olimpia	Csengele	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Szarvas Judit	Dr. Felföldi Károly
1980	DSK. EB 1-2. ford.	Doboz Darvas-erdő	Dr.Tóth Imre	Horváth Zoltán	Mendei Árpád	Dr. Sindely pál
1980	Közép.isk. NEB és VB	Jakabszállás	Kovács István	Csankovszki Tibor	Bódy László	Dr. Tóth Imre

1980	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Horváth István, Medgyesi István	Bódy László
1980	Szeged Kupa	Jakab-szállás	Bódy László	Kasza Gyöngyi	Dr. Felföldi Károly	Vékony Andor (Pest megye)
1980	Keletmagyar Kupa	Lakitelek	Dr. Tóth Imre	Kunfalvi Csabáné	Dr. Felföldi Károly, Novai György	Fekete Kálmán (Szolnok megye)
1980	Hmv.hely Kupa	Jakab-szállás	Esch János Nagyillés Mihály	Széphegyi László Tegzes László	Baranyai Antal, Bán Sándor	Pásztor Imre
1981	C. fok. NEB.	Budakalász	Varga László	Veres Éva	Bódy László, Dr. Tóth Imre	Varga László
1981	B. fok. NEB.	Orfű	Dr.Tihanyi László	Rácz Miklós	Dr.Kiss Endre	Dr.Felföldi Károly
1981	B. fok. ÉB	Mártély	Dr. Tóth Imre	Medgyesi István	Csorba József	Rácz Miklós
1981	C. fok. CSB	Lakitelek	Kunfalvi Csaba	Kaszaki József	Kunfalvi Csabáné, Takács Klára	Csorba József
1981	B. fok. CSB.	Budai-hg.	Varga László	Nagy Pálné	Nagy Pál, Dr. Tóth Imre	Varga Lászlóné
1981	C. fok. VB	Lakitelek	Kunfalvi Csaba	Kaszaki József	Csorba József, Kunfalvy Csabáné	Takács Klára
1981	B. fok. VB	Kecskemét "Nyírierdő"	Nagné Jenovai Klára	Nagy Péter	Fazekas Erzsébet, Novai György	Dr. Felföldi Károly
1981	Városi Úttörő Olimpia	Hmv.hely	Nagyillés Mihály	Marton Sándor Goldring Jenő	Baranyai A., Esch J. Széphegyi L. Tegzes László, Farkas Dezső	Rostás Irén
1981	XVII. Úttörő Olimpia	Derekegyháza	Dr.Tóth Imre	Medgyesi István	Sindely Pál	Bódy László
1981	Köz. isk. EB 1-2. ford.	Derekegyháza	Dr.Tóth Imre	Weisz Tiborné	Bódy László	Rácz Miklós
1981	Köz. isk. döntő	Doboz	Dr. Felföldi K.	Dr.Tóth Imre	Szücs Pál	Pásztor Imre
1981	Köz. isk. döntő	Csengele	Dr.Felföldi Károly	Dr.Tóth Imre	Szücs Pál	Pásztor Imre
1981	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Szép Rozália	Medgyesi István	Dr. Sindely Pál
1981	Csongrád Kupa	Doboz	Bódy László	Szarvas Judit	Szücs Pál	Csamangó Ferenc
1981	Szeged Kupa	Derekegyháza	Bódy László	Lippai Zoltán	Novai György, Pásztor Imre Rácz Miklós	Dr. Sindely Pál
1981	Keletmagyar K.	Csengele	Bódy László	Veres Éva	Dr. Felföldi Károly	Csorba József
1981	Makó Kupa	Maroslele	Szücs Pál	Czuth Ágnes	Szücs Pál	Veress Éva

1981	Hmv.hely Kupa	Mártély	Esch János Nagyillés Mihály	Széphegyi László Tegzes László	Baranyai Antal, Bán Sándor	Dr. Felföldi Károly
1981.	DSK. Kupa	Csengele	Arnold Gyula	Weisz Tiborné	Bódy László	Rácz Miklós
1981.	DSK EB	Doboz	Szűcs Pál	Csamangó Ferenc	Szarvas Judit	Bódy László
1982	C. fok. NEB	Sándor- falva	Rácz Miklós	Veress Éva	Csorba József	Szokol Lajos
1982	B. fok. NEB.	Szentendre	Varga Lászlóné	Jenovai Klára	Dr.Tóth Imre	Varga László
1982	B. fok. ÉB	Dóc	Nné Jenovai Klára	Nagy Péter	Novai György	Csorba József
1982	C. fok. CSB	Sándor- falva	Bódy László	Szarvas Judit	Arnold Gyula, Dunás V.Imre Dr.Felföldi Károly	Csorba József
1982	B. fok. CSB.	Dömör- kapu	Dr.Kiss Endre	Jerger Valéria	Horváth L., Péter E., Szieberth P. Dr.Tihanyi László	Dr.Tóth Imre
1982	C. fok. VB	Lakitelek	Kunfalvi Csaba	Dr.Tóth Imre	Kasza Gyöngyi, Takács Klára	Szűcs Pál
1982	B. fok. VB	Jánoshalma	Bódy László	Szarvas Judit	Arnold Gyula, Novai György	Dr.Felföldy Károly
1982	CSM Úttörő Olimpia	Dóc	Rácz Miklós	Medgyesi István Csné Gulyás Márta	Rácz Miklós, Huszka Ibolya	Csuka Zsigmond
1982	Köz. isk. EB 1-2. ford.	Csengele	Pásztor Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Frányó Ferenc, Dr.Sindely Pál	Csorba József
1982	Köz. isk. EB	Dóc	Pásztor Imre	Czuth Ágnes Esch János	Novai György	Szűcs Pál
1982	Köz. isk. VB	Dóc	Pásztor Imre	Czuth Ágnes Esch János	Szűcs Pál	Novai György
1982	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Medgyesi István, Török Margit	Dr.Tóth Imre
1982	Csongrád Kupa	Csengele	Rácz Miklós	Kaszaki József	Takács Klára, Vné Szokol Ilona	Szokol Lajos
1982	25. Szeged Kupa	Lakitelek	Novai György	Bódy László	Csamangó Ferenc, Szoboszlai Zsolt	Dr.Prefort László
1982	Keletmagyar Kupa	Jakab- szállás	Dr.Felföldi Károly	Veress Éva	Dr.Felföldi Károly, Dr.Sindely Pál	Novai György
1982	Makó Kupa	Maroslele	Dr. Sindely Pál	Csorba József	Dr. Sindely Pál	Pásztor Imre

1982	Hmv.hely Kupa	Sándor- falva	Bíró Pál (BTF SZ) Esch János Nagyillés Mihály	Széphegyi László Tegzes László Marton Sándor	Baranyai Antal, Bán Sándor Szoboszlai Zsolt	Bódy László
1982	DSK Kupa I.	Jakab- szállás	Pásztor Imre	Czuth Ágnes	Sörös Béla	Prefort László
1982	DSK Kupa II.	Maroslele	Pásztor Imre	Csorba József	Pásztor Imre	Dr. Sindely Pál
1983	C. fok. NEB	Ásotthalom	Bódy László	Kaszaki József	Arnold Gyula, Szokol Lajos	Gné Jenovai Klára
1983	B. fok. NEB.	Budai-hg Zsíroshegy	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Oszoly László, Oszoly Lászlóné Róna Péter, Varga László	Varga Lászlóné
1983	B. fok. ÉB	Kunfehértó	Jenovai Klára	Nagy Péter	Novai György	Bódy László
1983	C. fok. CSB	Lakitelek	Rácz Miklós	Kaszaki József	Blum László, Takács Klára	Szokol Lajos
1983	B. fok. CSB.	Kunfehértó	Novai György	Nagy Péter	Bódy László, Mendei Árpád	Nagné Jenovai K.
1983	C. fok. VB	Ásotthalom	Bódy László	Kaszaki József Szarvas Judit	Arnold Gyula, Szokol Lajos	Gádzserné Jenovai Klára
1983	B. fok. VB	Mecsek-hg	Nagné Jenovai Klára	Bódy László	Czerpán István, Dr.Tóth Imre Dr.Tihanyi László	Horváth Lajos
1983	Úttörő Olimpia	Dóc	Bódy László	Szarvas Judit	Dr.Tóth Imre	Arnold Gyula
1983	Köz. isk. EB (1)	Csengele	Pásztor Imre	Csorba József	Dr.Sindely Pál	Pásztor Imre
1983	Köz. isk. EB (2)	Mártély	Pásztor Imre	Csorba József	Pásztor Imre	Dr. Sindely Pál
1983	Isk. EB döntője	Sándor- falva	Dr.Tóth Imre	Arnold Gyula	Dr. Sindely Pál	Dr.Felföldi Károly
1983	Isk. VB döntője	Csengele	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Dr.Felföldi Károly	Dr.Sindely Pál
1983	Csongrád Kupa	Lakitelek	Szokol Lajos	Kaszaki József	Blum László, Takács Klára	Rácz Miklós
1983	Szeged Kupa	Sándor- falva	Bódy László	Szarvas Judit	Csamangó Ferenc	Gné Kotogány I.
1983	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Bónus Ilona	Vajda Zoltán, Frányó Ferenc	Bódy László
1983	Csongrád Kupa	Lakitelek	Szokol Lajos	Kaszaki József	Blum László, Takács Klára	Rácz Miklós
1983	Keletmagyar Kupa	Kunfehértó	Bódy László	Szarvas Judit	Dr.Felföldi Károly, Nagné Jenovai Klára	Novai György

1983.	Kistelek Kupa	Csengele	Égető Katalin	Skultéty Zoltán	Szokol Lajos, Gera Tibor	Csamangó Ferenc
1983	Makó Kupa	Csengele	Dr.Sindely Pál	Arnold Gyula	Pásztor Imre	Csorba József
1983	Hm.vásárhely Kupa	Ásotthalom	Esch János Nagyillés Mihály	Csorja Ida	Baranyai Antal, Bán Sándor Szoboszlai Zsolt	Novai György
1983	DSK Kupa I.	Kunfehértó	Csorba József	Veress Éva	Arnold Gyula	Dr.Prefort László
1983	DSK Kupa II.	Csengele	Pásztor Imre	Arnold Gyula	Dr.Sindely Pál	Csorba József
1984	C. fok. NEB	Mártély	Bódy László	Berkó Éva	Marton Sándor, Marton S.-né	Rostás Irén
1984	B. fok. NEB.	Fülöp- szállás	Novai György	Bódy László	Dr.Felföldi Károly, Nagyné J. Klára	Dr.Tóth Imre
1984	B. fok. ÉB	Ásotthalom	Dr.Felföldi Károly	Nagy Péter	Novai György	Nné Jenovai Klára
1984	C. fok. CSB	Csengele	Szokol Lajos	Gera Tibor	Lippai Zoltán, Bogdány Tamás	Rác Miklós
1984	B. fok. CSB.	Budai-hg	Varga László	Dr.Tóth Imre	Nagyné Jenovai Klára	Varga Lászlóné
1984	B. fok. VB	Ópuszta- szer	Pásztor Imre	Csorba József	Marton Sándor, Dr.Sindely Pál	Baranyai Antal
1984	Úttörő Olimpia	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Pásztor Imre	Dr.Sindely Pál
1984	Köz. isk. EB (1-2. forduló)	Mártély	Marton Sándor	Marton Sándorné	Hideg István	Czurkóné Kádár Zsuzsanna
1984	Köz. isk. EB	Ásotthalom	Pásztor Imre	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Bódy László
1984	Köz. isk. VB	Csengele	Pásztor Imre	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Bódy László
1984	Szentes Kupa	Lakitelek	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Kánvási Katalin, Bónus Ilona	Szné Fábíán Mária
1984	Csongrád Kupa	Lakitelek	Gudlin Péter	Takács Klára	Csuka Zsigmond, Szűcs Pál	Kaszaki József
1984	Szeged Kupa	Vetehát	Bódy László	Gné Kotogány Ilona	Arnold Gyula, Szarvas Judit	Kiss Ernő
1984	II. Kistelek Kupa	Csengele	Égető Katalin Ott Józsefné	Blidár János	Bogdány Tamás, Csamangó Ferenc	Novai György
1984	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Bódy László Arnold Gyula	Kaszakiné Kovács Éva	Csonka Antal, Kaszaki József Szarvas Judit	Gádzserné Kotogány Ilona
1984	Makó Kupa	Maroslele	Csorba József	Szabó Endre	Kiss Ernő	Mendei Árpád
1984	Hmv.hely Kupa	Mártély	Rostás Irén Nagyillés Mihály	Berkó Éva Marton Sándorné	Bán Sándor, Baranyai Antal Marton Sándor, Hideg István	Novai György
1984	DSK Kupa I.	Csengele	Blum László	Scherczer Mária	Skultéty Zoltán	Riesing József

1984	DSK Kupa II.	Lakitelek	Gudlin Péter	Takács Klára	Csuka Zsigmond, Szűcs Pál	Kaszaki József
1985	C. fok. NEB	Ásotthalom	Szokol Lajos	Dr.Tóth Imre	Blidár János, Gera Tibor Szabó Endre, Takács Klára	Kaszaki József
1985	B. fok. NEB.	Budai-hg. Jánoshegy	Dr. Tóth Imre	Bódy László	Dr. Tóth Imre	Frányó Ferenc
1985	B. fok. ÉB	Jakab- szállás	Nagné Jenovai Klára	Dr.Tóth Imre	Gudlin Péter	Novai György
1985	C. fok. CSB	Ásotthalom	Gádzserné Kotogány Ilona	Dr.Tóth Imre	Arnold Gyula, Lippai Zoltán Pálfi Csaba, Riesing József	Ráczi Miklós
1985	B. fok. CSB.	Szikra	Dr.Tóth Imre	Apró Ilona	Csorba József, Ráczi Miklós	Arnold Gyula
1985	B. fok. VB	Ópuszta- szer	Blum László	Csamangó Ferenc	Csorba József	Ráczi Miklós
1985	Úttörő Olimpia	Ópuszta- szer	Dr.Tóth Imre	Csuka Zsigmond	Dr.Tóth Imre	Blum László
1985	Köz. isk. EB 1-2. ford.	Ásotthalom	Dr. Tóth Imre	Frányó Ferenc	Dr. Sindely Pál	Kunfalvi Csaba
1985	Köz. isk. EB döntője	Sándor- falva	Kunfalvi Csaba	Dr.Kárpáti Sándor	Csonka Antal, Kaszaki József Dr.Tóth Imre	Csorba József
1985	Köz. isk. VB döntője	Csengele	Kunfalvi Csaba	Dr.Kárpáti Sándor	Csonka Antal, Kaszaki József Dr.Tóth Imre	Csorba József
1985	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Kánvási Katalin, Öze Erzsébet	Pálfi Csaba
1985	Csongrád Kupa	Sándor- falva	Kaszaki József	Kovács Éva	Blidár János, Csonka Antal	Lippai Zoltán
1985	Szeged Kupa	Ópuszta- szer	Bódy László	Kunfalviné Kasza Gyöngyi	Bódyné Szarvas Judit, Arnold Gyula, Skultéti Zoltán	Kunfalvi Csaba
1985	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Gádzserné Kotogány Ilona	Dr.Tóth Imre	Arnold Gyula, Pálfi Csaba Ráczi Miklós, Riesing József	Lippai Zoltán
1985	Makó Kupa	Ópuszta- szer	Dr.Felföldi Károly	Skultéti Zoltán	Blum László	Dr.Tóth Imre

1985.	Kistelek Kupa	Ópusztaszer	Kné Égető Katalin	Kurucsay István	Szokol Lajos, Gera Tibor	Kaszaki József
1985	Hmv.hely Kupa	Hmv.hely	Nagyillés Mihály Marton Sándor	Rostás Irén	Baranyai Antal, Hideg István Juhász Gábor	Frányó Ferenc
1985	DSK Kupa I.	Ásotthalom	Bódy László	Szarvas Judit	Bódy László	Dr. Tóth Imre
1985	DSK Kupa II.	Ópusztaszer	Bódy László	Szarvas Judit	Csonka Antal	Csorba József
1986	C. fok. NEB.	Ásotthalom	Szokol Lajos	Gera Tibor	Csonka Antal, Lippai Zoltán	Nné Jenovai Klára
1986	B. fok. NEB.	Jánoshalma	NnéJenovai Klára	Bódy László	Dr.Felföldi Károly, Dr.Tóth Imre	Novai György
1986	B. fok. ÉB	Ásotthalom	Novai György	Dr.Felföldi Károly	Gudlin Péter	Nné Jenovai Klára
1986	C. fok. CSB	Sándorfalva	Gudlin Péter	Takács Klára	Pálfi Csaba, Rácz Miklós, Szücs Pál	Novai György
1986	B. fok. CSB.	Balotaszállás	Bódy László	Blum László	Arnold Gyula, Bódyné Szarvas Judit, Kapitány András	Csuka Zsigmond
1986	B. fok. VB	Ópusztaszer	Dr.Sindely Pál	Kovács Éva	Csorba József, Kaszaki József	Novai György
1986	Útörő Olimpia	Csengele	Dr.Tóth Imre	Szépfalusi Márta	Dr.Felföldi Károly	Csaorba József
1986	Diákolimpia EB	Balotaszállás	Pásztor Imre	Dr.Kárpáti Sndor Dr.Tóth Imre	Csorba József, Dr.Sindely Pál	Dr.Felföldi Károly
1986	Diákolimpia VB	Ásotthalom	Pásztor Imre	Dr.Kárpáti Sndor Dr.Tóth Imre	Csorba József Dr.Sindely Pál	Dr.Felföldi Károly
1986	DSK döntője	Csengele	Dr.Tóth Imre	Szépfalusi Márta	Dr.Felföldi Károly	Csaorba József
1986	Szentes Kupa	Ördögös	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Sebők Zsuzsa	Marton Sándor
1986	Csongrád Kupa	Sándorfalva	Szücs Pál	Takács Klára	Csamangó Ferenc, Kunfalvi Csaba	Bán Sándor
1986	Szeged Kupa	Ásotthalom	Bódy László	Szarvas Gábor	Arnold Gyula, Bódyné Szarvas Judit, Kunfalvi Csaba	Gádzsemé Kotogány Ilona
1986	Keletmagyar Kupa	Ópusztaszer	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Arnold Gyula, Dr.Felföldi Károly	Mendei Árpád
1986	Makó Kupa	Maroslele	Mendei Árpád	Arnold Gyula	Kiss Ernő	Bódy László

1986	Kisteleki Kábel Kupa	Ópusztaszer	Kurucsai István	Kurucsainé Égető Katalin	Lajos József, Gera Tibor	Szokol Lajos
1986	Hmv.hely Kupa	Hmv.hely	Nagyillés Mihály	Rostás Irén	Baranyai Antal, Csonka Antal Bán Sándor	Frányó Ferenc
1986	DSK Kupa I.	Ópusztaszer	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Arnold Gyula, Dr.Felföldi Károly	Dr. Sindely Pál
1986	DSK Kupa II.	Sándorfalva	Szücs Pál	Takács Klára	Csamangó Ferenc, Kunfalvi Csaba	Bán Sándor
1987	C. fok. NEB	Ópusztaszer	Szokol Lajos	Vass Zoltán	Gera Tibor, Szabó Endre	Marton Sándor
1987	B. fok. NEB.	Pécs-Tettye	Cserpán István	Dr. Tóth Imre	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly
1987	B. fok. EB	Ásotthalom	Nné Jenovai Klára	Dr.Felföldi Károly	Novai György	Blum László
1987	C. fok. CSB	Dóc	Bódy László	Szarvas Judit	Arnold Gyula, Csorba József Kapitány András	Csuka Zsigmond
1987	B. fok. CSB.	Balotaszállás	Bódy László	Dr.Prefort László	Arnold Gyula, Csamangó Ferenc Dr.Felföldi Károly	Gádzserné Kotogány Ilona
1987	B. fok. VB	Ásotthalom	Kaszaki József	Kovács Éva	Dr.Felföldi Károly, Gudlin Péter	Dr.Sindely Pál
1987	Úttörő Olimpia	Doboz	Dr.Tóth Imre	Weisz Tiborné	Horváth Zoltán, Csorba József	Dr.Sindely Pál
1987	Diákolimpia EB	Kunfehértó	Pásztor Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Csorba József, Égető Katalin Kurucsai István, Pálfi Csaba	Marton Sándor
1987	Diákolimpia VB	Csengele	Pásztor Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Csorba József, Égető Katalin Kurucsai István, Pálfi Csaba	Marton Sándor
1987	Szentes Kupa	Ördöngös	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Sebők Zsuzsanna, Kánvási Katalin	Blum László
1987	Csongrád Kupa	Ópusztaszer	Marton Sándor	Balázs Erika	Kisházi László, Oláh Ferenc	Novai György
1987	Szeged Kupa	Ásotthalom	Szücs Pál	Takács Klára	Lippai Zoltán, Gudlin Péter	Marton Sándor
1987	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Dr.Felföldi Károly, Gion János Pálfi Csaba	Mendei Árpád
1987	Makó Kupa	Sándorfalva	Nagyné Jenovai Klára	Csamangó Ferenc	Lippai Zoltán, Pásztor Imre	Mendei Árpád

1987	Kisteleki Kábel Kupa	Ópusztaszer	Kurucsai István	Kurucsainé Égető Katalin	Gera Tibor, Szokol Iajos	Marton Sándor
1987	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Bán Sándor Baranyai Antal	Czurkó Szilárdné	Csonka Antal, Balogh Tünde Berta Gyöngyi, Berkó Éva	Pálfi Csaba
1987	DSK Kupa (tavaszi ford.)	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Dr.Felföldi Károly, Gion János Pálfi Csaba	Mendei Árpád
1987	DSK Kupa (őszi)	Sándorfalva	Nné Jenovai Klára	Csamangó Ferenc	Lippai Zoltán, Pásztor Imre	Mendei Árpád
1988	C. fok. NEB	Ópusztaszer	Bódy László	Gárgyán István	Szarvas Judit, Kapitány András Arnold Gyula	Gádzserné Kotogány Ilona
1988	B. fok. NEB.	Nagykőrös	Nné Jenovai Klára	Blum László	Pásztor Imre, Skultéti Zoltán	Csordás Mihály
1988	B. fok. ÉB	Sándorfalva	Novai György	Arnold Gyula	Kaszaki József	Bódy László
1988	C. fok. CSB	Dóc	Gudlin Péter	Kné Kovács Éva	Kaszaki József, Szücs Pál	Csonka Antal
1988	B. fok. CSB.	Balotaszállás	Nagyné Jenovai Klára	Csorba József	Dr.Felföldy Károly, Skultéti Zoltán	Kiss Ernő
1988	B. fok. VB	Ásotthalom	Gudlin Péter	Kné Kovács Éva	Kaszaki József	Dr.Sindely Pál
1988	Diákolimpia	Ópusztaszer	Dr. Sindely Pál	Dr.Kárpáti Sándor	Pásztor Imre	Csorba József
1988	Szentes Kupa	Mártély	Frányó Ferenc	Apró Ilona	Kánvási Katalin, Sebők Zsuzsanna	Oláh Ferenc
1988	Csongrád Kupa	Dóc	Bódy László	Arnold Gyula	Bódyné Szarvas Judit, Gádzserné Kotogány Ilona, Gion János	Csorba József
1988	Keletmagyar Kupa	Balotaszállás	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Pálfi Csaba, Dr.Felföldi Károly	Mendei Árpád
1988	Kistelek Kábel Kupa	Ópusztaszer	Kurucsai István	Kurucsainé Égető Katalin	Kurucsai István, Kurucsainé Égető Katalin	Lippai Zoltán
1988	I. Metripond Kupa	Nagykőrös "Nyárkút"	Balázs Erika	Mné Végh Katalin Molnár Attila	Kisházi László, Oláh Ferenc	Csuka Zsigmond
1988	Hmv.hely Kupa	Hmv.hely	Rostás Irén	Balogh Tünde	Baranyai Antal, Bán Sándor Csonka Antal	Frányó Ferenc

1989	C. fok. NEB	Ópusztaszer	Gudlin Péter	Csorba József	Csonka Antal, Kaszaki József	Dr.Sindely Pál
1989	B. fok. NEB.	Jánoshalma	Nagyné Jenovai Klára	Dr.Felföldi Károly	Novai György, Pásztor Imre Skultéti Zoltán	Kovács István
1989	B. fok. ÉB	Ópusztaszer	Novai György	Arnold Gyula	Kaszaki József	Bódy László
1989	B.f ok. CSB.	Balotaszállás	Nagyné Jenovai Klára	Bódy Lászlóné	Arnold Gyula, Bódy László Gádzserné Kotogány Ilona	Csordás Mihály
1989	B. fok. VB	Jakabszállás	Csordás Mihály	Hajnal Zsolt	Szabó Irén, Tóth András	Kaszaki József
1989	Diákolimpia EB	Ópusztaszer	Pásztor Imre	Dr.Tóth Imre	Blum László, Csorba József Csuka Zsigmond	Dr.Felföldi Károly
1989	Szentes Kupa	Lakitelek	Frányó Ferenc	Kánvási Katalin	Sebők Zsuzsanna, Oláh Ferenc Apró Ilona	Dr.Tóth Imre
1989	Keletmagyar Kupa	Jakabszállás	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Dr.Felföldi Károly, Skultéti Zoltán	Mendei Árpád
1989	Kistelek Kábel Kupa	Ópusztaszer	Kurucsai István	Kurucsainé Égető Katalin	Kurucsai István, Kurucsainé Égető Katalin	Lippai Zoltán
1989	II. Metripond Kupa	Lakitelek "Szikra"	Marton Sándor	Balázs Erika	Kisházi László, Oláh Ferenc	Molnár Attila Mné Végh Katalin
1989	Hmv.hely Kupa	Hmv.hely	Nagyillés Mihály	Balogh Tünde	Bán Sándor, Balogh Tünde Hideg István, Rostás Irén	Bódy László
1990	C. fok. NEB	Csengele	Pásztor Imre	Dr.Felföldi Károly	Bódy László, Arnold Gyula Bódyné Szarvas Judit	Kurucsai István
1990	B.fok. NEB.	Jakabszállás	Spiegl János	Dr.Tóth Imre	Csordás Mihály, Ivány Márta	Kovács István
1990	B.fok. ÉB	Csengele	Bódyné Szarvas J.	Bódy László	Dr.Sindely Pál	Pálfi Csaba
1990	B. fok. CSB.	Sándorfalva	Nagyné Jenovai Klára	Gyöngyösi Jolán	Pásztor Imre, Kaszaki József Dr.Felföldi Károly	Csuka Zsigmond

1990	B. fok. VB	Lakitelek "Szikra"	Novai György	Kaszakiné Kovács Éva	Kaszaki József, Gudlin Péter Csuka Zsigmond	Csordás Mihály
1990	Diákolimpia EB	Ruzsa	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Riesing József, Vass Zoltán	Csonka Antal
1990	Szentes Kupa	Ruzsa	Frányó Ferenc	Kánvási Katalin	Baranyai Antal	Rostás Irén
1990	Csongrád Kupa	Sándor- falva	Kaszaki József	Bódy László	Gion János, Arnold Gyula Kapitány András	Gné Kotogány I. Dr.Felföldi Károly
1990	"Reménységek versenye"	Ópuszta- szer	Feketéné Németh Erika	Spiczter Anikó	Kurucsai István, Kurucsainé Égető Katalin	Dr.Sindely Pál
1990	Szeged Kupa	Kunfehértó	Szokol Lajos	Riesing József	Hajagos Henrik	Vass Zoltán
1990	Ópusztaszer K.	Ópuszta- szer	Marton Sándor	Balázs Erika	Kisházi László, Oláh Ferenc	Baranyai Antal
1990	Keletmagyar Kupa	Jakab- szállás	Gudlin Péter	Dr.Kárpáti Sándor	Csorba József, Dr.Felföldi Károly Skultéti Zoltán	Kovács István
1990	Kistelek Kábel Kupa	Ópuszta- szer	Kurucsainé Égető Katalin	Szombathelyi Erika	Kis Ágnes, Kurucsainé Égető Katalin	Dr.Sindely Pál
1990	III. Metripond Kupa	Ruzsa	Marton Sándor	Balázs Erika Molnár Attila Mné Végh Katalin	Kisházi László Oláh Ferenc	Hideg István
1990	Hmv.hely Kupa	Ruzsa	Baranyai Antal Bán Sándor	Balogh Tünde	Csonka Antal, Hideg István Goldring Jenő, Rostás Irén	Frányó Ferenc
1991	C. fok. NEB	Ásotthalom	Bódy László	Gion János	Szokol Éva, Lóczy Éva	Kotogány Ilona
1991	B. fok. NEB.	Ásotthalom			Dr.Felföldi Károly	Dr.Sindely Pál
1991	B. fok. ÉB	Ruzsa	Balogh Piroska	Lajter Ildikó	Dr. Felföldi Károly	Kovács István
1991	B. fok. CSB.	Sándor- falva	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Kaszaki József, Gion János Arnold Gyula	Hödör Katalin
1991	B. fok. VB	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Bódy Lászlóné	Frányó Ferenc
1991	Diákolimpia EB	Ásotthalom	Vass Zoltán	Zádori Gabriella	Hajagos Henrik, Paskuj Mátvás Skultéti Zoltán	Riesing József
1991	Reménységek Versenye	Csengele	Szombathelyi Erika	Szombathelyi Andrea	Ott Gabriella, Spiczter Anikó Mucsi Julianna	Dr.Sindely Pál

1991	Ópusztaszer Kupa	Sándorfalva	Bódyné Szarvas Judit	Bullás Erika	Bódy László, Gion János Kaszaki József	Rác Sándor
1991	Csongrád Kupa	Sándorfalva	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Kaszaki József, Gion János Arnold Gyula	Hödör Katalin
1991	Sprint EB	Ásotthalom	Vass Zoltán	Balogh Piroska	Szokol Lajos, Szabó Andrea	Riesing József
1991	Szeged Kupa	Ásotthalom	Vass Zoltán	Balogh Piroska	Szokol Lajos, Szabó Andrea	Riesing József
1991	Keletmagyar K.	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Kevei Attila	Dr.Felföldi Károly, Mátrai Róbert	Bódyné Szarvas J.
1991	Kisteleki Kábel Kupa	Csengele	Kurucsainé Égető Katalin	Szombathelyi Erika	Szombathelyi Andrea, Mucsi Julianna, Spiczter Anikó	Dr.Sindely Pál
1991	IV. Metripond K.	Ásotthalom	Kisházi László	Balázs Erika	Fehér Szabolcs, Kisházi Gábor	Oláh Ferenc
1991	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Nagyillés Mihály Rostás Irén	Bálint Ildikó	Goldring Jenő, Goldring Jenőné Dezso Sándor, Hideg István	Frányó Ferenc
1992	Sprint EB	Ásotthalom	Bódy László	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Bódyné Szarvas J.
1992	B.fok. NEB.	Pirtó	Szokol Lajos	Balogh Piroska	Riesing József	Zádori Gabriella
1992	B. fok. CSB.	Dóc	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Dr.Kaszaki József, Gion János Csonka Antal	Gádzserné Kotogány Ilona
1992	B.fok. VB	Ásotthalom	Bné Szarvas Judit	Bódy László	Gion János	Gné Kotogány I.
1992	Diákolimpia EB	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Pásztor Imre	Dr.Felföldi Károly
1992	Sellő-Kupa	Ruzsa	Szerencsiné Csamangó J. Rátkainé S. Éva.	Böröcz Ilona	Gion János, Dr.Kaszaki József Szögi István, Takács Klára Dr.Tóth Imre	Szücs Pál
1992	Reménységek Versenye	Csengele	Kurucsainé Égető Katalin	Sejbenné Mucsi Julianna	Bullás Erika, Rác Sándor Szombathelyi Erika	Dr.Sindely Pál
1992	Csongrádi Kupa	Dóc	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Dr.Kaszaki József, Gion János Csonka Antal	Gádzserné Kotogány Ilona
1992	Szentes Kupa	Csengele	Frányó Ferenc	Kánvási Katalin	Sebök Zs. Oláh Ferenc, Apró Ilona	Dr.Tóth Imre
1992	Keletmagyar Kupa	Jakabszállás	Dr.Tóth Imre	Hödör Katalin Blum Henriette	Dr.Felföldi Károly	Kovács István
1992	Kisteleki Kábel Kupa	Csengele	Kurucsainé Égető Katalin	Szombathelyi Erika	Szombathelyi Andrea, Mucsi Julianna, Spiczter Anikó	Lippai Zoltán

1992	V. Metripond K.	Ásotthalom	Kisházi László	Balogh Tünde	Fehér Szabolcs, Kisházi Gábor	Oláh Ferenc
1992	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Nagyillés Mihály Rostás Irén	Bálint Ildikó	Goldring Jenő, Goldring Jenőné Dezső Sándor, Hideg István	Frányó Ferenc
1993	Sprint EB	Ásotthalom	Hajagos Henrik	Balogh Piroska	Paskuj Máttyás, Mátrai Róbert	Gera Tibor
1993	B.fok. NEB.	Kunfehértó	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Pásztor Imre	Dr.Felföldi Károly
1993	B. fok. CSB.	Kunfehértó	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Pásztor Imre	Dr.Felföldi Károly
1993	B.fok. VB	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Dr.Sindely Pál	László Károly, Rostás Irén	Dr.Felföldi Károly
1993	Diákolimpia EB	Ásotthalom	Bódy László	Balogh Piroska	Dr.Felföldi Károly	Gera Tibor
1993	Sellő-Kupa	Ruzsa	Szné Csamangó J. Rné Serfőző Éva	Böröcz Ilona Szűcs Pál	Gion János	Dr.Kaszaki József
1993	Szentes Kupa	Sándor- falva	Bodó Győző	Sallai Sára	Vass Zoltán	Mné Sebők Zsuzsa
1993	Szeged Kupa	Pirtó	Szokol Lajos	Sallai Sára	Zádori Adrián, Novai György	Vass Zoltán
1993	Keletm. Kupa	Fülöpjakab	Dr.Tóth Imre	Dr.Kárpáti Sándor	Kovács István	Dr.Felföldi Károly
1993	Kistelek- Kupa	Csengele	Dr.Tóth Imre	Németh Sándor	Rác Sándor, Balázs Zsolt	Gion János
1993	Hmv.hely Kupa	Pirtó	Kisházi László	Csorja Ida	Rostás Irén, Hideg István Bán Sándor, Kisházi Gábor	Baranyai Antal
1994	Sprint EB	Kunfehértó	Novai György	Jenovai Klára	Dr.Felföldi Károly	Kovács István
1994	B. fok. NEB.	Tázlár	Dr.Tóth Imre	Dr.Tóth Imre	Pásztor Imre	Kovács István
1994	B. fok. VB	Dóc	Csuka Zsigmond	Gyöngyösi Jolán	Dr.Sindely Pál	Dr.Felföldi Károly
1994	Diákolimpia	Ásotthalom	Paskuj Máttyás	Bullás Erika	Rác Sándor	Szencz Attila
1994	Sellő-Kupa	Ruzsa	Szné Csamangó J. Rné Serfőző Éva	Böröcz Ilona	Dr.Kaszaki József, Gion János Szűcs Pál	László Károly
1994	Reménységek Versenye	Ásotthalom "Kápolna"	Gion János	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Gádzserné Kotogány Ilona
1994	Szentes Kupa	Csengele	Mné Sebők Zs.	Székely Dániel	Dr.Tóth Imre	Csapó Mihályné
1994	Csongrád Kupa	Ásotthalom	Gion János	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Gné Kotogány I.
1994	Szeged Kupa	Pirtó	Vass Zoltán	Sallai Sára	Vass Zoltán	Riesing József
1994	Keletmagyar K.	Ásotthalom	Vass Zoltán	Sallai Sára	Szencz Attila	Engi Imre

1994	Kistelek Kupa	Sándorfalva	Szombathelyi E.	Molnár Katalin	Eke Zoltán, Sné Mucsi Julianna	Gion János
1994	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Bán Sándor	Csorja Ida	Hideg István, Goldring Jenőné Goldring Jenő	Baranyai Antal
1995	CSM Sprint EB	Tázlár	Novai György	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Jenovai Klára
1995	CSM NEB.	Tázlár	Dr.Tóth Imre	Dr.Tóth Imre	Pásztor Imre	Kovács István
1995	CSM ÉB	Tázlár	Novai György	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Jenovai Klára
1995	CSM VB	Ásotthalom	Paskuj Mátyás	Rác Róbert	Rác Sándor, Csuka Zsigmond	László Károly
1995	Diákolimpia	Pirtó	Rác Sándor	Rác Róbert	Rác Sándor, Szencz Attila	Riesing József
1995	Reménységek Versenye	Sándorfalva	Gion János	Bódy László	László Károly, Kapitány András Balázs Zsolt	Gera Tibor
1995	Sellő Kupa	Ruzsa	Szné Csamangó J. Rné Serfőző Éva	Böröcz Ilona	Dr.Kaszaki József, Gion János Szűcs Pál	László Károly
1995	Szentes Kupa	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Szabó Andrea	Hajagos Henrik, Lajter Ildikó	Dr.Sindely Pál
1995	Csongrád Kupa	Sándorfalva	Gion János	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Gné Kotogány I.
1995	Szeged Kupa	Pirtói szőlők	Gera Tibor	Balogh Piroska	Gera Tibor, Szencz Attila Szűcs Gábor	Gion János
1995	Keletmagyar K.	Fülöpjakab	Dr.Felföldi Károly	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Kovács István
1995	Kistelek Kupa	Sziksósfürdő	Szombathelyi Erika	Eke Zoltán	Dr.Sindely Pál	Sné Mucsi Julianna
1995	Hmv.hely Kupa	Kisasszony-erdő	Bán Sándor	Csorja Ida	Hideg István, Hideg Istvánné	Baranyai Antal
1996	CSM NEB.	Ágasegyháza	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Pásztor Imre, Kovács István Rác Róbert, Gné Kotogány Ilona	Rác Sándor
1996	CSM Sprint EB és VB	Tázlár	Gera Tibor Riesing József	Zádori Adrián	Ifj. Novai György, Balogh Piroska	Hajagos Henrik
1996	CSM Diákolimpia	Feketehalom	Rác Sándor Bódy László	Arnold Gyula	Molnár Zoltán, Ifj. Novai György	Dr.Tóth Imre

1996	Reménységek Versenye	Sándorfalva	Gion János	Bódy Lászlóné	Arnold Gyula, Kapitány András	Bódy László
1996	Fobu Kupa	Tázlár	Szné Csamangó J. Rné Serfőző Éva	Takács Klára	Dr.Kaszaki József, Szűcs Pál	Gion János
1996	Csongrád Kupa	Ásotthalom	Gion János	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit, Kapitány András	Gádzserné Kotogány Ilona
1996	Szentes Kupa	Sziksós-fürdő	Bódy László	Bódy Lászlóné	Gion János, Nagy Róbert Forrai Csaba	Kapitány András
1996	Szeged Kupa	Pirtó	Gera Tibor	Balogh Piroska	Szűcs Gábor	Gion János
1996	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Dr. Tóth Imre	Bódy László	Kovács István, Nagy Róbert Szűcs Gábor	Riesing József
1996	Kisletek- Kupa	Kisletek	Bódy Lászlóné	Dr.Tóth Imre	Gion János, Kapitány András	Bódy László
1996	Hmv.hely Kupa	Ópusztaszer	Rostás Irén	Csorja Ida	Hideg István, Hideg Istvánné Forrai Gábor, Forrai Miklós Vörös Endre, Bánfi Róbert	Hajagos Henrik
1997	CSM Sprint EB	Tázlár	Nné Jenovai Klára	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Novai György
1997	CSM NEB.	Pirtó	Dr.Tóth Imre	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Pásztor Imre
1997	CSM ÉB	Tázlár	Nné Jenovai Klára	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Novai György
1997	CSM VB	Tázlár	Nné Jenovai Klára	Dr.Tóth Imre	Dr.Felföldi Károly	Novai György
1997	Diákolimpia	Ópusztaszer	Rácz Sándor	Ifj. Blum László	Rácz Sándor	Dr.Tóth Imre
1997	Reménységek V.	Ásotthalom	Gion János	Bódy Lászlóné	Balázs Zsolt, Kapitány András	Bódy László
1997	FOBU Kupa	Pirtó	Szné Csamangó J. Szűcs Pál	Gion János	Kaszaki József	László Károly
1997	Csongrád Kupa	Sándorfalva	Bódy Lászlóné	Bódy László	Kapitány András, Balázs Zsolt	Gné Kotogány I.
1997	Szeged Kupa	Ásotthalom	Gera Tibor	Balogh Piroska	Zádori Adrián	Hajagos Henrik
1997	Keletmagyar K.	Ópusztaszer	Dr.Tóth Imre	Szűcs Gábor	Kovács István	Gné Kotogány I.

1997	Kistelek- Kupa	Ásotthalom	Csonka Antal	Blum Réka	Ifj. Blum László, Csuka Zsigmond	Blum Henrietta
1997	Szentes Kupa	Csengele	Dr.Tóth Imre	Molnárné Sebők Zsuzsanna	Bódy Lászlóné, Bódy László Kapitány András	Gádzszerné Kotogány Ilona
1997	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Rostás Irén	Csorja Ida	Bán Sándor, Csonka Antal	László Károly
1998	CSM Sprintb.	Ásotthalom	Forrai Csaba	Gera Tibor	Zádori Adrián	Hajagos Henrik
1998	CSM NEB.	Jakab- szállás	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Dr.Felföldi Károly, Novai György	Pásztor Imre
1998	CSM ÉB	Ásotthalom	Forrai Csaba	Gera Tibor	Zádori Adrián	Hajagos Henrik
1998	CSM VB	Ásotthalom	Forrai Csaba	Gera Tibor	Zádori Adrián	Hajagos Henrik
1998	Diákolimpia	Ásotthalom	Dr.Felföldi Károly	Szőri Kornél	Dr.Felföldi Károly, Farkas Dávid	Paskuj Máttyás
1998	FOBU Kupa	Pirtó	Szné Csamangó J.	Giopn János	Dr.Kaszaki József, Szücs Pál	László Károly
1998	Csongrád Kupa	Csengele	Bódy László	Németh Sándor	Balázs Zsolt, Kapitány András	Gné Kotogány I.
1998	Szeged Kupa	Zsana	Szokol Lajos	Balogh Piroska	Zádori Adrián	Pásztor Imre
1998	Keletmagyar K.	Ópuszta- szer	Gné Kotogány I.	Jenovai Erzsébet	Csonka Antal, Rác Sándor	Jenovai Klára
1998	Kistelek- Kupa	Csengele	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Balázs Zsolt Kapitány András	Gádzszerné Kotogány Ilona
1998	Szentes Kupa	Ásotthalom	Jenovai Klára	Balogné Szél Magdolna	Novai György, Jenovai Erzsébet	Gádzszerné Kotogány Ilona
1998	Hmv.hely Kupa	Ópuszta- szer	Marton Sándor	Oláh Ferenc	Csonka Antal, Csorja Ida	Rostás Irén
1999	CSM Sprint EB	Zsana	Dénes Ildikó	Madarász Zoltán	Dénes Zoltán, Baksa Csaba Kovács János	Bódy László
1999	CSM NEB.	Jakab- szállás	Dr.Tóth Imre	Kapitány András	László Károly, Kovács István Rác Sándor	Rostás Irén
1999	CSM VB		Dénes Ildikó	Madarász Zoltán	Dénes Zoltán, Baksa Csaba Kovács János	Bódy László
1999	CSM Diákolimpia	Zsana	Dénes Ildikó	Madarász Zoltán	Dénes Zoltán, Baksa Csaba Kovács János	Dr.Tóth Imre

1999	FOBU Kupa	Zsana	Szné Csamangó J. Gion János	Serfőző Éva	Dr.Kaszaki József, Szűcs Pál	László Károly
1999	Csongrád Kupa	Ópusztaszer	Bódy László	Dr.Tóth Imre	Kapitány András, Balázs Zsolt	Bódy Lászlóné
1999	SZEVIÉP Kupa	Zsana	Szokol Lajos	Balogh Piroska	Zádori Adrán	Riesing József
1999	Keletmagyar Kupa	Ásotthalom	Csonka Antal	Dr.Tóth Imre	Kovács István, Rácz Róbert Török Ágnes	Rácz Sándor
1999	Kistelek Kupa	Ópusztaszer	Csonka Antal	Balázs Zsolt	Bódy Lászlóné, Szarvas Judit	Bódy László
1999	Szentes Kupa	Ópusztaszer	Riesing József	Dr.Tóth Imre	Forrai Csaba	Gné Kotogány I.
1999	Hmv.hely Kupa	Ásotthalom	Rostás Irén	Csorja Ida	Csonka Antal, Fehér Szabolcs Vörös Endre	Dr.Tóth Imre
2000	CSM Sprint EB	Zsana	Gera Tibor	Balogh Piroska	Korsós Zoltán	Bodó Győző
2000	CSM NEB.	Zsana	Dénes Zoltán	Lajter Ferenc	Kovács János, Szőke Norbert	Dénes Ildikó
2000	CSM VB	Zsana	Gera Tibor	Balogh Piroska	Korsós Zoltán	Bodó Győző
2000	Diákolimpia	Zsana	Szné Csamangó J.	Dr.Tóth Imre	László Károly	Gion János
2000	Szentes Kupa	Ásotthalom	Bódy László	Dr.Tóth Imre	Kapitány András	Gion János
2000	FOBU Kupa	Zsana	Szné Csamangó J. Szűcs Pál	Serfőző Éva	Dr.Kaszaki József, László Károly	Gion János
2000	Csongrád Kupa	Ópusztaszer	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Bódyné Szarvas judit	Csonka Antal
2000	SZEVIÉP Kupa	Pirtó	Szokol Lajos	Gera Piroska	Zádori Adrián	Kiss Zoltán
2000	Keletmagyar K.	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre	Bódy László	Rácz Sándor	Kapitány András
2000	Kistelek Kupa	Ópusztaszer	Nné Jenovai Klára	Gné Kotogány Ilona	Kapitány András, Rácz Sándor	Kunfalvi Csaba
2000	Vásárhely Kupa	Kunfehértó	Rostás Irén	Csorja Ida	Hideg István, Hideg Istvánné	Bán Sándor
2001	CSM Sprint EB	Jakab-szállás	Dénes Ildikó	Madarász Zoltán	Dénes Zoltán, Baksa Csaba Kovács János	Bódy László

2001	CSM NEB.	Ásotthalom	Dr.Tóth Imre Kunfalvi Csaba	Bartók Sándor	Kapitány András, Németh Sándor Balázs Zsolt, Rácz Sándorné	Bódy László
2001	B.fok. VB	Jakab- szállás	Dénes Ildikó	Madarász Zoltán	Dénes Zoltán, Baksa Csaba Kovács János	Bódy László
2001	Diákolimpia	Ópusztaszer	Dr.Felföldi Károly	Szőri Kornél	Forrai Gábor, Forrai Miklós	Szücs Gábor
2001	Szentes Kupa	Ópusztaszer	Bódy László	Bódyné Szarvas Judit	Kapitány András, Németh Sándor Balázs Zsolt	Dr.Sindely Pál
2001	FOBU Kupa	Zsana	Szné Csamangó J.	Gion János	László Károly, Szücs Pál	Dr.Kaszaki József
2001	Csongrád Kupa	Ásotthalom	Bódy László	Dr.Tóth Imre	Bné Szarvas Judit, Balázs Zsolt Németh Sándor	Kapitány András
2001	Szeged Kupa	Pirtó	Gera Tibor	Rácz Sándor	Nagy Róbert, Sinkó János Fodor József	Forrai Csaba
2001	Keletmagyar K.	Ópusztaszer	Rácz Sándor	Dr.Tóth Imre	Csonka Antal, Ráczné Bullás Erika	Kapitány András
2001	Vásárhely Kupa	Kunfehértó	Rostás Irén	Csorja Ida	Forrai Gábor	Forrai Miklós
2002	Tavaszi Kupa	Sütkösd	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2002	Keletmagyar K.	Zsana	Dr. Tóth Imre	Jenovai Erzsébet	Nagyné Jenovai Klára	Dr. Felföldi Károly
2002	FOBU Kupa	Zsana	Szné Csamangó J.	Gion János	László Károly, Szücs Pál	Dr.Kaszaki József
2002	Kalocsa Kupa	Kunfehértó	Dénes Zoltán, Köszegi Ferenc	Török Orsolya	Dénes Zoltán, Dénes Ildikó	Baksa Csaba
2002	Szeged Kupa	Ópusztaszer	Dr. Tóth Imre	Jenovai Erzsébet	Gné Kotogány Ilona	Csonka Antal
2002	Sziget Kupa	Tiszasziget	Ferenczi Ferenc	Sólyom Csilla	Ferenci Ferenc, Hernádi Sándor, Sólyom Csilla, Sándor István	Susányi Tamás
2002	DAR KEB	Jakabsz.	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2002	DAR VB	Jakabsz.	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2002	DAR NEB.	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba

2002	DAR Diákolimpia	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2002	Szentes Kupa	Ópusztaszer	Kapitány András	Dr.Tóth Imre	Kovács István, Jenovai Erzsébet Nné Jenovai K. Gné Kotogány I.	Kunfalvi Csaba
2002	Csongrád Kupa	Ópusztaszer	Bódy László	Dr.Tóth Imre	Gné Kotogány Ilona, Jenovai E. Balázs Zsolt, Németh Sándor	Nagyné Nné Jenovai Klára
2002	Vásárhely Kupa	Kelebia	Rostás Irén	Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2003	Tavaszi Kupa	Zsiványdomb	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2003	Keletmagyar K.	Kelebia	Dr. Felföldi K.	Dr. Tóth Imre	Pásztor Imre	Dr. Felföldi Károly
2003	FOBU Kupa	Zsana	Szerencsiné Csamangó J.	Gion János	László Károly, Szücs Gábor, Szücs Pál	Dr. Kaszaki József
2003	Kalocsa Kupa	Kunfehértó	Köszegi Ferenc Dénes Zoltán	Török Orsolya	Dénes Ildikó, Dénes Zoltán	Pap Attila
2003	Kistelek Kupa	Ópusztaszer	Dr. Tóth Imre	Kunfalvi Csaba	Jenovai Erzsébet	Gné Kotogány Ilona
2003	Szeged Kupa	Gyula	Bódy László	B. Szarvas Judit	Gion János, Németh Sándor	Balázs Zsolt
2003	Tiszasziget Kupa	Tiszasziget	Ferenczi Ferenc	Balogh Piroska	Gera Tibor	Sinkó János
2003	Reg. KEB	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Bergendi Péter
2003	Reg. VB	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Bergendi Péter
2003	Reg. NEB.	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Baksa Csaba	Bergendi Péter
2003	Reg. Olimpia Szentes Kupa	Tiszasziget	Szücs Gábor	Dr. Tóth Imre	Jenovai Erzsébet, Nagy Róbert	Rácz Sándor
2003	Csongrád Kupa	Gyula	Dr. Tóth Imre	Krámm István	Dr. Tóth Imre	Mendei Árpád
2003	Vásárhely Kupa	Hmv.hely	Kisházi László	Csorja ida	Forrai Gábor	Vörös Endre
2003	Körös Kupa	Gyula	Dr. Tóth Imre	Krámm István	Dr. Tóth Imre	Mendei Árpád
2004	Tavaszi Kupa	Zsiványdomb	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Reg. HEB	Zsiványdomb	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba

2004	Keletmagyar Kupa	Kelebia	Csonka Antal	Gádzserné Kotogány Ilona	Fprrai Gábor, Forrai Miklós, Jenovai Erzsébet, Korsós Zoltán	Bódy László
2004	Vásárhely Kupa	Hmv.hely	Nagyillés Mihály	Rostás Irén	Forrai Gábor	Vörös Endre
2004	Tiszasziget Kupa	Tiszasziget	Ferenci Ferenc	Ferenczi Judit	Ferenczi Ferenc	
2004	Sándorfalva Kupa	Sándorfalva	Bódy László	Jenovai Erzsébet	B.Szarvas Judit, Németh Sándor, Balázs Zsolt	Gion János
2004	Király Kupa	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Reg. KEB	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Reg. VB	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Halas Kupa	Kunfehértó	Madarász László	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Szeged Kupa	Sándorfalva	Dr. Tóth Imre	Szarvas Judit	Kapitány András	Bódy László
2004	Reg. Diákolimpia	Zsana	Szerencsiné Csamangó J.	Dr. Tóth Imre	Szücs Gábor, Szücs Pál, Dr. Kaszaki József	László Károly
2004	FOBU Kupa	Zsana	Szerencsiné Csamangó J.	Gion János	Szücs Gábor, Szücs Pál, Dr. Kaszaki József	László Károly
2004	Kistelek Kupa	Sándorfalva	Blum László	Blum Lászlóné	Blum Henriette, Blum László ifj.	László Károly
2004	Reg. NEB	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2004	Szentes Kupa	Kelebia	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Kovács János	Baksa Csaba
2004	Kalocsa Kupa	Kaskantyú	Köszegi Ferenc Dénes Zoltán	Török Orsolya	Dénes Zoltán, Dénes Ildikó	Szattler Gábor
2005	Tavaszi Kupa Reg. HEB	Kaskantyú	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2005	Keletmagyar K.	Sándorfalva	Bódy László	Dr. Tóth Imre	Bódy László	Bné Szarvas Judit
2005	Halas Kupa	Kunfehértó	Madarász László	Kapitány András	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán
2005	Reg. Diákolimpia	Kunfehértó Erdőszél	Dénes Zoltán	Kapitány András	Dénes Ildikó	Dr. Tóth Imre

2005	FOBU Kupa	Harka-kötöny	Szerencsiné Csamangó J.	Gion János	Szücs Gábor	Gera Tibor
2005	Reg. KEB	Kunfehértó	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2005	Reg. VB	Kunfehértó	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2005	Sándorfalva K.	Sándorfalva	Dr. Felföldi Károly	Dr. Tóth Imre	Dr. Felföldi Károly	Dr. Sindely Pál
2005	Tiszasziget Kupa	Tiszasziget	Gera Tibor	Ferenczi Ferenc	Fodor József	RácZ Sándor
2005	Király Kupa	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2005	Kecskemét Kupa	Kecskemét	Lovas Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegl Máté
2005	Kistelek Kupa	Ruzsa	Blum Lászlóné	Blum Henriette	Id. Blum László, ifj. Blum László	Rostás Irén
2005	Szentes Kupa	Sándorfalva	Bódy Lászlóné	Balázs Zsolt	Bódy László	Németh Sándor
2005	Kalocsa Kupa	Kaskantyú	Köszegi Ferenc Dénes Zoltán	Török Orsolya	Dénes Zoltán, Dénes Zoltán	Gion János
2005	Reg. NEB	Pirtó	Török Orsolya	Dénes Ildikó	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán
2005	Vásárhely Kupa	Gyopárosfürdő	Nagyillés Mihály	Csorja Ida	Forrai Miklós	Vörös Endre
2006	Tiszasziget Kupa	Tiszasziget	Gera Tibor	Sinkó János	Szücs Gábor	RácZ Sándor
2006	TavasZ Kupa	Érsekcsanád	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegl Máté
2006	Boróka Kupa	Kaskantyú	Erdélyi Tibor	Jenővári Gabriella	Erdélyi Tibor, Dénes Zoltán	Dénes Zoltán, Erdélyi Tibor
2006	Keltmagyar K.	Kelebia	Dr. Tóth Imre	Dr. Kárpáti Sándor	László Károly, Kapitány András	Rostás Irén
2006	Kistelek Kupa	Ruzsa	Id. Blum László	Blum Lászlóné Blum Henriette	László Károly	Szerencsiné Csamangó Juszitina
2006	Pusztamérges K. Diákolimpia	Bodoglár	Szerencsiné Csamangó J.	Sinkó János	Gera Tibor	Gion János
2006	Szeged Kupa	Ruzsa	Id. Blum László	Blum Lászlóné	Ifj. Blum László	Rostás Irén
2006	Király Kupa	Jánoshalma	Dénes Zoltán	Török Orsolya	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó
2006	DAR KEB	Kukás-hegy	Balogh Piroska	Sinkó János	Gera Tibor	RácZ Sándor

2006	Reg. VB	Kakas-hegy	Balogh Piroska	Sinkó János	Gera Tibor	Rácz Sándor
2006	Halas Kupa	Kaskantyú	Madarász László	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegl Máté
2006	Kecskemét Kupa	Kecskemét	Lovas Zoltán	Dénes Ildikó	Spiegl Máté	Dénes Zoltán
2006	Vásárhely Kupa	Gyopáros-fürdő	Nagyillés Mihály Csorja Ida	Vörös Endre	Forrai Miklós	Dénes Ildikó
2006	Kalocsa Kupa	Kunfehértó	Dénes Zoltán, Köszegi Ferenc	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegl János
2006	Reg. NEB	Ágasegyháza	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegl Máté
2006	Szeged Kupa	Ruzsa	Blum László id.	Blum Lászlóné	Blum László ifj.	Rostás Irén
2006	Sándorfalva Kupa.	Sándorfalva	Bódy László	Dr. Tóth Imre	Szarvas Judit	Kapitány András
2007	Tavaszi Boróka Kupa	Kaskantyú	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Erdélyi Tibor, Dénes Zoltán	Dénes Zoltán, Erdélyi Tibor
2007	Tavaszi Kupa Reg. HEB	Zsiványdomb	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Koprivanacz Imre
2007	Keletmagyar K.	Ruzsa	Dr. Tóth Imre	Bódy Lászlóné	Rostás Irén, Kapitány András	László Károly
2007	Pusztamérges Kupa	Hárka-kötöny	Szerencsiné Csamangó J.	Sinkó János	Gera Tibor	Gion János
2007	Szeged Kupa	Sándorfalva	Dr. Felföldi Károly	Dr. Tóth Imre	Pásztor Imre, Dr. Felföldi Károly	Dr. Sindely Pál
2007	Reg. KEB	Kunfehértó	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2007	Reg. VB	Kunfehértó	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Baksa Csaba
2007	Tiszasziget Kupa	Tiszasziget	Gera Tibor	Sinkó János	Fodor József	Sinkó János
2007	Kunfehértó Kupa	Kunfehértó	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Ildikó, Dénes Zoltán	Spiegl Máté
2007	Kecskemét Kupa	Kecskemét	Lovas Zoltán	Dénes Ildikó	Spiegl Máté	Dénes Zoltán
2007	Reg. REB	Hmv.hely	Vörös Endre	Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2007	Vásárhely Kupa	Hmv.hely	Vörös Endre	Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2007	Kalocsa Kupa	Ágasegyháza	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegel János

2007	Erdész Tájéfutó Bajnokság	Ágasegyháza	Köszegi Ferenc Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegel János
2007	Reg. NEB	Bócsa	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Kovács János
2007	Őszi Boróka Kupa	Ágasegyháza	Erdélyi Tibor	Jenővári Gabriella	Erdélyi Tibor, Dénes Zoltán	Dénes Zoltán, Erdélyi Tibor
2008	Tavaszi Boróka Kupa	Bócsa	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Erdélyi Tibor, Dénes Zoltán	Dénes Zoltán, Erdélyi Tibor
2008	Tavaszi Kupa Reg. HEB	Ágasegyháza	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Hegedűs Péter
2008	Keletmagyar K.	Vásárhely	Vörös Endre	Csorja Ida	Forrai Gábor	Forrai Miklós
2008	Reg. Diákolimpia	Sándorfalva	Paskuj Mátyás	Palotás Ilona Tóth Ferencné	Révész Gábor, Paskuj Mátyás	Bozsó Norbert Forrai Miklós
2008	Maccabi Kupa	Sándorfalva	Paskuj Mátyás	Palotás Ilona Tóth Ferencné	Révész Gábor, Paskuj Mátyás	Bozsó Norbert Forrai Miklós
2008	Szeged Kupa	Ruzsa	Dr. Felföldi Károly	Sallai Sára	Vass Zoltán	Dr. Sindely Pál
2008	Pusztamérges K.	Harkakötöny	Szerencsiné Csamangó J.	Szerencsi Ildikó Nagy Gergő	Gera Tibor	Gion János Szűcs Pál
2008	Reg. KEB	Ágasegyháza	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Ildikó	Spiegel Máté
2008	Reg. VB	Ágasegyháza	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Zoltán	Spiegel Máté
2008	Hungária K. 1. nap	Tarján	Szokol Lajos Körmendi Miklós	Nagy Gergő	Gyulai Zoltán	Erdélyi T. (WRE) Kiss Zoltán (HK)
2008	Hungária K. 2. nap	Tarján	Szokol Lajos Körmendi Miklós	Nagy Gergő	Hajagos Henrik	Faggyas László
2008	Hungária K. 3. nap	Tata	Szokol Lajos Körmendi Miklós	Nagy Gergő	Takács István	Gyulai Zoltán
2008	Hungária K. 4. nap	Dunaszentmiklós	Szokol Lajos Körmendi Miklós	Nagy Gergő	Sziebert Péter	Spiegel János

2008	Hungária K. 5. nap	Duna- szentmiklós	Szokol Lajos Körmendi Miklós	Nagy Gergő	Tóth Gábor	Sziebert Péter
2008	Kunfehértó Kupa	Zsivány- domb	Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Ildikó, Dénes Zoltán	Kovács János
2008	Kecskemét Kupa	Kecskemét	Lovas Zoltán	Dénes Ildikó	Spiegl Máté	Dénes Zoltán
2008	Reg. REB	Sándor- falva	Vörös Endre	Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2008	Vásárhely Kupa	Sándor- falva	Vörös Endre	Csorja Ida	Forrai Miklós	Forrai Gábor
2008	Kalocsa Kupa	Kaskantyú	Köszegi Ferenc Dénes Zoltán	Dénes Ildikó	Dénes Ildikó, Dénes Zoltán	Spiegl János
2008	Kaszaper Kupa	Kaszaper	Vörös Endre	Kisháziné Zombori Erika	Vörös Endre, Kisházi Gábor	Hideg Gábor
2008	Reg. NEB	Kakas-hegy	Gera Tibor	Nagy Bence	Gera Tibor	Rác Zsolt
2008	Őszi Boróka Kupa	Bócsa	Erdélyi Tibor	Jenővári Gabriella	Erdélyi Tibor, Dénes Zoltán	Dénes Zoltán, Erdélyi Tibor

SPORTEMLÉKEK KÉPEKBEN

Összeállította:
Baranyai Antal, dr. Sindely Pál, Vörös Endre

Nagyillés Mihály, Nagy Rébék Mária, Horváth Attila, Hegedűs Ágnes
Benedek Jenő (Hódmezővásárhely, 1968)

Monspart Sarolta és Rostás Irén
(Hungária K., Nagykanizsa, 1977)

Megyei váltóversenyre készülve
(1982)

SZVSE csoportkép (Pilisvörösvár, 1979)

Félkörben: Bán Sándor, Ónodi-Szücs Eleonóra, Laták Márta, Marton Sándor,
Csonka Antal, Rárósi Eszter (Keletmagyar Kupa, 1980)

Balázs Erika, Hideg István és Balogh Tünde (HTC)

Dr. Szabó G. L., dr. Nagy T., dr. Tóth I., dr. Hanga M., Czifra P, Slezák I.
(Országos értekezlet, Szeged 1980)

Válogatott formában Rostás Irén

30 éves találkozó Vásárhelyen (1988)

Az SZVSE rendezői 1998-ban (Zsana, Pásztor tanya)

SZVSE csoportkép (Zsana, Pásztor tanya, 1999)

Nosztalgia Verseny résztvevői (Zsana, 2000)

Kalocsa SE versenyzői (Királytanya, 2004)

**40 évi Szövetségi találkozó
(Szeged-Szőreg, Két Dudás étterem, 1998)**

**Dr. Tóth Imre, Vincze István, dr. Sindely Pál, Mendei Árpád
(40 éves találkozó, Vásárhely 1998)**

A gyermekversenyen is fontos a pontos adminisztráció
(Vásárhely Kupa, 2004)

„Tudod Endre, negyven évvel ezelőtt az úgy volt...”
A képen Nagyvillés Mihály és Vörös Endre

„Sporikáim! 50 évesek vagyunk!”
Dr. Tóth Imre

„Egy albumhoz képek is kellenek”
Baranyai Antal

Nagyvillés Mihály: „Mi is 50 évesek vagyunk”

Egy kis nosztalgia kép sosem árt
(Vásárhely kupa, 2004)

A „Győzelem Napja” vándorszerleg bemutatója
A képen: Nagyvillés Mihály, Lőrincz Gábor, Csorja Ida

Oklevél átadás a HTC vacsorán 2004-ben
A képen: Nagyillés Mihály, Baranyai Antal és Forrai Gábor

Bán Sándor, Baranyai Antal és dr. Sindely Pál az egykori nagy ellenfelek
Továbbá: dr. Sindelyné Ágnes és a Baranyai unoka Kandó Zsombor
(HTC emlékülés, 2004)

**Madarász Lászlóné, Szerencsiné Csamangó Jusztina, Hidegné Laták Márta
Reg. Középtávú EB, Kunfehértó 2005**

Reg. Váltóbajnokság rajtja (2005)

Rajtra várva
(Reg. VB, Kunfehértó 2005)

Azért ez sem akármilyen rajt
Országos Váltó Bajnokság, Bodoglár, 2004

Szerenési Dóra
(SZVSE)

Dénes Zoltán
(Kaloosa SE)

Petróczi Szilvia, Bán Borbála, Geráné Balog Piroska, Nagyvillés Mihály
(Gyopárosfürdő, 2005)

Nosztalgia versenyen a Szentesi VSC versenyzői (Ruzsa 2008)
Kánvási Katalin, Gálné Szabó Katalin, Frányó Ferenc, Sebők Zsuzsanna

„Szerencsi lányok”
Szerencsi Ildikó, Szerencsiné Csamangó Jusstina, Szerencsi Dóra

HTC nagycsapata: Forrai M., Fehér Sz., Kisházi L., Kisházi G., Juhász G., Forrai G., Dezső S., Surányi Zs. és Vörös Endre (1994)

**Országos Rövidtávú Bajnokság rendezői
(Hódmezővásárhely, 2006)**

TABLÓKÉPEK VÁSÁRHELYIEKRŐL

**A Rövidtávú OB-n
(Szolnok, 2008)**

HTC csoportkép, 2006

*Hátsó borító: Részlet a GYOPÁROSI térképről

